

நூல்ட் 2008

நூலாம்

99

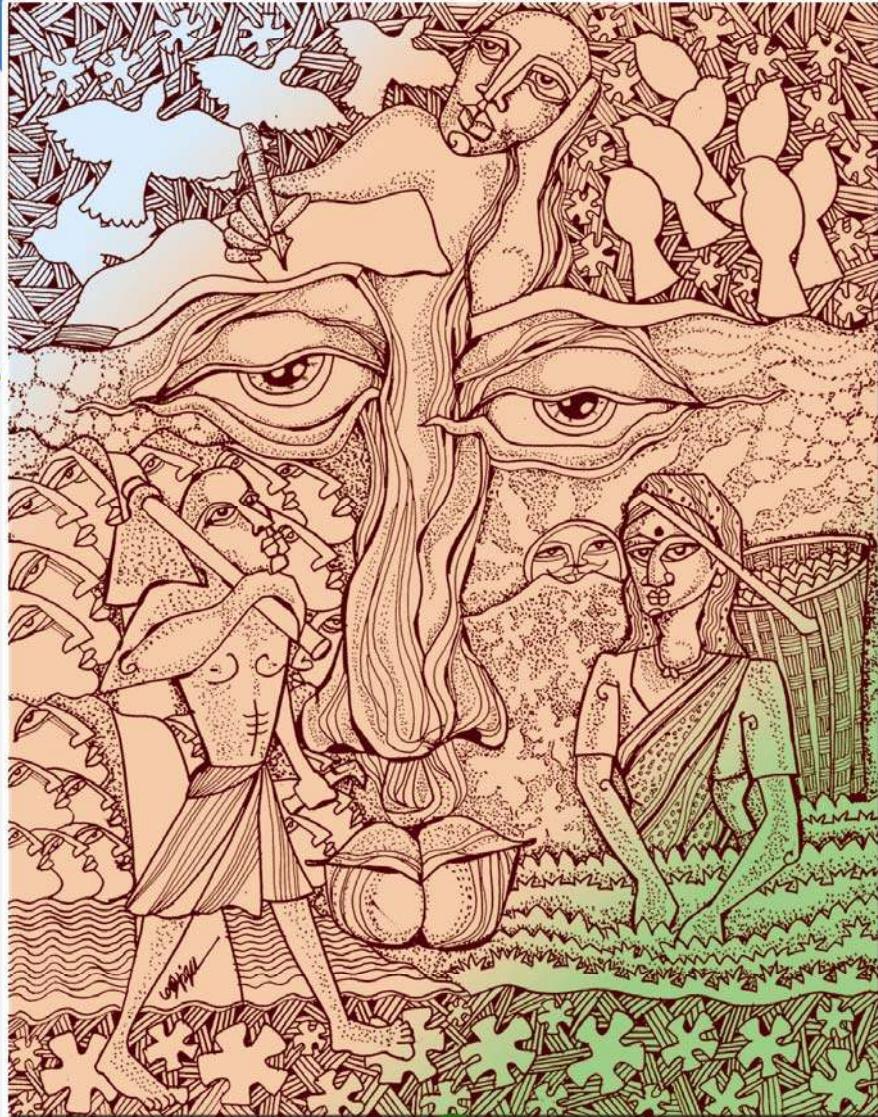
தலை நிலத்தியச் சுஞ்சிகை

பாஷ்பான நூலாம் சுஞ்சிமிடுகின்
நேரிய நூலாமாக இயர்வற்றான
பழிப்புதநகரை

நாங்கள் நேரிய அப்பது
இருந்தும் தீட்தில் இருந்து
கொண்டால் வீலாம் நன்றாக
நடந்தும் ஸ்ரீ இப்படியே
விழிவிவநா?

- என். செல்வராஜா

www.gnanam.info

பல்துறைத் திறமையாளர்
யோகா பாலச்சந்திரன்

குடிக் கலையும்
மாநாடுகள்

- அருள்மணி

50/-

**பகிர்தவின் மூலம்
விரிவும்
ஆழமும்
பெறுவது
ஞானம்**

ஆசிரியர் :

தி. ஞானசேகரன்

இணை ஆசிரியர் :

ஞானம் ஞானசேகரன்

லூபியர்கள் :

கௌனதமன்

ஸ்திபுஷ்பா

தலைமை அலுவலகம் :

19/7, பேராதனை வீதி, கண்டி.

தொடர்புகளுக்கு...:

தி. ஞானசேகரன்

ஞானம் கிளை அலுவலகம்
3-B, 46வது ஒழுங்கை,
கொழும்பு – 06.

தொலைபேசி : 011 – 2586013
0777–306506

தொலைநகல்: 2362862

E-mail : editor@gnanam.info

Web : www.gnanam.info

வெளிநாட்டு, உள்நாட்டு

வங்கித் தொடர்புகள்:

Swift Code :- HBLILKLX

T. Gnanasekaran

Hatton National Bank -

Wellawatte Branch

A/C No. 0090672606

ஞானம் சுஞ்சிகையில் பிரசுரமாகும் படைப்புகளின் கருத்துக்கட்டு அவற்றை எழுதிய ஆசிரியர்களே பொறுப்புடையவர்கள். புனைபெயரில் எழுதுபவர்கள் தமது சொந்தப் பெயர், முகவரி ஆகியவற்றை வேறாக இணைத்தல் வேண்டும். பிரசுரத்திற்கு ஏற்றுக் கொள்ளப்படும் படைப்புகளைச் செவ்வைப்படுத்த ஆசிரியருக்கு உரிமையுண்டு. - ஆசிரியர்

இதழினுள்ளே ...

● கலைத்துக்கள்

வை. சாரங்கன்	07
வாக்கரை வாணன்	14
தம்பிலுவில் ஜெகா	28
அருள்மணி	35
க. அருமைநாயகம்	37
எல். வளீம் அக்ரம்	40
சன்முகம் சிவகுமார்	42

● தப்ரீரைகள்

அன்னலட்சுமி இராஜதுரை	04
சிற்மி	15
நா. பாலச்சந்திரன்	21
என். செல்வராஜா	29
கலாந்தி மூல்லைமணி	33
பா. நிசாந்தி	41
க. சன்முகலிங்கம்	49

● சிறுக்கத்துக்கள்

புலோலியூர் ஆ. இரத்தினவேலோன்	08
ச. அருளானந்தம்	17
ச. முருகானந்தன்	24
சாந்தினி புவனேந்திரராஜா	51

● சமகால கலை இலக்கிய நிகழ்வுகள்

குறிஞ்சி நாடன்	43
----------------	----

● பத்தினமுத்து

ஆ. குணநாதன்	44
கே. விஜயன்	38

● விழர்சனம்

இராஜேஸ்வரி பாலகப்பிரமணியம்	31
வசந்தி தயாபரன்	36

● நூல் மதிப்புரை

46

● வரசகர் பேசுகிறார்

55

எட்டைப் பாடம் : மதிப்பீட்டா

வெள்ளத்தின் பெருக்கைப்போல் கலைப்பெருக்கும்
கலிப்பெருக்கும் மேவு மாயின்,
பள்ளத்தில் வீழ்ந்திருக்கும் குருட்டெரல்லாம்
விழிபெற்றுப் பதலி கொள்வார்.

தேசத்துரத் தமிழோசை உகவைலாற்.....

தமிழ் மக்கள் தங்கள் பாரம்பரியத் தாயகமான இந்தியா இலங்கை ஆகிய நாடுகளில் மட்டுமல்லாமல்-

சிங்கப்பூர், மலேவியா, மிஜித்தீவுகள், தென்னாபிரிக்கா ஆகிய நாடுகளிலும்-

மிரித்தானியா, கனடா, ஜேர்மனி, பிரான்ஸ், சுவிற்சர்லாந்து, நோர்வே, சூவீடன், அவஸ்திரேலியா முதலிய இடங்களிலும் வாழ்ந்து வருகின்றார்கள்.

தங்கள் சொந்த நலனை- பொருளாதார முன்னேற்றத்தை- சொகுசான வாழ்க்கையை- நோக்கமாகக் கொண்டு அவ்வப்போது, தாமாகவே வெளிநாடுகளுக்குச் சென்று குடியேறிவார்களை விட-

அரசியல் அடக்கமுறை- ஒடுக்குமுறை- இனவாதம் உள்ளாட்டுப் போர் முதலியவற்றால் சொந்த வீட்டில்- சொந்த நாட்டில் வாழ முடியாமல் வெளிநாடுகளுக்குச் சென்று வாழ நிர்ப்பாந்திக்கப்பட்டவர்களின் தொகை பெரிது; மிகப் பெரிது.

இவ்வகையில்- இலட்சக் கணக்கான இலங்கைத் தமிழ் மக்கள் இன்று உலகெங்கும் பரந்து வாழ்கின்றார்கள்.

“உலகத் தமிழர்கள்” என்பது வெறும் சொல்லடூக்காக அல்லாமல், கருத்துச் செறிவுடைய- உண்மையைப் பிரதிபலிக்கும் ஒரு சொற்றொடராக உயர்ந்து விட்டது!

புலம் பெயர்ந்து- புகலிடம் கோரிப் பெற்று அந்தப் புதிய நாடுகளிலே புதுவாழ்க்கையை மேற்கொண்ட இந்தத் தமிழ் மக்கள்-

தாம் புகுந்த நாடுகளிலே-

தமிழ்ப் பாடசாலைகளை உருவாக்கியுள்ளார்கள்-

அறநெறிப் பாடசாலைகளை ஏற்படுத்தியுள்ளார்கள்- யின்னைகள் பரதநாட்டியம், வாய்ப்பாட்டு, வயலின், வீணை, புல்லாங்குழல், மிருதங்கம் கற்பதற்கு வசதி செய்து கொடுத்துள்ளார்கள்-

இசைவிழா- கலை விழா- நாடக விழா- தமிழ் விழா- எழுத்தாளர் விழா போன்றவற்றைப் பெரிய அளவிலே நடத்துகின்றார்கள். புதினாத் தாள்கள், சஞ்சிகைகள், புத்தகங்கள் வெளியிடுகின்றார்கள். வானோலி, தொலைக் காட்சிச் சேவைகளை நடத்துகின்றார்கள்- கோவில்களைக் கட்டிக் கோலாகலமான முறையிலே திருவிழாக்களைச் செய்கின்றார்கள்-

இவைகள் எல்லாம் மகிழ்ச்சிக்குரிய செயற்பாடுகள் தாம்- பெருமைக்குரிய சாதனைகள்தாம்.

இவை அனைத்துமே நீடித்து நிலைக்கவேண்டும்- தமிழ் மொழியும் தமிழ்ப் பண்பாடும் அந்தந்த நாடுகளிலே தடையேதுமின்றி- இடையீடு இன்றித் தழைத்தோங்க வேண்டும் என்றே எல்லோரும் விரும்புகின்றனர்-

அதே வேளையில்-

இந்த நிலை நீடிக்குமா என்ற பயம் கலந்த சந்தேகம் பலரிடம் இருப்பதையும் நாம் புறக்கணிக்க முடியாது-

பிறந்து வளர்ந்த மண்ணிலிருந்து தீமேரன்று பெயர்ந்து- பெயர்க்கப்பட்டு- நெருங்கிப் பழகிய உறவினர்கள் நண்பர்களிடமிருந்து தீமேரன்று பிரிந்து- பிரிக்கப்பட்டு- அந்திய நாடுகளில்- அந்திய மொழிகளைப் பேசுவோர் மத்தியில்- அந்திய கலாசாரக் குழுவில்- வாழவேண்டிய “நீர்ப்பந்தம்” உடையவர்களால்தான்-
- உப்பில்லாவிட்டால் தான் உப்பின் அருமை தெரியும்-
அப்பன் இல்லாவிட்டால் தான் அப்பனின் அருமை தெரியும்-
என்பதைப்போல-

பெற்ற தாயும் பிறந்த பொன்னாடும்
நற்றவ வானினும் நனிசிறந்தனவே-

என்ற உண்மையைத் தெளிவாக- முழுமையாக உணர்ந்து கொள்ள முடியும்-
அதனால்-

தாய் மண்ணூடனான தொடர்பை - தம் மண்ணில் வாழ்கின்ற உறவினர்- நண்பர்களுடனான நெருக்கத்தை- மென்மேலும் பெருக்குவதற்கும், பலப்படுத்துவதற்கும் அவர்கள் முயல்வார்கள்- முயல்கிறார்கள்.

முன்னர் குறிப்பிட்ட அவர்களின் நடவடிக்கைகளை- செயற்பாடுகளை- அந்த நல்முயற்சியின் பிரதிபலிப்பாகவே கொள்ளலாம்.

ஆனால்-

அந்திய மண்ணிலே பிறக்கும் அவர்களின் பிள்ளைகளிடம்-
பிறந்த நாள் தொடக்கம் வேற்று மொழிகளை அடிக்கடி கேட்டு- அந்தியப் பண்பாட்டுச் குழுவில் வளர்கின்ற அந்தப் பிள்ளைகளிடம்-

அந்தப் பிள்ளைகளின் பிள்ளைகளிடம்- தமிழ் மொழிப் பற்றையும் தமிழ்ப் பண்பாட்டின் பிரதிபலிப்பையும் முழுமையாக எதிர்பார்க்க முடியுமா?

“முடியாது” என்பதுதான் தெளிவான பதிலாக இருந்தாலும்-

அதை மாற்ற வேண்டிய ஒரு வரலாற்றுக் கடமை- தட்டிக் கழிக்க முடியாத ஒரு தனித்துவமான பொறுப்பு தங்களிடம் இருக்கின்றது என்பதை அந்தப் பெற்றோர் உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும்-

எந்த நாட்டில் வாழ்ந்தாலும்- வீட்டு மொழியாக- குடும்ப மொழியாக- உறவினர்களுடன் தொடர்பு கொள்ளும் மொழியாகத் தமிழ் மொழி மட்டுமே இருந்தால்-

வீட்டிலோ- வெளியிலோ- வீதியிலோ- விளையாட்டிடத்திலோ- கோவிலிலோ-

தமிழிலேயே பேசுவதைத் தமிழ் மக்கள் ஒரு விரதமாகவே கடைப்பிடித்தால்-

தமிழ்ப் பண்பாட்டைப் பேணுவதிலே பெற்றோரும்- பெரியோரும்- கற்றோரும்- மற்றோரும்- இளைஞர்களுக்கும் சிறுவர்களுக்கும் குழந்தைகளுக்கும் முன்மாதிரியாக நடந்துகொண்டால்-

விஞ்ஞானம், மருத்துவம், தொழில்நுட்பம், பொருளியல், வர்த்தகம் போன்ற பல்வேறு துறைகளில் நடைபெறுகின்ற ஆராய்ச்சிகள்- ஏற்படும் முன்னேற்றங்கள்- சாதனங்கள் சம்பந்தமான விரிவான தகவல்களை- விளக்கங்களை, துறைசார் நிபுணர்கள் உடனுக்குடன் தமிழிலேயே தெளிவாக எழுதுவதன் மூலம், உலகிலே எந்த விஷயத்தையும் சரியாகவும் தெளிவாகவும் சொல்லும் ஆற்றல் தமிழ் மொழிக்கு உண்டு என்பதை நிருபித்தல்-

உலகத் தமிழர் வாழும் நாடுகளில்-

தெருவெல்லாம் தமிழ் முழுக்கம் செழிக்காதா?

தேமதுரத் தமிழோசை உலகமெலாம் பறவிக் கொண்டிருக்காதா?

“வேறு வேறு பாலைகள் கற்பாய் நீ

வீட்டு வார்த்தை கற்கிலாய் போ போ போ”

- என்ற பாரதியின் கோபக் கனலை- சாபக் குரலை- உங்கள் உள்ளங்களில் உரைத்துப் பார்த்து- உலகத் தமிழர்களே! உடற்னயாகச் செயற்படுவீர்களா? ஒன்றுபட்டு நடந்துகொள்வீர்களா?

பல்துறைத் திறமையாளர் யோகா பாலச்சந்திரன்

- அன்னலட்சுமி இராஜதுரை -

இலங்கைத் தமிழ்ப் பெண் சாதனையாளர்களில் மிகவும் சிலாகித்துக் கூறத்தக்க ஒருவராக விளங்குபவர் திருமதி யோகா பாலச்சந்திரன் என்றால் மிகையல்ல. ஒரு முழுமொழி ஊடகவியலாளர், ஆக்க இலக்கிய எழுத்தாளர், ஓலிபரப்பாளர், சமூக சேவை ஆர்வலர், சினிமா, நாடக எழுத்தாளர், பேச்சாளர் என்ற வகையில் பல்வகை ஆற்றல்களும் ஒருங்கே அமைந்த இந்தக் கலை இலக்கியவாதியிடம் 'பளிச்' சென்று தென்படுவது இவரது சுறுசுறுப்பும் வேகமுந்தான்.

பெரும்பாலும் முன்னேற்றம் கண்ட பெண்களின் பின் அவர்களது தூண்டுதல் சுத்தியாக, திருமணத்தின் முன் தந்தையும், திருமணத்தின் பின் கணவரும் இருப்பதுண்டு இவரைப் பொறுத்தவரையிலுங்கூட அவ்விதமேதான்.

நந்தவொரு திறமையும் இரவோடு இரவாக மேற்கிளாம்பி விடுவதில்லை. “கருவில் திரு” என்பது போல், பிறப்பிலேயே அத்தகைய வித்துக்கள் செறிந்திருக்க வேண்டும் என்பதுடன் திறமை வித்துக்கள் தலையெடுப்பதற்கான சூழல்களும் வேண்டும். யோகாவைப் பொறுத்தவரையிலுங்கூட இவை பொருந்தியிருக்கின்றன.

1938 ஆம் ஆண்டு பெப்பரவாரி மாதம் 7 ஆம் திகதி வடமராட்சி கரவெட்டி கிழக்கில் முருகேசு வல்லிபுரம் செல்லம்மா தம்பதியினருக்கு மூத்த மகளாகப் பிறந்தவர் யோகாம்பிக்கை (யோகா). இவருக்கு சகோதர, சகோதரிகளும் உள்ளனர்.

பொலீஸ் இன்ஸ்பெக்டராகப் பணியாற்றிய இவரது தந்தை தமது பணியின் பொருட்டு கண்டி, மாத்தளை, நுவரெலியா, நீர்கொழும்பு, கொழும்பு என நாட்டின் பல பாகங்களுக்கும் சென்றபோது, குடும்பத்தையும் அழைத்துச் சென்றதால் சிறுவயதிலேயே சகல சமூகங்களுடனும் பழகும் வாய்ப்பு இவருக்குக் கிடைத்திருக்கிறது.

அந்த வகையில் மாத்தளை பாக்கிய வித்தியாலயத்தில் ஆரம்பக்கல்வியைக் கற்ற இவர், பின்னர் நீர்கொழும்பு நியூஸ்டெட் மெதுஸ்ட் கல்லூரி, கொழும்பு சென்ற் மத்தியில் கல்லூரி ஆகியவற்றில் தொடர்ந்து கல்விகற்று, யாழ்ப்பாணம் திருக்குடும்ப கண்ணியர் மடத்தில் கற்று, லண்டன் ஜி. ஸி. உயர்தாரம் சித்தியெய்தி தமது பாடசாலைக் கல்வியைப் பூர்த்தி செய்து கொண்டார்.

யோகாவின் ஆர்வங்களையும் பணிகளையும் நோக்கும் போது பத்திரிகைத்துறை கலை இலக்கியத்துறை ஓலிபரப்புத் துறை, பெண்கள் மேம்பாடு என்ற கோணங்களில் பார்க்கமுடியும்.

இவரது பத்திரிகைப் பணி 1962 ஆம் ஆண்டு மேமாதம் வீரகேசரியில் ஆரம்பித்தது. (அதற்கு அடுத்த மாதம் அதாவது

ஜூன் மாதம் இக்கட்டுரையாளர் வீரகேசரியில் சேர்ந்து கொண்டதில் இருந்து ஏற்பட்ட நட்பு தொடர்வதனால் இவரைப் பற்றி நன்கு அறிய முடிந்தது என்பதையும் குறிப்பிடுதல் பொருந்தும்.

“இலக்கிய எழுத்து பற்றிய ஆர்வம் என் சிறு வயதுப் பராயத்திலேயே என்னிடம் என தந்தை, தாய் ஊடாக ஏற்பட்டது. கட்டிலம் பருவத்தில் பெண்கள் சம்பந்தமான விடயங்களை வெட்டி ஒட்டி (Scrap book) புத்தகம் போலாக்கி ‘வனிதா மண்டலம்’ எனப் பெயரிட்டு வைத்திருந்தேன். ஈழநாடு பத்திரிகையின் ஆசிரியரும் எனது தந்தையின் நண்பருமான அமரர் கே. பி. ஹரன் பத்திரிகையில் எனது கட்டுரையைப் பிரசுரித்து ஊக்கப்படுத்தினார்.

வீரகேசரியில் ஆசிரியர் எஸ். டி. சிவநாயகம் எனது குருபத்திரிகை உலக ஜாம்பவான் கே. வி. எஸ். வாஸ் என் வழிகாட்டி வீரகேசரி வார இதழ் ஆசிரியர் எஸ். லோகநாதன், பத்திரிகையின் ஆரம்ப அரிச்சுவடியைச் சொல்லித்தந்தநல்லாசான்” என இவர் குறிப்பிடுகிறார்.

வீரகேசரியை அடுத்து திரு. எஸ். டி. சிவநாயகத்தை ஆசிரியராகக் கொண்டு ஆரம்பிக்கப்பட்ட (1964) தினபதி, சிந்தாமணி பத்திரிகைகளில் உதவி ஆசிரியராகப் பணிபிடிந்தார். இவ்விரு ஸ்தாபனப் பத்திரிகைகளிலும் பணியாற்றியபோது செய்தி எழுத்துக் கடமையோடு கட்டுரைகள் எழுதுவது, மகளிர் பக்கம் தயாரிப்பது போன்றவற்றில் ஆர்வமாக ஈடுபட்டார்.

1966 ஆம் ஆண்டு டைம்ஸ் பத்திரிகை ஸ்தாபனத்தில் பணிபிடிந்த கே. பாலச்சந்திரன் அவர்களை (கொழும்பு கலைச் சங்கச் செயலாளர்) காதல் திருமணம் புரிந்து கொண்டார். (ஜெகன்மோகன் - மோகனசுதன் ஆகியோர் இவர்களது புதல்வர்களாவர்.)

1969 இல் இவர் தான் மிகவும் விரும்பிய பத்திரிகைத் தொழிலைவிட்டு இலங்கை குடும்பத்திட்டச் சங்கத்தில் உதவித் தகவல் உத்தியோகத்தராகப் பணியேற்றார். பின்னர் பிரதிப் பணிப்பாளராகப் பதவி உயர்வு பெற்றார்.

நாட்டில் குடும்பத்திட்டத்தை மேற்கொள்ளும் பணிக்கு உதவச் சென்றவர் பெண்கள் நலம் பேணி அவர்களுக்கு சக்தி அளித்து சமத்துவ சமுதாயத்தைப் பேணுதல் என்ற சங்கத்தின் புதிய இலக்கியை செம்மையாகப் பயன்படுத்தி, பெண்கள் வாழ்வில் மட்டுமன்றி தனது சமூக இலக்கியை ஒரு புதிய பரிமாணத்தைக் கண்டார் என்பதைச் சிறப்பாகக் குறிப்பிட வேண்டும். இது அவரது திறமைக்கு ஒரு சான்றாகும்.

இதன் பொருட்டு யோகா, சங்கத்தின் பணி என்ற வகையிலும், நாட்டின் பல பகுதிகளுக்கும் சென்று மகளிருக்

கான கூட்டங்கள் கருத்தரங்குகள் செயலமர்வுகள் ஆகிய வற்றை சாதாரண மக்கள் தொழிலாளர்கள், உத்தியோகத் தர்கள், மாணவர்கள் என சகல தரப்பு மக்களையும் ஒன்றுகூட்டி நடத்தினார். “பெண்களும் மனிதர்களே. அவர்களுக்கு மானுட அந்தஸ்து கொடுத்து மதிப்புதான் மனித உரிமை என நான் விளக்கினேன்” எனக் குறிப்பிடுகிறார். தமிழ், சிங்கள ஆங்கிலப் பரிச்சயம் உள்ள இவருக்கு இயல்பாய் அமைந்த சொல்வன்மை மிகவும் கைகொடுத்தது.

இவரது இந்தகைய சமூக மேம்பாட்டு நடவடிக்கைகளுக்கு மேற்படி சங்கம் வழங்கிய வெளிநாட்டுப் புலமைப்பரிசில் பயணங்கள், வெளிநாட்டுப் பயிற்சிகள், கருத்தரங்குகள் பெரிதும் உதவினா. அவற்றினை அவர் விருப்புடன் ஏற்றுக் கொண்டார். அவற்றில் சில வருமாறு:-

- (i) கென்யா - ஜெரோபி ஐ. நா. சர்வதேச மாநாட்டில் கலந்து கொண்டமை (1975)
- (ii) அமெரிக்க, ஹவாய் பல்கலைக்கழகத்தில் “வெகுசன தொடர்புத் துறையில் பயிற்சி (2 மாதங்கள்) தைப்பே, சீனாவில் கள ஆய்வு (1975)
- (iii) நேபாளப் பயணம் (1977)
- (iv) இந்தியா, அஹம்பாத்தில் முகாமைத்துவ கல்வி நிலையத்தில் “மக்கட்தொகை மற்றும் குடும்பத்திட்ட முகாமைத்துவம்” பற்றிய பயிற்சி.

எழுத்தார்வம் மிகக் இவர் தமது பயண அனுபவங்களை வைத்து ‘சபர்மதிக் கரையில்’ மற்றும் ‘நைரோபி தொடங்கி நாச்சியார்தீவு வரை’ ஆகிய கட்டுரைத் தொடர்களை வீரகேசரியில் எழுதியமையை வாசகர்கள் அறிவார்கள்.

மேற்கூறப்பட்ட வெளிநாட்டுப் பயிற்சிகள் மற்றும் நாடு பூராவும் சென்று மேற்கொண்ட கருத்துப் பகிர்வு நிகழ்ச்சிகள் மூலமாகவும் கிடைத்த அனுபவங்களைத் துணையாகக் கொண்டு வீரகேசரி மித்திரன் வாரமலர் மூலமாக இவர் சுமார் 15 வருடங்களாக (1996 – 2001) எழுதிவந்த ‘வாழ்க்கை வாழ்வதற்கே’ என்ற கேள்வி – பதில் அம்சமும் பிரசித்தமானது. இதன் மூலம் தாம் பயன் பெற்றதாக வாசகர்கள் தமக்கு நேரிலும் கடிதமூலமாகவும் தெரிவித்தபோது, தான் மிகவும் மகிழ்ச்சி அடைந்ததாக இவர் குறிப்பிடுகின்றார்.

தவிரவும், பல பொதுவான கட்டுரைகளையும், குடும்ப ஆலோசனைக் கட்டுரையையும் (வசந்த மகாந்தம் – தினகரன்) எழுதி தமது அறிவையும் அனுபவங்களையும் வாசகர்களுடன் பகிர்ந்து கொண்டிருக்கிறார்.

இலக்கிய நாட்டம் இவருக்கு சிறுவயதில் இருந்தே இயல்பாக இருந்துள்ளது. கண்டதையும் கற்பவன் பண்டிதன் என்பதுபோல, யோகா ஒரு தீவிரமான வாசகர். தவிரவும், கல்கி, கலைமகள், குழுதம், ஆனந்தவிகடன் என தமிழக சஞ்சிகை களின் கவர்ச்சி ஒரு கால கட்டத்தில், எங்களில் யாரைவிட்டது?

“என் தாயார் வாசித்த பிரபஞ்ச உற்பத்தி என்னும் “பாரிய” நூலை எனது ஏழ எட்டு வயது தொடக்கம் வாசித்து அதைப் புரிந்து கொள்ள முயற்சித்திருக்கிறேன். எனது மாமா வாசித்த பெரிய எழுத்து “பவளக்கொடி” ‘குசேலர் சரிதம்’ இராமாயணம் இப்படிப் பழைய தமிழ் இலக்கிய நூல்களையும்

எனது கட்டிளாம் பருவத்தில் வாசித்தேன். வானொலியும் எனது தமிழ் அறிவை வளர்த்தது. இப்படித்தான் நான் தமிழையும், உலகையும் புரியலானேன். பின்னர் பத்திரிகைத் துறையில் திமைத்தமை என் அனுபவத்தைப் பெருக்கியது.” என்று கூறும் இவரது முதலாவது சிறுகதையான ‘கண்கள் உறங்காவோ?’ என்பது வீரகேசரியில் 1962 – 1963 காலப் பகுதியில் வெளியானது.

இதனைத் தொடர்ந்து பல சிறுகதைகளை அவ்வப்போது படைத்திருக்கிறார். “நாட்டின் மூலை முடுக்கெல்லாம் குடும்பத் திட்ச் சங்கத்திற்காக பயணம் செய்த வேளை நான் உணர்ந்த மக்களின் அவலங்கள் எனக்கு ஒரு பாரிய கடமையை உணர்த்திற்று. மானுடம் பயனுற ஏதேனும் செய்யவேண்டும் என்று ஆதங்கப்பட்டேன். அதன் விளைவே என் கதைகள் ஊடாக வெளிப்பட்ட சில, பல கருவுலங்கள் என்கிறார். தான் எழுதிய கட்டுரைகள், கவிதைகள் (சில), சிறுகதைகள் பற்றிய எண்ணிக்கை தமிழ்த் தமிடம் கிடையாது எனவும் கூறுகிறார்.

1970 இல் மாவீரன் செம்பகராமன் என்ற கட்டுரை நூலையும், 1983 இல் ‘யுகமலர்’ என்ற சிறுகதைத் தொகுதி யையும் வெளியிட்டிருக்கிறார். இந்நாலில் சிலகதைகள் வித்தியாசமான பார்வையையும், துணிச்சலான கருத்துக்களையும் கொண்டிருக்கின்றன. தமிழகத்தில் இந்நால் அறிமுகவிழாவைக் கண்டபோது (1984) அழகாரியில் விகரமனும், எழுத்தாளர் சான்டல்யனும் இக்கருத்துக்களை எடுத்துக் கூறிப் பாராட்டியமை குறிப்பிடத் தக்கது. ‘தமிழகத்துப் பெண் எழுத்தாளர்களின் பார்வையில் ஆழமான சமூகப் பார்வை இல்லை. யோகாவின் கதைகளைப் படித்தவர்கள், அந்த ஆழமான பார்வையை உணரமுடியும் என சான்டல்யன் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். சமீபத்தில் இவரது சிறுகதைகள் சில ஞானத்திலும் வெளியாகினா.

யோகாவின் இலத்திரனியல் ஊடகப் பங்களிப்பும் காத்திரமானது. வானொலியில் இவரது பங்களிப்பு நாற்பது வருடங்களுக்கும் மேற்பட்டது.

திருமதி பொன்மணி குலசிங்கம் இலங்கை வானொலியில் மகளிர் நிகழ்ச்சியை நடத்தியபோது, அதில் பங்குகொண்டு வந்த இவர் பின்னர் கிராமியநிகழ்ச்சி மற்றும் பூங்கோதை, வனிதா மண்டலம், ஆரத்தி, பூவையர் பூங்கா எனச் சில மாதர் நிகழ்ச்சிகளின் தயாரிப்பாளராகவும் பின்னர் சிலகாலம் கல்வி அரங்கம் என்னும் கல்வி ஒலிபரப்பு, நிகழ்ச்சித் தயாரிப்பாளராகவும் சிலகாலம் சிறப்பாகச் செய்திருக்கிறார்.

‘முன்னேற்றப் பாதையிலே’ என்னும் தலைப்பில் வானொலிக் கலந்துரையாடலிலும் பலதடவை கலந்து கொண்டிருக்கிறார்.

இவை மட்டுமன்றி, மக்களைப் புதிய நூற்றாண்டுக்கு அறிவியல் ரீதியில் தயார் செய்யும் முயற்சியாக இலங்கை வானொலி ஆரம்பித்த “நவசக்தி” என்னும் நிகழ்ச்சியைத் தயாரித்து வழங்கியிருக்கிறார். பிரபல ஒலிபரப்பாளர் செல்வி சுற்சொருபவுதிநாதனும் இதில் பங்கு கொண்டுள்ளார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

அத்துடன் “நூபவாஹினியில் காதம்பரி” கலைஞர் அறிமுகம், ‘நலமாக வாழ்வோம்’ சுகநலக்கல்வி நிகழ்ச்சி மற்றும்

சில சமூகப் பிரச்சினைகள் குறித்த நிகழ்ச்சிகளையும் இவர் நடத்தி இருக்கின்றார்.

1970 ஆம் ஆண்டின் நடுப்பகுதியில் சினிமாப் படத்தில் பங்கு கொள்ளக்கிடைத்த வாய்ப்பு நிச்சயம் இவரால் மறக்க முடியாததொன்றாகவே இருக்கும். 'சருங்கலே' (பட்டம்) என்ற சிங்கள் - தமிழ் படத்தில், தமிழ் வசனம் பாடல்கள் எழுதும் அரிய வாய்ப்பு இவருக்குக் கிடைத்திருக்கிறது.

போராசிரியர் சுனில் ஆரியரத்னவுடன் இணை நெறியாள் கையிலும் (Joint Direction) இவர் பணியாற்றியிருக்கிறார்.

'சருங்கலே' திரைப்படம் அன்றைய ஜனாதிபதி பிரேமத் சாவினால் சிறந்த படமாகக் கணிக்கப்பட்டு விருது பெற்றது. பண்டாரநாயக்கா சர்வதேச மாநாட்டு மன்படத்தில் நடைபெற்ற வைபவத்தில், அதில் கதாநாயகனாக நடித்த காமனி பொன்சேகா விருதைப் பெறுகையில், 'சருங்கலே படத்துக்கு சிங்கள வசனம் எழுதிய துர்மஹி கமகேக்கும், தமிழ் வசனம் எழுதிய யோகா பாலச்சந்திரனுக்கும் தான் உண்மையில் இந்த விருதைக் கொடுக்க வேண்டும் என்று குறிப்பிட்டார். இச்செய்தி மறுநாள் ஆங்கில, சிங்களப் பத்திரிகைகளில் முன்பக்கத்தில் வெளியாகியது. காமினியின் பெருந்தன்மை மறக்கமுடியாதது' என இவர் குறிப்பிடுகின்றார்.

மேலும் "ஹிதக பிபுனு மல்" நெஞ்சில் பூத்த மலர் எனப் பொருள்படும் ஒரு சிங்கள திரைப்படத்துக்கும் ஒரு பாடல் எழுதியிருள்ளன. இது ஆங்கிலம், சிங்களம், தமிழ் ஆகிய மூன்று மொழிகளிலும் படத்தில் பாடப்பட்டது. ஆங்கிலப் பாடலை புகழ்

பெற்ற பாடகி டல்ரின் ஆர்னோல்டாவும், சிங்கள தமிழ்ப் பாடல்களை பிரபல பாடகி சஜாதா அத்தநாயக்காவும் பாடியுள்ளனர்" எனவும் நினைவு கூர்ந்தார்.

இவை அனைத்துக்கும் பின்னால் கலை இலக்கிய நாட்டம் உடையவரான இவரது கணவர் பாலச்சந்திரன் நின்று ஊக்கங்கொடுத்தார் என்பதையும் குறிப்பிடுதல் பொருத்தமே.

கொழும்பு கலைச் சங்கத்தின் செயலாளரான திரு. கே. பாலச்சந்திரன் லண்டன் கந்தையா, ஹி கம்ஸ் புறம் ஐப்னா, நெவார் மைன்ட் சில்வா, குண்டலகேசி போன்ற நாடகங்களை அரங்கேற்றியும், நூல் வெளியீடுகள், கலைஞர் பாராட்டு நிகழ்வுகள் போன்றவற்றை கொழும்பில் நடத்தியும் செயற்பட்ட போது அவற்றின் வெற்றிக்கு தம்மாலான பங்களிப்பினை யோகா சளைக்காமல் வழங்கியிருக்கிறார்.

1987 ஆம் ஆண்டுபிரதேச அபிவிருத்தி அமைச்சர் செ. இராசதுரை அவர்கள் கலாசார நிகழ்வொன்றில் இவருக்கு 'எழுத்துச் செம்மல்' என்ற பட்டத்தையும் 1992 ஆம் ஆண்டு இந்துகலாசார இராஜாங்க அமைச்சர் பி. பி. தேவராஜ் அவர்கள் எழுத்தாளர் கலைஞர் பாராட்டு நிகழ்வொன்றில் "தமிழ்மணி" என்ற பட்டத்தையும் வழங்கினர்.

2000 ஆம் ஆண்டில் கணவர் காலமானதைத் தொடர்ந்து, தமது இரு புதல்வர்களுடன் கண்டாவில் வாழ்ந்து வரும் இந்த 'எழுத்துச் செம்மலின்' ஆக்க இலக்கியப் பணி மேலும் தொடர்வது இலக்கிய உலகிற்கு செழுமை சேர்ப்பதாகும். அவரது மானுட நேயப்பணிகள் மேலும் தொடர் 'ஞானம்' மூலம் வாழ்ந்துவோம்.

'ஞானம்' சந்தா விபரம்

உள்ளடு

தனிப்பிரதி	: ரூபா 50/-
ஆண்டுச் சந்தா	: ரூபா 600/-
ஆறு ஆண்டுச் சந்தா	: ரூபா 3000/-
ஆயுள் சந்தா	: ரூபா 20000/-
சந்தா கார்சோலை மூலமாகவோ, மணியோடர் மூலமாகவோ அனுப்பலாம். மணியோடர் வெள்ளவத்தைதாபால் நிலையத்தில் மாற்றக் கூடியதாக அனுப்பப்படல் வேண்டும்.	

இலக்கு மேலதீக்க செலவின்றி சந்தா அனுப்பும் வழி :-
உங்கள் பகுதியில் உள்ள ஹட்டன் நஷனல் வங்கியில்
T. Gnanasekaran, Hatton National Bank - Wellawatte
நடைமுறைக் கணக்கு இலக்கம் – 0090672606 என்ற கணக்கில் வைப்பு செய்து வங்கி ரசீதை எமக்கு அனுப்புதல் வேண்டும்.
வெளிநாட்டுவிருந்து பணம் அனுப்ப : Swift Code :

வெளிநாடு	ஓராண்டு	இரண்டு ஆண்டு	மூன்று ஆண்டு
Australia (AU\$)	35	70	100
Europe (•)	25	50	70
India (Indian Rs.)	500	950	1400
Malaysia (RM)	50	95	140
Canada (\$)	35	70	100
UK (£)	15	30	40
Other (US \$)	25	50	70

மூன்று சந்தாதாரர்களுக்கும் செர்த்துத் தருபவர்களுக்கு ஒரு வந்தம் 'ஞானம்' இனாயாக அனுப்பப்படும்.

HBLILK LX

அனுப்ப வேண்டிய பெயர்/ முகவரி :

T. Gnanasekaran
Gnanam Branch Office
3-B, 46th Lane, Wellawatte.

குரனம் விளம்பர விகிதம்

பின் அட்டை	: ரூபா 10000/-
முன் உள் அட்டை	: ரூபா 8000/-
பின் உள் அட்டை	: ரூபா 8000/-
உள் முழுப்பக்கம்	: ரூபா 5000/-
உள் அரைப்பக்கம்	: ரூபா 3000/-

அறிமுகம் : 32

புதிய தலைமுறைப் படைப்பாளிகள்

யாழ்ப்பாணம் அளவிட்டி, கூத்தஞ்சீமாவைச் சேர்ந்த வைத்தீஸ்வரன் சாரங்கன் 09.09.1980ல் பிறந்தவர். யா/அளவிட்டி சீனன்கலப்டி ஞானோதய வித்தியாசாலை யா/தெல்லிப்பளை மகாஜனக் கல்லூரி ஆகியவற்றின் பழைய மாணவரான இவர், யாழ் பல்கலைக்கழக மருத்துவபீட்த்தில் கல்வி கற்று உள்ளக மருத்துவப் பயிற்சிக்காக காத்திருப்பவர். கல்விதை, சிறுக்கை ஆகிய துறைகளில் ஏழுதிவரும் இவரது முதலாவது கல்விதை, இலங்கை வாணோலியில் இதுய சங்கமம் நிகழ்ச்சியில் திரு. சிதம்பரப்பிள்ளை சிவகுமாரின் குரலில் 1995ல் ஓலிபரப்பாளது. இவரது கல்விதைகள் தினமுரசு, தினக்குரவு, வீரகேசரி, மித்திரன், மல்லிகை, நான் (உளவியல் சுஞ்சிகை), நாடி (மருத்துவ பீட மாணவர் ஓன்றிய வெளியீடு), வைக்கறை-கண்டா, நிலாச்சாரல் .com ஆகியவற்றில் வெளியாகியுள்ளன. தெல்லிப்பளைக் கோட்ட மட்ட தமிழ் மொழித்திறன் போட்டிகளில் 1996 - 1998 வரை தொடர்ந்து மூன்றாண்டுகள் கல்விதை, சிறுக்கை, கட்டுரைப் போட்டிகளில் முதற் பரிசு பெற்றவர். வலிகாமல் வடக்கு பிரதேச செயலகம் நூடாத்திய சுகாதார வார கட்டுரைப் போட்டியில் முதற்பரிசு 1993, ‘நூண்டி’ இதழ் நடாத்திய சிறுக்கைத் தோட்டியில் ‘மூப்பு’ எனும் சிறுக்கைக்காக முதற் பரிசு 1998. கம்பன் கழகம் நடாத்திய ‘மகரந்தச் சிறுகு’ கல்விதைப் போட்டியில் சிறுப்புப் பரிசு 2008 ஆகியவற்றைப் பெற்றவர்.

இவரது தொடர்பு முகவரி :- இல. 67, மத்திய தெரு, மட்டக்களப்பு. தொ. பே : 0652223269

வாயைத் திறந்ததும்
கொட்டவிடுகிறது வாழ்க்கை
முழுவதுமாக என் தேசத்து மண்ணையில்.
நாவுகளுக்கு மட்டும்
சங்கிலி போட்டுப் பூட்டி
நடத்தப்பட்டுக் கொண்டிடருக்கிறோம்,
விஷயாலுக்கான அள்தமனம் நோக்கி.
திரண்டெழுந்த கைகளில் எல்லாம்
நிறைந்திருக்கிறது பணமும், முடையும்.
தூரத்து ஒளியிப்போட்டுகளை நம்பி
புறப்பட்ட பயணம்
கடலுக்குள் முடிகிறது.
நிறைதலும் பின்னர் தளம்பலும்
வழக்கமாகி அலுத்துப்போய்விட்டது.
சிறுவர்கள் அருந்திய மதுபானப்போத்தல்களில்
தெளிவாகத் தெரிகிறது என்
சமுதாயத்தின் முகம்.

நன்கு பாட்பதாலும்
நாங்கள் உணர்வகளை
இழந்துவிடலாம் என்று
எச்சரிக்கிறது
எனது எருமைத்தேசம்.

கால்களை மடக்கி
கைகளால் முகத்தைப் பொத்தி
மனக்குள் அமர்ந்துகொள்கிறோம்,
அவர்கள் பேசிமுடியும்வரை,
எப்போதும் அவிழ்த்துவிடப்படலாம் என்று
ஊரையிடுகின்றன மன(இநாய்கள்).

நூண்டி

நூண்டி

யந்துகள் கவர்களில்
எறியார்ப்பட்டு மீண்டும்
சிறுவர்களாலேயே பிடிக்கப்படுகின்றன.
நாவுகளின் சங்கிலி மாத்திரம்
சுராத்துக் கொள்கிறது - மன்
பருக்கைகளில் மலைத்துளி விழுதல் போல.
சாய்வுநாற்காலியில்
ஒய்வெடுத்துபடி கனவு காண்கிறேன்.
நாவுகளின் சங்கிலி அகற்றப்பட்டு
கைகளுக்கு விலங்கு
மாப்பட்டுவரு போல.
பேசவேண்டும் உன்னைப்பற்றி
ஆசையாய் இருக்கிறது
எனது எருமைத்தேசமே...!

அல்வாயூர் கவுனர் மு. செல்லையா அவர்களின் ஜனன நூற்றாண்டு
வீழாச் சிறுகதைப் போட்டியில் ஒரும்பாம் பாசு வெற்ற சிறுகதை

தொலையும் முகவர்கள்

பேஸாஷ்யூர் தி.இந்தியாபௌரேஸ்

சிறுகதை, திறனாய்வு சார்ந்த பத்திரிகைகள், பதிப்புத்துறை போன்றவற்றில் ஈடுபாடுகாட்டிவரும் புலோவலியூர் ஆ, இரத்தினவேலோன் 25.12.1968இல் பிறந்தவர். ‘நிலாக்காவம்’, ‘நெஞ்சாங்கூட்டு நினைவுகள்’ ஆகிய இவரது சிறுகதைத் தொகுதிகள் முறையே வடக்கிழக்கு, வடக்கு மாகாண இலக்கிய விருதுகள் பெற்றன. ‘வேட்டை’ ‘நெஞ்சாங்கூட்டு நினைவுகள்’ ஆகிய இரு சிறுகதைகள் யாழ் இலக்கிய வட்டத்தின் கணக்கெண்ணுடைய கதாவிருது பெற்றன. ஆறு சிறுகதைத் தொகுதிகள், மூன்று திறனாய்வுசார் பத்தி எழுத்துத் தொகுப்புகளின் சொந்தக்காரர். மீரா பதிப்பகத்தினாடு 75க்கு மேற்பட்ட நூல்களை வெளிக்கொண்டத் இவரின் முதல் மூன்று சிறுகதைத் தொகுதிகளும் யாழ் பல்கலைக்கழகத்தில் பட்பபடிப்பிற்காக ஆய்விருக்கப்படுத்தப்பட்டன. இவண்டன் பூபாளராகங்களின் இலக்கிய செயற்பாட்டிற்கான இலங்கை இணைப்பாளராக செயற்பட்டு வரும் இவர் தற்போது ‘தினக்குரல்’ பத்திரிகையில் பிரதி விளம்பர முகாமையாளராகப் பணி புரிந்து வருகின்றார். இவரது இரு சிறுகதைகள் சிங்களத்தில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளன. இவரது ‘வேட்டை’ சிறுகதை அண்மைக்கால சிறுகதைகளுள் உள்ளதுமான சிறுகதைகளுள் ஒன்று என ஞானம் ‘மே’ இதழில் கலாநிதி செங்கை ஆழியான குறிப்பிட்டுள்ளார். ‘மல்லிகை’ அட்டைப்பட அதிதியாகவும் கெளரவும் பெற்றவர் இவரது தொடர்பு முகவரி: ‘மீரா பதிப்பகம்’ இல 191/23 ஸஹலெவல் வீதி, கிருஸ்பனை, கொழும்பு 06. 0775342128, 2513336 அல்லது 4618938

ஏற்தாழ விழா முடிவுற்று விட்டது.

விழா ஏற்பாட்டுக்குமுத் தலைவர் நன்றியுரையாற்றிக் கொண்டிருந்தார். இயல்பாக நகைச்சுவை ததும்பக் கதைகள் சொல்லும் அவர் மேடையில் வலு ‘சீரியஸாக’, தனது நன்றியுரையில் எவரையும் தவறாகவிட்டுவிடக்கூடாது என்பதிலேயே குறியாக இருந்தார். மன்னடபத்தை நிறைத்திருந்த சனங்கள் இன்னும் கலையை ஆரம்பிக்கவில்லை. எங்களுரில், இலங்கையிலாக இருந்தால் நன்றியுரை கேட்க நாலைந்து பேர்தான் இருந்திருப்பார்கள். அவர்களும் அனேகமாக மேடையில் வீற்றிருப்போருக்கு மிக வேண்டப்பட்டவர்களாகவோ அல்லது அவர்களாது வாகனத்தில் வந்தவர்களாகவே இருப்பார்கள். ஆனால் வண்டனில் இந்த நூல் வெளியீட்டு விழாவிற்கு வந்தவர்களின் எண்ணிக்கையைப் பார்க்கும்போது கூட எனக்கு சற்று வியப்பாக இருந்தது. நூற்றி ஐம்பது பேருக்கு மேலாவது இருக்கமாட்டார்களா?

தனது உரையில் ஆங்கிலப் பதங்கள் ஊடுருவி விடக் கூடாது என்பதில் விழாக்குமுத்தலைவர் மிக்க அவதானம் பேணிவந்தார். எனது பெயரைக் கூட அழகுதமிழில் அவர் உச்சரித்து என்னை அதிசயிக்க வைத்தது எங்களுர் பள்ளிக் கூடத்தில் படிப்பித்த பெரியதமிழி வாத்தியாருக்குப் பிறகு எனது பெயரை இந்தனை அழகாகத் தமிழில் உச்சரித்தது இவராகத் தான் இருக்க முடியும். இந்த விழாக்குமுவினர் கூட ஊரில் உள்ள ஆரம்பப் பாடசாலை ஒன்றின் பழைய மாணவர் சங்க வண்டன் கிளையினரே! தாயகப் பாடசாலையின் வளர்ச்சிக்காக இப்பேர்ப்பட்ட விழாக்கள் மூலம் நிதி திரட்டி உதவி இன்று சர்வ தேசப் புகழடைந்துள்ளார்.

உலகளாவிய ரீதியில் நடாத்திய சிறுகதைப் போட்டியில் பரிசீலிப்பற் கதைகளைத் தொகுத்து இன்று நூலாக வெளியிடுகிறார்கள். எழுத்தாளன் என்ற ரீதியில் இந்திகழப்பிற்குச் சிறப்பு அதிதியாக இவர்களால் அழைக்கப்பட்டு வண்டன் வந்துள்ளேன்.

இங்கு வருவதற்கு விசா எடுப்பதற்கு முயற்சித்தபோது, இவர்களின் அனுசரணைக் கடிதத்தைப் பார்த்துவிட்டு, ‘பத்து சதம்ஹீதம்தான் சாத்தியம் எதற்கும் போய் முயற்சித்துப் பார்’ என்றுதான் அனேகமாக எல்லோரும் சொன்னார்கள். ரவல் ஏஜன்சியில் பணிபுரியும் பள்ளி நண்பன் ஒருவன் மூலம் விசா விண்ணப்பப் பத்திரிங்களை நிரப்பிக்கொண்டு ஒரு துணிச் சலுடன் தான் விசா எடுப்பதற்கென்று பற்பட்டேன். விண்ணப்பத்தை ஏற்கும் அதிகாரிகளுக்கு விண்ணப்பதாரிகளுடன் சீரியஸாக இருக்குமாறு திரும்பத் திரும்பச் சொல்லிக் கொடுத்திருப்பார்கள் போலும். கடுகடுப்பாகவே அந்த அதிகாரி முகத்தை வைத்திருந்தார்.

விசா விண்ணப்பப்பத்திரத்தையும் அனுசரணைக் கடிதத்தையும் பவ்வியமாகச் சமர்ப்பித்தேன். அவற்றினை வாசித்துப் பார்த்து விட்டு அதிகாரி ஓர்த்தடவை என்னை உச்சிமுதல் உள்ளங்கால்வரை பார்த்தார். சிறப்பு அதிதியாக அழைக்கப்பட உனக்கென்ன தகுதியிருக்கு? என்பது போலிருந்தது அந்தப் பார்வை. கையோடு கொண்டு சென்ற நான் எழுதிய ஏழைப்புப் புத்தகங்களையும் எடுத்து மேசையில் அடுக்கினேன். புத்தகங்களை ஒவ்வொன்றாக அட்டைப்படத்திலிருந்து பின் அட்டை வரை பணாட்டுத் தட்டைப்போல் புரட்சிப் புரட்சிப் பார்த்தார். புத்தகங்களின் தலைப்புக்களே அதிலுள்ள விடய தானங்களோ அவருக்கு விளங்கியிருக்க நியாயமில்லைத்

தான். பின் அட்டைகளில் எனது புகைப்படங்கள் இருந்தது நல்லதாகிப்போய் விட்டது. அப்படங்களைப் பார்த்ததும் அவரது கடுகடுப்பில் கணிசமான வீதம் குறைந்திருந்தது.

அதன் பின்னர் ஸண்டனில் யார்யாரைத் தெரியும் என்று கேட்டார். அனுசரணை வழங்கியவர்களைத் தவிர வேறொரு குருவியையும் தெரியாது என்று கற்புரத்தில் அடித்துச் சத்தியம் பண்ணாத குறையாக பயக்கதியுடன் சொன்னேன். அனேகமாக அந்தப் பதில்தான் சாதகமாக அமைந்திருக்க வேண்டும். இரண்டு கிழமைக்குள் விசா கையில் கிடைத்துவிட்டது.

கையில் ஸண்டன் விசா குத்திய பாஸ்போட்டுடன் குப்பிகேசன் வீதியிலிருந்து காலி வீதிவரை நடந்தபோது எனக்குக் காற்றில் மிதந்து செல்வது போல் இருந்தது. சந்திர மண்டலத்தில் முதன் முதலில் காலடி பதித்த ஆம்ஸ்ரோங் கூட அங்கு மிதந்து நிரிந்ததாக சின்னவயதில் எங்கோ வாசித்த போது சந்தோச மிகுதியால்தான் அவர் மிதந்திருப்பார் என பலநாட்களாக நான் எண்ணிக் கொண்டது ஏனோ அப்போது என் நினைவுக்கு வந்தது. எனது பதினெட்டு வயதில் முதலாவது கதை பத்திரிகையில் வெளிவந்தபோதும் இப்படித் தான் ஒரு தடவை ஆம்ஸ்ரோங்காக மாறியிருந்தேன்.

ஓருவாராகால பயண ஆயத்தங்களின் பின்னால் ஒரு வழியாக விமானமேறி ஸண்டனை வந்தடைந்து விட்டேன். கீத்ரோ விமான நிலையத்தில் குடிவாவு அதிகாரியிடம் பாஸ் போட்டை நீட்சியோது அடுத்த தத்து காத்திருந்தது. இங்கும் அதிகாரியாக ஒரு நரசிம்மாவதான் இருந்தார். அவர் சிரித்து பத்துப் பதினைந்து வருடங்களாகியிருக்கும் போல் தோன்றியது. ஸண்டனுக்கு எதற்கு வந்ததாகவும் எங்கு தங்கியிருக்கப் போவதாகவும் அவர் வினவியதை கஷ்டப்பட்டு விளங்கிக் கொண்டேன். ஸண்டனுக்கு என்ன புண்ணாக்கு வாங்கவோ வந்திருப்பேன்? மூக்கு முட்ட வந்த கோபத்தை அடக்கிக் கொண்டு கைப்பைக்குள் தயாராக வைத்திருந்த அனுசரணைக் கடிதத்தின் நகல் பிரதியை நீட்டினேன். மளமளவென்று வாசித்து விட்டு என்னை ஏற்றுப்பார்த்தார். கோட்குட்டுடன் சம்மாராகத் தான் நின்றிருந்தாலும் என்னையே அறியாது எனக்குள் ஒரு பத்தடம் தொற்றிக்கொண்டது. இதயம் வேறு படக் படக் என்று தன் வேலையைக் காட்ட ஆரம்பித்தது. எவ்வளவு காலம் தங்கியிருக்கப் போகிறீர்கள்? என்று கேட்டார். ‘ஜஸ் ட்ரூ வீக்ஸ்’ என்றவாறே றிட்டேன் ரிக்கெட்டை சமர்ப்பித்தேன். ‘ஓகே’ என்று கூறியவாறே பாஸ்போட்டில் திகதியை குத்தி பொத்தென்று என்முன் போட்டுவிட்டு ‘‘நெக்ஸ்ட் பிளீஸ்’’ என்ற போதுதான் எனக்கு இதயம் நோமலாக் அடிக்க ஆரம்பித்தது.

குகைபோல் நீண்டுசென்ற ‘க்ஸிட் வழியே புகுந்து வெளியே வந்தபோது எனது பெயரை கடதாசி மட்டையில் எழுதித் தாங்கியவாறே அனுசரணையாளர்கள் காத்து நின்றார்கள். தொலைபேசியில் கதைத்துப் பழகியவர்களை முதன் முதலாக நேரில் சந்தித்தேன். கந்தச்சூடி விரதம் இருந்து விட்டு வந்ததைப் போன்ற தோற்றங் கொண்ட என்னை தூரத்தில் வரும்போதே தான் ஊகித்துக் கொண்டதாக, தொலைபேசியில் என்னுடன் ‘அண்ணா, அண்ணா’ எனக் கதைக்கும் அந்த இளைஞர் கரன் சொன்னாள். நான் எதிர்பார்த்ததை விட இன்னும் இளமையுடன் காட்சியளித்த கரன் கூடவே நின்ற, என்னைப்போல் நடுத்தர வயது கனவானைக் காட்டி “இவர் தான் எங்கடை சங்கத் தலைவர் மிஸ்டர் நாதன் என்னுடைய அங்கிள்” என்றான். “ஆனால் ஒரு தூர் அதிஷ்டம் பாருங்கோ. எனக்கு மகள் ஒருதரும் இல்லை. ஒரு மகன் மட்டும் தான்” என்றார் மிஸ்டர் நாதன். மூவரும் விழுந்து விழுந்து சிரித்தோம்.

இப்போது சபையிலும் சிரிப்பொலி கேட்கிறது. அதே சங்கத் தலைவர் மிஸ்டர் நாதன்தான் தனது உரையின் இறுதியில் ஏதோ நகைச்சுவையாகச் சொல்லியிருப்பார் போலும்.

“அடுத்த வருட மைது நிகழ்வில் மீண்டும் சந்திப்போம். அது வரை உங்கள் அனைவரிடமிருந்தும் விடைபெற்றுக் கொள் கிறேன். நன்றி வணக்கம்!” என்றவாறே அவர் என்னருகே வந்தமர “இத்துடன், அழைப்பிதழில் குறிப்பிட்ட படியே சரியாக எழுமளிக்கு இந்திக்குவினை நிறைவு செய்து கொள்கின் ரோம்” என விழாவிற்கு தலைமை வகித்த அறிஞர் கூறிய பின்னர்தான் சனங்கள் கலையத் தொடங்கினார்கள்.

மேடையில் இருந்து இறங்கிக் கொண்டிருந்தபோது சபை முன் வீற்றிருந்த சிலச் என்னை நோக்கி வந்து கொண்டிருந்தார்கள். புலம்பெயர்ந்து இங்கு வந்த நம்நாட்டு எழுத்தாளர்கள், ஊடகவியலாளர்கள், நான் முன்னர் பணிபுரிந்த நிறுவனத்து நண்பர்கள், கல்லூரியில் என்னுடன் படித்தவர்கள், எங்களுரவர்கள் எனப் பல ரகத்தினராய் அவர்கள் இருந்தார்கள். “உங்கடை பேட்டு தீப்பு தொலைக்காப்சி யிலை நேற்றுப் பார்த்தும் அப்பதான் தெரிஞ்சுது நீங்கள் இங்கை வந்திருக்கிற சங்கதி” என்று கையைக் குலுக்கியவாறே நூட்டு நிலவரங்கள், இலக்கியப் புதினங்கள் என பத்தையும் பலதையும் கடகத்துக்கொண்டு நின்றார்கள்.

அப்போதுதான் சற்றுத் தூரத்தில் ஒரு நடுத்தர வயதுத் தம்பதியினர் என்னை எதிர்பார்த்துபடி நிற்பது தெரிந்தது. என் உறவினர்களாகவோ அல்லது நண்பர்களாகவோ அவர்களை இனங்காணமுடியாதிருந்தது. அதிலும் அசப்பிலே பார்த்தால் அந்த நாள் நவரச நடிகர் முத்துராமனைப்போல் காட்சியளித்த அந்த கனவானை இதற்கு முன்னர் ஒரு போதும் நான் சந்தித்தி ருக்கவில்லை. ஆனால் தமிழ் கலாசாரத்தையே மொத்தமாகக் குத்தகைக்கெடுத்தாற் போல் காட்சி தந்த அந்தப் பெண்மனியை, அவளின் அந்தக் கணக்களை எங்கோ, எப்போதோ அருகில் வைத்துப் பார்த்ததைப் போன்ற ஒரு பிரமை. நண்பர்களிடம் ‘எக்சியூஸ் மீ’ கேட்டவாறே அத் தம்பதியினரை நோக்கிச் செல்கிறேன். அவர்களும் என்னை நோக்கி வந்து கொண்டிருந்தார்கள்.

முதலில் அந்தப் பெண்மனிதான் கதைக்க ஆரம்பித்தாள்.

“என் ஆரெண்டு இன்னும் கண்டுபிடிக்கேல்லைப் போலை கிடக்கு?”

“எனக்கோ தர்மசங்கடமாகி விட்டது. கொழும்பில் சில கல்யாண வைபவங்களில் இப்படித்தான் சில்லைபூட்புகள் வருவதன்டு. ஒரு தடவை ஒன்றுவிட்ட தங்கையிடமே குறிப்பிடுக்க முடியாது வசமாக வாங்கிக் கட்டிக் கொண்டதும் ஞாபகத்திற்கு வந்தது. லண்டனில் அப்படியான உறவுமறையில் அக்கா, தங்கைகள் எவருமே எனக்கீல்லையே? அவர்களைத் தெரிந்த மாதிரி நடித்து பின்னர் தெரிந்து கொள்வதா..... அல்லது யாரென்று இன்னமும் அடையாளங் காணமுடிய வில்லை என்று சரணாக்கியடைவதா?

“சந்திச்கக் கணக்காலம் தானே... நேற்று தீப்திலை பார்த்த தாலை உங்களை எனக்குத் தெரியுது. உரிமையோடை கதைக்க முடியுது. ஆனால் இருபத்தைஞ்சு வருசத்துக்குப் பிறகு சந்திக்கைக்குள்ளை திடைரின்று கண்டுபிடிக்கேலாது தானே.....

இந்த நாடே ஒரு வியப்பி.. அதற்குள் இப்படியும் இன்னொரு வியப்பா? எனக்கோ தலை சுற்றிக்கொண்டு வந்தது.

“நான் பரமேஸ். இவர் என்னோட கணவார் பாந்தாமன்”

“ஓ! பரமேஸ்” என உச்சஸ்தாயியில் சொல்ல வந்தாலும் பக்கத்தில் பரந்தாமன் நின்றதால் அடக்கியே வாசித்தேன். “பரமேஸ்... எவ்வளவு காலத்துக்குப் பிறகு? நீங்கள் யூ.எஸ்.ரயிலை எண்டெல்லா கேள்விப்பட்டனான்.”

“கலியாணம் முடிச்சு கையோடு, ஆரம்பத்திலை ஒரு ஜிந்து வருஷம் அங்கையிருந்தம். இப்ப இங்க வண்டனிலை செற்றில்லவனாகி பதினெட்டு வருஷங்களாகுது”

பேதயாய், பெதும்பையாய் பள்ளி நாட்களில் என்னுடன் முகிய பரமீசை இந்தனை நீண்டகால இடைவெளியின் பின் ஒரு பேரினாம் பெண்ணாய் இந்த அந்நிய மண்ணில் அதுவும் இப்படியான ஒரு இலக்கிய நிகழ்வில் வைத்துச் சந்திப்பே ணென்று ஒரு கணமேனும் நான் எண்ணியிருந்துதில்லை!

எங்களூர் பள்ளிக் கூடத்தில் அறிவியலிருந்து ஏழாம் வகுப்புவரை எழுவருங்கள் தொடர்ச்சியாக என்னுடன் படித்து வந்தவள்தான் இந்தப் பராமேஸ். வகுப்பில் முன்வாங்கில் இருப்பது மட்டுமல்லாது எப்பொழுதும் அவள் முதலாம் பள்ளையாக வந்ததாகவே எனக்கு ஞாபகம். ஆறாம் வகுப்பிலாகத்தான் இருக்க வேண்டும். ஒரு தடவை பராமேசை விட நான் கூடுதலாகப் பள்ளிகள் பெற்று முன் ணனியில் திகழ்ந்தேன். முத்ததம்பி வாத்தியார் கூட இந்தத் தடவை பராமேஸ் அவுட் போலை கிடக்கு என்று சொல்லி வாய் மூடுவதற்குள் பாழுப்ப்போன சங்கீத பாடத்தின் புள்ளிகள் வந்து நிலைமையைத் தலைக்கீழாக்கியது. சங்கீத பாடத்திற்கு என்னை விட பராமேசக்கு முப்பது புள்ளிகள் கூட இருந்ததில் இரண்டு புள்ளிகள் வித்தியாசத்தில் அவள் முகலாம் பிள்ளையானாள்.

அப்படியாக... படிப்பில் என்றுமே என்னால் வெல்லப்பாத,
என் பால்ய சிஞ்சிதி இத்தனை ஆண்டுகள் கடந்த நிலையிலும்...
பவிக்கிற்மான ஆங்க ஆன்பினைப் பேணிக் கொண்டு.....!

“நேற்று ரொலிவிஷனிலை உங்கடை பேட்டி போகக்குள்ளை உண்மையிலை பெருமையாக இருந்தது. என்னோடை எழுப்பு வருஷங்கள் ஒன்றாகப் படித்த, பழகின ஒருதற்றை பேட்டி.. எனக்கு முதன் முதலா கொஞ்சம் வித்தியாசமாக இருந்தது. எங்கடை பள்ளிக்கூடத்தைப் பற்றி நீ சொல்லேக்குள்ளை கொஞ்ச நேரம் அந்தக்காலத்துக்கே போய்வர முடிஞ்சது. அந்தப் பள்ளிக்கூடம், பெரிய தமிழ் வாத்தியார், முத்துதமிழி வாத்தியார், நாகபூசணி ரீச்சர், ஆறுமுகப்பா கடை... ஒ என்ன அற்புதமான வாழ்க்கை அது? அதை ரெக்கோட் பண்ணி வைச்சு இவருக்கும், இரண்டு டோட்டேக்க்கும்... எல்லாரும் வேலையாலை வந்த பிறகு போட்டுக் காட்டினன். பேட்டியின்றை முடிவிலை இந்த விழுநாட்க்கிற விபரங்களையும் சொன்னதாலை எப்பிடியும் உங்கடை சந்திக்க வேணுமென்டு விடாப்பிடியா நின்டு இவரையும் இழுத்துக் கொண்டு வந்தன!” படபட வென்று பரமேஸ் சொல்லிக்கொண்டு ஓராண்டான்.

“எங்கை தங்கியிருக்கிறாங்க?”
முதன் முறையாகப் பரந்தாமன் வாய்
கிடிந்கார்.

“எனக்கு ஸ்பெங்சர் பண்ணின தம்பியோடை... மிடில் செக்சிலை...” என்றேன் தூரத்தில் நின்ற கரனைக் காட்டியவாரே.

“நல்லதாப் போச்சுது. நாங்கள் ரூட்டின்கிலைதான் இருக்கிறம். நீங்கள் எப்ப திரும்ப பிணைட்” பரந்தாமன்தான் கேட்டுக் கொண்டிருந்தார்.

“வாற சனிக்கிழமை”

“அதுக்கிடையிலை எங்கடை வீட்டுக்கு ஒருக்கால் விசிட்ட பண்ண வேணும். இவையளின்றை அட்றஸ்ஸை ஒருக்கால் கேட்டு நோட்ட பண்ணுங்கோ அப்பா” என்றாள் பரமேஸ்.

அந்த நேரம் பார்த்து கையில் கணத்யான ஏதோ பொருட் களுடன் அவசர அவசரமாக என்னருகே வந்த கரன் “போவோமா அண்ணா” என்று கேட்டான். பரமேசையும் பரந்தாமனையும் அறிமுகப்படுத்தி வைத்தேன். பரஸ்பரம் ஹலோ’ சொல்லிக் கொண்டனர். மறக்காது கரனின் விசிட்டிங்காட்டைப் பெற்றுக் கொண்டு பரந்தாமனை பரமேசுக் விடைபெற்றுக் கொண்டாக்கன்.

மூன்றாவது நாள் விடிந்தும் விடியாத அதிகாலைப் பொழுதில் தொலைபேசியில் என்னை யாரோ அழைப்பதாகக் கூறியவாரே கரன் என்னிடம் கையடக்கத் தொலைபேசியைத் துந்தான். மஸ்முணையில் தொங்கிக் கொண்டு பாரோஸ் நின்றான்.

“இண்டைக்கு உங்களுக்கு லஞ் குடுக்கலாமென்டு இருக்கிறம். இன்னும் ஷாப்பா வன் அவரிலை உங்களை ‘பிக்கப் பன்ன’ இவர் அங்கை வருவார். ரெட்சூ இருங்கோ”

“என்ன இது திடோன்று”

“இன்னைக்குத்தான் இவருக்கு வஞ்சரமிலை கொஞ்சம் அஜூஸ்ட் பண்ணக்கூடியதாய் இருக்குமாம். காலையிலையே வங்கிந்கள் எண்டால் இங்கை நின்றுட்டு அப்பிடியே வஞ்ச

எடுத்துட்டு ஆறுதலா ஆவ்ரநான் மிடில்செக்கக்குப் போகலாம் என்ன?"

"ஓகே." என நான் சொன்னதும் சொல்லாததுமாக இருந்த வேளையில் தொலைபேசியைத் துண்டித்துக் கொண்டாள் பருமேஸ்.

கரணிடம் விடயத்தைக் கூறி ஒரு மணித்தியாலத்தில் தயாராக நின்றேன். குறிப்பிட்ட நேரத்திற்கு ஒரு நிமிடமும் பிந்தாமல் பரந்தாமனின் வாகனம் வாசலில் வந்து நின்றது. வாகனத்தில் ஏறி முன் சீற்றில் அவர் அருகே அமர்ந்து சீற் பெல்ட்டை மாட்டிய பின்பே பயணம் தொடர்ந்தது. இலண்டனில் வாகனத்தில் ஏறியதும் மூச்ச விட மறந்தாலும் பெல்ட்டை கட்ட மறக்கக்கூடாது. பெல்ட் மாட்டுவதற்குக் கூட தனியாகப் பயிற்சி எடுக்க வேண்டும் போல... நிதானத்துடன் அதைக்கற்க வேண்டும். வந்த முதல் இரு நாட்கள் பெரிதும் சிரமப்பட்டு இப்போ பெல்ட்டை மாட்ட நன்றாகப் பழக்கப்பட்டுக் கொண்டேன்.

ஞட்டுங் செல்ல சரியா வன் அவர் ஆகும். M4 தெறவேயில் சாலை போய் A 205 ரூட்டை எடுத்துமெண்டால் சிம்பிளா போயிடலாம்" என்றவாரே வாகனத்தை ஆர்மூடுக்கிச் செலுத்திக் கொண்டிருந்தார் பரந்தாமன். நம்நாட்டு விமான நிலைய நெடுஞ்சாலை போல் வீதிகள் விசாலமாகவும் நீண்டும் கிடந்தன.

நவீன் கடைத்தொகுதிகள், பெற்றோல் நிரப்பு நிலையங்கள் என நம்பவர்கள் தும்படிக்கும்' இடங்கள் யாவும் மிக வேகமாக பின்னோக்கிச் சென்று கொண்டிருந்தன.

ஙங்களூர் பாடசாலையில் ஏழாம் வகுப்பு வரை படித்த பின்னர் புலமைப் பரிசில் பாட்டசையில் சித்தியெய்தி ரவுணில் உள்ள ஆண்கள் கல்லூரிக்கு நானும் பெண்கள் கல்லூரிக்கு பரமேசும் சென்றுவிட்டோம். எல்லோரும் வியக்கும்படியாக அட்வான்ஸ் லெவலில் முதன்முறையிலேயே நல்ல நிசல்ற எடுத்து பரமேஸ் பட்டப்படிப்பிற்காக பல்கலைக்கழகம் சென்ற பின்பு அட்வான்ஸ் லெவலில் மூன்று முறையும் மட்டையடித்து விட்டு பணிபுரிவதற்காக நான் கொழும்பு வந்தடைந்தேன். சில வருடங்களின் பின், ஆடிக் கலவரத்தை அண்டிய நாட்களில்; பட்டப்படிப்பை முடித்த பரமேஸ் அயல்கிராமத்தைச் சேர்ந்த ஒரு சட்டத்தரணியைத் திருமணம் செய்து அமெரிக்கா சென்று விட்டதாக யாரோ சொல்லிக் கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன்.

"உங்கட டோட்டர்ஸ் மறி பண்ணி விட்டார்களா?" மொனத்தை கலைத்தவாரே பரந்தாமனிடம் வினவினேன்.

"மூத்தவ முடிச்சிட்டா. சின்னவுக்கு இன்னும் சில நாட்களிலை நடக்க இருக்கு" லாவகமாக ஸ்ரியறிங்கைச் சுழற்றியவாரே அவர் கூறினார்.

ஸ்ரூடன்ஸ் விசாவில் லண்டனுக்கு வந்திருக்கும் எங்களூர் 'பொடியாக' அல்லது இங்கு உயர்ப்பதவி வகிக்கும் உறவுக்கார பையனாக பார்த்து மகஞக்கு மணமுடித்து வைத்தி ருப்பார்கள் போலும். இங்கு வந்து சேர்ந்த எமது தேசத்து இளைஞர்கள் பகல் இரவு பாராது எவ்வளவு கஷ்டப்படு கிறார்கள். கரன் வீட்டில் இருக்கும் ராஜன், கோபு என்ற இரு இளைஞர்களும் தினமும் நான்கு அல்லது ஐந்து மணித்தி யாலங்கள் மட்டுமே தூக்கம் கொள்வார்கள். அகால வேளை களில் வீட்டுக்கு வரும்போது தும்படிச்சுப்போட்டு' வாறும் என்பார்கள். அதன் அர்த்தம் விளங்காது நான் புருவங்களை உயர்த்தியபோதுதான் 'வெவ்வேறு இடங்களில் தொடர்ச்சி யாகப் பகுதிநேர வேலைகள் புரிவதுதான் தும்படிக்கிறது என்பது' என வியாக்கியானம் சொன்னார்கள்.

"இப்பசிலோனிலை நிலவரங்கள் சரியான மோசம் என்ன?" வாகன வாணோலியில் எதோ ஒரு அலைவிசையைப் பிடிப்பதற்கு முயற்சித்தவாரே பரந்தாமன் என்னிடம் வினவினார்.

"என்னென்ன நடக்கப் போகுதோ எண்ட பயப்பிராந்தி யிலைதான் எல்லாரும் சீவிக்கிறம்"

"நீங்கள் என வண்டனிலை இப்படியே நிற்பதற்கு முயற்சிக்கக் கூடாது?" சுற்றுவட்ட மொன்றில் வாகனத்தைத் திருப்பியவாரே, தீமெரன் ஆங்கிலத்தில் கேட்டார் பாந்தாமன்.

அவரது கேள்வியில் விக்கித்தேன். நான் பதில் கூற முன்னரே தனது உரையாடலைத் தொடர்ந்து கொண்டிருந்தார்...

"இப்பிடியே நிக்கிறது ஸ்பொன்சேஸூக்கு பிரச்சினை எண்டால், உங்களுக்கு மல்டி விசாதானே தந்திருப்பினம். இப்போயிட்டு ஏதாவது காரணத்தைச் சொல்லி இரண்டொரு மாதத்திலை திரும்புவும் லண்டனுக்கு வாருங்கோ. பிறகு நாட்டு நிலவரத்தைக் காட்டி அப்பிடியே இங்கை நில்லுங்கோ. அஸ் எ லோயர் பிறகு வாற சிக்கல்களுக்கு வேணுமெண்டால் நான் உங்களுக்கு கெல்ப் பண்ணுறைன்"

வாகனத்தில் இப்போ ஓரே நிசப்தம்

ரம்மியான இந்தத் தேசம். அமைதியான பதற்றமற்ற குழல். எல்லாவற்றையும் விட பாதுகாப்புக்கு நாற்றுக்கு நாறுவீத உத்தர வாதம். வந்து இறங்கிய கணத்திலிருந்தே லண்டன் எனக்கு மிகவும் பிழித்திருந்தது. ஏற்கனவே சந்தித்திருந்த உறவினர் ஒருவர் வாயிலாக தற்காலிக தொழில்வாய்ப்பு ஒன்றிற்கும் சந்தர்ப்பம் இருக்கிறது. இப்போது மீளவும் நான் இங்கு வருவதற்கும் தொடர்ந்து தங்குவதற்கும் தான் உதவுதாக பாந்தா மனின் உறுதிமொழி வேறு தானாகவே வந்து கொண்டிருக்கும் இந்தப் பொன்னான வாய்ப்புக்களை நழுவிட்டு விட்டால்.....

"என்ன கனக்க யோசிக்கிரீங்கள்?"

"எல்லாம் என்றை வயதைப் பற்றித்தான்"

"அப்பிடி என்ன வயது? பரமேசின்டை வயதுதான் உங்களுக்குமெண்டால் இப்ப இது ஒரு பெரிய வயதோ? அறுபது வயதாக்கள் கூட உழைக்கிறதுக்கென்டு இஞ்சை அடிச்ச விழுந்து கொண்டு வரைக்குள்ளை... ரேக் யுவர் ஓன்டைம். திங் இற் ஓவர் அன்ட் லெட் மீ நோ... இன்டைக்கு போறதுக்கிடை யிலை உங்களை முடிவைச் சொல்லும்களேன்."

பெரிய பூங்கா ஓன்றினைத் தாண்டி வாகனம் சென்று கொண்டிருந்தது.

'இதுதான் கியூ சார்டின். வண்டனிலை இருக்கிற ஒரு பெரிய தாவரவியல் பூங்கா... எங்கட நாட்டு பேராதனை மாதிரி' பாந்தாமன் சொல்லிக் கொண்டே வந்தார்.

ஆடிக் கலவரத்தை ஓட்டி வந்தவர்கள் தான் இப்போதிங்கு வீடும் வாகனமுமாக வசதியுடன் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்போது எனக்குக் கிடைக்காத வாய்ப்பு கால் நாற்றாண்டு கடந்து இப்போது கிடைத்திருக்கிறது. பாந்தாமன் கூறுவது போலவே இச்சந்தரப்பத்தினை வாழ்வின் ஓர் திருப்பு முனையாக ஏன் நான் கொள்ளக்கூடாது?

வாகனத்தின் வாணோலியில் இப்போது ஆங்கிலப் பாடல் ஓன்று ஓலித்துக் கொண்டிருந்தது. என்னையே ஆகர்ஷிக்கும் வகையில்.

நெடுஞ்சாலையிலிருந்து விலகி விளம்பரப் பலகை ஓன்றினை கோண்ணலக்த் தாங்கி நின்ற வீதியொன்றின் வழியாக வாகனம் இப்போது சென்றுகொண்டிருந்தது.

'எங்கடை வீடு கிட்டிவிட்டது' என்று பாந்தாமன் கூறிய ஜீன்றோடு வெள்ளைகளில் விளையாட்டு முன்வருவதற்கு வாகனம் வந்து நின்றது. சீற்றோடு பினைத்திருந்த பெல்ட்டை விடுவித்து வாகனத்தை விட்டு இறங்கிப்போது வாசலில் வாரவேற்குமாப்போல் பரமேஸ் நின்று கொண்டிருந்தான். அவனது கையில் பிரீவ்கேஸ் ஓன்றிருந்தது.

வாசல்வரை என்னுடன் வந்த பரந்தாமன் “பரமேஸ் உங்கடை பிரண்ட் இப்ப எனக்கும் நல்ல பிரண்டாகிட்டார்” என்று கூறியவாறே பரமேசின் கையில் இருந்த பிற்வகேசை வாங்கிக் கொண்டார். “அக்ஸூவலி கீ இஸ் வெரி சொப்ப் பேசன். எல்லாரோடையுமே ஒத்துப்போகக் கூடியவர்” என்று பரமேஸ் கூறவே மூவரும் சிரித்தோம்.

“நீங்கள் உள்ளை போய் கதைச்சுக் கொண்டு இருங்கோ. ரூ அவஸ்சிலை நான் வந்திடுவேன்” என்று என்னைப் பார்த்துக் கூறிவிட்டு பரமேசுக்கு கையசைத்தவாறே சென்று மீண்டும் வாகனத்தில் ஏறினார் பரந்தாமன்.

வாகனம் புறப்பட்டதும் வீட்டினுள் நுழைந்தோம். இங்கு நான் சென்று விசிட் பண்ணிய வீடுகள் எல்லாவற்றையும் விட இந்த வீட்டின் உள் அமைப்பு சற்று வித்தியாசமாக இருந்தது. கீழ் மாடியில் பெரிய வரவேற்பறையும் இறுதியில் ஓட்டபோல் சென்று அதில் சமையலறையும் அதனாருகே மூலையில் ஓர் சிறிய அறையும் இருக்க மற்றைய அறைகளைல்லாம் மேல் மாடியிலேயே அமைந்திருந்தன.

வரவேற்பறையின் மூலையை ஆக்கிரமித்துக் கொண்டு குறுக்காக ஷோகேஸ் ஒன்று இருந்தது. பள்ளிக் கூடம் போகிற வயதுப் பருவத்துச் சிறுமிகள் இருவர் சிரித்துக்கொண்டிருக்க பின்னால் அவர்கள் தோள்களில் கை வைத்தவாறே பத்துப் பதினைந்து வருடங்களுக்கு முந்திய பரமேசும் பரந்தாமனும் வாசலைப் பார்த்தவாறே இருக்கும் பெரிய பட்மான்றும் சில விருதுக் கேடயங்களுமாய் ஷோகேசின் மேல்தட்டு நிறைந்தி ருந்தது. தொங்கும் கேட்டின் துணி காற்றில் அசையும் போது ஆளை மிஞ்சிய உயர்த்தில் ஒரு குளிர்சாதனப் பெட்டி மேல்தட்டில் ஆப்பிள் பழங்களுடன் சமையலறையிலிருந்து எட்டி எட்டிப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தது.

“லண்டனுக்கு வந்ததிலை இருந்து இங்கைதான் இருக்கிறம். வந்த புதுசிலை கடன்பட்டு இந்த வீட்டை வாங்கினம். முழுக்காசும் கட்டி முடிச்சு இன்னும் ஒரு வருஷம் கூட ஆக்கேல்லை” என்னென்திரே இருந்த சோபாவில் வந்தமாந்த வாறே பரமேஸ் கூறினாள். விழாவிலன்று பார்த்ததை விட பரமேஸ் இன்று முற்றிலும் வித்தியாசமாக காட்சியளித்தான். நெற்றிப் பொட்டைத் தவிர உடையலங்காரம் எல்லாமே ஜரோப்பியமயப்பட்டிருந்தது.

என்னுடைய மனைவி, பிள்ளைகள் பெயர் மற்றும் விபரங்களை பரமேஸ் ஒன்றுமே விடாது கேட்டிருந்து கொண்டாள். என் மனைவி சாந்தி, ரவுணில் கல்லூரியில் படித்த காலங்களில் அறிமுகம் இருந்ததாகவும் தன்னை விட அவள் ஜூனியராக இருந்தாலும் நட்புடன் பழகியது இன்னும் தனக்கு ஞாபகத்தில் இருப்பதாகவும் சொல்லிக் கொண்டிருந்தாள்.

“எங்களோடை படிச்ச காஞ்சனா, சாவித்திரி, பாரதி மற்றுது உன்றை பெஸ்ட் பிரண்ட் ரவிச்சந்திரன் எல்லாரும் எபிடி இருக்கினமா?”

“காஞ்சனாவை யெண்டால் ஊரிலை இரண்டு வருசத்துக்கு முந்தி ஆக்ப்பத்திரியிலை ஒரு நாள் சந்திச்சுக்க கதைச்சன். நேசாக இருக்கிறாள். இரண்டு மகள்மாரையும் மெடிசினுக்கு என்ற பண்ண வைச்சிருக்கிறாள். மற்றவை யளைப் பற்றி அவ்வளவு விபரங்கள் தெரியேல்லை.” என்று நான் சொல்லிக் கொண்டிருக்கும்போது மூலையில் இருந்த அறையிலிருந்து அரைத்தூக்கத்தில் இருந்து எழுந்து வந்தது போல மூன்று வயது மதிக்கத்தக்க வெள்ளைக்காரச் சிறுமி ஒருத்தி கையில் ஏதோ விளையாட்டுப் பொம்மையை இழுத்தவாறே வந்து பரமேசின் மடியில் முகம் புதைத்தாள்.

“அன்பே! நீ நித்திரையை விட்டு எழுந்து விட்டாயா?” என ஆங்கிலத்தில் கேட்டவாறே அக்குழந்தையை முத்தமிட்டாள் பரமேஸ்.

“யாரும் அடுத்தவீட்டு குழந்தையாக இருக்கலாம்” என்று நான் நினைத்துக் கொண்டிருந்தபோது இது என்ன செல்லப் பேத்தி. முத்தவளின்றை மகள் என்றாள் பரமேஸ்.

எனக்கு மூச்சு ஒரு கணம் எட்ட மறுத்தது. சின்ன வயதில் கிணற்றியில் அம்மா எனக்கு முழுகவார்க்கும் போது இப்படித்தான் சிலசமயங்களில் மூச்சு எட்ட மறுப்பதுண்டு.

குஷன் கூடியதில் நான் அமர்ந்திருந்த சோபா என்னையே விழுங்கி விடும்போல் இருந்தது. அதில் இருக்கவே பிடிப்பாது தினாறிக்கொண்டிருந்தேன்.

“ஏன் உந்த சோபாவிலை இருக்கிறது அன்கொம்பட்ட பின்னா இருக்குதா?”

“இல்லை, இல்லை, இப்ப ஒகே.” என்றவாறே எழுந்து மீண்டும் ஒரு தடவை அமர்ந்து என்னை நான் சுதாகரித்துக் கொண்ட பின்னார் பரமேஸ் தொடர்ந்தாள்...

முத்தவள் மறி பண்ணினது வண்டனைப் பூர்வீகமாகக் கொண்ட ஒரு வெள்ளைக்கார போயைத்தான். இரண்டு பேரும் கேம்பிரிச்சிலை ஒண்டா வேக் பண்ணின இடத்திலை சந்தித்துப் பழகீட்டினம். விவிங்ருகெதரா இருக்கப்போறதா வீட்டைவிட்டு மகள் வெளிக்கிட்டா. ஒருமாதிரி ஆட்வைஸ் பண்ணி சிம்பிளா வெடிங்கை முடிச்சு வைச்சும். இப்ப எங்களோடைதான் இருக்கினம் இரண்டு பேரும் காலையிலை வேளையோடையே வேலைக்குப் போய் விடுவினம். இனி அவை வருமட்டிலும் பேத்தி என்னோடைதான்”

முகம் புதைத்திருந்த அந்தக் குழந்தை இப்போதாவி ஏறி பரமேசின் மடியில் குந்திக்கொண்டது.

“மம்ம்...” நிலவிய கணநேர நிசப்புத்தை குலைத்தவாறே மேல்மாடியிலிருந்து பெண்குரல் ஒன்று ஒலித்தது.

“எல்லாம் தயார் நீ கீழே வரலாம்” சோபாவில் இருந்தவாறே ஆங்கிலத்தில் கத்தினாள் பரமேஸ்.

“அது சின்னவள். கொம்பியூட்டர் பேம் ஒண்டிலை புறோகிறாமா இருக்கிறா. நல்லவேலை. கை நிறையச் சம்பளம். கொஞ்ச நேரத்திலை றாண்ஸ்போர்ட் வரும் பிக்கப் பண்ணிக்கொண்டு போக”

பரமேஸ் சொல்லிக்கொண்டிருக்கும்போது ‘டக்டக்’ என்று பலகைப்படிகள் எழுப்பிய தாளையத்துடன் கீழே வந்து சேர்ந்தாள் சின்னவள்.

“கிளாட் ரு மீட் யூ அங்கிள்” என்றாள் என்னை நோக்கியவாறே.

மடந்தைப் பருவத்தில் பரமேஸ் எப்படி இருந்தாளோ அதையே உரிச்சுவைச்சிருந்தாள் சின்னவளும் அன்று பரமேஸ் பாவாடை சட்டை போட்டிருப்பாள். இன்று இவள் ஜீன்ஸ் அணிந்திருக்கிறாள். அதுமட்டும்தான் வித்தியாசம்.

“கிளாட் ரு மீட் யூ” என்று சின்னவளைப் பார்த்து கூறிவிட்டு “உங்கடை பிள்ளையளுக்கு என்ன பெயர் என்று இன்னும் சொல்லேல்லையே...” என்றேன் பரமேசைப் பார்த்தவாறே.

“மூத்தவுக்கு தமிழினி எண்டும் இவைக்கு தமிழ்ப்பிரியா எண்டும் வைச்சும்” என்ற பரமேஸ், “மத்தியானத்துக்கு கொண்டு செல்லும் சாப்பாடும் காலைச் சாப்பாடும் தயாராக மேசைச்சீடு இருக்கிறது” என்று தமிழ்ப்பிரியாவிடம் ஆங்கிலத்தில் கூறினாள்.

“ஏன் பரமேஸ் பிள்ளைகளோடு நீங்கள் தமிழில் கதைப்ப தில்லையா?” என்று நான் அங்கலாய்த்தேன்.

“தமிழ்னிக்கு ஓரளவு தமிழ் தெரியும். கதைக் கேலாட்டிலும் விளங்கிப் பதில் சொல்வாள். இவைக்கு அடிக்கப் போட்டாலும் தமிழ் வராது”

“என் நீங்கள் சொல்லக்குடுத்திருக்கலாமோ...”

“எவ்வளவோ முயற்சித்தும் பாவம் இவை எத்தனையோ தனிப்பட்ட வகுப்புகள் எல்லாம் ஒழுங்குபடுத்தியும் குடுத்துப் பார்த்தார். வை ஷாட் வி லேண் ரமில் எண்டு கேட்டுக்கூடுகள். அப்பிடியே தொப்பெண்டு விட்டுட்டம்”

வெளியில் வாகன ஹோன் சுத்தம் கேட்கவே, “பிரியா உங்கள் வாகனம் வந்து விட்டது” என்று பரமேஸ் உள்நோக்கி குரல் கொடுத்தாள். “கமிங் கமிங்” என்றவாறே உள்ளிருந்து ஒடிவந்த தமிழ்ப்பிரியா எங்களைப் பார்த்து ‘பாய்’ சொல்லிவிட்டு பரமேசின் மடியிலிருந்து அக்குழந்தையையும் முத்தமிட்டு விட்டு வெளியே சென்றுகொண்டிருந்தாள்.

“தமிழ்ப்பிரியாவுக்காவது தமிழ்ப் பொடியனாகப் பார்த்துச் செய்து வையும்கோ” என்று நூன் ஆதங்கப்பட்டபோது பரமேசின் முகம் உடனேயே வதங்கியது. மேலே கதைக்க முடியாது நின்றாள். முதன் முதலாகப் பெருமூச்சு ஒன்று உதிர்த்தவாறே பின்னர் மெல்ல மெல்ல சொல்லத் தொடங்கினாள்...

“பிரியாவுக்கு இரண்டு வருஷத்துக்கு முன்னம் ஒரு யாழிப்பாணத்துப் பொடியனாகப் பார்த்துதான் புறப்போஸ் பண்ணி செய்து வைச்சம் ஒரு மாதம் கூட ஒண்டா இருந்திருக்க மாட்டினம். டிவோஸ் அளவுக்கு பிரச்சினை முத்தியிட்டுது.”

“அப்பிடி... எனா...”

“சிலவற்றைக் சொல்லாமலிருக்கிறது தான் சிறப்பு. ஆனால் உனக்கு நூன் எதையும் மறைக்க விரும்பேல்லை... எல்லாமே அடிப்படையிலை உள்ள பிரச்சினைதான். அந்தப் பொடியனுக்கு ஆங்கிலம் அவ்வளவாகத் தெரியாது. இங்கத்தைய வாழ்க்கை மறைகள் பழக்கப்படாதது. பிரியாவுக்கு தமிழே தெரியாது. அவள் வளர்ந்து முறை சிலோன் பொடியன்றை கொள்கைகள் கோட்டாப்படுகிறது குத்து வரேல்லை. நூன் எண்டால் அந்தப் பொடியனையும் குறை சொல்லமாட்டன். பிரியாவிலும் குற்றஞ் சொல்லமாட்டன். சொல்லப்போனால் தமிழினி ஒரு வெள்ளைக்கு வாழ்க்கப்பட்டதுகூட நல்லதுக்குத் தான் எண்டு நூங்கள் இப்பு நினைக்கிறும்”

எனக்கு நெஞ்சில் ஏதோ வந்து அடைப்பது போல் இருந்தது. ஏதாவது குடித்தால் நல்லதுபோல் தோன்றியது.

“பரமேஸ் குடிக்கக் கொஞ்சம் தண்ணி எடுக்கலாமோ?”

“சொறி மை டியர்... வீடு தேடி வந்த உங்களுக்கு குடிக்கக் கூட ஒண்டும் தராமல் என்றை பிரச்சினையளைச் சொல்லி போறுக்கக் கொண்டு இருக்கிறன். கூலா முதலிலை ஏதாவது குடிக்கத் தரட்டுமா?”

“வேண்டாம் பரமேஸ் முதலிலை குடிக்கக் கொஞ்சம் தண்ணி தாங்கோ”

ஒரு மிடறு தண்ணீர் தொண்டைக்குள் இறங்கிய பின்புதான் மீண்டும் எனக்கு கதைக்கக் கூடிய தெம்பு வந்தது.

“பிரியாவுக்கு இன்னும் கொஞ்ச நாளையிலை வெடிந் எண்டு பரந்தாமன் சொன்னாரோ...” அப்பாவித்தனமாய் நான் கேட்டபோது;

“அதைப் பற்றித் தான் அடுத்ததாகச் சொல்ல இருந்தன். இப்பிரியாவுக்கு ஒரு போய் பிரண்ட் இருக்கிறார். பொடியன்றை பூர்விகம் போச்சக்கல். அருமையான போய் இப்பு பிரியாவோடை தான் வேக் பண்ணுறையார். இன்னும் இரண்டொரு மாதங்களிலை பழைய பிரச்சினை எல்லாம் முடிஞ்சு டிவோஸ் கிடைக்கிறும். அதுக்குப் பிறகு, சிம்பிளா மறேஜை செய்து வைக்கலாம் எண்டிருக்கிறும்.”

அந்தப் பிஞ்சுக் குழந்தை இப்போ என்னை ஏறிட்டுப் பார்க்க ஆரம்பித்தது.

“கமோன் பேபி... கம் கியா” என்றவாறே கைகள் இரண்டு ணையும் நீட்டினேன். எங்களுந் கோயில் கட்டுத்தேர் போல் மெல்ல மெல்ல நகர்ந்து என்னை நோக்கி வந்தது. அருகில் வந்ததும் என் கண்களை உற்றுப்பார்த்து பூ மலர்ந்தாற் போல் புன்னைகை சிந்திற்று. தூக்கி என்னருகே அமா வைத்துக் கொண்டேன்.

“ஒகே இனி நாங்கள் பிறேக் பாஸ்ட் எடுத்துட்டு நான் மெல்ல மெல்ல குக்கிங்கைத் தொடங்குகிறன். உங்களுக் கெண்டு ஸ்பெஷலாக நேற்று சிலோன் றைஸ் வாங்கி வைச்சிருக்கிறும். மாழ்ப்பாணத்து சனங்களின்றை கடை ஒண்டு இஞ்சை இருக்கு.. பருத்தித்துறை வைடபிலிருந்து பச்சையரிசி மாப்பக் கெட்ட வரைக்கும் எல்லாம் எடுக்கலாம்” என்று கூறியவாறே பம்பரமாகச் சூழல் ஆரம்பித்தாள் பரமேஸ்.

காலைச்சாப்பாடு முடிந்ததும் தேநீர் நிரம்பிய கப்பைக் கையில் தந்தவாறே “நீங்கள் ரீவியை பார்த்துக் கொண்டு இருங்கோ. இன்னும் கொஞ்ச நேரத்திலை இவரும் வந்திடுவார். கதைச்சுக் கொண்டு இருக்கலாம்” என்றவாறே தொலைக் காட்சியை ஒளிவைத்து விட்டு பரமேஸ் சமையலறைக்குள் சங்கமமானாள்.

தீபம் தொலைக்காட்சியில் நேர்காணல் ஒன்று போய்க் கொண்டிருந்தது. இலங்கையில் இருந்து இங்கு வந்திருக்கும் கட்டடக்கலைஞர் ஒருவர் தனது கருத்துக்களையும் அனுபவங்களையும் பகிர்ந்து கொண்டிருந்தார். கீத்ரோ விமான நிலையத்தில் துளைத்து எடுத்திருப்பார்கள் போலும். கட்டடக்கலைஞர் மிகவும் களைத்துப் போனவர் போல் காட்சியளித்தார்.

இந்திய சனலொன்றில் புகுந்தேன். கொடியது எது, இனியது எது, புதியது எது என தனது சந்தேகங்களுக்கு ஒன்வையாரிடம் முருகன் விளக்கனங்கேட்டுக் கொண்டிருந்தார்.

இன்னொரு சனலில்குத் தாவினேன். பட்டிமன்றம் ஒன்று போய்க் கொண்டிருந்தது. இந்த நிலையில் மனம் அதையே நாடிற்று. இரு பக்கத்தினரும் தமது நியாயங்களை அடுக்கிக் கொண்டிருந்தார்கள். தலைமை வகித்தவர் அங்காலும் இங்காலும் பாடிக் கொண்டிருந்தார். இப்போது என்மனதிலும் ஒரு பட்டி மன்றம் களை கட்டிற்று. வண்டனுக்கு புலம் பெயர்வதில் உள்ள சாதகபாதகங்களை மனம் பட்டியலிட்டது. தீர்ப்புச் சொல்ல வேண்டியது தான் பாக்கி.

நிலத்தில் குவிக்கப்பட்ட விளையாட்டுப் பொம்மைகளுடன் குழந்தை போராடிக் கொண்டிருந்தது. இடையிடையே நிமிர்ந்து பார்த்து என் இருப்பை உறுதிப்படுத்திக் கொண்டிருந்தது.

சனலை மீண்டும் தீபத்திற்கு மாற்றினேன்.

“இலங்கையில் வண்ணியில் நடைபெற்ற வான் தாக்கு தலில் இருபதிற்கும் மேற்பட்ட பாடசாலை மாணவர்கள் பலி” எனும் தலைப்புச் செய்தியிடன் செய்திகள் ஆரம்பமாயின.

செய்திகேட்டுப் பரமேசும் ஒரு தடவை வரவேற்பறை வந்து அதனைச் செவிமுடுத்தாள்.

“தமிழனைப் பூண்டோடை அழிக்கிறதென்டுதொன் நிக்கிறாங்கள்” என்றவாறே என்பதிலையும் எதிர்பார்க்காமல் உள்ளுழைந்து விட்டாள்.

“அங்கு தமிழனைப் பூண்டோடை அழிக்கிறதென்டுதொன் நிக்கிறாங்கள்” என்றவாறே என்பதிலையும் எதிர்பார்க்காமல் புதுப்புதுப் பயிர்களாகத் தளிர்களைக் கொண்டேயிருக்கிறார். ஆனால் இங்கு முளைக்கும் பயிர்கள் எல்லாமே தமிழனின் அடையாளங்களைத் தொலைத்து நிற்கின்றனவே...?” என்று நான் நினைத்துக் கொண்டிருந்தபோது வாசல் கதைவைத் திறந்தவாறே பரந்தாமன் உள்ளே நுழைந்தார்.

“ஓ! எங்கடை குட்டித்தேவதை உங்களோடையும் ஒட்டுப்பட்டா போலை கிடக்கு” என்று சொல்லியவாறே அருகில் வந்து அக் குழந்தையைத் தூக்கி அதன் வயிற்றில் முத்தமிட்டார். கூச்சம் தாளாது அது கெக்கட்டம் விட்டுச் சீரித்தது!

மனதில் நிகழ்ந்த பட்டி மன்றத்திற்கு தீர்ப்புக்கு ஏதுவாய் என்னுள் சில கேள்விகள் எழுந்தன.

குட்டி தேவதை என்று இந்த அப்பாவி மனிதர்கள் கொண்டாடும் இக்குழந்தை, புலம்பெயர்ந்து இங்கு வந்தவர் களின் எதிர்கால எச்சங்கள் உள்வாங்கப் போகும் மொழி, கலாசார மற்றும் விழுமியங்களின் ஒரு குறியீட்டில்லவா?

இன்னும் எங்களுக்கிணிலும் அதன் பகுமையான நினைவுகளிலும் எங்கும் பரமேஸ் என்னைத் தேடிவந்து சந்தித்தது... தொலைந்து கொண்டிருக்கும் தம் முகவரியினைத் தேடும் ஒரு எத்தனிப்பிலா?

“சமையல் தயார்... இனிச் சாப்பிடலாம்...” வியர்க்க விழுவிறுக்க சமையலறையிலிருந்து வெளிப்பட்ட பரமேஸ், ஆங்கிலத்தில் கூறி இருவரையும் அழைத்தாள்.

விருந்து பரிமாற அவர்கள் உர்சாகமாகச் செயற்பட்டார்கள். இருந்த இடத்திலிருந்து எழுந்து வோச்சியும் சென்று முகத்தை கழுவிவிட்டு வந்து சாப்பாட்டு மேசைமுன் அமர்கின்றேன்.

பரமேஸ் உணவைப் பரிமாறிக் கொண்டிருந்தாள்.

குழந்தையை தூக்கியவாறே மேல்மாடி சென்றிருக்கும் பரந்தாமனை நான் ஆவலோடு எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தேன். உடன் உணவு அருந்த மட்டுமெல்ல... வண்டனுக்குத் திரும்பி வருவதா இல்லையா என்பது பற்றி எனது மனதில் உருவாகியுள்ள உறுதியான முடிவையும் கூற...

என்ன விழுங்கி விடாது தக்கவைத்துக் கொண்டிருக்கும் குஷன்களேதுமற்ற இந்த சாப்பாட்டு மேசைக் கதிரை இப்போ எனக்கு மிகவும் சௌகரியமாகத் தெரிகிறது.

தீர்ப்புவடு □ வாதங்களை வாட்டினான் □

குண்டு பொழுவார் இங்கு
கோடையின் இடியைப் போல
அண்டமே அநிரும் வண்ணம்
எறிகணை, வொடகள் கேட்கும்
துண்மாப் உடல்கள் எங்கும்
தூடித்துடன் செத்துப் போவார்
விண்டிக்கைத்தச் சொல்லாமோ?
வினையதன் பலன்கள் உண்டு!

நாட்டுக்கணக் காக்கத் தானாம்
நம்மவர் மீது குண்டைப்
போட்டவர் அழிக்கின்றாராம்
பொய்யவர் சொல்லுவாரோ?
கேட்டுக்கண யாரும் இங்கே
கேட்டுத் துணிவார் இல்லை
வாட்டும் கொலைகள் சாவு
வாழ்விது நாகமாகும்.

சொல்லொணாத் துயரும் எங்கும்
கடுகாட்டுப் பயணம் நித்தம்
வல்லவன் கையில் யாவும்
வரம் பெற்ற அசுரன் தானோ?

கல்லது தானும் கசியும்
கருகணையே இல்லா ஜென்மம்
நல்லவர் வாழ்க்கை இங்கு
நடைப் பினாம் ஆனதும்மா!

உரிமையைக் கேட்டல் குற்றம்
உயிர் மொழி தமிழழுப் பேணல்
பெரியதோர் குற்றமாகும்
மிறந்த மண் பற்றுக் கொள்ளல்
கருதுவர் துரோகமாக
கடும் சிறைவாசம் தந்து
வருத்தவே செய்வர் அங்கு
வாழ்வது வசந்தமாமோ?

தெய்வமும் ஒருநாள் நல்ல
தீர்ப்பினை வழங்கும், தீயோர்
உப்பவே மாட்டார், உண்மை
உயிர்க்கொலை, கடத்தல், கப்பம்
அய்யமே இல்லை நானை
அதன் பலன் தன்கணச் சொல்லும்
பொய்யில்லை இதனை எந்தப்
புல்லரும் உணாவதில்லை!

கலைச்செல்வக் காலை சுந்த

3. ஈழதேவி

“ஸமூகேசரி”யில் வெளியான என் கட்டுரையை நான் கேட்டுக் கொண்டதற்கிணங்கத் தனிப் பிரசரமாகவும் “ஸமூகேசரி” நிர்வாகத்தினர் அச்சிட்டுதவினர். என் நண்பர் கஞக்கும் பிரபல எழுத்தாளர்கள் சிலருக்கும் அதை அனுப்பினேன். சஞ்சிகை ஒன்றின் அவசியத்தைப் பலர் ஏற்றுக் கொண்டார்கள். ஆனால், வெற்றிகரமாக அதை வெளியிடுவது சம்பந்தமான ஆக்கபூர்வமான ஆலோசனைகள் அரிதாகவே இருந்தன. பரமேஸ்வராக் கல்லூரிக் கூட்டத்தின் பின் நான் எடுத்த முடிவை மாற்றக் கூடியதாக எதுவும் நடைபெறவில்லை. மாறாக, அந்த முடிவுக்கு வலுச் சேர்ப்பதைப் போல், “ஸமூகேசரி”யே நிறுத்தப்பட்டு விட்டது! இலங்கையிலிருந்து - யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து இலக்கியப் பத்திரிகை ஒன்று வெளிவர வேண்டியதன் அவசியத்தைப் பற்றிய சிந்தனையைத் தூண்டும் வகையில் எந்தப் பத்திரிகையில் என் கட்டுரை வெளியானதோ அந்தப் பத்திரிகையே, தொடர்ந்து வெளிவராமல் நின்றுவிட்டது!

அரசியல், கலை, இலக்கியம் சம்பந்தமான உறுதியான கொள்கைகளுடன் “ஸமூகேசரி”யை வெளியிட்டவர் நா. பொன்னையா. வட இலங்கைத் தமிழ் நாற் பதிப்பகத்தின் மூலம் பாடப் புத்தகங்கள் பலவற்றை வெளியிட்டுக் கல்வி வளர்ச்சிக்கு உதவியதுடன் ஏராளமான பணத்தையும் ஈட்டியவர். திருமகள் அழுத்தகம், தனவக்குமி புத்தகசாலை ஆகியவற்றையும் இலாபகரமாக நடத்தி வந்தவர். பலமான ஒரு பொருளாதாரப் பின்னணி “ஸமூகேசரி”க்கு என்றுமே இருந்தது. ஸமூகேசரியின் ஆண்டுமெலர்கள், காலத்துக்குக் காலம் வெளியான சிறப்பிதழ்கள், கல்வி மூலர், பொன் விழா மூலர் போன்றவற்றின் தரத்தையும் வடிவமைப்பையும் பற்றிச் சிலாகித்துக் கூறுவோர் இன்றும் உளர். இலங்கையிலும் இந்தியாவிலுமுள்ள எழுத்தாளர்கள் தமிழ் அறிஞர்கள் போன்றோர் மத்தியில் “ஸமூகேசரி”க்கு என்றுமே செல்வாக்கு இருந்தது. இத்தகைய “ஸமூகேசரி”யே தொடர்ந்து வெளிவர முடியாமற்போன சூழ்நிலையில், புதிதாக ஒரு பத்திரிகையை, சஞ்சிகையை வெளியிடும் துணிச்சல் யாருக்கு வரும்?

★ ★ ★

“ஸமூத்துச் சிறுகதைகள்” முதலாவது தொகுதி 1958 ஆம் ஆண்டு மே மாதம் வெளிவந்தது. சென்னையில் அத்தொகுதி வெளிவந்த சில நாட்களுள் எனக்குத் தேவையான பிரதிகளைப் பாரி நிலையத்தினர் எனக்கு அனுப்பி வைத்தார்கள். அத்தொகுதியில் இடம்பெற்ற கதைகளை எழுதிய எழுத்தாளர்களுக்குரிய பிரதிகளை அவர்களிடம் சேர்ப்பிப்பதே என் முதற் பணியாக இருந்தது. வெளியிட்டு விழா ஒன்றை நடத்த வேண்டும் என்ற எண்ணம் எனக்கு ஏற்படவேயில்லை. சிறுகதைத் தொகுதி, கவிதைத் தொகுதி, நாவல் போன்ற நவீன இலக்கிய ஆக்கங்களை யாழ்ப்பாணத்தில் யாராவது இதற்கு முன்னர் நாலுருவில் வெளியிட்டு, விழாவும் நடத்தியிருந்தால்,

எனக்கும் அத்தகைய எண்ணம் ஏற்பட்டிருக்கக் கூடும். என்றாலும் விழாவின் உதவி இல்லாமலே பிரதிகள் அனைத்தும் விற்கப்பட்டு விட்டன. யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள புத்தக விற்பனையாளர்கள் சிலரும் இவ்விஷயத்தில் எனக்கு உதவினர்.

மிக விரைவிலேயே இரண்டாவது தொகுதி சம்பந்தமான வேலைகளைத் தொடங்கினேன். ஆசிரியர் சி. பொன்னம்பலம், அ. செ. முருகானந்தன் ஆகியோரும் உற்சாகமுடன் ஒத்துழைத்தனர்.

இரண்டாவது தொகுதி சம்பந்தமாக ஏற்கெனவே நாம் மூவரும் சேர்ந்து தயாரித்திருந்த பட்டியலில் மாற்றங்கள் செய்ய வேண்டுமோ என்பதைப் பற்றிச் சிந்தித்துக் கொண்டிருந்த போது, முன்னர் நான் சந்தித்திராத இருவர் என் வீட்டிற்கு வந்தனர். தாம் கொழும்பிலிருந்து வந்ததாகவும் என்னைச் சந்திய்பதே முக்கியமான நோக்கம் என்றும் சொன்னார்கள். “ஸமூத்துச் சிறுகதைகள்” தொகுதி அவர்களின் வரவுக்குக் காரணமாக இருக்கக்கூடும் என நினைத்து நான் சந்தோஷப்பட்டேன்.

வந்தவர்களுக்கு ஒருவர் தன்னை உதயணன் என அறிமுகப்படுத்திக் கொண்டதும் என் மகிழ்ச்சி எல்லை கடந்தது. என்ன பேசுவது என்று தெரியாமல் அவரையே உற்றுப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தேன்.

சில மாதங்களுக்கு முன்னர் எனக்கு ஏற்பட்ட இனிய இலக்கிய அனுபவம் ஒன்று மீண்டும் என் நினைவுத் திரையில் தெரிந்தது.

★ ★ ★

1957 ஆம் ஆண்டில் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து “ஆல்லி” என்ற மாத இதழ் வெளிவந்தது. எங்கள் நாட்டுப் பத்திரிகைகளை வாங்கி வாசிக்கும் வழக்கமுடைய நான் “ஆல்லி”யையும் வாங்கினேன். பண்டிதமணி கணபதிப்பிள்ளை, முருகையன், நாவற்குழியூர் நடராசன், சு. வே, போன்றோரின் ஆக்கங்களும்

இ. அம்பிகைபாகனின் (கவிஞர் அம்பி) விஞ்ஞானக் கட்டுரையொன்றும் வெளியாகியிருந்தன. ஆசிரியத் தலையங்கம் கச்சிதமாக இருந்தது. “பெண் உள்ளம்” என்ற ஒரு கதையை நான் எழுதியனுப்பினேன். 1957 அக்டோபர் இதழில் “அல்லி”யின் மூன்றாம் இதழில் அது வெளிவந்தது. தொடர்ந்து “அண்ணா” என்ற கதையை அனுப்பினேன். 1957 டிசெம்பர் இதழில் அந்தக் கதை வெளிவந்தது. “அல்லி”யின் அடுத்த இதழி இனிய அதிர்ச்சியையும் மகிழ்ச்சிப் பெருக்கையும் எனக்கு ஏற்படுத்தியது! “அண்ணா” “என்ற தலைப்பில் அந்த இதழிலும் ஒரு கதை வெளிவந்தது. டிசெம்பர் இதழில் நான் கதையை முடித்த இடத்திலிருந்து, அந்தக் கதை தொடங்கியது! சென்ற இதழிலே “சிற்பி” எழுதிய “அண்ணா” என்ற சிறுகதையை வாசித்த எழுத்தாள் அன்பார் ஒருவர், அந்தக் கதையை மேலும் தொடர்கின்றார் என்ற சார்ப்பட “அல்லி” ஆசிரியர் ஒரு குறிப்பையும் எழுதியிருந்தார்.

தீர்த்திரிகைகள், சஞ்சிகைகளில் வெளியாகும் கதைகள் பல தரப்பட்டவை. வாசகர்களும் பலதரப்பட்டவர்கள். தம்மைக் கவர்ந்த அம்சங்களை, தம் மனப்பதிவுகளை, பாராட்டுக்களை – கதாசிரியர்களுக்கோ பத்திரிகை ஆசிரியர்களுக்கோ வாசகர்களை எழுதத் தூண்டுகின்ற கதைகள் பத்திரிகைகள் பலவற்றில் இடம்பெறுவதுண்டு. ஆனால் என்னுடைய கதை, நான் சிறிதும் எதிர்பாராத ஒரு விளைவை ஏற்படுத்திவிட்டது! கதை சொல்லும் கருத்து, அது சொல்லப்படும் முறை நிகழ்ச்சிக் கோப்பு, வசன நடை போன்ற அம்சங்களில் அதிக கவனத்தைச் செலுத்தி எழுதப்படும் தரமான பல சிறுகதைகள் வெளிவரும் இக்காலத்தில் ஜம்பதான்குகளுக்கு முன்னர் நான் எழுதிய அந்தச் சிறுகதையைப் பெரிது படுத்திச் சொல்ல முடியாவிட்டாலும், அதைத் தொடர்ந்து எழுதும்படி வேறோர் எழுத்தாளரைத் தூண்டும் கக்கி என் எழுத்துக்கு இருந்ததை நினைத்து நான் பெரிதும் மகிழ்ச்சியடைந்தேன்.

எழுத்தாளர்கள் பலர் சேர்ந்து, கலந்துரையாடி நாவல்கள், குறுநாவல்கள் எழுதி வெளியிட்டதைப் பிற்காலத்தில் நான் கண்டிருக்கிறேன். சென்னையிலிருந்து வெளியான “உமா” மாத இதழில், ஆனாக்கோர் அத்தியாயம் என வெல்வேறு எழுத்தாளர்களைக் கொண்டு எழுதுவித்து “ஆடும் தீபம்” என்ற நாவலை, துணை ஆசிரியர் பூவை. எஸ். ஆறுமுகம் இடம்பெறச் செய்தார். இ. நாகராஜன், கனக. செந்திநாதன், சு.வே; குறமகள், எஸ். பொன்னுத்துரை ஆகிய ஐந்து எழுத்தாளர்கள் சேர்ந்து எழுதிய “மத்தாபு” என்ற குறுநாவல் “வீரகேசரி”யில் வெளியாகிப் பின்னர் நாலுருப்பெற்றது. பலர் கூட்டாகச் சேர்ந்து எழுதிய “வண்ணமாலை” என்ற நாவல் “தினகரன்” நூயிறு இதழில் வெளிவந்தது. “நிழல்” நாவலைச் செங்கை ஆழியானும் செம்பியன் செல்வனும் சுற்று வித்தியாசமான முறையில் மாறி மாறி எழுதிச் “குதந்திரன்” இதழில் இடம்பெறச் செய்தனர். 1969 – 70ல் கொழுமிலிருந்து வெளியான “மாணிக்கம்” சூச்சிகையில், செங்கை ஆழியான், செம்பியன் செல்வன், குறமகள் போன்ற சிலர் சேர்ந்து எழுதிய குறுநாவல் ஒன்று இடம்பெற்றது. ஓர் அத்தியாயத்தை நானும் எழுதினேன்.

ஏற்கனவே நான் குறிப்பிட்டதைப்போல், இவையெல்லாம் திட்டமிடப்பட்ட கூட்டு முயற்சிகள். ஆனால் “அண்ணா”, முன்னதாகவே திட்டமிடப்படாத தொடர் - கதை! “உதயணன்” என்றதும் நான் பெருமகிழ்ச்சியடைந்ததற்குரிய காரணம் என் “அண்ணா” வைத் தொடர்ந்தவர் அவர்தான் என்பதே!

உதயணன் விட்ட இடத்திலிருந்து “அண்ணா” வை நான் தொடர்ந்தேன். பெர்வரி “அல்லி” இதழில் அது வெளியானது. நான்காம் அத்தியாயத்தை மீண்டும் உதயணனே எழுதினார். ஆனால் “அல்லி” வெளிவராததால், உதயணனின் “அண்ணா” வெளிவரவில்லை.

“அண்ணா” ஏற்படுத்திய இலக்கிய உறவின் விசேஷத் தால் நீண்ட நாள் பழகிய நண்பர்களைப் போல எவ்வித ஒளிவு மறைவுபின்றிப் பத்திரிகை உலகம், எழுத்தாளர்கள், சமீபத்தில் வெளியான குறிப்பிடத்தக்க கதைகள் போன்றவை பற்றிய கருத்துக்களைப் பரிமாறிக் கொண்டோம். உதயணனுடன் சேர்ந்து வந்த அவருடைய நெருங்கி நண்பரான பாலகப்பிர மணியம் என்பவரும் இவ்வரையாடவில் கலந்து கொண்டார்.

கதையோடு கதையாக, என்னைச் சந்திக்க வந்ததற்குரிய காரணத்தையும் மிகுந்த தயக்கத்துடன் கூறினார்கள்.

திரு. பாலகப்பிரமணியம் கோண்டாவிலைச் சேர்ந்தவர். பொதுவேலைத் தினைக்களத்தில் ஓர் உதவி ஒவசியர்யாகக் கழுத்துறையிற் கடமையாற்றி வந்தார். கழுத்துறையில் இருந்த தமிழ்ப் பற்றுமிக்க ஆசிரியர்கள், அரசு ஊழியர்கள் போன்றோருடன் இணைந்து கழுத்துறைத் தமிழ்க்கழகம் என்ற அமைப்பை உருவாக்கி, அதன் சார்பில் ஈழதேவி என்ற மாத இதழை வெளியிட்டுவெந்தார். அச்சுஞ்சிகையின் ஆசிரியராகப் பணியாற்றியவர் யாழ்ப்பானம் – உசனைச் சேர்ந்த பண்டிதர் த. சுப்பிரமணியம். கொழும்பிலுள்ள சமூக சேவைகள் தினைக்களத்தில் எழுதுவினைஞராகக் கடமையாற்றிய உதயணனின் ஆலோசனைகளும் ஒத்துழைப்பும் சஞ்சிகையின் வளர்ச்சிக்குப் பெரிதும் உதவின.

1956 ஆம் ஆண்டு ஆனி மாதத்தில் நிறைவேற்றப்பட்ட ‘சிங்களம் மட்டும்’ சட்டம், காலிமுகத் தீடலில் தமிழ்த் தலைவர் களால் மேற்கொள்ளப்பட்ட சத்தியாக்கிரகம், போன்றவை காரணமாகத் தமிழ் – சிங்கள உறவில் ஏற்பட்ட விரிசல், 1958 மே பிற்பகுதியில் இனக்கலவரமாக வெடித்தது. தென்னி வங்கையில் வாழ்ந்த தமிழ்மக்கள் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டார்கள். சொத்திழந்து சுகமிழந்து அடக்கு முறைக்கும் அவானத்துக்கும் ஆளான ஆயிரமாயிரம் தமிழ்மக்கள் கப்பல் மூலம் யாழ்ப் பாணத்துக்கு அனுப்பி வைக்கப்பட்டனர். அந்த இருவரும் கூட அப்படித்தான் வந்திருக்க வேண்டும்.

தமிழ் சிங்கள உறவில் மீண்டும் அபிவிருத்தி ஏற்படுமா? யாழ்ப்பாணத்துக்கு அனுப்பப்பட்ட மக்கள் தென்னிலங்கைக்கு மீண்டும் செல்ல முடியுமா? சிங்கள மக்கள் மத்தியில் வாழுவும், தொழில் செய்யவும் கூடிய சூழ்நிலை உருவாகுமா? அங்கு திரும்பிச் சென்ற பின், மீண்டும் இனக் கலவரம் ஏற்படாது என்பதற்கு யார் உத்தரவாதும் கொடுப்பார்கள்? போன்ற கேள்வி களுக்குச் சரியான விடை காண முடியாமற் சங்கடப்பட்டுக் கொண்டிருந்த போதிலும், “ஈழதேவி”யைத் தொடர்ந்து வெளியிட வேண்டும் என்பதில் இருவரும் மிகவும் உறுதியாக இருந்தனர்; யாழ்ப்பாணத்தில் அதனை வெளியிடவும் விரும்பினர்.

என்னால் உதவி செய்ய முடியுமா? எந்த வகையில் உதவி செய்ய முடியும்? என்பவற்றிற்குரிய தெளிவான பதில்களை எதிர்பார்த்தார்கள்.

ஏதோ ஒரு வகையில் என்னில் நம்பிக்கை வைத்துக் கொண்டு என்னைத் தேடி வந்ததை நினைக்க மகிழ்ச்சியாகத் தான் இருந்தது; பெருமையாகத்தான் இருந்தது.

(தொடர்ச்சி 20ம் பக்கம்)

கலாபுரணம் புலோஸியூர் க. சதாசவம் ஞாபகார்த்தச் சிறுகதைப் போட்டி
2007ல் ஆறுதல் பாசு பெற்ற சிறுகதை

துவா கணேசதை

‘கௌண்புத்தன்’ த. ஆலுசூரன்துசும்

கௌண்புத்தன் என்ற புனைபொயரில் எழுதிவரும் தீரு. சண்முகம் அருளானந்தம் திருகோணமலை மாவட்டத்திலுள்ள ஆலங்கேணியைச் சேர்ந்தவர். பயிற்றப்பட்டப்பட்டாரியான (B.A. Trained Graduate, SLEAS) இவர் ஆசிரியர், அதிபர், பிரதிமாகாணக் கல்விப் பணிப்பாளர் (வ. கி. மா.) பதிவுகளை வகித்து ஒய்வுபெற்றவின் ஒப்பநிறுவனத்தின் கல்வி ஆலோசகராகக் கடமை புரிகிறார். சிறுவர் இலக்கியம், கவிதை, சிறுகதை, நாவல், கட்டுரை, விமர்சனம், பத்தி எழுத்து ஆகிய துறைகளில் எழுதிவரும் இவரது படைப்புக்கள் சுதந்திரன், சிந்தாமணி, தினகரன், வீரகேசரி, தினமுரசு, தினக்கதீர், ஈழமணி, வெற்றிமணி, குமரன் ஆகியவற்றில் வெளியாகியுள்ளன. பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம் நடத்திய சிறுகதைப் போட்டி (1975), பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம் நடத்திய கவிதைப் போட்டி (1976) திருகோணமலை முன்னோடிகள் நடத்திய கவிதைப் போட்டி (1977) ஆகியவற்றில் பரிசில்கள் பெற்ற இவர் காகமும் தமிழும் சிறுவர் பாடல்கள் (வகிமா) சாகித்தியப்பரிசு, பயங்கொள்ளலாகாது, பாப்பா – சிறுவர் நாவல் - தேசிய சாகித்திய விருது, மனதினிலே உறுதிவேண்டும் - சிறுவர் நாவல் இலங்கை நூலக ஆவணவாக்கற் சேவைகள் சபையின் பரிசு ரூபா 50,000/-, சின்னந்த தேவதைகள் - சிறுவர் கதைகள் - இலங்கை நூலக ஆவணவாக்கற் சேவைகள் சபையின் பரிசு ரூபா 40,000/-, வாக்கினிலே உறுதி வேண்டும் இளைஞர் நாவல் - இலங்கை கல்வி அமைச்சின் நூலக சேவைகள் சபையின் பரிசு ரூபா 50,000/- ஆகியவற்றைப் பெற்றுள்ளார். இதுவரை 25 நூல்களை எழுதிவெளியிட்ட இவரது சேவையைப் பாராட்டி இலங்கை அரசு கலாபுரணம் பட்டகதையும் வெளியா நண்பர்கள் இலக்கியவற்றும் ‘சிறுவர் இலக்கிய வித்தகர்’ பட்டத்தினையும் அளித்துக் கொரவித்துள்ளன. ஞானம் தனது 92 ஆவது திதில் இவரை அட்டைப்பட அதிதியாக் கொரவித்துள்ளது.

இவரது தொடர்பு முகவரி 37/7, மத்திய வீதி, உவர்மலை, திருகோணமலை. தொ. பே: - 026 2221507

வானத்தில் அலங்கோலமாக மேகக்கூட்டத்தின் விசிறல். அமைதியைத் தொலைத்து விட்டுத் தேடும் குழந்தையாகச் சூழலின் தவிப்பு மரங்களில் எதற்காகவோ தவமிருந்து கூடும் குயில்கள் இன்னிசெயிலும் துன்பியலின் கோடுகள் நெளி கின்றன. குறாவளியின் பின் நிலவும் பயங்கர அமைதியின் மயானத்தனமை. இனிதாக வீசும் இளங்காற்றுக்கூட உடலையும் உள்ளத்தையும் வெதுப்பியது. உள்ளத்தின் கொந்தளிப்பால் ஏற்பட்ட கொதிப்பு அனல் மூட்டிவிட்ட வெப்பத்தால் உள்ளத்துள் வெய்த்து எரிமலையாகி வீசுறிறது. அது உடலெங்கும் பரவி கொதியாக்க கொதிக்கிறது. பாதிவிலி திறந்த நிலையில் அமர்ந்தி ருக்கிறான் கொதம புத்தன். ஆழ்ந்த தியானம் கலைந்து கொண்டே இருக்கிறது. எப்படி அமைதியிடுத்தினாலும் மனம் அமைதியடைவதாக இல்லை. மனம் பொல்லாதது. மனதைப்போல் நன்பனும் இல்லை. எதிரியும் இல்லை. அமைதி கலைந்து கொண்டே இருக்கிறது. மனக் கடலில் குறாவளியாய் மாயையின் சித்து விளையாட்டு. பல ஆண்டுகளாகத் தன்னை வருத்தித்

தவமிருந்து மானிடம் வாழ வழிகண்ட கெளதமன் மட்டும் விதி விலக்கா என்ன? அவனது மனதிலும் சூழ்நிறுத்தும் குறாவளிச் சுருசலம். சுனாமியின் தீண்டல்.

பாரதம் ஞானிகளையும் புனிதர்களையும் தன்மேனியில் தவழவிட்டு மகிழ்நிருந்தது. அதனால்தான் தனக்கென ஒரு பெருமையைத் தேடிக்கொண்டது பாரதத்தில்தான் துச்சோதனானும் வாழ்ந்தான். கபிலவஸ்து அவனது நாடு. அவன் போற்றுதற்குரிய பேரசனாக ஆட்சி செய்தான். அவனது ஒரே தவப்பதல்வன்தான் சித்தார்த்தன். தனது மகன் இந்த உலகத்தின் துயர்வகளைக் கண்டுகொள்ளக்கூடாது. அவனது மனதில் துன்பமே குடி கொள்ளள்கூடாது என்ற பிடிவாதத்தில் இருந்தான். இந்த உலகத்தின் மாமன்னாகத் திகழுவேண்டும் என்று திட்டமிட்டு வளர்த்தான். இளமையிலேயே யசோதையைத் திருமணம் செய்து வைத்தான். வாலியும் இனிமையானது. உடற் சுகத்தைத் துய்த்து மகிழும் பருவம் அங்குக்கிணியாளின் அரவணைப்பில் அலிவத்தை மறந்து மயங்கிக் கிடக்கும் அற்புத வாய்ப்பு அனுபவித்தான்.

சகலத்தையும் உற்றுணர்ந்தான். அற்ப சுகம் நிரந்தரமானதல்ல. நிரந்தரமானதென்ன? அது எங்கே உள்ளது. எங்கே கிடைக்கும்? அவனது மனம் தேடலில் தேர்ச்சியை நாடிச் சென்றது. வாரிசு வந்து பிறந்தது. துண்பத்தின் நிழலையே பார்த்திராதவன் வாழ்க்கையில் இன்பத்தைக் காண முழுயில்லை. எலை அவன் பார்க்கக் கூடாது என மறைக்கப்பட்டனவோ அவற்றை அவன் நேரில் கண்டு கொண்டான். உலகத்தில் நிலவுப் துயரங்களையும் துக்கங்களையும் கண்டான். அவனது மனதில் வெறுமை குடி கொண்டது. மனவியைப் பார்த்தான். அவனது களங்கமில்லாத முகம் ஜோலித்தது. எனினும் அந்த முகம் அவனை வசீகரிக்கவில்லை. மாறாக விட்டு விடுதலையாகும் வைராக்கியத்தைப் பெருகச் செய்தது. அருந்தவப் புதல்வனையும் நோக்கினான். எல்லாம் மாயையாக அர்த்தமற்றனவாகத் தெரிந்தன. மனதில் சஞ்சலம் குடி கொண்டது. மன்னன் மகன் மக்கள் துயர்துடைக்க வேண்டும். ஆனால் சித்தார்த்தன். மனிதத்துயர் துடைக்க அராசையே தூக்கி எறிந்து விட்டான். தன்னையே அப்பணிக்கத் துணிந்து விட்டான். காட்டை அடைந்து கடுந்தவப் பெற்றப் புறப்படு விட்டான்.

நாட்டைத்துறந்து கடுந்தவம் இருந்து பிறவிப் பெருங்கலஸ் நீந்தும் வழியைத் தேடினான். தியானம் அவனுக்கு ஆறுதல் அளித்தது. தியானம் யோகநிலைக்கு இட்டுச் செல்வது. நல்ல சிந்தனைகள் ஊடாக நற்பேறைக் காண்பது. தியானத்துக்கு மனப்பக்குவும் தேவை. வைராக்கியம் தேவை. சிந்தனையைக் குழப்பும் என்ன அலைகள் மோதும். அவற்றை வெல்லக்கூடிய மனஉறுதி தேவை. அலைபாயும் மனதைக் கடிவாளமிட்டுக் கட்டுப்படுத்தும் கலையைக் கற்றுக் கொண்டான். அவனது பார்வை ஆழமானதாக இருந்தது. அது ஒரு வகை யோகம். நல்ல எண்ணாங்களை ஒருங்கிணைத்தலை யோகம் என்பார்கள். மனத்தைக் கட்டுப்படுத்தல் முக்கியமானது. நல்ல எண்ணாங்களை சிந்தித்துத் திட்டமிடுதல் இன்னுமொரு வகையானது. அதற்கான செயல்வடிவங்களை உருவாக்கல். அவற்றைச் செயற்படுத்தும் முறை அனைத்தும் யோகம்தான். அதனை அவன் அனுபவம் செய்தான். நல்ல எண்ணாங்களை அனுபவம் செய்தல் கல்டமானது. அதனை நினைவில் இருந்தல் என்பார்கள். யோகிகள் நினைவில் இருப்பார்கள். அதனைத் தவமென் போம். சித்தார்த்தன் பல ஆண்டுகள் தியானித்தான். தவமிருந்தான். தியானத்தின் வழியே ஞானத்தைக் கண்டான். சித்தார்த்தன் கொதம புத்தர் ஆனான். பிறப்பு என்று ஒன்று இருந்தால் இறப்பும் நிச்சயம் உண்டு.’ துண்பத்தின் ஊற்றை அவதானித்தான். இன்பத்தின் வழியே துன்பம் தொடர்கிறது. ‘பிறவாமை வேண்டும்’ என்றான். தறவறத்தை வற்பறுத்தினான். பஞ்சலக் கொள்கையை அறிமுகம் செய்தான். கொலை, களவு, காமம், பொய், மது ஆகியவை மனதை வெள்கீக்கத்தில் ஆழ்த்துவன. அவற்றைத் துறந்தால் வாழ்வில் பேரின்பத்தை அடையாலும் எனக் கண்டான். பொதத் தர்மம் உருவாகியது.

பாரதத்தில் கொதமபுத்தர் பொதத் தர்மத்தைத் தந்தார். அவர் பிறந்த நாடு அவரது போதனைகளை ஏற்கவில்லை. வேற்று நாட்டு மக்கள் அதனை அரவணைத்தனர். அந்தத் தர்மத்தை ஏற்றுப் போற்றிப் பின்பற்றினர். ஆனால் அதனைப் பின்பற்றுப் பக்கள் அந்தத் தர்மத்தை மறந்து விட்டனர். உடல் அழியும் தன்மையது. அது நிலையானதல்ல. இந்த உடல் உயிருக்கு அவசியமானது. உடலும் உயிரும் சேரும்போதுதான் அது வாழ வாகிறது. பலர் ஆத்மா அழியாதது என்பார்கள். ‘ஆத்மா அழியும் தன்மையது’ என்றார் புத்தர். பொதத்தும் மறுபிறவி பற்றிப் பேசுகிறது. இதற்கிடையில் வாதிப் பிரதிவாதத் தர்க்கம். வாழும்போது நன்மைகள் செய்து வாழ்ந்தால் கவர்க்கும் அல்லது

பரிநிர்வாணம் கிட்டும் என்பது பொதத்தத்தின் முடிபு. புத்த காயாவில் தோன்றிய பொததும் புத்தரது காலத்திலேயே தளர்ந்து விட்டது. அதன் ஒருசிறு வேர் மட்டும் பாரதபூமியில் வெளியில் தெரிகிறது. அதன் கிளைகள் பாரதத்துக்கு வெளியே தழைத்து பெருவிருட்சமாக நிற்கிறது. பொதத் தர்மத்தைத் தந்த கொதம் வந்த கடமையை நிறைவேற்றி விட்டு மறைந்து விட்டார். ஆனால் அந்தத் தர்மத்தைப் பின்பற்றுப் பக்கள் கொதமரின் உடலெச்சங்களை வைத்துக் கோயில் கட்டி அடிதடியில் இறங்கி ஆரவாரிக்கின்றனர்.

கொதமபுத்தரின் கொள்கைகள் பரவிக் கொண்டிருக்கின்றன. அந்திம காலத்தின் விளிமில் புத்தர் இருந்தார். அவரது கொள்கைகளைப் பின்பற்றுபவர்கள் எப்படி இருப்பார்கள் என்பதையிட்டுச் சிந்தித்தார். பொதத்தத்தின் எதிர்காலம் எப்படியிருக்கும் என ஆழ்ந்தறியும் முயற்சியில் இறங்கினார். அவருக்கு வேதனையைத் தரும் செயல்கள் எதிர்காலத்தில் நடைபெறவிருப்பதைக் கண்டார். அதனை முற்று முழுதாகப் பார்க்கும் முனைப்பில் ஈடுபட்டார்.

கொதமர் தியானத்தில் இருக்கிறார். கெதமரின் தியானம் நிலைத்து நில்லாமல் அடிக்கடி கலைகிறது. அவரது மனதில் சலனம் குடி கொள்கிறது. கெதமரின் பிரதான சீட்ரான் ஆனந்தரின் கவனத்தை அது ஈர்க்கிறது. அவர் மெதுவாகக் கொதமரின் பக்கம் செல்கிறார். ‘குருநாதா, நானும் தங்களைக் கவனிக்கின்றேன். தாங்கள் நிம்மதியற்றுத் தவிப்பதைக் காணுகிறேன். அதன் காரணத்தை அறியலாமா?’. ஆனந்தர் மெதுவாகத்தான் தொடங்கினார். கெதமரின் முகத்தில் சுருசலத்தின் அறிகுறிகள். நெற்றியில் கோடுகளாக நெளி கின்றன. “ஆனந்தரே சஞ்சலம் தவத்தைக் குழப்புகிறது. எனது தவமும் அதனால் ஏற்பட்ட தர்மமும் முழுப்பயனையும் விளை விக்குபா என்ற சந்தேகம் அடிக்கடி எழுகிறது. ஒரே குழப்பமாக இருக்கிறது. கூரிய வாளை வல்லவளிடம் கொடுத்தால் அவன் மக்களுக்குக் காவலைக் கொடுப்பான். ஆனால் அதே வாள் கொலைஞரிடம் கிடைத்தால்? நினைக்க உடல் நடுங்குகிறது. ஆயிரம் வருடங்களின்பின் புத்த தர்மத்தின் பெயரால் எத்தனை அட்டுமீன்யங்கள் நடைபெறும் என்பதை நானறிவேன். இதற்காகவா இவ்வளவு காலமும் தவமிருந்தேன்.” கெதமரின் கண்கள் கலங்கியிருக்கும் வேண்டும். “குருதேவா, இப்போது என்ன நடந்துவிட்டது. நீங்கள் இப்படிக் கலங்கலாமா?” ஆனந்தர் கெதமரைக் கேட்ற முற்பட்டார்.

“ஆனந்தரே ஒன்றும் நடைபெறவில்லை. ஆனால் புத்தத்தர்மம் மதம் பிடித்தவர்களது சொத்தாகிவிடும். பல பிரிவுகளாகிப் போய்விடும். சமயவாதங்கள் நடைபெறும். ஆளையாள் அழித்துக் கொள்ளும் மனிதர்கள் புத்தத்தர்மத்தைத் தம் கைகளில் எடுத்துக் கொள்வார்கள். இந்தக் கெதம புத்தரைப் பின்பற்றுவதாகக் கூறிக்கொண்டு பாதகச் செயல்களில் ஈடுபொருள்கள். பஞ்சலைக் கொள்கைகள் ஏட்டில் உறங்கும்.” மனவேதனையோடு கெதமர் கூறினார். ஆனந்தர் பிரமித்துப் போனார். அதனைப் போதிமாதவன் அறிந்து கொண்டான். “ஆனந்தரே இப்படி வந்து அமருங்கள்.” கெதமர் அன்புக் கட்டளை இட்டார்.

கெதமர் கல்லிருக்கையில் அமர்ந்திருந்தார். ஆனந்தரும் கெதமர் கூறியவாறே அவர் முன்னே இருந்த கல்லிருக்கையில் அமர்ந்து கொண்டார். அரைவிழி மூடியவாறு ஆனந்தரின் நெற்றிப் பொட்டில் தன் பார்வையைச் செலுத்தினார். ஆனந்தரின் நெற்றிப் பொட்டில் தன் பார்வையைச் செலுத்தினார். ஆனந்தர் உடல் நடுங்கியது. அவர் உணரத் தொடங்கினார். தமக்கேற்ற

வாறு புத்தாரம் மாற்றப் படுவதைக் கண்டார். தேர்களிடையே கருத்து முரண்பாடுகள் தோன்றி பிளவுபடுவதைக் கண்டார். அரசர்களைத் தம்யப்படுத்தி ஆட்சியில் பங்கு கொள்வதைக் கண்டார். பிறசமயங்களைப் பறந்தள்ளி வைப்பதை அவதானித்தார். “குருதேவா..” ஆனந்தரின் வாயிலிருந்து சொற்கள் பறந்தன. “பதறாதீர்கள். பொறுத்திருந்து பாருங்கள்.” கெளதமரின் ஆணை அவரைக் கட்டுப்படுத்தியது. ஆனந்தர் அமைதியானார். ஆனால் அவரது சிந்தனையில் அது தெளிவாகத் தெரிந்தது.

இரவு நேரமது. வானம் நட்சத்திரங்களால் தன்னை அலங்கரித்துப் பார்க்கிறது. கல்லும், சிமெந்தும் மணலும், சிறு இருந்துக் கம்பிகளும், வண்ணங்களும் குவிந்து கிடக்கின்றன. பலமனிதர்கள் கூட்டமாகச் சேர்ந்து வேலை செய்கிறார்கள். இடையிடையே சில தலைவர்கள் கார்களில் வந்து போகிறார்கள். அழகான பல சிலைகள் உருவாகின்றன. அவ்வளவும் கெளதமரின் உருவங்கள். இவ்வளவு சிலைகளும் எதற்காக? என்ன செய்யப் போகிறார்கள்? ஆனந்தரின் மனதினிலே ஆச்சரியக் கேள்விக் குறிகள். இரவிரவாக சிலைகளை வாகனங்களில் ஏற்றிப் பல இடங்களில் இறக்கி அங்கு நிலைநிறுத்துகிறார்கள்.

குரியக் கதிர்கள் மேகங்களைத் தூசித்திச் சோடிக் கின்றன. இரவுமுழுவதும் ஓளியீட்டிக் களைத்து நட்சத்திரக் கூட்டம் ஓய்வெடுக்கச் சென்றுவிட்டன. காலையாகிறது. மக்கள் கூட்டம் நிறைகிறது. புத்தம் புதிய புத்தரின் சிலைகள் அமைதி யைக் கலைக்கின்றன. ஆரவாரம் தொடங்குகிறது. எப்படி இந்த இடத்தில் புத்தரது சிலை வரலாம்? “அழுக்கும் தூநாற்றமும் வீசும் இடத்தில் புத்தபகவானின் சிலை இருப்பதா?” மக்களில் சிலர் கேள்விகளைக் கேட்கிறார்கள். “நாங்கள் பெரும்பான்மையினா. இது பொத்த நாடு. நாங்கள் புத்துரின் சிலைகளை எங்கும் வைப்போம்.” பதில்கள் ஒங்கி ஒலிக்கின்றன. பிரச்சினை தீப்பற்றிக் கொண்டு தொடர்கிறது. அந்தப் பிரச்சினை மத்தி யிலும் இளம்வட்டங்கள் உலா வருகின்றார்கள். அவர்களது உலகம் தனி உலகம். அற்புதமான கனவுகளைக் காணும் பருவம். பகல்கணவில் மூழ்கி எதிர் காலத்திற்கான அத்திவாரங்களை நிறுவித் திரியும் வாலிபப் பருவம். பல்கலைக்கழகத்தின் பட்டாம்பூச்சிகள். மாலையில் கூட்டமாய் இயற்கையை ரசித்து இளமைத் தூட்புக்களை அள்ளி வீசியைடி சைக்கிள்களில் ஒரு கூட்டம் வருகிறது. கடற்கரையில் கூடி கதையளந்து மகிழ்வது அவர்களது பொழுதுபோக்கு. அவர்களை அந்நாட்டுக் காவல் படையினர் சுற்றி வளைக்கின்றனர். அந்த இளம்வட்டங்களின் மேல் பொறாமையா? இனக் குரோதமா? அடித்து வதைத்துப் பந்தாடுகின்றனர். படையினருக்கு மதுவின் மயக்கம். சிந்த சுவாதினமற்றவர்களாகப் பயங்கரமாகச் செயற்படுகிறார்கள். அவர்களின் கைகளில் துப்பாக்கிகள். துப்பாக்கிகள் தீப்பிளம் போடு சீருகின்றன. அந்த இளக்களின் கனவுகள் காற்றில் பறக்கின்றன. இளக்களின் உடல்களில் இருந்து இரத்தம் நிலத்தில் பரவுகிறது. உடல் சின்னாபின்னமாகிச் சிதறிக்கிடக் கின்றன. ‘பயங்கரவாதிகள் வெடிகுண்டுகளை வீசும்போது படையினர் திரும்பித்தாக்கியதில் ஜெந்து பயங்கரவாதிகள் கொல்லப்பட்டனர்.’ அரச வானோலி செய்தி ஒலிபரப்புகிறது. மக்கள் கூட்டம் கண்ணர் வடத்துக் கதறுகின்றனர். ஆனந்தரின் உடலில் அசைவு தெரிகிறது. அவரின் நெற்றி சுருங்கி விரிகிறது. கெளதமரின் கட்டளையை அவரால் மீறமுடியவில்லை. மீண்டும் அப்படியே இருக்கிறார். காட்சி தொடர்கிறது.

சித்திரைப் புத்தாண்டு இனங்களை இணைக்கும் நன்நாள். சித்திரைப் புத்தாண்டைக் கொண்டாடும் ஆர்வம் மக்களுக்கு.

தேவயான பொருட்களோடு புத்தாடைகளை வாங்கவும் கடைத் தெருக்களில் நுழைகிறார்கள். குண்டு வெடிப்புக்கள் அமைதி யைக் குலைக்கின்றன. எங்கும் புகைமண்டலம் இதற்காகவே காத்திருந்தவர்களைப் போல் காடையர் கும்பல் திபுதிபு என்று பறப்படுகிறது. வாள் வெட்டுக்கள் விழுகின்றன. அவல் ஒலி ஆக்கிரமிக்கிறது. கற்பழிப்புக்கள், ஒரு இனத்தின் அழிவில் இன்னுமோர் இனம் சந்தோசிக்கிறது. மிலேச்சத் தனங்கள் தாண்டவமாடுகின்றன. அடிதடியில் தொடங்கி துப்பாக்கிக் குண்டுகள் மனித இரத்தத்தைத் ரூசிக்கின்றன. உயிர்கள் பறிபோகின்றன. உடலங்கள் உருஞ்கின்றன. ஊரடங்குச் சட்டம் அமுலாகிறது. தளர்கிறது. இக்காட்சிகளை அவரால் சகித்துக் கொள்ள முடியவில்லை. ஆனந்தரினால் பொறுக்க முடிய வில்லை. “குருதேவா போதும் என்னால் தாங்க இயலாது.” அவர் தளர்ந்து நடுங்கினார். கெளதமரின் விழிகள் அப்படி யே இருந்தன. கவலைகளைப் போக்கி அமைதியைச் சாதித்த போதி மாதவனின் விழிகளில் கண்ணர்த் திவலைகள் எட்டிப் பார்த்தன.

“ஆனந்தரே, சங்கம யுகத்தில் இவையெல்லாம் நடக்கத் தான் செய்தும். யுகம் அழியும், மாற்றும் வரும். மாற்றும் தவிர்க்க முடியாததொன்று. புதுயுகம் பிறக்கும் மாற்றத்தை யாரும் தடுக்க முடியாது. தவிர்க்கவும் முடியாது. புதியது வரும். பழையதாகப் போகும். மீண்டும் புதியது வரும் ஒன்றன்னின் ஒன்றாக யாவும் நிகழும். இங்கு எது சரி? எது தவறு என்று தீர்மானிக்க முடியாது. எது நடக்கவேண்டும் என்று நியதி. சற்று அமைதி யாக இருந்து பாராஞ்கள். இன்னும் அதிசயத்தைக் காண்பீர்கள்.” ஆனந்தரினால் போதிமாதவனின் அன்புக் கட்டளையை மீற முடியவில்லை. அப்படியே அமைதியானார். அவரது நெற்றிப் பொட்டில் புத்தரின் அரைவழிப் பார்வை தொடுகிறது. பார்வை பட்டதும் காட்சி விரிகிறது. கற்பனையா இது? ஆனந்தர் அதிசயித்துப் பிரமிக்கிறார். யாவும் தக்குப்பாகத் தெரிகிறது.

பாராஞ்மன்றத் தேர்தல் திருவிழாக்கள் நடக்கின்றன. பல தேர்தல் மேடைகளில் அரசியல் பிரச்சாரங்கள் நடக்கின்றன. கனவுகாண்பது போல் காட்சிகள் மாறிமாறித் தோன்றுகின்றன. மேடைகளில் அரசியல்வாதிகளும், தேர்களும் பிரச்சாரம் செய்கிறார்கள். தங்களது நிலையை மறந்து, துறவுற்றதை மறந்து ஏதேதோ பேசுகிறார்கள். ஆனந்தரின் கைகள் அவரை அறியாமலேயே காதுகளை இறுக்கிப் பொத்துகின்றன. அவர்களது ஆவேசமான பேசுக்ககள் அசிங்கமானவை. இங்கே செவிப்பொறிக்கு வேலையில்லை. செவிப்புலனுக்கே வேலை. புலனுடாகத் தேர்களது வாதப்பிரதிவாதங்கள் புகுந்து ஆனந்தரை ஆட்டிப்படைக்கின்றன. மன்னர் ஆட்சி ஏக்போக மானது. தனியொருவரது விருப்பு வெறுப்பு நிறைவேற்றப் படுகிறது. அது ஒரு வகையில் நன்மை தாக்கடியது. அது வேண்டாம். மக்கள் ஆட்சிவேண்டும். மக்களுக்காக, மக்களே மக்களால் ஆளுகின்ற முறைதான் மக்களாட்சி ஒருவகையில் மக்களாட்சி முறையும் மறைமுகமான மன்னர் ஆட்சிமுறைதான். வெற்றி பெற்றதும் அவர் ஒருதொகுதியின் வெற்றி பெற்ற மன்னர்தானே. அவரது ஆட்சி நடக்கும். ஏக்போகமானதாக இருக்கும். அதனால் கட்சிகளை அமைத்து வேட்பாளர்களாக

(16ம் பக்க தொடர்ச்சி.)

எனினும், யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து சஞ்சிகை ஒன்றை ஒழுங்காக வெளியிடுவெஷிலுள்ள கஷ்டங்களை, பிரச்சினைகளை - ஏற்கெனவே நண்பர்களும் எழுத்தாளர்களும் எனக்குச் சொல்லியவற்றை - நான் விளக்கமாகச் சொன்னேன். ஈழத்துச் சிறுக்கதைகள் தொகுதியைத் தொடர்ந்து வெளியிடும் திட்டத்தையும் சொன்னேன். என் கருத்துகளை ஆசிரியர் பொன்னம்பலம் மேலும் விளக்கமாகச் சொன்னார்.

ஏற்கெனவே “ஸமுதேவி” ஏழ இதழ்களை வெளியிட்ட அவர்கள் தங்கள் நிலைப்பாட்டை விளக்கினார்கள்.

“ஸமுதேவி” தனிப்பட்ட ஒருவர் வெளியிடும் சஞ்சிகை அல்ல, கழுத்துறைத் தமிழ்க் கழகத்தின் சஞ்சிகை. கழக அங்கத்தவர்கள் ஒவ்வொருவரும் அதன் வளர்ச்சியில் அக்கறை எடுக்கின்றார்கள். முன்னாறு பேர் வரை ஆண்டுச் சந்தாவைச் செலுத்தியுள்ளார்கள்; கொழும்பு, மலைநாடு, மட்டக்களாப்பு முதலிய இடங்களில் அதற்கு ஆதரவுண்டு; கழக உறுப்பினருட் பலர் அரசாங்க ஊழியர்களாக இருப்பதால், அவர்களின் செல்வாக்கினால், விளம்பரங்கள் பெறுவதில் அதிக சிரமம் இருப்பதில்லை; எழுத்தாளர்களின் ஆதரவும் “ஸமுதேவி”க்கு நிறைய இருக்கின்றது. பொருளாதார ரீதியாகப் பாரிய பிரச்சினைகளை எதிர்கொள்ள வேண்டிய நிலை உருவாகாது.

ஆசிரியர் பொன்னம்பலமும் நானும் இடைக்கிடை எழுப்பிய சந்தேகங்களையும் அவர்கள் தீர்த்தார்கள்.

பொத்த துறவிகள் நிற்கிறார்கள். பிரசாரத்தில் இறங்குகிறார்கள். வெற்றியும் பெற்றுவிடுகி றார்கள். நாடாள்வதற்காகப் புறப்பட்டிருந்தார்கள். வத்திக்கான் தேர்தல் முறையும் புலனாகிறது. உலகப் பற்றைத் துறந்து திருவோடு எந்தி இரந்துண்டு பிறவிப் பெருங்கடலை நீக்க அறிவெளர்கூறப் புறப்பட்ட துறவிகள் மஞ்சள் காவியிடுடையில் பாராஞ்மன்றத்தில் இருக்கிறார்கள்.

பாராஞ்மன்ற விதிகளின்படி சபாநாயகர் சபையினுள் வருகிறார். பாராஞ்மன்ற உறுப்பினர்கள் எழுந்து மரியாதை செலுத்த வேண்டும். இது வழுமை. துறவிகள் எல்லாம் துறந் தவர்கள். மரியாதையையும், சம்பிரதாயங்களையும் துறந்தவர்கள். இருக்கையில் அப்படியே இருக்கிறார்கள். வாக்கு வாதங்கள் தொடர் கின்றன. மசோதாக்கள் வாசிக்கப் படுகின்றன. செங்கோலை அகற்றச் சிலர் முனைகிறார்கள். சிலர் அதனைத் தடுக்கிறார்கள். தேர்களின் காவியடிட இழுடுகிறது, இழுப்பில் ஆளையாள் தள்ளி விழுத்துகின்றனர். அடியதை பரிமாறப்படுகின்றன. பாராஞ்மன்றம் மக்களின் ஆள்பதியுரிமையைக் காக்கும் புனிதமான இடம். இங்கு அடாழுத்தனம் தாண்டவ மாடுகிறது. ஆனந்தரின் மனம் இறுக்கமடைகிறது. அவரால் தொடர்ந்து அமைத்தாக்க முழியவில்லை. கண்களை மெதுவாகப் திறக்கிறார்.

என்ன அதிசயம். அங்கே புத்தப்கவானைக் காணவில்லை. அவரது திருவுடலைக் காணவில்லை. அவரது உடல் சிலையாக மாறுகிறது. அவரது சிலைதான் காட்சியாகிறது. கண்களில் இருந்து கண்ணீர் பெருக்கெடுத்துப் பாய்கிறது. அந்தச் சிலை தான் தாறுமாறாக வெடித்து விரிவடைகிறது. வெடிப்புக்கள் ஊடாக இரத்தவெள்ளம். வடிகிறது. கல்லும், மணலும், சிமெந்தும் கரைந்து இரும்புக்கம்பிகள் தலைகாட்டுகின்றன. ஆனந்தரின் செவிகளில் கணீரென ஓலி பாய்கிறது. ‘இன்னுமொருமுறை மனிதப் பிறவி வேண்டாம். மனிதர்களைத் திருத்தவே முடியாது.’ ஆனந்தர் சிலையாகிவிட்டார். அந்தச் சிலை வெடித்துச் சிதறித் துகளாகிப் போகிறது.

(யாவும் கற்பனை.)

“பதற்மான குழநிலை நீஷ்த்துக் கொண்டே இருக்கப் போவதில்லை. முன்னேற்றம் ஏற்படும்; ஆனால் எப்போது என்பதுதான் தெரியவில்லை. ஆனால் அதுவரைக்கும் “ஸமுதேவி”யை நிறுத்தி வைப்பது சரியல்ல. அரசாங்க ஊழியர்களும் வர்த்தகர்களும் கொழும்புக்கும் ஏனைய இடங்களுக்கும் எப்போது திரும்பிப் போகலாம் என்று காத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். பழைய நிலை ஏற்பட்டின், கொழும்பில் விளம்பரங்களைப் பெறக்கூடியதாக இருக்கும்.” “ஸமுதேவி” ஒழுங்காகவும் இலக்கியத்தரமான இதழாவும் தொடர்ந்து வெளிவந்து கொண்டிருந்தால், அதிக அளவிற் புதிய சந்தாதாரர்களைச் சேர்ப்பது இலகுவாக இருக்கும். கதை, கவிதை, நாவல்களை ஆசிரியரே தெரிவு செய்து கொள்ளலாம். பிறின் தலையீடு இருக்காது. பெருந்தொகைப் பணத்தை முதலீடு செய்யவேண்டிய அவசியமும் இல்லை.

தெளிவாகவும் உறுதியாகவும் சொல்லப்பட்ட இந்த விபரங்களைக் கேட்டபின், அவர்களின் கோரிக்கையை மறுத்துரைக்கும் துணிச்சல் யாருக்கு வரும்?

என்றாலும் உடனடியான எந்த முடிவையும் எடுக்க ஆசிரியர் பொன்னம்பலம் அவர்களோ நானே விரும்பவில்லை. நன்கு யோசித்துவிட்டு மீண்டும் சந்திப்போம் எனச் சொல்லி அவர்களுக்கு விடைகொடுத்தேன்.

உருவத்தில் நடை கேளியே 'ஏ'

- நூ. பாலச்சந்திரன் - கணினித் துறை, இயந்திரவியல் மீடம்,
மொற்ட்டுவைப் பஸ்கலைக்கழகம்.

1.0 அறிமுகம்

தமிழ் மொழியினைப் பற்றிக் கூறும்போது தென் மதுவரையின் தொல்காப்பியக்குடி இடத்தைச் சார்ந்த திரண்தூராக்கினி (தொல்காப்பியரின் இயற்பெயர் [1]) படைத்த தொல்காப்பியத்தை வியக்காமல் இருக்குமுடியாது. தொல்காப்பியம் தமிழ் மொழியின் ஒலியியலுக்குத்தான் முக்கியத்துவம் அளித்ததேயொழிய எழுத்துருவங்களுக்கு அல்ல. இதன் காரணம், காலத்துடன் எழுத்தின் வரிவடிவம் மாறுமேயன்றி ஒலிவடிவம் மாறாது. இருப்பினும் கீழ்க்காணும் சூத்திரத்தைக் காணும்போது எமது புருவங்கள் உயராமல் இல்லை.

“மெய்யின் இயற்கை புள்ளியொடு நிலையல்

எகர ஓகரத் தியற்கையும் அற்றே”

சாராம்சம் :- மெய் எழுத்துக்களும், ஏ, ஒ எனும் உயிர்க்களும் புள்ளிபெறும் (பழைய வரிவடிவத்தில் ஏ, ஒ என்பவற்றிக்கு பதிலாக எ, ஒ ற்கு மேலே மெய்கள் போன்று புள்ளியிடப்பட்டன.)

தொல்காப்பியருக்கு ஏனைய உயிர் எழுத்துக்களைத் தவிர்த்து, ஏனிந்த ‘ஏ’, ‘ஒ’வின் மேல் மட்டும் மோகம்? என் இதன் வரிவடிவங்களைக் குறிக்க மட்டும் சூத்திரம் எழுதினார்?

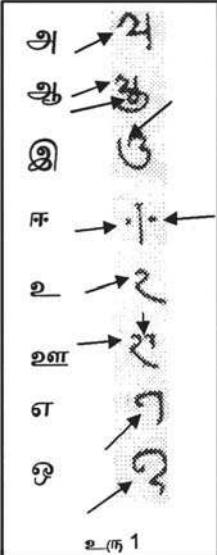
விடை.. எமது முன்னோர்கள் அற்புதங்களைச் செய்துள்ளார்கள்..

தமிழின் 12 உயிர் எழுத்துக்களின் வரிவடிவ அமைப்பிலும் சுழிகள் காணப்படுகின்றன. சற்று நிதானித்துப் பார்த்தால் ‘அ’, ‘இ’, ‘உ’, ‘எ’, ‘ஒ’ எனும் ஒரு மாத்திரையுள்ள குறில்களில் ஒரு சுழி அமைக்கப்பட்டுள்ளது. ‘ஆ’, ‘ஈ’, ‘ஊ’, ‘ஏ’, ‘ஐ’, ‘ஓ’, ‘ஒள்’ எனும் இரு மாத்திரைகள் கொண்ட நெடில்களில் இருசுழிகள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன! ‘ஐ’ ஆனது “அஇ” என்றோ “அப்” என்றோ கொள்க என்கிறார் தொல்காப்பியர். அத்துடன் “அகர உகரம் ஒளகார மாகும்” என்பதன் மூலம் ‘ஒள்’ ஆனது “அஒ” என்கிறார். இதனடிப்படையில் ‘ஐ’, ‘ஒள்’ ஆகிய இரண்டும் தொல்காப்பியக் காலத்தில் பெற வேண்டிய இரு சுழிகளைப் பெறுகின்றன. “ஒரு மாத்திரை கொண்ட உயிர்களுக்கு ஒரு சுழியும் இரு மாத்திரைகள் கொண்ட உயிர்களுக்கு இரு சுழி களும் வரிவடிவத்தில் அமையவேண்டும்” எனும் கோட்பாட்டை காத்து நிற்கவே ‘ஏ’, ‘ஒ’ வின் வரிவடிவங்களுக்கு மட்டும் சூத்திரம் அமைத்துள்ளார் என்று நாம் கொள்ளலாம்.

உரு 1, இடது : தற்கால வரிவடிவம், வலது : கி. பி. 9 ஆம் நூற்றாண்டு கல்வெட்டு [2]. அம்புக்குறிகள் எழுத்தில் சுழிக்கும் இடங்களைக் காட்டி நிற்கின்றன. ‘ஆ’ - பழைய கல்வெட்டுக்களில் நெட்டாங்குக் கோட்டின் அடியில் சுழிக்கப்பட்டுள்ளதைக் காண்க.

இவ்வாறாக இலக்கணத்தை வரி வடிவத்தில் பிரதிபலிக்கும் அற்புத்தை எம்முன்னோர்கள் செய்துள்ளார்கள். இவையெல்லாம் தற்செயலாக அமைந்தவைன்று உதறித் தள்ளிவிட இயலாது.

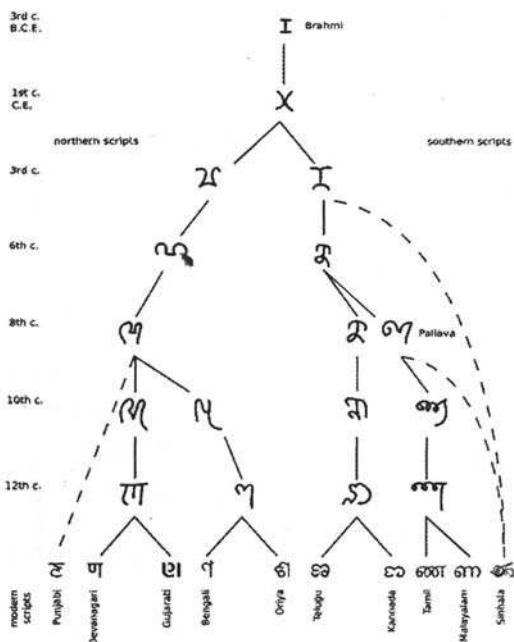
சரி விடயத்திற்கு வருவோம் மேற்கண்ட விளக்கங்களுக்கும் இக்கட்டுரைக்கும் என்ன தொடர்பு? மாத்திரைகளை சுழிகள் மூலம் பிரதிபலித்த எம்முன்னோர்கள் உயிர் எழுத்துக்களின் வரிவடிவத்திலே பிறிதொரு அம்சத்தை யும் பதித்தார்கள். கவனித்துப் பார்த்தோ மேயானால் ‘அ’ ற்கும் ‘ஆ’ ற்கும் இடையில் உருவாயியலில் ஒற்றுமை காணப்படுகின்றது. ‘அ’ ற்கும் ‘ஆ’ ற்கும் இடையிலிருந்து, இடையிலே ஏன் அமைந்துள்ளது. இதே போன்று ‘உ’ ற்கும் ‘ஊ’ ற்கும் இடையிலும், ‘ஏ’ ற்கும் ‘ஒ’ ற்கும் இடையிலும் உருவாயியலில் ஒற்றுமை காணப்படுகின்றது.

இவ்வாறான சிறப்பியல்புகள் புதைந்துள்ள தமிழ் உயிர் எழுத்துக்களின் வரிவடிவத்திலே ஸ்ருதி தப்பிய ஸ்வரமாக ‘ஈ’ யின் வரிவடிவம் அமைந்துள்ளது. ‘இ’ ற்கும் ‘ஈ’ ற்கும் இடைப்பில் உருவாயியலில் ஒற்றுமை இல்லை. உரு 1 ஜப் பார்க்குமிடத்து 9 ஆம் நூற்றாண்டு காலகட்டத்திலேயே ஏனைய உயிர்கள் ஒத்துப்போகுமிடத்து ‘இ’ யும் ‘ஈ’ யும் உருவாயியலில் ஒன்றையொன்று காராயல் இருப்பதைக் காணலாம். இதன் பின்புலம் என்ன என்பதை காண முயல்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்கம்.

2.0 என் ப்ராஹி (Brahmi) வரி வடிவங்கள்

பிகப் பழங்காலத்தனவாக இந்திய, இலங்கைப் பிரதேசத்தில் கிடைக்கும் கல்வெட்டுக்களில் இரண்டுவிதமான வரிவடிவங்கள் காணப்படுகின்றன. அவற்றில் ஒன்று இடமிருந்து வலமாக எழுதப்பெறும் ப்ராமி (Brahmi) எனவும் மற்ற யது வலமிருந்து இடமாக எழுதப்பெறும் கரோஷ்டி (Kharosthi) எனவும் வழங்குகின்றன. இவற்றிலே ப்ராமி வரிவடிவமானது வடப்ராமி, தென் ப்ராமி என இரு பிரிவுகளாக வளர்ச்சியற்றது. தென் ப்ராமி வரிவடிவத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டே கிரந்தம், தமிழ், சிங்களம், மலையாளம், தெலுகு, கன்னடம் வரிவடிவங்கள் வளர்ச்சியற்றன. உரு 2 ஜக் காண்க.

இத்தொடர்பு அடிப்படையிலே நாம் தென் ப்ராமி வரிவடிவத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட மொழிகள் அனைத்திலும் 'ஈ' யும் 'ஈ' யும் எவ்வாறு உள்ளன என அறிய முனையலாம். உரு 3 ஆனது தற்காலத்தில் எவ்வாறு 'இ' யும் 'ஈ' யும் எழுதப்படுகின்றன என்பதை அட்டவணைப்படுத்துகின்றது.

Grantha	Tamil	Sinhala	Malayalam	Telugu	Kannada
இ	இ	ඒ	ഓ	ఇ	ಇ
ஈ	ஈ	ඌ	ഔ	ஈ	ಈ

கரு 3

உரு 3 ஆனது தமிழில் மட்டுமல்ல தென் ப்ராமி வரி வடிவத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட எல்லா வரிவடிவங்களிலும் 'இ' யும் 'ஈ' யும் உருவவியலில் ஒன்றையொன்று சாரவில்லை என்பதை உறுதி செய்கின்றது. மலையாளத்திலே இப்பிரச்சினை இல்லை எனும் வாதத்தை உரு 3 ன் அடிப்படையில் வைப்பினும் 1940களுக்கு முன்னர் மலையாளத்திலும் இதே பிரச்சினையைக் காணலாம் என்பதை உரு 4 நிறுவுகின்றது. தற்கால மொழியியலாளர்கள் சீர்மை (Consistency) கருதி 'இ' ற்கு ஒத்தவோரு வடிவத்தை 'ஈ' ற்கு மலையாளத்தில் தற்பொழுது பாவிக்கின்றார்கள்.

கரு 4:1940ற்கு முன்னர் மலையாளத்தில் 'ஈ' [03]

3.0 சீர்மையான சீர்த்தை

இவ்வாறாக தென் ப்ராமி வரிவடிவத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட மொழிகள் அனைத்திலும் 'ஈ' யும் வரிவடிவம் சீர்த்தை உள்ளது என்பதை ஆராய்முன்னர் இச் சீர்த்தைத்தன்மையில் ஏதும் தொடர்புள்ளதா? என ஆராயவினையுமிடத்து ஆச்சரிய மான தகவல்கள் கிடைக்கின்றன. அனைத்து வரிவடிவங்களிலும் 'ஈ' ஆனது வடிவத்தில் அவ்வாறு மொழிகளின் 'ஈ' ஜக் சார்ந்துள்ளது!! உரு 5 ஜக் காண்க

Grantha	Tamil	Sinhala	Malayalam	Telugu	Kannada
இ	இ	ඒ	ഓ	ఇ	ಇ
ஈ	ஈ	ඌ	ഔ	ஈ	ಈ
உ	உ	ං	உ	உ	உ

கரு 5

தமிழிலே 'ஈ' ஆனது 'ஈ' ஜக் போல் முற்றுமுழுதாக அமைய வில்லையே... 'ஈ' ற்கு கால் காணப்படுகின்றது ஆனால் 'ஈ' யின் வடிவத்திலே கால் போன்ற அமைப்பு கிடையாதே.. என்று நினைக்க முற்படுமெட்டத்து, பழைய காலத்தில் தமிழில் 'ஈ' வானது காலில்லாமல் எழுதப்பட்டுவந்துள்ளது எனும் ஆதாரம் உறுதியைத் தருகின்றது. உரு 6ல் 1886 ல் அச்சேரிய நூலொன்றிலே 'ஓ' பொறிக்கப்பட்டிருக்கும் விதத்தைக் காண்க.

கரு 6

இவ்வாதரங்களின் அடிப்படையில் தென் ப்ராமி வரி வடிவத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட கிரந்தம், தமிழ், சிங்களம், மலையாளம், தெலுங்கு, கன்னடம் ஆகிய வரிவடிவங்களில் 'ஈ' ஆனது வரிவடிவத்தில் 'ஈ' ஜக் சார்ந்துள்ளது என்ற முடிவிற்கு ஆணித்தற்மாக வரலாம். இம்முடிவானது அடுத்த கட்டமாக தென் ப்ராமி வடிவத்தின் மூலமான ப்ராமி வடிவத்திலே 'ஈ', 'ஈ' ஆகியவற்றின் வரிவடிவங்களை ஆராயத் தூண்டுகின்றது.

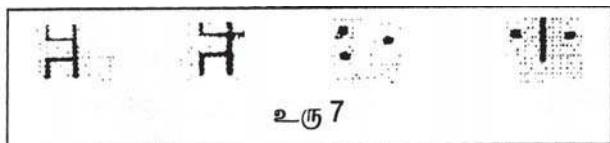
4.0 ப்ராமியில் 'ஈ' யும் 'ஈ' ஏற்றுமை

இற்கைக்கு 2000ம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் காணப்பட்ட ப்ராமி வரிவடிவத்தை நோக்குமிடத்து சிக்கல்கள் அதிகரிக்கின்றன. அசோக மன்னன் காலத்தில் ப்ராமி பாவிக்கப்பட்டுள்ளதால் அசோக ப்ராமி என்று பாவலாகக் கூறப்படுகின்றது.

திரு. ஐராவதம் மகாதேவன் அவர்கள் நீண்ட கால உழைப்பின் பேறாக தமிழ் வரிவடிவம் தோற்றம்பற்றி “Early Tamil Epigraphy- From the Earliest to Sixth Century A. D.” எனும் நூலை 750 பக்கங்களில் பல விளக்கப்படங்களுடன் வெளி

யிட்டுள்ளார். இந்நாலில் ‘தமிழ் ப்ராமி’ வரிவடிவத்தை வரை யற்றது; அது ‘அசோக ப்ராமி’ வரிவடிவத்திலிருந்து தோன்றிய தென்று கூறியுள்ளார். ஆனால் யாழ் பல்கலைக்கழக கலாநிதி ப. புஷ்பரட்னம் அவர்கள், தமது “தமிழ் எழுத்தின் தோற்றம் - ஈழத்திலிருந்து தமிழகத்திற்கு..” (2004) எனும் ஆய்வுக் கட்டுரை நூலில் இதனை மறுத்துள்ளார். கலாநிதி ப. புஷ்பரட்னம் அவர்கள், “இலங்கைப் ப்ராமி” வரி வடிவத்துடன் தொடர்புடைய “தமிழ், பிராகிருத மொழி” வரிவடித்திலிருந்தே தமிழ் எழுத்துக்கள் தோற்றம் பெற்றன என நிறுவகின்றார். ஆகவே “அசோக ப்ராமி”, “தமிழ் ப்ராமி”, “இலங்கைப் ப்ராமி” என பட்டியல் நீண்டு கொண்டே செல்கின்றது.

இவற்றிலே உரு 7 ஆனது “தமிழ் ப்ராமி” எனும் பிரிவில் கலாநிதி ப. புஷ்பரட்னம் அவர்களின் நூலிலிருந்து (பக்கம் 26) ‘அ’, ‘ஆ’, ‘இ’, ‘ஈ’ ஆகிய எழுத்துக்களை முறையே காட்டுகின்றது.

இதிலே 2000 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் ‘இ’ யும் ‘ஈ’ யும் உருவவியலில் ஓன்றையொன்று சார்ந்து இருப்பதைக் காணலாம்.

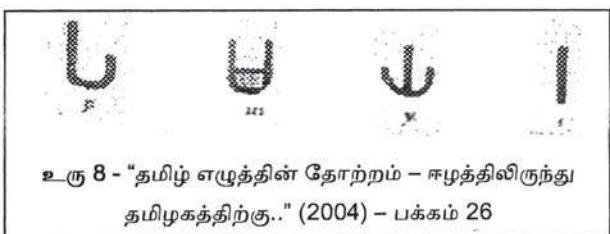
உரு 7ல் காட்டப்பட்டுள்ள இரு புள்ளிகளுக்கிடையிலான நெட்டாங்கு கோடு அமைப்பானது சில கல்வெட்டுகளிலும், சில ப்ராமி பிரிவுகளிலும் ‘இ’ ஆக கருதப்பட்டாலும் அனேகமான சந்தர்ப்பங்களில் இது ‘ஈ’ ஆகும்.

ப்ராமி காலத்தில் உரு 7ல் காட்டியதுபோன்று ‘இ’ ற்கும் ‘ஈ’ ற்கும் இடையில் காணப்பட்ட உருவவியல் ஒற்றுமை இன்று இழக்கப்பட்டுள்ளது.

இதற்கு காரணமாக இருந்தது ‘ஈ’ யிலே காணப்படும் இரு புள்ளிகளுக்கிடையிலான நெட்டாங்கு கோடுதான்! அந்த ஒரு நெட்டாங்கு கோடு, இன்று பல மொழிகளின் வரிவடிவத்திலே ‘ஈ’ யானது உருவவியலில் தடம் மாறக் காரணமாய்த் தமிழ்த்து!

அனேகமாக ப்ராமி பிரிவுகளில் ஒரு நெட்டாங்கு கோடு ‘ர’ வையும், இரு புள்ளிகளுடன் கூடிய நெட்டாங்குகோடு ‘ஈ’ யையும் குறித்து நின்றன. இதன்டிப்படையில் பிற்காலத்தில் வரிவடிவத்தில் மாற்றம் செலுத்தியவர்கள் ‘ர’ என்ற அமைப்பை அடியாகக் கொண்டு, அதற்கு இரு புள்ளிகளைக் கொடுப்பதன் மூலம் ‘ஈ’ யை உருவாக்கினார்கள். இதன் பின்னை இன்று பல மொழிகளில் ‘ஈ’ யின் உருவம் தடம் மாறியுள்ளது.

உரு 8 ‘ப், ம், ய், ர்’ ஆகிய எழுத்துக்களை “தமிழ் ப்ராமி” பிரிவிலிருந்து காட்டுகின்றது.

இதனைப் போன்று வீரமாழனிவர் பழைய வரிவடிவத்தில் ஏ, ஒ என்பவற்றிக்கு பதிலாக எ, ஓற்கு மேலே மெய்கள் போன்று புள்ளியிடப்பட்டிருந்த அமைப்பை மாற்றி, புள்ளிகளை நீக்கி

விட்டார். ‘ஏ’ வின் காலில் சுழித்தும் ‘எ’ யின் காலை நீட்டியும் விட்டார். இதனால் 2000 ஆண்டுகளாக ‘ஏ’ நெடில் கொண்டிருந்த இரண்டாம் சுழியை இழந்து தொல்காப்பியரின்

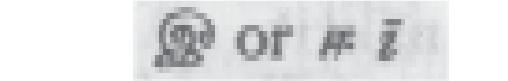
“மெய்யின் இயற்கை புள்ளியொடு நிலையல் எகர ஓகரத் தியற்கையும் அற்றே”
சுத்திரத்தின் தாற்பரியத்தைக் குறைத்து விட்டது.

5.0 ஈ-வைச் சீராக்குற் முயற்சிகள்..

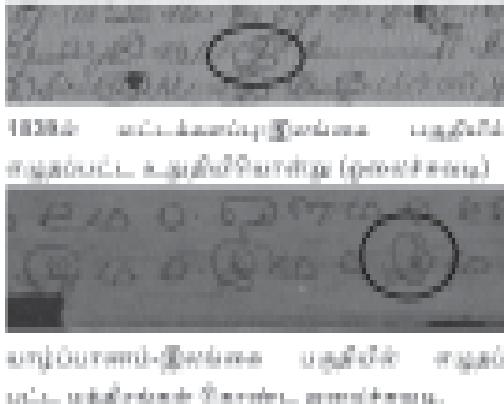
கடந்த சில ஆண்டுகளில் மலையாளத்தில் ‘ஈ’ யின் அமைப்பை ‘இ’ யின் அமைப்புடன் சார்ந்து உரு 3ல் காட்டிய போன்று திருத்தியமைத்துள்ளார்கள். இதனைப்போன்று ஏன் ஏனைய மொழிகளுக்கு முயலவில்லை? எனும் வினா எழலாம். முயற்சிகள் எடுக்கப்பட்டன, ஆனால் வெற்றியளிக்கவில்லை. உரு 9 ஜக் காண்க.

Carter's English-Tamil Dictionary - 1924

A handbook of the Tamil language - Tamil Handbook - Rev. G. U. Pope - 1938

உறுப்பானப் பைக்கை பழுவில் காலம் மூலம் பிரதிக்கை வீரமாழனி வரிவடிவம்.

மேற்காட்டிய உதாரணங்கள் தமிழ், சிங்கள மொழிகளில் ஒலைச் சுவடிகள் தொடங்கி அச்சுப்பதிப்பு வரை ‘ஈ’ யைச் சீராக்கும் முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டிருப்பதைக் காணலாம். ஆனாலும் நிலைபெறவில்லை.

6.0 முழுவரை

மொழியொன்றின் வரிவடிவத்தில் மாற்றங்கள் செய்ய மிடத்து, பின்புலம் புரியாமல் செய்யும் மாற்றங்களில் மீளா இழப்புகள் ஏற்படாலும்.

[01]	Tamil Lexicon – Volume III – Page 1883
[02]	பண்ணைத் தமிழ் எழுத்துக்கள் - தி. நா. சுப்பிரமணியன் - 1938. பக் 56
[03]	பண்ணைத் தமிழ் எழுத்துக்கள் - தி. நா. சுப்பிரமணியன் - 1938. பக் 1

அமர்ச் செம்பியன் சௌல்வன் ஆ. குராஜகோபால் ஞாபகார்த்தச் சிறுகதைப் பேப்பீட்டில் ஆறுதல் பாகு பெற்ற சிறுகதை

க. ஆலகாண்தினி

முகாம் குடியிருப்புகளின் வடிவமைப்பு புதிரானது. பள்ளத் தரையில் பொத்தல் விழுந்த பாங்குகளால் மிகவும் நெருக்கமாக அமைக்கப்பட்டிருந்த கூடாரங்களில் மக்கள் வாழ்வதற்கான வசதிகள் ஏதும் இருக்கவில்லை. பாடசாலை முகாம்களில் நெருக்கம் அதிகமாயினும் கூட, இவற்றை விட எவ்வளவோ தேவை என்று தோன்றியது. நோய்கள் அலைவு தற்கென்றே அமைக்கப்பட்டதோ என்ற சந்தேகம் எனக்குள்ளே!

வாடி உதிர்ந்த கனவுகளின் மீதத்தோடு இடம்பெயர்ந்து வந்த மக்களின் முகங்களில் பீதியும் விரக்தியும் ஒருங்கே தெரிந்தன. கலங்கிச் சிதைந்த மனநிலையோடு பிணைந்து நெரியும் நிராசையும், வலியும், நம்பிக்கையீனாமும் உடலிலும் அசைவிலும் ஓட்டியிருந்ததை அவதானித்தேன்.

வண்ணியில் இருந்தபோது வாழுவின் இருண்ட பக்கங்களை நிறையவே தரிசித்திருக்கிறேன். உயிருக்கு அஞ்சியடியே தினமும் வானத்தைப் பார்த்துப் பயந்திடும் சிறார்களையும் காடு வெட்டி ஒலைக்குடிசைகளில் முடங்கிப் போயிருந்த இடப்பெயர்ந்தவர்களின் அவலங்களையும் தரிசித்துமிருக்கிறேன்.

இப்போது எனக்கு நிறைய நேரமிருக்கிறது. அரச்சேவை யிலிருந்து குறிப்பிட்ட வயதுக்கு முன்னதாகவே ஒய்வு பெற்று வந்த பின்னர் பொழுது போவதே கடினம். எனது மனைவி சியாமளா தொண்டர் அமைப்பு ஒன்றின் செயலாளராக இருந்த மையால், எனக்கும் வலிந்துதவு அமைப்புகளில் ஈடுபாடு ஏற்பட்டது. எனது ஒய்வுத்தியம், வெளிநாட்டிலிருந்து மகன் அனுப்பும் பணம் என்பனவற்றால் கொழும்பு வாழ்வுக்கு எடுக்கொடுக்க முடிந்தது.

கிழக்கு விடுவிக்கப்பட்டதால், உயிர் விடுவிக்கப் பட்டவர்கள் போக எஞ்சியிருந்தவர்கள் உயிரைக்க காக்க வெறும் கைகளுடன் இடம் பெயர்ந்து தங்கியிருந்த முகாமொன்றிற்கு உளவளத் துணையும், இடர் உதவியும் வழங்க எனது மனைவியின் அமைப்பு கிழக்கு நோக்கிப் புறப்பட்டபோது நானும் அவர்களோடு இணைந்து கொண்டேன். ஏற்கெனவே கனாமி பாதித்த காலத்தில் கிழக்கு மாகாணத்திற்கு சென்று பணியாற்றிய அனுபவம் மனைவிக்கு இருந்தது. அதுபற்றி அவளது உரையாடல்கள் தான் எனக்கும் தொண்டு நிறுவனப் பணிகளில் ஆர்வத்தை ஏற்படுத்தியிருந்தன.

அரசு, கிழக்கு மீட்கப்பட்டதாகவும், மக்கள் விடுவிக்கப் பட்டதாகவும் வெற்றி விழாக் கொண்டாடி, தலைநகரில் தம் பதவிக்கு முன்னுடைய கொடுத்துக் கொண்டிருந்த அதே வேளை பாதிக்கப்பட்ட மட்டு மாவட்ட மன்றினில் எம் பாதும் பதிந்தது.

ஷல்களும், மல்றிபால் பீரங்கிகளும் தூரத்துத் தூரத்து வெளி யேறி ஓடுவந்து முக்கீடு விட்டுக் கொண்டிருந்த மக்கள் நிறைந்து முகாம் அது. அப்பிரதேச மக்களின் குருதியும் கண்ணீரும் சர்வ-

கேசு ஊடகங்களிலெல்லாம் இடம் பிடித்துக் கொண்டன. எனினும் மக்களை விரட்டி அழித்தவர்கள் கிழுக்கை மீட்டதாக பிரசாரப் படுத்திக் கொண்டிருந்தனர். எப்போதும் உண்மை பேசியறியாத அவர்களது கட்டுப்பாட்டுவுள்ள ஊடகங்கள் மக்களின் கண்ணீர் பற்றி முக்கீடு விடவேயில்லை. படையினரால் கிழுக்குப் பகுதியின் விடுதலைப் புலிகளின் கட்டுப்பாட்டுப் பகுதியிலிருந்து விரட்டி யடிக்கப்பட்டு இங்கு தஞ்சம் கோரியிருந்த சில நாட்களுக்குள்ளாகவே நாம் அங்கு சென்றிருந்ததால், அந்த மக்கள் யாருமே எங்களுடன் கதைப்பதற்கே தயாராக இருக்கவில்லை. எதிர்ப்படும் ஒவ்வொருவரும் உடலில் காயங்களுக்கான கட்டுக்களோடு இருந்தார்கள். அவர்களோடு உரையாட எமக்கு அந்தராமாக இருந்தது.

உடல் வடு மாறுமுன்னர் உளவுளத் துணை எப்படி மேற் கொள்ள முடியும்? கொண்டு வந்த பொருட்களைப் பங்கிட்டு வழங்கிவிட்டுப் புறப்பட்டோம். மண்டும் முகாம் தரிசிப்பிற்காக அடிக்கடி வருவோம். உள்நெருக்கீடுகளினால் பாதிப்புற் றோருக்கு துணை வழங்குவோம். இம்முறை வந்தபோது, அழுக்கான கிளிசல்களுடனான், ஆடைகளுடன் சிறுவர்கள் ஒரு புறத்தே விளையாடிக் கொண்டிருந்தார்கள். சிறியவர்கள் கெந்திப்பிடித்தும், மாங்கொட்டையும் விளையாடிக் கொண்டிருக்க, வளர்ந்த சிறுவர்கள் கிளித்தட்டு விளையாடிக் கொண்டிருந்தார்கள். முக்கில் சளி வடிந்தபடி சில சிறார்கள் வேடுக்கை பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள்.

நானும் மனைவியும் அவர்களுக்கு பிஸ்கட் வழங்கிவிட்டு அருகில் அழைத்து உரையாடினோம். சுற்றுப்புறம் எங்கும் ஒருவித துர்நாற்றும் வீசிக்கொண்டிருந்தது. ஒரு புறம் தேங்கி யிருந்த மழை நீரில் மலக்கழிவுகள் மிதந்தன. சிறுவர்களிடம் ஒரு தினுசான பார்வை இருந்தது.

“தமில் இங்கே வாங்கோ.....” ஓரளவு வளர்ந்த சிறுவன் ஒருவனை எனதருகே அழைத்தேன். தயங்கித் தயங்கி அருகே வந்தான், கூடவே இன்னொரு சிறுவனும் வந்தான்.

“உங்கட பேரென் ராசா?” எனது கணிவான அழைப்பில் அவன் ஒரு கணம் உருகினான்.

“என்ற பேர் விமலன்... என்ற பேர் சிவராசன்...” இரண்டு பேரும் போட்டி போட்டுக் கொண்டு பதிலளித்தார்கள்.

“பளிக்கூடப் போற்றிங்களா பிள்ளையன்?” சியாமளா கணிவோடு அவர்களை நோக்கினாள். சிறுவர்களின் முகம் இருளாட்டுத்தது. கண்களில் கலக்கம், விரக்கி.

“இல்லை... போகிறல்லை” அழுதுவிடுவான் போவிருந்தது.

“என்? பளிக்கூடந்களிலையிருந்த முகாம் எல்லாத்தையும் எடுத்திட்டுள்ளது.... வகுப்பு தொடங்கியிட்டுதல்லே?”

“ஒம் அன்னி.... ஆனால் அங்கு இடமில்லையாம் எங்களைச் சேர்க்க மாட்டினாமாம்....” விமலனின் கண்கள் கலங்கின.

“அதோட எங்களிட்ட புத்தகம் கொப்பியும் இல்லை. ஒடிவரேக்கை எல்லாத்தையும் விட்டுவிட்டு வந்திட்டம். நாங்கள் வெளிக்கிடுறதுக்கிடையிலை ஷெல் விழுத் தொடங்கியிட்டுது... எங்கடை அப்பா, தங்கைச்சியும் ஷெல் வீச்சிலை செத்துப் போச்சினம். அம்மாவும் நாங்கள் நாலு சகோதரங்களும் தபிப்பியைச் சூடுவந்திட்டம்... எத்தினையோ பேரூக்கு காயம். வீடுகள் எல்லாம் உடைஞ்சு போச்சு... எங்கட பள்ளிக்கூடமும், ஆஸ்பத்திரியும் இடிஞ்சு போச்சு...” மூச்ச விடாமல் சொல்லிக் கொண்டிருந்தான் சிவராசன்.

எனது இதயத்தில் கள் என்று குத்து வலி ஏற்பட்டது.

“அங்கிள்... நான் நல்லாய்ப் படிப்பன்... இந்த மார்க்கிக்கு ஒ. எல். எடுக்க இருந்தன்.... எல்லாப் பாடத்திலையும் “ஏ எடுப்பன் என்று சேர் சொல்லுவார்... ஆனா இனி சோதனை எடுக்கேலாது” அவனது மன உணர்வுகளை என்னால் ஓரளவு ஊகிக்கமுடிந்தது. அவனது உணர்ச்சிகளைப் புரிந்து கொண்டாலும் “ஏன்” என்று கேட்டேன்.

“புத்தகமுமில்லை, படிப்புமில்லை படிக்கவும் வைற் இல்லை...” அவனது குரலில் ஏக்கமும் ஆதங்கமும் தெரிந்தன. எப்படி ஆறுதல் சொல்லுவதென்று எனக்குத் தெரியவில்லை.

சியாமளா சிவராசனை ஒரு புறம் அழைத்துக் கொண்டு போய் உரையாட, நான் விமலனுடன் உரையாடினான்.

“அங்கிள் - எங்களை பள்ளிக்கூடத்திலை சேர்க்க மாட்டாங்களே? நான் படிக்க வேணும்...” அந்தச் சிறுவனின் ஏக்கமும், துவிப்பும் மனதை அறிந்தன. என்ன பாவம் செய்த தென்று இந்த நாட்டில் தமிழராய் வந்து பிறந்தோம் என மனது கணத்து.

“கவலைப்பாடாத விமலன்... கெதியில் இங்க தற்காலிகமாக ஒரு பள்ளிக்கூடம் திறப்பார்கள்..... விரைவில் மீள் குடியேற்றம் செய்யப்போறதாகவும் சொல்லுகினம்...”

“என்கெண்டா நம்பிக்கையில்லை அங்கிள்..... இவங்கள் எப்ப சொன்னபடி செய்தவங்கள்?... ஊருக்குத் திரும்பினாலும் அங்கே பள்ளிக்கூடம் உடைஞ்சு போயிருக்கும்...”

“உண்மை தான் விமலன்... ஆனால் மனதைத் தளரவிடக் கூடாது. வன்னியில் மரங்களுக்கு கீழே வகுப்பெடுத்து, குப்பி விளக்கில் படிக்கிறது போல நீங்களும் படிச்சு சாதித்துக் காட்ட வேணும்....”

அவன் ஏமாற்றத்தோடு பதிலின்றி வெறித்துப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான்.

“என்ன, கடுமையான போசனை?”

சிறிது நேரம் என்னிடம் சொல்லலாமா விடலாமா என்பது போல யோசித்து விட்டு, என்னை ஏறிட்டு நோக்கினான்.

“அங்கிள்,,,” மீண்டும் தயக்கம்..

“நான் இப்ப படிக்கிற மனநிலையிலை இல்லை...”

“ஏன்...?”

“எங்கட மாமா ஒருத்தரால் பெரிய கரைச்சல்...” என்னை நேரே நோக்காமல் தொலைவே வெறித்து நோக்கினான்.

“என்ன கரைச்சல் விமலன்?”

“மாபி ஷெல் விழுந்து செத்து மூன்று வரிசமாச்சு.. மாமா தனியாத்தான்.. இப்ப இடம் பெயர்ந்த பிறகு எங்களோடாதான் தங்கியிருக்கிறார்...” மீண்டும் மௌனம். நானும் மௌனமாக அவனை நோக்கினேன்.

“நான் சொல்லுறதை மாமாவிடம் கேட்டுப் போடாதை யுங்கோ.. பிறகு அடிச்ச நொருக்கிப் போடுவார். அவர் என்னோட பிழை பிழையாக நடக்கிறார்....”

அவன் சொல்வது எனக்குப் புரிந்தது. கொஞ்சம் அதிர்ச்சியாகக் கூட இருந்தது. சம்பாலுறவு என்பது இங்கும்

ஊடுருவிட்டதா என்ற தவிப்ப ஏற்பட்ட அதே வேளை, நான் சிறுவனாக, பாடசாலை விடுதியில் தங்கியிருந்து படித்துக் கொண்டிருந்த காலத்திலும் இப்படியான சில உறவுகள் கண்டு பிடிக்கப்பட்டு விடுதிப் பொறுப்பாசிரியரால் சிலர் தண்டிக்கப் பட்டமை நினைவுக்கு வந்தது.

நாம் கொழும்பு திரும்பிய பின்னரும் விமலனின் சம்பாலுறவு நெருக்குதலுக்குள்ளான கூற்று மனதை அறித்துக் கொண்டே இருந்தது. இது பற்றி சியாமளாவுடன் கதைத்தேன். அவள் சிறிது ஆச்சரியமாக என்னைப் பார்த்தாள்.

“உல்லாசப் பயணிகளின தும், நீலப் படங்களின தும் வரவுக்குப்பின்னர் எமது நாட்டிலும் இப்படியாக பாலுறவுகள் தலை துக்கியிருக்கிறது என நினைக்கிறேன்...” என்றாள் சியாமளா.

“இருக்கலாம்.. ஆனால் எமது இதிகாசங்களில் கூட இப்படியான உறவு இருந்ததாகத் தெரிகிறது.... சமூக ஒழுக்கம் கருதி அவை பின்னர் மறைக்கப்பட்டு விட்டன...” என்றேன்.

“இப்படியான சம்பாலுறவு கொள்பவர்கள் வெறி பிடித்தவர்கள் என்று நினைக்கிறேன். ஆண்கள் எப்பொழுதும் காம வெறி பிடித்தவர்கள் தான்....”

எனக்குச் சீர்வர்ணது. எனினும் கோபத்தை அடக்கிக் கொண்டு “பெண் களிலும் சம்பாலுறவு கொள்பவர்கள் இருக்கிறார்கள்....” என்றேன்.

“அது எப்படி சாத்தியம்?” மனைவி வியப்போடு கோட்டாள். அவளால் என் கூற்றை நம்புமுடியவில்லை.

“எனக்குத் தெரியாது.... ஆனால் அப்படியான உறவு இருப்பதை ஒரு திரைப்படத்தில் பார்த்திருக்கிறேன் சியாமளா”

“சீயக் என்று அருவருத்துக்கொண்டாள்.

சம்பாலுறவினர் அனுதாபத்தோடு மேற்கத்திய நாடுகளில் நோக்கப்படுகிறார்கள். இதற்கு சட்ட அங்கீராம் கூட சில நாடுகளில் உண்டு, தேரியுமா சியாமளா?

அவள் விறைத்துப் போனாள் “இது என்ன உலகம்?”

“சரி... இப்போ அந்த முகாம் சிறுவனை எப்படி விடு விப்பது?.... யோசித்தீர்களா?..... பாவம் அவனது வாழ்வு பாழாகிப் போகிறது. அடுத்த முறை போகும் போது மாமனாருடன் உரையாட வேண்டும்..... இங்கிதமாக, குற்றப்பத்திரிகை வாசிக்காமல்....”

“அவன் பொல்லாதவன்.... சிறுவனுக்கு ஆபத்தாக முடிந்து விடுமல்லவா? நிதானமாக யோசித்து உளவளத்துணை வழங்குவோம்....”

எப்படி அனுகுவதென எம்மால் எதுவித தீர்மானத்திற்கும் வருமுடியவில்லை.

விமலனோடு நெடுநோம் தனித்து உரையாடியதன் மீள் நினைவுகள் எனது தூக்கத்தை விடாட்டின். அவனது பதின்மப் பருவ உணர்வுகளும், புற உணர்ச்சித் தூண்டலும் அவனது மனதை எவ்வளவு தூரம் பாதித்துள்ளன என்பதை என்னால் உணர முடிந்தது. திக்குத் தெரியாத காட்டில் திசைமாறிப் போகும் அவனது வாழ்வு மீட்டெடுக்கப்பட வேண்டும். அவனது மாற்றங்களுக்குக் காரணமான மாமாவின் வினோதங்களும், பலவந்தமான பாலியல் அனுகுமுறைகளும், வெறித்தனமான இச்சைகளும் அவனுக்குத் தாங்கொண்டாத, பயத்தை ஏற்படுத் தியதுடன், மகிழ்ச்சியும் சிறுபிள்ளைகள் குதூகலமும் அற்றுப் போனதுமான ஒரு வித பிரமையட்டேனேயே அவனைக் காண முடிந்தது, மலரின் இதழ்கள் சருகாக உதிர்வதை ஒத்த துயருடன் ஒன்ற முடியாமல் தவித்ததையும், அதிலிருந்து விடுபட நண்பர்களுடனான விளையாட்டு ஓரளவு உதவுவதையும் என்னால் புரிந்து கொள்ள முடிந்தது.

நேரடியான உடல் ரீதியிலான வன்முறையை விட, சம பாலுறவானது அவனது உள்ளத்தையே பெரிதும் பாதிப்புக் குள்ளாகிப் பலவீணப் படுத்தியுள்ளதை உணர்ந்தேன். இப்போது அவனுக்குத் தேவையானது தொடர்ச்சியான ஆற்றுப்படுத்தல் தான்.

தொடர் யுத்த அனர்த்தங்களினால் பாதிப்புள்ளானவர்கள் மத்தியில் ஏற்பட்டிருக்கும் உள்நெருக்கடிகள் காரணமாக ஏற்படும் பிறழ்வுகளான கோபம், குருரம், வெறுப்பு, பற்றற தன்மை, மிதமிஞ்சிய மதுபாவனை, பாலியல் வக்கிரம் என பலதாப்பட்ட நெருக்குவாரங்களுக்கு உள்ளானவர்களின் பிரச்சினைகளை துணை மேற்கொண்ட போதிலும், இப்பிரச்சினை சிறுவர் பாலியல் துஷ்பிரயோகம் என்பதால் சிந்தித்துச் செயற்பட வேண்டியள்ளது.

மனித உடலை விட மனம் எவ்வளவு வலிமை மிக்கது. உடலின் செயற்பாடுகளைக் கட்டுப்படுத்தி தன் ஆளுமையை வெளிப்படுத்தும் மனித மனம் கூட இடர்களில் ஈடாட்டம் கொண்டு விடுகிறதே! மாமாவின் நிலையும் இப்படித்தான்.

மனித மனங்கள் உடலைக் கட்டுப்படுத்தும் ஆற்றலை பல்வேறு காரணங்களால் இழந்துவிடும் போது நம்புமுடியாத பல நிகழ்வுகளைத் தரிசிக்க முடிகிறது. மான அவமானங்களின் பால் அக்கறையற்ற மனிதன் செயற்படும் போது அவன் மிருகத்திலும் கேவலமாகி தானும் ஒரு விலங்கினம் என்பதை நிருபித்து விடுகிறானோ? கணாமி எல்லை தாண்டி வந்தபோது நடந்த நிகழ்வுகளை கேள்வியற்ற போதும் இதை உணர முடிந்தது.

சிலர் நிர்வாணமாய்க் கிடந்த அழியிப் பீளம் பெண்களின் சடலங்களை வெறும் பினாங்களை தடவிப் பார்த்தும், மார்பகங் களையும், யோனியையும் பார்த்து ரசித்தும், பின்னர் அவ்வுடல் களின் மேல் படர்ந்து அவசராம் அவசராமாய் புணர்ந்ததையும் பற்றிய செய்திகளைப் படித்துத் திகைத்துப் போயிருக்கிறேன். இப்போது இங்கு சிறுவர் துஷ்பிரயோகம்!

சில மேற்கத்திய நாடுகளில் சாதாரணமாக இருக்கின்ற, புலம் பெயர்ந்த புதிய தலை முறையினரையும் ஈந்ததுள்ள ஓரினச் சேர்க்கை எங்கள் நாட்டிலும் ஆழவேறான்றிப் போய் விடக் கூடாது என எனது மனது ஆதங்கப்பட்டது.

விமலனின் மாமாவை அணுகி, பிரச்சினை பற்றி நேரடியாகவே பேசாமல் அவரை நெறிப்படுத்த வேண்டிய அவசியத்தை உணர்ந்ததனால், அவரையும் இம்முறை அணுகியிருந்தேன். முள்ளில் விழுந்த சேலையை மெதுவாக எடுப்பது போல் தான் இப்பிரச்சினையை அணுக முடியும். அதுவரை இருளில் மூழ்கி யிருக்கும் விமலனின் மனதில் ஒரு மெழுகுவாத்தியையாவது ஏற்றிவைத்துவிட வேண்டுமென யோசித்தேன்.

அவனது பருவம் பொல்லாதது. இன்று அசிங்கமாக நினைக்கும் விடயங்களில் அவனுக்கு ஈர்ப்பு ஏற்பட்டால் அவனும் இவ்வறவுக்கு இசைவாக்கமடைந்து போகலாம். இதனால் தன்னினச் சேர்க்கையில் நாட்டமும் கொள்ளலாம். தற்போது அவனுக்குத் தடங்கலாக இருக்கும் ஆண்டான் அடிமை நிலை நீங்கி, அவன் சம்பாலுறவை சம உரிமையிடன் எதிர் கொள்ளும் நிலை ஏற்பட்டால், அது சிக்கலான முடிவுகளைக் கொண்டு வரலாம். அவனே ஒரு சம்பாலுறவுக்காரணாக மாறிவிடலாம். குற்ற உணர்வு நீங்கும்போது இது சாத்தியமே. எனவே அவன் இவ்வறவுடன் சமரசமாகு முன்னதாகவே, அவனது மனச் சிதைவிலிருந்து அவனை மீட்க வேண்டும். இது விரைந்து சாத்தியமாக்கப்படக் கூடிய விடயமல்லவே!

எனது மனதைச் சுழிக்காற்றாய் இப்பிரச்சினை அலைக் களித்துக் கொண்டிருந்தது. மனநெருக்கீட்டிற்கான சிகிச்சை

என்பது வைத்தியசாலை கிளினிக்கில் சில நிமிடங்கள் மட்டும் உரையாடித் தீர்க்கும் விடயமல்ல. ஒவ்வொரு தனிநபரும் தொடர்ச்சியாய் அணுகப்பட வேண்டும். வாழைப்பழத்தை உரித்துத் தீர்த்தும் விடயமல்லவே. ஒவ்வொரு தனிநபரும் தொடர்ச்சியாய் அணுகப்பட வேண்டும். வாழைப்பழத்தை உரித்துத் தீர்த்துவதும் இங்கு சாத்தியப்படாது. வேண்டுமானால் பழங்கள் பற்றியும், பழத்தை எங்கு பெறலாம் என்பது பற்றியும் கூறலாம். அவர்கள் தான் தேடி வாங்கி உரித்துச் சாப்பிட வேண்டும். உளவளத் துணை என்பது சிக்குப்பட்ட நூலை அறுந்து போகாமல் சிக்கெடுக்கும் ஒரு முறையல்லவா? சாதுரியமாக எப்படி அணுகலாம் என யோசித்தேன்.

மறுமுறை முகாம் தரிசிப்புக்கு நாம் சென்ற போது மக்களின் முகங்களில் சிறிது மாற்றம் இருந்தது. அவர்களது பிரச்சினைகள் பற்றி உரையாடுனோம்.

விமலனை அழைத்து அவனோடு உரையாடுனேன். “இப்பொழுதும் மாமாவின் தொல்லை இருக்கிறதா?” சிரித்தபடி கேட்டேன். “இல்லை” என்பது போல அவசரமாக

மறுத்து தலையசைத்தான். எனினும் அவன் பொய் சொல்கிறான் என்பதை என்னால் ஊகிக்க முடிந்தது. அவனது கண்கள் என்னை நோக்கிடத் தயங்கின.

பின்னர் சிவராசனுடன் உரையாடியபோது எனது ஊகம் சரியென்பதை அறிந்து கொள்ள முடிந்தது. “அங்கிள் விமலன் கெட்டுப் போயிட்டான். என்னையும் தப்பான காரியங்களுக்கு தன்னோடு வரும்படி கேட்கிறான். நான் மசியவில்லை....” சிவராசன் உறுதிபடக் கூறியபோது எனது மனது விமலனுக்காக அழுத்து.

முகாம்களில் ஏற்படும் சிறுவர் துஷ்பிரயோகங்கள், பாலியல் வன்முறைகள் என்பன மனதை நெருடியது. பண்பாடு, கலாசாரம் என்று ஊறிவளர்த்த எமது சமுதாயம் போரினால் நேரடியாகவும், பின்னிலைவாகவும் எவ்வளவு பாதிப்படைகிறது என நினைத்துக் கொண்டேன். ஆழிப்பேரலை போலன்றி யுத்தம் தொடர்ச்சியான தாக்கமல்லவா?

எமது சமூகத்தில் கட்டுடைப்புகள் நிகழ்ந்தவண்ணம் தான் இருக்கின்றன. பண்பாடு கலாசாரம் என்ற போர்வைக்குள் குரூமான மரபுத் துண்டிப்புக்கள் எழுந்த வண்ணம் தான் காலம் நகர்கிறது. சில சமயங்களில் நான்கு சுவர்களுக்கு உள்ளுக்குள்ளும், இருளியலும், தனிமையான இடங்களிலும் பண்பாடுகள் கேள்விக்குறியாகின்றன.

இதுவே விமலனின் வாழ்விலும் நிகழ்ந்திருக்கிறது. இந்தப் போரும், கொடுமை நிறைந்து அகதிமுகாம் வாழ்வும் இதைச் சாத்தியப்படுத்தியுள்ளன. இவ்வாறு வழி தப்பிப் போகி றவர்கள் மீட்கப்பட வேண்டும். எனது அடுத்த பயணத்தில் இதற்காக நிறையவே செயற்பட வேண்டும் என எண்ணிக் கொண்டே உறங்கிப் போனேன்.

அடுத்த தரிசிப்பில் என்னால் இணைந்து கொள்ள முடியவில்லை “சிக்குன் கூனியா” நோய் பாடாய்ப் படுத்தி விட்டது. நீண்ட இடைவெளிக்குப் பின்னர்தான் முகாம் தரிசிப்பு அணிபினருடன் இணைய முடிந்தது.

பயணிக்கும் போதே விமலன் பற்றிய நினைவுகள் என்னை ஆக்கிரமித்திருந்தது. சிவராசன் பற்றியும் யோசித்தபடியே பயணித்தேன் எனினும் இங்கு வந்தபின் எல்லாம் குழப்பமாகி..

“அங்கிள்” சிவராசனின் அழைப்பு என்னை இவ் உலகுக்குக் கொண்டு வந்தது. அவனை ஏறிட்டு நோக்கினேன்.

“அங்கிள் இப்ப முகாமை விட்டு வெளியே போனால் தங்களோட வந்து சேரும்படி ஆயுதக் குழுக்கள் வற்புறுத்துது. வலு கட்டாயப்படுத்தி இழுத்துக் கொண்டு போற மாதிரி நிற்கினம்.

எமது சிறார்களின் நிகழ்காலம் பற்றியும், எதிர்காலம் பற்றியும் எண்ணற்ற கேள்விகள், என் மனதில் தோன்றின. நான் பரிதாபமாக அவனை நோக்கினேன். என்னைப் புரிந்து கொண்டு, என்னிடம் ஏதாவது ஆக்கழுப்பவான ஆலோசனை கிடைக்குமென்று நெருங்கி வந்து உரையாடும் வளரிளாமைப் பருவ இளைஞர் இவன். இவனது கண்களிலே நிறைந்து நிற்கும் ஏக்கமும், எதிர்பார்ப்பும் என் மனதை உலுப்பியது. பிரிஞ்சிலே பழுத்த விடலைகள் மத்தியிலே இவன் தனியின். அதேசமயம் தனது சகாக்களுடன் ஒட்டியும், ஒட்டிக் கொள்ளாமல் ஒதுங்கியும் இவனால் இருக்க முடிகிறதே! திக்குத் தெரியாத காட்டில் விடப்பட்டிருக்கும் இவனைப் போன்ற சிறார்களின் அவஸ்மான எண்ணற்ற கேள்விகள் என் மனதில் உருவாகின.

இங்கே முகாமில் சந்திக்கும் இளாக்களிடம் ஒரு தினுசான பார்வை இருந்தது. எள்ளாலுடன் கூடிய நக்கல் சிரிப்பு. ஓரிடத்தில் தரித்து நிற்காத பரபரப்பு. எப்போதும் பரபரப்புதனும் கட்டுப்

பாடின்றியும் நிதானம் தப்பிய சொற்பிரயோகம் புண் படுத்தும் செயற்பாடுகள் எல்லாம் இருந்தன. முரட்டுத்தனமும், பிடிவாதமும் பல சிறார்களிடம் ஒட்டிப் போயிருந்தன. சிவராசனின் முகத்தில் சற்று மாறுதலான ஈர்ப்பை உணர்ந்தேன்.

ஒடிசலாய் வதவதுவென்று வளர்ந்திருந்த போதிலும், இந்து போன்முகமும், துருத்தி நிற்கும் விலா எலும்புகளும் அவனது வறுமையையும், தொடர் துயர்களின் பாதிப்பையும் உணர்த்தியபோதிலும், அதற்கும் மேலாக, இவற்றிலிருந்து விடுபட்டு உயர்வடைய வேண்டும் என்ற துடிப்பு அவனது கண்களில் தெரிந்தது. மறுமுறை வரும்போது தேவையான புத்தகங்கள் வாங்கி வருவதாகக் கூறினேன். அவன் பூரிப்புடன் என்னை நோக்கினான்.

“அங்கிள்..... வீட்டிலையும் ஒரே கஸ்ரம்... நிவாரணப் பொருட்கள் ஒழுங்காகக் கிடைக்கிறேல்லை.... கிடைக்கிறதும் சில நாளைக்குத்தான் போதும். அம்மா கிராமத்திலையுள்ள வீடுகளுக்குச் சென்று குத்தி இடிச்கக் கான் ஏதேனும் சம்பாதிக்கிறவ. அக்கா கூலி வேலைக்குப் போனா ஆய்வினையள் ஆளை விழுங்கிற மாதிரிப் பார்க்கிறாங்களாம்... அம்மாவுக்கும் போதுமான வருவாய் கிடைக்கிறதில்லை. மனமிருந்தாலும் கிராமத்துச் சனங்களிடமும் காசில்லை. தொடர் யுத்தம் எல்லோரையும் வறுமையாக்கிப் போட்டுது... எந்த நேரம் சேஷல் விழுமோ... சுற்றி வளைப்பாங்களோ விமானம் குண்டு போடுமோ என்ற பயத்தோட தான் வாழ்க்கை தொடருது... கொழுப்பிலை யென்றாலும் எனக்கு ஒரு வேலை எடுத்துத் தாரியளோ அங்கிள்? இங்கே இருந்தால் இழுத்துக் கொண்டு போயிடுவார்கள் போலிருக்கு. இவங்களோடு சேர மனமும் ஒப்புதில்லை.... போராட வெளிக்கிட்டவங்கள் பிரிஞ்சு நின்று மோதி ஆழியறாங்கள.... எதிரியை மறந்திட்டாங்கள்... எங்கட மச்சானும் இயக்கத்திலை இருந்து எத்தனையோ களம் கண்டவர்... இப்ப இவங்களுக்கிடையிலான மோதலிலை செத்துப் போயிட்டார். வீரமானம் கிடைக்க வேண்டுமென்று ஆசைப்பட்டவர் வீணை செத்துப் போயிட்டார்.” அவனது கண்கள் பனித்தன.

சிவராசனின் மனமுதிர்ச்சியும் உரையாதலும் வியப்பை ஏற்படுத்தியது. இவனைப் போன்ற அறிவுள்ள விமலன், திசைமாறிய ஆட்டுக்குட்டியாகப் போயிட்டான்.... அவனையும் மீட்டெடுக்கவேணும்.... இதுக்கெல்லாம் நிறைய உளவாத் துணையாளர்களுடைய தொடர் பங்களிப்பு தேவை... எங்கட பங்களிப்பு போதாது.

பெருமூச்சு வெடித்தது.

சிவராசனின் தலையை அன்புடன் வருஷக் கொடுத்தபடி “இயலுமான வரை கவனமாய் படி ராசா... சோதனை முடிஞ்சவுடனை வேலை பற்றி யோசிப்பம்....” என்றேன். அவனது முகத்தில் நம்பிக்கை ஒளி பிறந்தது. என்னை நன்றியடிடன் நோக்கினான்.

கல்விச் சூழலுக்குப் பாதகமான புறக்காரணிகள் இருந்த போதிலும் மார்க்கியப் பாட்சைக்கு அவன் தோற்றுவான் என்ற நம்பிக்கை மனதில் இருந்து கொண்டே இருந்தது. கொழுப்பு திரும்பியின் வழக்கம் போலவே இரவு தூக்கம் வரவில்லை. உழன்றபடி படுத்திருந்த போது கதவு படபட என்று தட்டப்பட்டது. உரத்து ஒலிக்கும் சிங்கள் மொழியிலான அதட்டல்கள். புரிந்து விட்டது. இராணுவ சுற்றிவளைப்புத் தான்.

வீட்டுள் நுழைந்தவர்கள் சோதனை என்ற பெயரில் வீட்டை அக்குவேறு ஆணி வேறாகப் புரட்சிப் போட்டார்கள். துருவித் துருவி எல்லோரையும் விசாரித்தார்கள். பிள்ளைகள்

இருவரும் மிரண்டு வியர்துப் போயிருந்தனர். படையினர் வெளிச் சென்ற பின்னும் எமது படபடப்படு, யைப் பிராந்தியும் அடங்கவில்லை. “எனப்பா எங்களுக்கு இவ்வளவு கல்டம் கொடுக்கிறாங்கள்? நாங்களும் இந்த நாட்டிலை பிறந்தவங்கள் தானே?” மூத்தவர்கள் விக்ஷபினாள். அவரை தேற்றிவிட்டு படுத்த எனக்கு விடியும் வரை தூக்கம் வரவில்லை. “எப்போது விடியும்?” என்று மனதில் எழுந்த வண்ணமேயிருந்தது.

சில நாட்களின் பின்னர் மறுபடியும் உளவாத்துணை வழங்க மட்டுநகர் புறப்பட்டோம். முகாமிலுள்ளவர்களோடு உரையாடிய பின்னர் விமலனையும், சிவராசனையும் தேடினேன். இருவரையும் காணவில்லை. இருந்தவர்களிடம் விசாரித்தேன்.

சிவராசன் இயக்கத்திற்குச் சென்று விட்டதாகவும், விமலனுக்கு உல்லாசப் பயணிகள் விடுதி ஒன்றில் வேலை கிடைத்து சென்று விட்டதாகவும் அறிய முடிந்தது. இருவரின் கூடாரங்களுக்கும் சென்று விசாரித்தேன். சிவராசனின் வீடு மரணவீடு போல் காட்சியளித்து, அவனது தாயார் கதறிக் கதறி அழுதார்.

“இவனும் எங்களைத் தவிக்க விட்டுவிட்டுப் போயிட்டான். இவன் தான் குடும்பத்தைப் பார்ப்பான் என்று நம்பியிருந்தன். இவனும் இப்படிச் செய்திட்டானே?.. இந்த பிள்ளையளை இனி நான் எப்படி வார்த்தெடுக்கப்போறன்?.. ஜயா, விஷஷ் இருந்தா தாங்கோ... எல்லோரும் குழிச்சுச் சாகலாம்...” அவரை எம்மால் தேற்ற முடியவில்லை. சியாமளா தன்னிடமிருந்த ஆயிரம் ரூபாவை அவன் கையில் திணித்தாள். ஆறுதல் சொல்லிவிட்டு புறப்பட்டோம். மனச் சுற்றிலிருந்து விட்டிருந்தது.

விமலனின் வீட்டிற்குப் போன்போது இங்கு குதூகலம் பொங்கி வளிந்தது. “கடவுள் புண்ணியத்தில் அவனுக்கு வேலை கிடைச்சிட்டுது. நல்ல வருமானம்.... நாங்கள் கெதியில் சொந்த ஊருக்குப் போகப் போறும்” என்று கை கூப்பினார்

தாயார். மாமா மட்டும் எதையோ பறிகொடுத்தவர் போல மௌனமாக வெறியேறியதும் சியாமளா, ”எப்படியோ அந்தப் பொடியனுக்கு வேலை கிடைச்சிட்டுது... பாவம்... இனி அந்த வீட்டில் மூன்று நேரமும் அடுப்பெரியும்...” என்றாள் மனநிறைவோடு

எனக்கு அவளது புரியாமையை எண்ணிச் சிரிப்பு வந்தது. “என் சிரிக்கிறியள்?”

“சிரிக்கக் கூடாதே அப்பா?.... அந்த நாளையில் இந்தச் சிரிப்பிலை மயங்கித் தானே வந்தனி. மறந்திட்டியோ?”

“நீங்கள் கலைச்சுக்கொண்டு பின்னாலை திரிஞ்சதை மறந்திட்டியள் போல... இப்பவும் இளந்தாரி நினைப்பு. மீசையும் நரைக்கத் தொடங்கியிட்டுது...” ஏட்டிக்கு போட்டியாகக் கைதப்பில் சியாமளாவைக் கேட்டுத்தான்.

“மீசை நரைச்சாலும் ஆம்பிளையளின் ஆசை நரைக்காது. அதால் தான் அந்தப் பொடியனுக்கு இந்த அவல நிலை.... இந்த யத்தும் எங்கட பார்ம்பரியம், பண்பாடு, கலாச்சாரம் எல்லாத்தையும் விழுங்கிக் கொண்டு வருகிறேன்.”

“என்ன சொல்லுறியள்?.... புரியும்படி சொல்லுங்கோவன்.”

“அந்தப் பொடியனுக்கு வேலை கிடைச்சிட்டுது என்கிறதை நீயும் நம்பியிட்டியே?”

“என்.. என்ன? வேலை கிடைச்சுதெண்டு தானே சொன்ன”

“சியாமளா.. சிறுவர் துஷ்பிரயோகம்.. பாலியல் துஷ்பிரயோகம்.. வெளிநாட்டு உல்லாசப் பயணிகளின்ர காம இச்சை வெறிக்கு... சம்பாலுறவுக்கு இவன் விலையாயிட்டான். இது உனக்குப் புரியலையே!”

சியாமளா விக்கித்துப்போய் நின்றாள்.

குடும்பத்தோலை தோலை

நின்றாள் நின்றா

தேடுதல் வேட்டை தெருக்களிலே கூடும் வாடும் மக்கள் நிலை வந்திங்கு பாரும் சந்தேகப் பெயரினிலே சுரத்திரள் குழும் எந்தக் காரணமோ எமக்கெங்கே தெரியும்

கவசங்கள் வருமாலி காதினிலே கேட்கும் காளையா நெஞ்சமதில் பயம் வந்து சேரும் அவயங்கள் ஒவ்வொன்றும் ஆடங்கள் கானும் அவ்விடத்தே படைவந்து அறினான்றமைக்கும்

அடோ நில்லடா என்றோசை கேட்கும் அறைப்பட் கண்ணத்தில் மின்னல் தெறிக்கும் ‘கிறு கிறு’ என்று தலை கரகம் போல் ஆடும் மறுகணமே உடல் மயங்கி மண்மீது வீழும்

சுந்திகள் எங்கெங்கும் சுத்தமே கேட்கும் சுத்தமிட்டமும் பெண்ணை சுப்பாத்து மிதிக்கும் குந்தியே கண்ணமுத குருதியெலாம் உறையும் மந்தைபோல் எமையேற்ற வாகனங்கள் குழும்

குறிப்பாத்து எமையேற்ற கவப்பிடும் நேரம் நெறி மாறு நிலை கண்டு நெஞ்சம் படாக்கும் என்னவோ என்றெல்லாம் முத்திரைகள் குத்தும் ஏறு பூசாக்கு என்றோசை கேட்கும்.

யാർ നൂലകമ് തൊട്ടില്ല....

யாழ்ப்பாண நூலுகம் ஈழத்தமிழிலின் தேசிய நூலுகமாக உயர்வதற்கான வழிவகைகளை நாங்கள் தேடுவதா அல்லது இருக்கும் இடத்தில் இருந்து கொண்டால் எல்லாம் நன்றாக நடக்கும் என்று இப்படியே விட்டுவிடுவதா?

“ஞானம்” கலை இலக்கிய சுர்சிகை (ஜூன் 2008) இதழில் யாழ்ப்பாண நூலகக் கனவுகள் என்ற தலைப்பில் பிரசரமான எனது கட்டுரை யாழ்ப்பாண மாநகரசபை ஆணையாளர் திரு. மு. செ. சாவனபவு அவர்களையும், நூலக ஊழியர்களையும் சஞ்சலத்துக்குள்ளாக்கிவிட்ட தென்பதை மாநகர ஆணையாளர், யாழ் மாநகரசபை நூலகர் நண்பர் எஸ். தனபாலசிங்கத்தின் வாயிலாக எனக்கு அனுப்பி வைத்திருந்த மின்னஞ்சல்ல மூலமும், நூலக உத்தியோகத்தர்களின் சார்பாக ந. பரமேஸ்வரன் ஞானம் சுர்சிகைகளில் எழுதிய மறுப்புரையின் வாயிலாகவும் அளிந்து கொண்டேன்.

அக்கட்டுரையில் எழுதப்பட்ட எனது கருத்துக்கள் எதனை யும் மேம்போக்காகவோ, பொழுதுபோக்காகவோ ஊழியர்களின் மீது அவதாறு விளைவிப்பதற்கோ எழுத வில்லை. இன்று ஒரு போர்ச்சுக்குழலில் வாழும் மக்களுக்குத் தமிழ்முள்ள வரையறைக் குட்பட்ட வசதிகளைக் கொண்டு முடிந்தவரை சேவையாற்றி வரும் யாழிப்பாண நூலாக ஊழியர் களைப்பற்றியோ, அவர்களது கல்வித்தராதரம் பற்றியோ நூலக் அறிவு பற்றியோ, தற்போதைய யாழிப்பாணப் பொதுசன நூலங்களுது துறைசார் கல்வித்தரம் பற்றியோ – அவர் அந்தப் பதவிக்குத் தகுதியான வரா என்பது பற்றியோ அக்கட்டுரை பேச வரவில்லை. அதற்கு இக்காலம் பொருத்தமானதும் அல்ல. நானும் தகுதியானவனும் அல்லன். கட்டுரையினால் குழப்ப மடைந்த எந்தவொரு ஊழியரும் இதனை முதலில் மனதில் இருக்கிற்கொள்ள வேண்டும்.

கட்டுரையில் குறிப்பிடப்பட்ட எனது கீழ்க்கண்ட வசனம் தான் அவர்களை இவ்வாறு துடித்தெழு வைத்திருக்கிறது என்பதை மாநகர ஆணையாளருடைய மின்னஞ்சல் கிடைத்ததும், திரு. தனபாலசிங்கத்துடன் (நூலகர்) உடனடி யாகத் தொடர்புகொண்டபோது அறிந்துகொண்டேன்.

மூலக்கட்டுரையில் நான் குறிப்பிட்ட வசனம் இது தான். எம்மெவரின் மனதில் ஆழமாக இடம்பிடித்துக்கொண்ட இந்த அறிவின் ஊற்று இன்று மாநகரசபை நிர்வாகத்துக்குள் முடங்கி, அடிப்படை மின்சார, தொலைபேசிப் பாவணைக்கான செலவின் த்தைக்கூட ஈடுசெய்வதற்குத் திண்டாடுவதும், போதிய அளவில் பயிற்சிபெற்ற நூலக நிர்வாகிகள் இன்றித் தன் நூளாந்து சேவைகளையும் விரிவாக்க சேவைகளையும் முன்னெடுத்துச் செல்லவியலாத நிலையில் அல்லாடுவதும் எத்தனை பேரின் உள்ளங்களில் உரைத்திருக்கின்றன?

இதில் போதிய அளவில் பயிற்சிபெற்ற நூலாக நிர்வாகிகள் இன்றி என்ற வரிகளைத் தனியாக வெட்டி எடுத்து, அதை பிட்டுத் தமது தவறான கிரகிப்பின் வெளிப்பாடாக எனது கட்டுரையின் அடிப்படை நோக்கத்தைத் திசையாற்ற முயல்கி றார்கள் என்றே வருந்துகின்றேன். உலகத் தமிழர்களிடையே குறிப்பாக புலம் பெயர்ந்து வாழும் ஈழத்துமிழர்களிடையே யாழ்ப்பாண நூலகத்தின் பால் ஒரு விழிப்புணரவினை ஆ நோக்கியமான பார்வையினை - ஏற்படுத்தும் நோக்கிலேயே எனது கட்டுரை எழுதப்பட்டது. உலகளாவிய ஊடகங்களின் வாயிலாக இக்கட்டுரை பல நூடுகளிலும் பிரசுரிக்கப்பட்டு ருந்தது. அதன் பின்னர் பிரித்தானிய நூலாகர் திருமதி நஸினி பிரசுராத் உள்ளிட்ட சில சாதகமான

- என். செல்வராஜா, நூலகவியலாளர், லண்டன்.

தொடர்புகள்கூட அண்மைக் காலத்தில் எனக்குக் கிட்டியுள்ளன. இவை அனைத்தும் மீளபிசீஸ்லைன்க்குட்படுத்தப்பட வேண்டிய தேவை ஏற்படுமோ என்று இப்பொழுது சிந்திக்கின்றேன்.

புனர்நிர்மாணம் செய்யப்பட்டுள்ள இன்றைய மாற்பு பாண்ப பொது நூலகத்தின் முழுமையான நிர்வாகத்திற்குத் தேவையான எண்ணிக்கையளவு ஊழியர்கள் இல்லை என்ற குறைபாடு எனது மாற்பபாண நூலக விஜயங்களின் போது எனக்குச் சொல்லப்பட்டிருந்தது. இதை மாற்பபாண நூலக ஊழியர்கள் நன்றாக அறிவிவார்கள். அண்மையில் புனரமைக்கப் பட்ட நூலகத்தின் தறைப் பார்ப்பளவினதும், அது சமூகத்திற்கு வழங்க வேண்டிய முழுமையான நூலக சேவையினதும் விகிதாசாரத்தில் அங்கு எத்தனை ஊழியர்கள் (Cadre) இன்று மேலதிகமாக நியமிக்கப்பட்டி ருக்க வேண்டும் என்ற தகவலை நூலகர்கள் அறிவார். இன்று அந்த எண்ணிக்கை பூரணமாக நிரப்பப் பட்டுள்ளதா? இல்லை என்றே நான் இன்றும் நம்புகின்றேன். அதையே அந்த வரிகளில் எனது மொழியில் குறிப்பிட்டி ருந்தேனேயொழிய, இருக்கும் ஊழியர்களின் பதவி நிலை, தரம் பற்றிய கருத்துக்கள் எதனையும் அங்கு கொச்சைப் படுத்தி, இருக்கும் ஊழியர்களையும் இம்சைக் குள்ளாக்க முனைய வில்லை. அது ஊழியர்களின் மனதைப் புண்படுத்தி யிருந்தால் அதற்காக அவர்களிடம் மன்னிப்பைக் கேட்டுக் கொள்கின்றேன்.

ஊழியர்களின் எண்ணிக்கையை அதிகரிக்கும் வகையில் போதியாவில் பயிற்சிபெற்ற நூலகர்கள் மேலதிகமாக அங்கு நியமிக்கப்படல் வேண்டும். அதுபற்றி நாம் தீவிரமாகச் சிந்திக்க வேண்டும் என்ற கருத்தையே எனது கட்டுரையில் முன்வைக்க முனைந்திருந்தேன். எனது நம்பிக்கை தவறு என்றும் திரு. பாரமேஸ்வரன் குறிப்பிடுவது போல திருப்திகரமான எண்ணிக்கையில் தூராளமாகப் பயிற்சி பெற்ற நூலகர்கள் சேவையில் இருக்கிறார்கள் என்றும் அதிகாரபூர்வமாக, பிரதம நூலகரோ, மாநகர ஆணையாளரோ ஞானம் வாசகர்களுக்குப் பகிரங்க மாகத் தெரிவித்தால் நான் இன்றாவும் தொண்டு அடிப்படையில் வழங்கிவரும் யாழ்ப்பாண நூலகத்தின் ஜோப்பிய பிரதிநிதி என்ற பணியிலிருந்து சந்தோஷமாக விலகிக் கொள்வேன். ஏனென்றால் யாழ்ப்பாண நூலகத்திற்கு எனது பணி இனி மேலும் அவசியமில்லை. அதன் வளர்ச்சிக்கு நாம் வெளியிலிருந்து பங்காற்ற எதுவுமே இருக்கப் போவதில்லை.

Books Abroad பற்றியும் ஒரு கருத்தை எழுதியிருந்தார்கள். அதன் பின்புலம் பற்றியும் வாசகருக்குத் தெளிவபடுத்த வேண்டிய தேவையை திரு பரமேஸ்வரனும், ஆணையாளரும் உருவாக்கியிருக்கிறார்கள். ஸ்கொலாந்தில் இயங்கும் சர்வதேச தொண்டர் அமைப்பில் நான் அங்கத்தவனாக 2002 முதல் இயங்கிவருகின்றேன். இவ்வமைப்பு தற்போது ஆபிரிக்காவில் மாத்திரமன்றி, ஆசியா, கிழக்கு ஜோப்பா, கரீபியன், அட்லாண்டிக் தீவுகள் என்று தனது வழங்கலை விரிவுபடுத்தி வந்துள்ளது. இலங்கையிலும் காலி, கொழும்பு, மிகின்தலை ஆசிய மூன்று பிரதேசங்களிலுள்ள ஆறு இடைநிலைப் பாடசாலைகளுக்கு சிறுவர்களுக்கேற்ற ஆங்கில நூல்களை ஆண்டுதோறும் அனுப்பி வைத்துவந்தது.

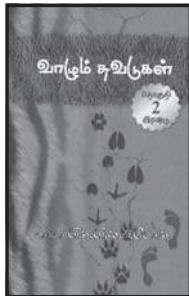
தமிழ்ப் பிரதேசங்களைப் பொறுத்தவரையில் சாவகச்சோரி அறவுமிப் போராட்டக் குழுவின் நூலகத்துக்கு மட்டும் இடைக் கிடைத்தரைப் போக்குவரத்துவாய்ப்பாக இருந்த காலகட்டங்களில் நூல்களை அனுப்பிவந்தது. போர்க்காலச் சூழ்நிலையில் வடக்கு, கிழக்குப் பிரதேசம் இவ்வையைப்பினால் முற்றாகக் கைவிடப்பட்டி ருந்தது. எனது தொடர்பின் பின்னர் வடக்குக் கிழக்கு பிரதேசங்களிலுள்ள இடைநிலைப் பாடசாலைகளுக்கான நூல் வழங்கல் புதிதாக ஏற்பாடு செய்யப்பட்டன. இவ்வகையில் 2002 இல் வண்ணியின் போக்குவரம் மகா வித்தியாலயம், கிழக்கின், காரைதீவு விடுலானந்தா மத்திய கல்லூரி, சாய்ந்தமருது மல்லறூஸ் ஷம்ஸ் மகா வித்தியாலயம், வடக்கில் புடுங்குடுதீவு சர்வோதய மத்திய நூலகம் ஆகிய வற்றுக்கு தலா 6 பெட்டிகள் வீதம் பாடசாலைச் சிறார்களுக்கு ஏற்ற ஆங்கில நூல்கள் அனுப்பிவைக்கப்பட்டி ருந்தன. இவை வெற்றிகரமாக உரிய இடங்களைப் போய்ச் சேர்ந்தமைக்கான பற்றுச் சீட்டுகளை அந்தப் பாடசாலைகள் அனுப்பிவைத்ததால் திருப்தியடைந்த Books Abroad நிறுவனம், சமாதான காலத்தில் ஒரு முழுக் கொன்டெய்னரை வடக்கு கிழக்கு மலையகம் உள்ளிட்ட தமிழ்ப்பிரதேசங்களுக்கு மீண்டும் வழங்க முன்வந்து என்னுடன் தொடர்பு கொண்டார்கள். லண்டனி விருந்து 2005இல் கப்பலில் இதை அனுப்பி வைக்கதோம். கொழுமில் அந்த நூல்களில் மூன்றில் ஒரு பகுதியை மலையகம் மற்றும் கிழக்கு மாகாணங்களுக்கு விநியோகிப்பதற்காக சிந்தனை வட்டம் தாபக் கலாபூரியன்பீ. எம். புனினியாமீனையும், கொழுமிலும் சுற்று வட்டாரத்திலும் உள்ள தமிழ்ப் பாடசாலை களுக்கு விநியோகிக்க குருமன் புத்தக இல்ல அதிபர் திரு. குமரனையும், யாழ்ப்பான மாவட்டத்தில் அதை விநியோகிக்க யாழ்ப்பான நூலகரையும் கேட்டுக்கொண்டேன். அந்த வகையில் யாழ்ப்பான நூலகத்திற்கு மூன்றில் ஒரு பங்கு நூல்கள் போய்ச் சேர்ந்தன. இது ஒரு ஸொறி நிறைந்த பெட்டிகள் என்று யாழ்ப்பானத்திலிருந்து தெரிவித்தார்கள். மொத்த போக்கு வரத்துச் செலவையும் Books Abroad நிறுவனமே பொறுப்பேற்றிருந்தது.

யாழ்ப்பான நூலக உத்தியோகத்தர்களின் சார்பாக எழுதப்பட்ட திரு. ந. பரமேஸ்வரனின் குறிப்புகள், அதை வாசிக்கும் எவருக்கும் யாழ்ப்பான நூல்நிலையம் சிறப்பாகவும் திருப்திகரமாகவும், இங்குவது போன்ற ஒரு தோற்றுத்தையே தருகின்றன. வாசகர் எண்ணிக்கை, நடமாடும் நூலக சேவைகள், இணையத்தள முகவரி போன்ற தகவல்கள் யாழ்ப்பானப் பொது நூலகம் பூரணமான சேவையொன்றை வழங்குவதான் தொரு செய்தியை எமக்குத் தருகின்றன. இந்நிலையில் உலக அரங்கில் யாழ்ப்பான நூலகம் பற்றிய வீணான அவதாரு பரப்பும் கீழ்த்தாமான முயற்சியாகவே எனது கட்டுரை பார்க்கப்பட்டுள்ளதாக வருத்தத்துடன் உணர்கின்றேன். இது யாழ்ப்பான நூலகத்தின் பால் அக்கறை கொண்டு அதற்கு உதவ விரும்பும் அணைவரிடமும் பாதக மானதொரு மீள் கருத்துருவாக்கத்தை ஏற்படுத்துவதுடன் நூலகம் சார்ந்த எமது எதிர்காலப் பணிகளுக்கு குந்தகம் விளைவிப்பதாகவும் அமைந்துவிடும். யாழ்ப்பானப் பொது நூலகர் திரு தனபாலசிங்கத்திடம் எனது கட்டுரையின் நோக்கம் பற்றித் தெளிவாக மின்னஞ்சல் வழியாகத் தெளிவுபடுத்தி யிருந்த நிலையிலும் திரு. பரமேஸ்வரன் இக்குற்றச்சாட்டுகளை பதிவு செய்துள்ளார். நூலகரிடம் நான் தெரிவித்த தகவல்கள் பரமேஸ்வரனேயோ அவர் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் நூலக ஊழியர்களையோ சென்றடையவில்லை என்று நம்புகின்றேன். எனது நிலைப்பாடு இப்போதாவது அவர்களுக்குத் தெளிவினைத் தந்திருக்கும் என்று நம்புகின்றேன்.

யாழ்ப்பானப் பொது நூலகம் புத்திலீவிகளிடமும் கல்வி சார் குழக்களிடமும் இருந்து 1981ஜூன் 1 ம் திகதி பறித்தெடுக் கப்பட்டுவிட்டது. அதை ஈழத்தமிழர்களின் தனித்துவமான பண்பாட்டு மையமாக, ஈழத்தமிழியம் தொடர்பான உலகளாவிய ஆய்வுமையாக மாற்றியமைக்கவேண்டும் என்று புகவிடத்தில் பலர் இன்றும் கனவுகளுடு கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர் களின் உதவிகளை நூலகத்திற்குப் பெற்றுத் தருவதற்கு என் போன்ற பலர் காத்திருக்கிறார்கள். யாழ்ப்பான நூலகம் உலகளாவிய ஈழத்தமிழின் தேசிய நூலகமாக உயர்வுற்கான வழிவகைகளை நாங்கள் தேடுவதா அல்லது இருக்கும் இடத்திலே இருந்து கொண்டால் எல்லாம் நன்றாக நடக்கும் என்று இப்படியே விட்டுவிடுவதா? யாழ்ப்பான மாநகர சபையினரும் நூலக ஊழியர்களும் தூர்நோக்கில் சிந்திக்க வேண்டிய விடயம் இது.

வாழும் சுவடுகள் 2

மிருக வைத்தியத்தின் பின்னணியில் சமுதாயத்தின் பலதரப்பட்ட பிரச்சினைகளைப் படம்பிடிக்கும் கதைகள்.

கடந்த இருபது ஆண்டுகளாக அவஸ்திரோலியாவில் வாழும் மிருக வைத்தியரான திரு. நடேசன் அவர்கள், தன்னிடம் வரும் மிருகங்களையும் அந்த மிருகங்களை வளர்க்கும் மனிதர்களையும் பின்னணியாக வைத்து இருபது சிறுக்கதைகளைத் தொகுத்து இரண்டாவது முறையாகத் தமிழ் இலக்கிய உலகிற்குத் தந்திருக்கிறார்.

இவர், மிருகங்கள் பற்றிய தனது படைப்புக்களுக்கு இங்கிலாந்தில் வாழ்ந்து, மிருகங்களையும் அந்த மிருகங்களை வளர்க்கும் மனிதர்களையும் பற்றிப் பல படைப்புக்களைப் படைத்த மிருக வைத்திய நிபுணர் திரு. ஜேம்ஸ் ஹரியட் என்பவர் முன்னோடியாய் இருந்தார் என்று கூறுகிறார்.

ஜேம்ஸ் ஹரியட் என்ற ஆங்கிலேய மிருகவைத்தியர், 1916ம் ஆண்டு பிறந்து 1995ம் மறைந்தவர். தனது அனுபவங்களைப் புதினாங்களாக எழுதி மக்களிடையேயும் இலக்கிய வட்டத்திலும் மிக மதிப்பு பெற்றவர். இவர் எழுதிய “(இறைவனின்) எல்லாப் படைப்புக்களும் மிகவும் பாரியதும் மிகவும் சிறியனவுமானவை” என்ற படைப்பு 1975ல் சினிமாப் படமாக வெளிவந்தது. 1978ல் டெலிவிசனில் 12 வருடங்களாக 90 தடவைகள் தொடர்ந்து மக்களை மகிழ்வுடியது.

அமெரிக்காவில், டிஸ்னி வேர்ஸ்ட் மூலம் மிருகங்கள் பற்றிய பல படங்கள் வந்தாலும், ஜேம்ஸ் ஹரியட் அவர்களின் படைப்புக்கள் வித்தியாசமானவை. மிருகங்கள் மட்டுமன்றி, அந்த மிருகங்களை வளர்க்கும் மனிதர்கள், அவர்கள் வாழும் சூழ்நிலை என்பன பற்றியும் விரிவாக எழுதி மனிதனுக்கும் அவன் வளர்க்கும் மிருகத்துக்கும் உள்ள பன்முக உறவைச் சுவையாகச் சொன்னார்.

நடேசனின் படைப்புக்களில், மிருகங்களைப் பற்றியும் அவைகளை வளர்க்கும் மனிதர்கள் மட்டுமல்லாது, அந்த உறவின் பின்னணிகளான, அரசியல் பொருளாதார, சரித்திர ஆதாரங்கள் பற்றியும் ஆங்காங்கே பல ஆழமானவையும் விரிவானவையுமான தகவல்களைச் சொல்கிறார். இவர் இதுவரை நான்கு படைப்புக்களைத் தமிழ் மக்களுக்குத் தந்திருக்கிறார். இவருக்குத் தெரிந்தோ தெரியாமலோ இவரின் மனக்கருத்துக்களில் ஆழ்ந்து கிடக்கும் சில உண்மைகள், அனுபவங்கள், துயர உணர்வுகள் என்ற பல வித்தியாசமான விடயங்கள் இவரின் படைப்புக்களில் வந்துபோகின்றன.

உதாரணமாக இந்தத் தொகுதியில் வரும் முதலாவது கதையான “ஆதிவாசிகளின் அவலம்” என்ற கதையில் “பொசம்” (பெரியதொரு எலிவைக்கயைச் சேர்ந்தது) என்ற பிராணியின் மூலம் அவஸ்திரோலியாவின் ஆதிவாசிகளான

- இராஜேஸ்வரி பரலகப்பிரமணியம் -

அப்ரெஜனியன் மக்களின் அவல நிலை பற்றிச் சொல்ல வருகிறாரா அல்லது அயல் நாட்டுக்கு வந்து வழிதடுமாறி யாரோ உதவியைத் தேடித் தவிக்கும் தமிழ் அகதியைப் பின்புலத்தில் படைக்கிறாரா என்ற கேள்வி தொக்கி நிற்கிறது.

தன் வீட்டுக்கு வந்த வெறும் பிராணிதானே என்று தூக்கி யெறியாமல், அந்தப் பிராணிக்குப் பாதுகாப்புக்கொடுத்து, ஒவ்வொருநாளும் அந்தப்பிராணியின் நிலைபற்றி எட்டிப் பார்க்கும் மனப்பான்மை, இன்று பொருளாதார மேம்பாட்டுக்குள் தன்னைப் பினைத்துக் கொண்ட “சாதாரண” மனிதர்களால் புரிந்துகொள்ள முடியாத பெருந்தன்மையான விடயம்.

இன்றைய உலகில் தன் வீட்டுக்கு அருகில் யார் இருக்கிறார்கள் என்று தெரியாமல் வாழும் சமுதாயத்தில் மிருகங்களுக்கும் தனது வாழ்வில் ஒரு சிறு இடம் கொடுக்க மிகப் பெரிய மனித நேயம் உள்ளவர்களால்தான் முடியும்.

இன்னொரு கதையான “மில்கா என்னைத் தொடர்ந்து வரும்” என்ற கதையில் மிருகத்தின் சொந்தக்காரி வழக்கம் போல் தனது நாய் தன்னைத் தொடர்ந்து வரும் என்று நினைத்துக் கொண்டு முன்நடந்து போக பின்னால் வந்த நாய் தொலைந்து விட்டது. ஒரு சில நாட்களுக்குப் பின் காரில் அடிப்பட்டு உடல் சிதைந்த நிலையில் நாயின் உடல் கொண்டு வரப்படுகிறது. கைத்தியன் என்ற முறையில் நாயின் உயிரைக் காப்பாற்றப் பாடுத் தோல்வியடைந்த வைத்தியர் “உங்கள் நாய் மிகவும் பாதுகாரியான காயங்களால் இறந்துவிட்டது. நீங்கள் அந்த நாய் இருக்கும் நிலையைப் பார்த்தால் மிகவும் துன்பப்படுவீர்கள், நீங்கள் இங்கு வரவேண்டாம் நானே புதைத்து விடுகிறேன்” என்று வைத்தியர் சொல்ல, “வேண்டாம் பாக்டரி இதுவரையும் நாங்கள் அன்பாக வளாத்த நாய் எங்களின் வாழ்க்கையில் ஒன்று பட்ட எங்கள் அன்பான நாயை எங்கள் மூழியிலேயே புதைத்து விடுகிறோம்” என்று நாயின் சொந்தக்காரர்கள் சொல்கிறார்கள். அன்புள்ள மிருகத்திற்கும் நாங்கள் எங்கள் மனத்திலும் மன்னிலும் இடம் கொடுப்போம் என்ற மனித நேயம், இன்று உறவுகளையே கொலைசெய்து அவர்களின் உடல்களைத் தூக்கி வீசும் எங்கள் சமூகத்திலும் திரும்பிவரும் என்ற நம்பிக்கை துளிவிடுகிறது.

இந்தத் தொகுதியில் வரும் ஒவ்வொரு கதையும் ஏதோ ஒரு தத்துவத்தைபோ, உண்மையைபோ அல்லது ஏதோவொரு யதார்த்தமான கருத்தைபோ சொல்கிறது. மிகவும் இலக்குவான தமிழில் மிகவும் இரத்தினச் சுருக்கமாகக் கதைகள் படைக்கப் பட்டிருக்கின்றன.

சட்டென்று முகத்தில் வந்து தவழ்ந்து போகும் இளம் தென்றல்போல் உவமைகள் இனிமையான தமிழில் தெளித்து விடப்பட்டிருக்கின்றன.

இந்தத் தொகுதியில் மனிதநேயம், அரசியல் கருத்துக்கள், சரித்திருக் குறிப்புக்கள், பெண்ணிய சுதந்திரம், வளரும் இளம் தலைமுறையின் சுதந்திரப் போக்குகள், வெள்ளையின் ததாரின் இனவாதம், அவஸ்திரேலியாவுக்குக் குடிபெயர்ந்து வாழ் வோனின் பிரச்சினைகள் போன்ற பல விடயங்கள் கதைகளுடன் தழுவி நிற்கின்றன.

தமிழ்ச் சமூகத்தில் அடக்கப்பட்டிருக்கும் பெண்கள் நிலையைத் தன் தாயின் நோடியுடனும் அவர் தனது நீரழிவு நோய்க்குப் போட்ட ஊசிகளின் தழும்புகளுடனும் ஒத்திட்டுப் பார்க்கிறார்.

தனது எட்டாவது கதையான “நாய்க்கும் நீரழிவு நோய் வரும்” என்ற கதையில் “அம்மாவின் உடலைத் தீண்டிய இன்சலின் ஊசியின் தடயங்கள் கரும்புளிகளாக அம்மாவின் வெள்ளைத் தோலை அலங்கரித்தன. அப்பாவின் குத்தல் நக்கல் மொழிகளையும் அம்மா பொறுத்துக்கொண்டதற்கு இந்த ஊசிக் குத்தலினால் கிடைத்த சகிப்புத் தன்மையும் காரணமாக விருக்கலாம்” என்று சொல்கிறார்.

பெண்களை அடக்க ஒரு ஆண் தனது உடல் வலிமையை மட்டுமல்ல தனக்குச் சமுதாயத்தால் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் “கணவன்” என்ற பதவியையும் பாவிக்கிறான் என்ற யதார்த்த உண்மை என்பது இதைத்தான் வாழைப்பழக்கில் ஊசியை ஏற்றுவது போல் தனது கதையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். இன்று பெண்களுக்காக நடக்கும் வன்முறைகளில் வாய்ச் சொல் வன்முறைகள் முக்கியமானவை என்பதையும் இந்தியாவில் ஈவர்சிங் என்பதற்கு எதிராகச் சட்டங்கள் பிறப்பிக்கப்பட்டிருப்பதையும் தெரிந்து கொள்ளல் நல்லது. தாயகத்தில் வாலிபத்தில் தெருவில் போகும் பெண்களைல்லாம் பொதுச் சொத்து என்ற மனப்பான்மையில் கிண்டலடித்துப் பழக்கப்பட்டு வளர்ந்த இளைஞர்கள் குடியேறிய நாடுகளில் பெண்களுடன் சமத்துவத்துடன் பழக்கப்படுவதை இன்று பரவலாகக் காணலாம். அவர்களைல்லாம் தங்கள் குடும்பத்தில் பெண் களுக்கெதிரான கிண்டல், நக்கல் மொழிகளைச் சாதாரண உரையாடல்களாகக் கேட்டுப்பழகி வாழ்ந்திருக்கலாம் என்ற எங்களின் பழைய தலைமுறையினரை ஞாபகப்படுத்தும் கதையிது. அவஸ்திரேலியாவில் வாழும் சமுதாயப்பிரக்ஞர் உள்ள சில தமிழ்ப்பெண் களுக்கு பெண்டிமைத்தனத்திற்கு எதிர்க்குரல் கொடுக்கும் நடேசனின் படைப்புக்கள் வரப்பிரசாத மாகியிருக்கிறது.

சிந்தனைக்கு விருந்தாக இப்படி எத்தனையோ விடயங்களைத் தாராளமாகத் தந்திருக்கிறார் தன் படைப்புக்களில், இன்றைய தமிழ் இலக்கியப் படைப்பாளர்களில் நேர்மையான தொரு படைப்பாளி வைத்தியர் நடேசன் அவர்கள். இந்தத் தொகுதியில் பல கருத்துக்களைக் கதைகளினுரை சொல்வது போல் தனது “வண்ணாத்திக்குளம்” நாவலின் மூலம் இலங்கையில் நடக்கும் இனப்பிரச்சினை தொடக்கம் “உன்னையே மையல் கொண்டு” என்ற நாவலில் குடும்பம், செக்ஸ், வைப்பாட்டி போன்ற பல விடயங்களையும் ஒரு தயக்கமு மின்றிச் சொல்பவர் நடேசன். வைத்தியனுக்கும் வழக்கறிஞருக்கும் பொய் சொல்லக்கூடாது என்று சொல்வார்கள். அதைத் திருப்பி இந்த வைத்தியர் மற்றவர்களுக்குப் பயந்து வார்த்தை ஜாலங்கள் செய்து பம்மாத்துச் செய்யாமல் தனது வாசகர்

களுக்குத் தான் சொல்லப் போகும் விடயத்தைப் பயமின்றிச் சொல்லும் உண்மைவாதி என்று தைரியமாகச் சொல்லலாம்.

இன்று பல தமிழ்ப்படைப்புக்கள் வருகின்றன. சில படைப்புக்கள் எழுத்தாளன் வாழும் அரசியற் சூழ்நிலை பற்றிய பிரச்சாரப்படைப்பாக இருப்பதுண்டு. சில, ஆழமற்றவையாக ஆனால் அலங்கார நடையுடன் எழுதப்பட்டதாக இருப்பதுண்டு. இன்னும் ஒருசிலர் நவீனத்துவம் புதிய நவீனத்துவம், என்று வாசகனுக்குப் பரிசீசயமற்ற அல்லது புரியாத எதையோ எல்லாம் எழுதிக்குவிக்கிறார்கள். ஒரு சிலர் மட்டுமே தாங்கள் வாழும் சமுகத்தின் பல பரிமாணங்களையும் தங்கள் படைப்புக்களுக்குள் கொண்டு வருகிறார்கள். அவர்களில் ஒருத்தர் வைத்தியர் நடேசன். புதிய தலைமுறை வாசகர்கள் தேடிப்படிக்க வேண்டிய படைப்புக்களைத் தருபவர். அரசியலில் உள்ள மாற்றுக் கருத்துக்களுக்கப்பால், தரமான ஒரு எழுத்தாளரான நடேசனைத் தமிழ் இலக்கிய உலகம் கணக்கில் எடுப்பதும் அவரின் படைப்புக்களை படிப்பதும் மிகவும் ஆக்கபூர்வமான முயற்சியாகவிருக்கும்.

அவஸ்திரேலியாவில் வாழும் தமிழர்களிடையே இன்று நடைமுறையிலிருக்கும் பகிரங்க அரசியல் மோதல்களைத் தாண்டி ஆரோக்கியமான அரசியல் சமூகக் கருத்துக்களை முன் வைக்கிறார் நடேசன். மிகவும் கடுமையான விமர்சனங்களையும் தூசெனத் தூக்கியெறிந்து விட்டுத் தனது படைப்புக்களைத் தொடரும் துணிச்சல்காரர். இந்தத் துணிச்சல் மதிக்கத் தக்கது. இதனால் இன்று, அவஸ்திரேலியாவில் வாழும் முற்போக்காளர் களிடையே, தங்களுக்கு முன்னால் வைக்கப்படும் அவதாரு களைத் தூக்கியெறியும் துணிவு பரவுகிறது. பல புதிய கருத்துக்கள் கொண்ட படைப்புக்கள் மட்டுமல்லது, அவற்றை வாசித்து விமர்சிக்க ஒரு புதிய, காரசாரமான வாசகர் வட்டத்தையும் உருவாக்கிக் கொண்டிருக்கிறார் எழுத்தாளர் நடேசன். இது, புலம் பெயர்ந்த தமிழ் இலக்கியத்தில் வரவேற்கப் பட வேண்டியவிடயம். மேற்கு ஜிரோப்பா போன்ற ஜனநாயக நாடுகளில் வாழும் தமிழர்கள் யப்படாமற் தங்கள் கருத்துக்களைச் சொல்ல இலக்கிய சந்திப்பு போன்ற அமைப்புக்களை வைத்திருக்கிறார்கள். அந்த மாதிரியான ஸ்தாபனங்கள் அவஸ்திரேலியாவிலும் உருவாகினால் முற்போக்குத் தமிழ் இலக்கியம் ஒரு புதிய வடிவை எடுக்கும். அவஸ்திரேலியா வாழும் தமிழ் எழுத்தாளர்களான நடேசன், முருகூபதி போன்றவர்கள் அம்முற்சியை எடுத்தால் அவஸ்திரேலியத் தமிழ்ப் படைப்புக்களைத் தமிழர் வாழும் இடங்களுக்குப் பரப்ப உதவியாயிருக்கும்.

புரவலர் புத்தகப் பூங்கா

மாதாந்தம் ஒரு நால் இலவச வெளியீட்டுற் தீட்டம் தொடர்புமுகவரி:

தேர்வுக் குழு,

புரவலர் புத்தகப் பூங்கா

இல 25, அவஸ்வ சாவியா ரோட், கொழும்பு – 14.

தொ.பே. 0774161616 ; 0785318503

ஏழுத்தீன் இரண்டாவது மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கப் பண்டிகை வ.சு. இராச ஜயனார்

கலாந்தி. முல்லைமணி

அன்றியுந் தமிழ் நூற் களாவிலை யவற்றுள்
ஓன்றோயாயினும் தனித்தமிழ் உண்டோ
- ஈசான் தேசிகர் இலக்கணக் கொத்து

அன்றியும் ஜந்தெழுத் தாலொரு பாடை யென்று
அறையும் நானுவர் அறிவுடையோரே
- சுவாமிநாத தேசிகர்

தமிழ்மொழி வடமொழியிலிருந்து பிறந்தது என்றும் வடமொழியின் துணையின்றித் தனித்தியங்க முடியாது என்றும், தமிழில் ஜந்து எழுத்துக்கள்தான் உண்டென்றும் ஏனைய தமிழ் எழுத்துக்கள் வட மொழியிலிருந்து கடன் பெற்றவை என்றும் கருதப்பட்ட காலம் ஒன்று இருந்தது.

‘பொது வெழுத்தானும் சிறப்பெழுத்தானும்
சுரையுத்தானும் இலங்குந் தமிழ் மொழி

எனச் சூத்திரமியற்றிய சுவாமிநாத தேசிகரே அதனை மறந்து ஜந்தெழுத்தாலொரு பாடை எனக் கூறுவது வியப்புக் குரியது. எல்லா மொழிக்கும் பொதுவான எழுத்துக்களும் (ஒலி வடிவங்கள்) அவ்வவ் மொழிக்குரிய சிறப்பெழுத்துக்களும் உண்டு என்பதை ஏனோ அவர் மறந்தார். வட மொழிக்குச் சிறப்பெழுத்துக்கள் எட்டு மட்டுமே உண்டு. ஆங்கிலத்தில் F.Z என்னும் சிறப்பெழுத்துக்களே உண்டு.

தமிழ் மொழிக்கு ஏற்பட்ட இத்தகைய இழுக்கினைத் துடைத்து தமிழ் தனித்தியங்க வல்லது என்பதை நிரூபித்துக் காட்டும் நோக்குடன் தனித்தமிழ் இயக்கம் உருவாகியது. இவ்வியக்கத்தை வழிநடத்தியவர்களுள் முக்கியமானவர் சுவாமி. தே. வேதாசலம்பிள்ளை அவர்கள். வேதாசலம் என்பதே வடமொழி என்பதால் தனது பெயரையே மறைமலை அடிகள் என மாற்றிக் கொண்டார். (வேதம் - மறை, அசலம் - மலை, சுவாமி அடிகள்) இலங்கையிலும் நவநீத கிருஷ்ண பாரதியார் வெண்ணைக் கண்ணார். சோமசுந்தரப் புலவர் மகன் பால சுப்பிரமணியம் இள முருகனார் எனவும் தம்மை அழைத்துக் கொண்டனர்.

மறைமலை அடிகள் தனது மகளுக்குச் சுயம்வரம் ஒன்றை ஏற்பாடு செய்தார். வழுமையான சுயம்வரத்தைவிட இது வித்தியாசமானது. பதினெட்டு மணித்துளிகள் வடமொழிக் கலப்பின்றி தனித்தமிழில் உரையாற்றவல்லவருக்கே தனது

மகளைத் திருமணம் செய்து கொடுக்கப்போவதாக அறிவித்தார். பல இளைஞர் இச்சுயம்வரத்துக்குப் போயிருந்தனர். இலங்கையில் இருந்தும் ஓர் இளைஞர் சென்றிருந்தார். போட்டி தொடங்கியது. ஒரே ஒருவரைத் தவிர அணைவருமே தோல்வி கண்டனர். அவர்களை அறியாமல் வடமொழிச் சொற்கள் உரையில் புகுந்துவிட்டன. இலங்கையிலிருந்து சென்ற அந்த இளைஞர் பதினெட்டு மணித்துளி நேரத்திலும் தனித் தமிழில் பேசினார். அவர் தனது திறமையைக் காட்டவே போட்டியில் பங்கு பற்றினார். அடிகளின் மகளைத் திருமணம் செய்ய அவர் விரும்ப வில்லை. எனவே உரையின் முடிவில் ‘நமஸ்காரம்’ என்னும் வடமொழிப் பத்த்தைக் கூறி முடித்தார்.

யார் இந்த இளைஞர். இவர்தான் வவுனியாவைச் சேர்ந்த வ.சு. இராசஜயனார். இவர் வசதியுள்ள செல்வாக்குள்ள குடும்பத்தில் 1899ல் வவுனியாவில் இராசேந்திரம்குளம் என்ற ஊரில் ஆபிரகாம் சுப்பிரமணியம் உபதேசியாரின் மகனாகப் பிறந்தார். இவரின் தந்தையார் சுப்பிரமணியம். திசை விளங்க நாயக முதலியார் பரம்பரையைச் சேர்ந்தவர். நல்ல மாப்பாண வன்னியனார் திசைவிளங்க நாயக முதலியார் பட்டத்தைக் கொடுத்ததற்கு அத்தாட்சியாக ஒரு ஆவணத்தையும் வழங்கியுள்ளார். இதில் முதலியாருக்குரிய கடமைகளும் அவருக்கு அளிக்கப்படும் கௌரவங்களும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. இந்த ஆவணத்தை ஞானப் பிரகாச சுவாமிகள் 1936ம் ஆண்டு பதிப்பித்துள்ளார்.

(Rev Father S. Gnana Pragasar Nallamappana and the grant of Mudaliyarchip. Journal of the Ceylon Branch of the Royal Asiatic Society Vol XXXIII 1936)

இராச ஜயனார் பற்றி புலவர்மணி ஏ. பெரியதம்பிப்பிள்ளை தனது சுயசரிதையில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

..... இந்தக் காலப்பகுதியில் ஒரு புது இளைஞர் எனக்கு நண்பரானார். இவர் வவுனியாவைச் சேர்ந்தவர். பயிற்றப்பட்ட ஆசிரியர். டேவிட் இராசையா என்பது இவரது பெயர். இவர் யாழ் பரியோவான் கல்லூரியில் படிப்பித்துக் கொண்டிருந்தார். விபுலாநந்த அடிகளிடம் யாப்பும் அணியும் படிக்க விரும்புவதாக எனக்குச் சொன்னார்.

ஒருநாள் நாங்கள் பாடம் சொல்லிக் கொண்டிருக்கையில் யாழ் பெரும்பாக வித்தியாதரிசியாக இருந்த க.ச. அருள்நந்தி அவர்கள் விபுலாநந்தரைப் பார்க்க வந்தவர். முன் விறாந்தையில் இருந்த எங்களை அணுகினார். என்ன படிக்கிறீர்கள் என்று

கேட்டார். யாப்பருங்கலக் காரிகை என்றோம். எவ்வளவு படித்திருக்கிற்கள் என்று அடுத்த வினா வந்தது. வெண்பா இலக்கணம் முடிய எனப் பதில் அளித்தோம்.

சரி முதலாம் அடியிலும் மூன்றாம் அடியிலும் அருள், நந்தி என்னும் இரு சொற்களும் முறையே முதலில் அமைந்து நிற்க வழிபடு கடவுளின் வணக்கமாக ஓவ்வொரு வெண்பா பாடுங்கள் என்று பணித்தார். இராச ஜயனார் அவசர அவசரமாக முதலில் பாடிக் கொடுத்தார் என்று குறிப்பிடுகின்றார். மிக விவேகியான இவரிடம் துடுக்குத்தனமும் இருந்ததாகவும் கூறுகின்றார்.

பண்டிதர் இராசஜயனார் அவர்கள் ஆரம்பக் கல்வியை ஊரிலேயே படித்தார். பின்பு யாழ் சென் பற்றிக்ஸ் கல்லூரியில் படித்தார். இலண்டன் மற்றிக்குலேசன் பரீட்சையிலும் தேறினார். மதுரைத் தமிழ்ச்சங்க பரீட்சையில் சித்தி பெற்ற இரண்டாவது இலங்கையர் இவர் என்பது பெருமைக்குரியது. விபுலாநந்த அடிகள் முதலில் இப்பரீட்சையில் சித்தி பெற்றார். மூன்றாம், நான்காம் இடத்தை பருத்தித்துறையைச் சேர்ந்த இரு பெண்கள் கைப்பற்றினர். ஐந்தாவது மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கப் பண்டிதர் பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளையாவார்.

இவர் ஒரு பயிற்றப்பட்ட ஆசிரியர். தான் கல்வி கற்ற யாழ் சென் பற்றிக்ஸ் கல்லூரியிலேயே ஆசிரியராகக் கடமை யாற்றினார். பின் யாழ் பாரமேஸ்வராக் கல்லூரியில் ஆசிரியரா னார். 1928ல் திருநெல்வேலி சைவாசிரிய கலாசாலையில் முதல் தமிழ் விரிவுவரையாளராக நியமனம் பெற்றார். அதன் பின்பு யாழ் ஏழாலை மகா வித்தியாலய அதிபராக ஏழ ஆண்டுகள் பணி புரிந்தார். 1936ம் ஆண்டு கோப்பாய் அரசினர் ஆசிரிய கலாசாலையில் விரிவுவரையாளரானார். கடத்சியாகப் பூண்டு லோயாவில் உள்ள பாடசாலையில் சேவை ஆற்றினார்.

பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை, புலவர் மணி ஏ. பெரிய தமிழ்ப்பிள்ளை, பண்டிதர் சு. இராச ஜயனார் ஆகிய மூன்று தமிழ் மேதைகளும் 1899ம் ஆண்டில் பிறந்தவர்கள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

மதுரைத் தமிழ் சங்கப் பண்டிதர் பரீட்சைக்கு பரீட்சை ராகவும் பண்டிதர் இராச ஜயனார் பணிபுரிந்தார். இவரிடம் சுமார் பதினெண்யாயிரம் தமிழ் இலக்கண, இலக்கிய நூல்களும், ஆங்கில நூல்களும் இருந்தன. அவரின் மறைவுக்குப் பின்னர் அந்த நூல்கள் யாழ்ப்பாணப் பொது நூலகத்திற்கு அன்பளிப்புச் செய்யப்பட்டன.

அக்காலத்தில் அறிஞர்கள் மத்தியில் சிலப்பதிகாரம் பற்றிய சர்ச்சை எழுந்தது. நெடுங்காலமாக அறியப்படாத சிலப்பதி காரத்தை உ.வே. சுவாமிநாத ஜயர் அவர்கள் அச்சுவாகனம் ஏற்றினார். பாரதம், இராமாயணம் போன்றவை வடநாட்டுக் கலைகள் சிலப்பதிகாரம் தமிழ்நாட்டுக் கலை, இளங்கோ அடிகளின் கவிச் சிறப்பால் குழக்கள் காப்பியம் எனப் போற்றப்பட்டது.

பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளைக்கு இது உடன் பாடில்லை. சிலப்பதிகாரம் கவிச்சிறப்புடையது என ஏற்றுக் கொண்ட அவர் அக்காப்பியப் பொருள் பிறழ்வுடையது எனக் கூறினார். பாண்டியன் தன் தவறையுணர்ந்து அதற்குப் பிராயக்

சித்தமாக உயிர் நீத்த பின்னும் கண்ணகி மதுரையை எரிக்கத் தான் வேண்டுமா? இது கற்படைய மங்கைக்கு அழகா? என்பது பண்டிதமணியின் வாதம். இதனால்

சிலப்பதிகாரத்துக்குச் செவியைக் கொடுப்போம்

நெஞ்சைக் கொடுக்கத் தயாராக இல்லை

எனக் கூறினார். பண்டிதர் சு. இராசஜயனார் இக்கருத்தினை எதிர்த்து வாதிட்டார். சிலப்பதிகாரம் நெஞ்சையள்ளும் காப்பியம் தான் எனப் பல காரணம் காட்டி ஆணித்தரமாக நிறுவினார்.

இச் சுவாரஸ்யமான நிகழ்ச்சியை எனது தமையனார் திரு. சி. பொன்னம்பலம் (தண்ணீர் ஊற்று) அவர்கள் குறிப்பிட்டு 04.01.2002ல் எனக்கு ஒரு கடிதம் எழுதியிருந்தார். அதைக் கீழே குறிப்பிடுகின்றேன்.

வண்ணிப் பகுதியில் வாழ்ந்த தமிழ் அறிஞர்கள் பற்றிக் குறிப்பிட்டதற்கு நன்றி. அவர்களைப் பற்றி மேலும் விபரங்களை அறியதங்கள் “வண்ணியிபற் சிந்தனை” யை எதிர்பார்க்கின்றேன்.

சிலப்பதிகாரம் பற்றி பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள் எழுதிய கருத்துக்களும் அதை மறுத்த பண்டிதர் சு. இராசஜயனார் அவர்களின் மறுப்புரைகளையும் நான் அப்போது மிகக் கவனமாகப் பத்திரிகையில் படித்தேன். பண்டிதர் இராச ஜயனார் எழுதிய கருத்துக்களையும் வாசித்தேன். இராசஜயனார் அவர்கள் வண்ணிப்பிரதேசவாசி என்பதை அறிந்து வியப்படைந்தேன். அவரைப் பற்றி வேறு விபரங்கள் அறியமுடியவில்லை. பண்டிதமணி அவர்களும் அவரைப்பற்றி ஒன்றும் குறிப்பிடவில்லை. இந்த இரு பண்டிதர்களின் கண்டனங்களும், மறுப்புரைகளும் தினகரனிலும், ஈழகேசரியிலும் தொடர்ந்து வந்து கொண்டிருந்தபோது நான் ஆசிரிய கலாசாலையில் சேரவில்லை. ஆசிரிய பயிற்சிக்கு எனக்கு வயது போதாமையால் தான் அங்கே ஆங்கிலம் கற்றுக் கொண்டிருந்தேன். பின் நான் ஆசிரிய கலாசாலையில் சேர்ந்த காலத்தில் இவர்களின் சிலப்பதிகாரத்தாக்கம் முடிந்துவிட்டது. இதை நான் மிகவும் ரசித்து வாசித்து வந்தேன். சிலகாலத்தின் பின் பண்டிதர் சிந்தனைகள் வேறு பக்கம் திரும்பிவிட்டதாக உணர்ந்தேன்.

இக்கட்டுரைகளையெல்லாம் சேகரித்து வைத்திருந்தால் ஒரு நல்ல ஆராய்ச்சி நூலாக அமைந்திருக்கும் என்று எழுதியிருந்தார். பண்டிதர் வ.சு. இராச ஜயனார் சில கிறிஸ்தவ கீதங்களைப் பாடியள்ளார். ஈழகேசரியிலும், தமிழக ஏடுகளிலும் பல இலக்கியக் கட்டுரைகள் எழுதியிருந்தார் என கனக செந்தி நாதன் கூறுகின்றார். இவரின் ஆளுமையையும், ஆற்றலையும் பூரணமாக மதிப்பீடு செய்ய போதிய நூல்கள் எனக்குக் கிடைக்கவில்லை.

மலாயன் பென்சனியர் கோலாலம்பூர் திறைசேரியில் தலைமை விகிதர் அ. நாகவிளங்கம் எழுதிய சாம்பசிவம் ஞானாமிர்தம் அல்லது நன்னெறிக் களஞ்சியம் (1927) என்னும் நாவலுக்கு (343 பக்கங்கள்) மதிப்புரை வழங்கியோரில் வ.சு. இராச ஜயனாரின் பெயர் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. அது பின்வருமாறு

1. இந்து சாதனம் ம.வே. திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளை.
2. முதலியார் செ. இராசநாயகம்
3. மதுரைத் தமிழ் சங்கப் பண்டிதரும், யாழ் சென்பற்றிக்ஸ் கல்லூரித் தலைமைத் தமிழ் ஆசிரியராக இருந்த ஸ்ரீமத் வ.சு. இராச ஜெனார்.

திரு நெல்லை க. பேரன் மல்லிகை மே இதழில் 1976ம் ஆண்டு இதைக் குறிப்பிட்டு எழுதியிருந்தார். 1985ம் ஆண்டு ஈழமுரசு பத்திரிகையில் இவரைப்பற்றி ஒரு கட்டுரை வரைந்தேன். சுமார் இருபத்தி மூன்று வருடங்களுக்கு பின் மீண்டும் ஈழதுகிள்ளேன். இந்தகைய போற்றிகளின் புகழ் மங்கி வருவது வேதனைக்குரியது. இவரது முதல் மணைவி இறந்ததும் இரண்டாவதாக வண்ணார் பண்ணையைச் சேர்ந்த ஒரு பெண்ணை மணமுடித்தார். 1954ம் ஆண்டு சிவபதமடைந்தார். இறக்கும் போது இவருக்கு வயது 55.

இவர் இறந்தபோது நினைவுமலர் ஓன்று வெளியிடப் பட்டது. அதனை நான் வித்தியானந்தாக் கல்லூரியில் ஆசிரியராகப் பணி புரிந்தபோது பார்வையிட்டேன். அது தற்சமயம் என் வசம் இல்லை. இதைபிட்டு மனம் வருந்துகின்றேன். அறிஞர் பெரும்கள் இக் கல்லியானின் ஆக்கங்களைக் கண்டுபிடித்து நாலுருவாக்கினால் இவரைப் பற்றி நாம் மேலும் அறிந்து கொள்ள வழிவகுக்கும்.

பண்டிதரின் மாயக்குதிரை என்ற கதையும், “கருங்கற் பொடியும் கருவேலம் பிசினும்” என்ற கதையும் கட்டுரைகளான தமிழ் நாகரிகம், தமிழின் வீரசெயல்கள், குறிஞ்சி, நெய்தல், மூல்லை, மருதம் ஆகிய நிலங்களின் ஆறு கட்டுரைகளும் அச்சில் வந்துள்ளன.

இப் போற்றிருந்த நால்களைத் தேடி அச்சேற்றுவது நாம் தமிழ் அன்னைக்குச் செய்யும் ஒரு பெரும் பணியாகும்.

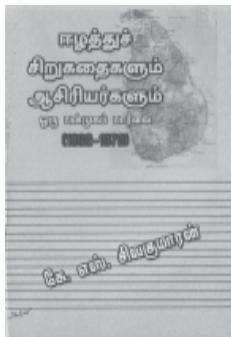

செடிக் கணவைப் பாநாடுகள்

அருள்மிளி, மட்டக்களப்பு

கோடுக்கணக்கில் சௌவு செய்து
மாநாடு கூட்டுகிறார்கள், இதனால்
பொதுமக்கள் அடையும் நன்மைகள் என்ன?
யாராவது தெளிவுபடுத்தினால் தேவைல.
ஜி. எட்டு மாநாடு மேல்நாடுகள்
சாக் மாநாடு கீழ்நாடுகள்
இந்த மாநாடுகளில்,
யாரோ எழுதிக் கொடுத்த உரைகளை
நாட்டுத் தலைவர்கள் வாசிப்பார்கள்
பக்கம் பக்கமாகப் பத்திரிகைச் செய்திகள்
லட்சம் லட்சமாக வரிப்பணச் சௌலவுகள்
மக்களுக்கு நன்மைகள் இல்லாவிட்டாலும்
பரவாயில்லை. ஏராளமான தீமைகள் உண்டே
பாதுகாப்பு நடவடிக்கை என்ற பொய்யில்
குழபிரிந்புகள் தரைமட்டம்
வீதிக்கடைகள் தரைமட்டம்
பாதைகளுக்குக் கதவுடைப்பு

வெளியூர்களிலிருந்து வரும்
அப்பாவில் பொதுமக்கள் கைது
இத்தனை துங்பங்களும் நடைமுறையில்
ஆனாலும் பேர்ப்பகளில் மட்டும்
கற்பனா வாதக் கட்டுரைகள்
“எங்கள் நாட்டில் சாக் மாநாடு”
என்று ஒருவரிப் பெருமை பேசுவதற்காக
நாட்டுமக்கள் அனைவருக்கும் துண்பம்
மாநாட்டு ஏற்பாடுகள்
நாட்டையே கலக்குகின்றன
கொழும்பில் நடமாடும் பொதுமக்கள்
உயிரைக் கையில் பிடித்துக் கொண்டு
நடமாடுகிறார்கள், இதைப்பற்றி
யாராவது சிந்திக்கிறார்களா?
நன்மை செய்யாவிட்டனும்
தீமை செய்யாதே

கே. எஸ். சிவகுமாரனின் சமூத்துச் சிறுகதைகளும் ஆசிரியர்களும் ஒரு பண்முகப் பாரிவை - (1962-1979)

பற்றிய சில கருத்துக்கள்

வசந்தி தயாபரன்

பத்திரிகைகளில் வெளிவரும் ஆக்கங்கள், நூல்வடிவம் பெறுகையில், வாசகர்மீது அது ஏற்படுத்தும் தாக்கம் அளப்பியது. 1962 முதல் 1979 வரை திரு. கே. எஸ். சிவகுமாரன் எழுதி, பத்திரிகைகளில் வெளிவிட்டு மதிப்பூர்கள் இன்று நூலாக வெளிவிட்டதுள்ளன. இவை, அக்காலகட்டத்தில் வெளியிடப்பட்ட சில சிறுகதைத் தொகுப்புகளைப் பகுப்பாய்வு செய்து அவர் எழுதியவை. இந்நூலானது, ஈழத்துச் சிறுகதை இலக்கிய ஆய்வு குறித்த தேடல்களுக்குப் பயன்படுவதோடு தனது நீண்டகாலத் திறனாய்வுப் பணிக்கான ஒரு சான்றாகவும் அமையும் என நூலாசிரியரின் முன்னுரை கூறுகிறது.

நூலுக்குள் எம்மை இட்டுச்செல்வது, தமிழிற் புனைகதை' என்ற அறிமுகக் கட்டுரை. புனைகதை சார்ந்த ஏராளமான நூல்களைப் பட்டியலிட்டு, அவற்றின் தனித்துவமான பண்புகளைக் கோட்டுரையிடுவது உள்ளார் ஆசிரியர். ஒருவிதந்தில், நூலின் உள்ளடக்கங்களுக்கான ஒரு வழிகாட்டியாகக்கூட இது அமைந்துள்ளது எனலாம்.

அறுபதுக்கும் எண்பதுக்கும் இடையேயான காலப்பகுதி ஈழத்துப் புனைகதை உலகிலே குறிப்பிட்டுப் பேசப்படுவது. புதிய காத்திரமான ஈழத்தாளர்களின் வருங்கையும், அவர்களின் பேனாக்கள் வழியே உத்வேகமான ஈழத்துக்களின் படைப்பும் இக்காலகட்டத்திலே நடந்தேறியவை. அதனால்தான், இந்நூல் அக்குறித்த காலத்துக்கான முக்கியமானதோர் பதிவாகவும் அமைந்துவிடுகிறது.

34 கட்டுரைகள், 184 பக்கங்களுடன் மணிமேகலைப் பிரசராமாக, கைக்கடக்கமாக இந்நூல் வெளியிடப்பட்டுள்ளது. நன்கறியப்பட்ட மூத்த ஈழத்தாளர்களான, இலங்கையர்கோன், வ. அ. இராசரத்தினம், வரதர், டானியல், நாவேந்தன், செ. கணேசலிங்கன், நீர்வை பொன்னையன், தொமினிக் ஜீவா முதலியோர், பவானி ஆழ்வாப்பிள்ளை, மண்ணூர் அசோகா என்ற இரு பெண் ஈழத்தாளர்கள் உட்படப் பலாது சிறுகதைத் தொகுப்புகள் திறனாய்வுக்கு உள்ளாயிருக்கின்றன. இவை தவிர, கல்லூரிச் சஞ்சிகைக் கதைகள், மட்ககளப்புப் பிராந்தியப் பேச்சுவழக்கில் கதை, முகிழ்ந்த ஈழத்தாளர் சிலின் முதல் முயற்சிகள், முதலிய வேறுபட்ட தலைப்புகளின் கீழான பன்முகப் பார்வையாக – ஒரு கதம்பமாக மலவந்துள்ளது, இந்நூல்!

தனது நூல் ஒரு களஞ்சியமாக அமையும் என்று நூலாசிரியர் கூறுவதற்கிணங்க, கட்டுரைகள் வடிவமைக்கப் பட்டுள்ளன. 'இலங்கையர்கோனின் அழகியல் பாங்கு' என்ற கட்டுரையில் முதலிரு பக்கங்களும் ஈழத்தாளர் பற்றிய அறிமுகமாக அமைந்துள்ளன. அவ்வாறே 'நாவேந்தனின் தூய்மைவாதம்' என்ற கட்டுரைகூட ஈழத்தாளரைப் பற்றிப் பேசுவதாகவே வடிவம் பெற்றுள்ளது. கட்டுரைகளில் இனங் தலைமுறையினருக்கான பயனுள்ள விடயங்கள் பல தாராளமாகச்

சேர்க்கப்பட்டுள்ளன.

'வ. அ. இராசரத்தினத்தின் கட்டமைப்புத் திறன்' என்ற கட்டுரை, அவரது 'தோணி' என்ற சிறுகதைத் தொகுப்பை ஆராய்கிறது. அந்த தொகுப்பிலிருந்து 'தோணி' என்ற சிறுகதைக்கு மட்டும் 6 பக்கங்கள் எடுத்துக்கொண்டு கவையட எழுதியுள்ளார் கே. எஸ். ஆசிரியர் தன்னைத்தானே விளித்துக் கொள்கின்ற 'பத்தி ஈழத்தாளர்' என்ற பிம்பத்தைப் பின்தள்ளி, 'திறனாய்வாளர்' எனகின்ற தோற்றுமே அங்கு துலங்குகிறது.

நூல்களைக் கருத்தான்றிப் படித்தே, தனது விமர்சனப் பார்வையை கே. எஸ். முன்வைக்கிறார் என்பதற்கு காவலுரா இராசதுரையின் மன அலைகள்' சிறந்த உதாரணம். குழந்தை ஒரு தெய்வம்' எனகின்ற அந்தத் தொகுப்புக்கு பேராசிரியர், கா. சிவத்தம்பி வழங்கியுள்ள முன்னுரையும் கே. எஸ்ஸின் கவனத்தை ஈர்த்துள்ளது. அதில் பேராசிரியர் அவர்களால் சிலாகித்துக் கூறப்பட்ட கதை தொடர்பாகத் தனது மாறுபட்ட கருத்துக்களைத் தயங்காமல் முன்வைத்திருப்பதை, கே. எஸ்ஸின் நடுநிலைமை நிற்கின்ற பண்புக்கு ஆதாரமாகக் கொள்ளலாம்.

'எதிர்காலத்தில் ஈழத்துப் பேனாமன்னர்களாக இருப்ப வர்கள்' என்று யூலை '62, 'விவேகி'யில் கே. எஸ். சிலரைப் பாராட்டியிருந்தார். அது பேராதனைப் பல்கலைக்கழக மாணவர்களது 'கலைப்பூர்க்கா' தொகுப்புப் பற்றிய மதிப்பூர்கள் அடங்கிய கட்டுரை வரி. செங்கை ஆழியான், செ. மோகநாதன், அங்கையன் கைலாசநாதன், செ. கதிர்காலமநாதன், செம்பியன் செல்வன், கோகிலா முதலியோர் அன்று கே. எஸ்ஸின் பாராட்டிற்கு உரித்தான இன்றைய முன்னணி ஈழத்தாளர்கள். ஈழத்துலகில் இன்றும் வியந்தும் விதந்தும் பேசப்படுகின்ற பல ஈழத்தாளர்கள் பற்றிய பதிவுகள் இந்நாலில் காணப்படுகின்றன. அதேசமயம், 'ப்பமாத்துப் பத்திரிகை ரகச் கதைகளில் மனதைப் பறிகொடுத்து விட்ட இளம் ஈழத்தாளர்கள் - முளையிலேயே கிள்ளப்பாது இருப்பதற்கு, நல்ல கதைகளைப் படிக்கவேண்டும்....' என்ற காத்திரமான அறிவுரையும் '63 இல் 'தேனருவி'யில் வழங்கப்படுகிறது.

'எம். ஏ. ரகுமானின் முன்னோடிப் பரிசோதனைக் கதை' என்ற கட்டுரை இத்தொகுதிக்குப் பொருத்தமற்றதோர் சேர்க்கையெனப் படுகிறது. எந்தவொரு சிறுகதைத் தொகுப்பிலும் இடம்பெறாத சிறுகதையை, வெறும் இரசனைக் குறிப்பாக மட்டும் வாசித்துப்பயன் பெறமுடியுமா என்ற கேள்வி மனதில் எழுகிறது.

நூலாசிரியர் கூறுமாற்போல எண்பதுகளின் பின்பு அவரது அளவுகோல்கள் மாறித்தான் உள்ளன. இன்றைய கே. எஸ்ஸின் புதிய அளவுகோல்கள், அவரது பார்வையை அகல்விப்பதில் பெரும்பங்காற்றித்தான் உள்ளன. ஆனாலும் என்னைப் போன்ற சிலருக்கு, அன்றைய கே. எஸ்ஸின்

எழுத்தில் எதோ ஒரு கவர்ச்சி இருப்பதாகத் தெரிகிறது. நறுக்குத் தெறித்தாற் போன்று கூறும் அந்தத் துணிச்சலான நடை நால் எங்கனும் விரவியிருக்கிறது. காலமும் களங்களும் இன்று அவரை வேறு தளத்திற்கு அழைத்துச் சென்று விட்டனவோ!

சில கட்டுரைகள் கூர்மையான நோக்கும் வீச்சுமுடையனவாக இருக்கும் அதேசமயம், வேறு சில குறைப் பிரசவங்களாகியும் உள்ளன. அவ்வப் பத்திரிகைகளில் ஒதுக்கப்பட்ட இடத்தின் பற்றாக்குறை, சிறுகதைத் தொகுப்பின் தரக்குறை பாடு என்பன இதற்கான பின்னணிக் காரணங்களாக இருக்கலாம். கே. எஸ்லின் இன்னுமொரு திறனாய்வு நூலில் இடம்பிடித்த ஓரிரு கட்டுரைகளும் இங்கு காணப்படுகின்றன. ஒரு குறித்த காலப்பகுதிக்கான தொகுப்பு என்ற முறையில் இவற்றின் சேர்க்கை நியாயமானதே.

வெளியீட்டாளர்கள் - நீண்ட வரலாற்றைக் கொண்ட வர்கள் - அச்சுக்பி பிழையகள் குறித்துக் கூடிய சிரத்தை எடுத்திருக்கலாம். கடைசிப் பக்கத்தில் பவானி ஆழ்வாப் பிள்ளையின் பெயரில் ஏற்பட்டுள்ள தவறு உட்டப், ஆங்காங்கு தலைகாட்டும் சின்னத்துவமுகள் தவிர்க்கவேண்டியன.

கட்டுரைகள் வெவ்வேறு பத்திரிகைகளில் பல ஆண்டுகால இடைவெளியில் வெளிவந்தவை என்பது உண்மையே ஆயினும் நூலாகத் தொகுக்கையில், சில மாற்றங்கள் அத்தியாவசியமாகின்றன. குறிப்பாக, தலையங்குங்களை மீஸ்பரிசீலனை செய்திருக்கலாம். அட்டைப் படங்கூட, இது ஒரு பாடநூலோ என்ற மயக்கத்தை ஒருகணம் ஏற்படுத்திவிடுகிறது.

சிறுவர் கதைத் தொகுதியை அன்றைய சிறார்களான

தனது பிள்ளைகளிடம் கொடுத்து வாசிப்பித்து, தனது குறிப்புகளோடு, அவர்களது இரசனைக் குறிப்புகளையும் பதிவு செய்திருப்பது, கே. எஸ்ஸின் சிறப்பான எடுத்துக் கூறும் முறைமையைச் சுட்டுகிறது.

தேடல், கண்டைதல் என்பன எழுத்தின் முயற்சிகள். அவற்றை வாசகர் மத்தியில் கொண்டு சேர்த்தல் - இரசனை உணர்வைத் தூண்டுதல் என்பன கே. எஸ் போன்றோரின் அரும்பணி பட்டப்பாளியின் ஆக்க ஆளுமையை ஆராய்தல், அறியத் தருதல் என்பனவும் இதனுடன் கூடவே நடந்தேற்றுவன!

60-80 காலப்பகுதியில் சிறுக்கதைகளின் வளர்ச்சிப் பாதை எத்தனையது, வெளிவந்த படைப்புகளின் பொதுப் பண்புகளும் தனித்தன்மைகளும் எவ்வாறனவை என்பதை இந்நால் துலக்கி நிற்கிறது. அன்றே, கே. எஸ்ஸிடம் கூர்மை, அழுத்தம், நெகிழிப்புவத்தன்மை எல்லாம் தேவையான அளவில் கலக்கப்பட்ட எழுத்து இருந்தது என்பதற்கும் இந்நாலே சான்று! இலக்கியத்தின் பண்புகள் எப்போதும் மாறிக்கொண்டிருப்பன, அளவுகோல்களும் தான். ஆயினும் மாறாத இதயசுத்தியுடன் ஈழத்துக் தமிழ் இலக்கிய வரவுகளை ஆங்கில மொழிமூலமும் இடையறாது பதிவுசெய்யவர் கே. எஸ்!

பத்தி எழுத்தாளர் என்று தன்னை அழைத்துக் கொள் கின்றவரும், இன்று நாம் தரிசிக்கின்ற மென்மையான பண்பாளருமான கே. எஸ். சிவகுமாரன் அவர்கள், ஏறத்தாழ மூன்று தசாப்தங்களுக்கு முன்னர் கொண்டிருந்த திறனாய்வு நோக்கு, வியப்பையும் மகிழ்ச்சியையும் ஒருசோத் தருவது! இந்நால், சிறுக்கை இலக்கியத்துக்கு மட்டுமல்ல நூலாசிரியரின் தீர்மைக்குமான ஓர் அவண்மெனில், அது மிகையாகாது!

രക്ഷയിൻ സീറിപ്പിൽ നിന്നുവണ്ണേക്ക് കണ്ടാர്

- கனப்பிட்டி க. அருமைநாயகம்

ஆணி பிறந்தாய் அந்தோ நீவெங்கள்
ஆணிய்பொன் சிவுத்தமிழ் அம்மாவை ஏன்பிரித்தாய்
விழிகளில் கண்ணீர் வழிய முளிக்கின்றோம்
ஒனிகுநு விளக்கின்று அணைந்துனால்.

சொற்பொழிவால் நற்செயலால் தமிழ் உலகங்கும் பெற்றீர் கெளரவத்தை கலாநிதிப் பட்டத்தை அன்னோ ஆண்மிக அரும்பணி யாற்றுகையில் வென்றானே காலன் விழைந்து.

கல்வியிற்பணி, கோவிற்பணி, சமூகப் பணி யென்று நல்லபணி நாள்தோறும் நாட்டுக்காய் செய்து ஊரும் உலகும் உண்மையை உணர்ந்ததனால் பேரும் புகழோடும் வாய்ந்தீர்மா.

வன்முறைகள் வானுயர் வாட்டமுற்று பலரோடு
எண்ணத்தில் கண்ணாக எதுக்கும் ஏங்காது
கொள்கைக்காப்பிள்ளைக்காப்பேறிலுக்காப் வாற்ந்து
வல்லானடி சேர்ந்தனன்யோ விரும்பி.

உங்கள் ஆளுகைக்கு இணையே இல்லையாம்மா
மங்கா அறிவாற்றலுக்கு மினை யேதும்மா
பொறுவைப் பொலிவோடு திறக்க ஒனிவிச்
ஏக்குவு பெற்று வாழ்ந்தீர்மா.

பின்னைகள் அழுதனார், பெறியோர் அழுதனா சொல்லொண்ட சோகத்தில் துமிமுல கழுத்து இம்மையில் செய்த இறைவனி யதனால் அம்மாவின் ஆத்மா சாந்தியைடும்.

முதுகலைஞர் தேசிய விருதன் நதி மூலம், ரிசி மூலம் இது தாங்க.

முதுகலைஞர் தேசிய விருதன் நதி மூலம், ரிசி மூலம் இது தாங்க.

தமிழ் மேடை நாடகங்கள் பற்றி எழுதுபவர்களும், பேசுபவர்களும், கொழும்பு மற்றும் மலையக நாடகக் கலைஞர்கள் குறித்து குறிப்பிடுவது குறைவாகவே இருக்கும். அவர்களின் குறைவான குறிப்புகளில் கூட குதர்க்கமான நெயாண்டிகள் நீரின் மீது என்னெண்மாக மிதக்கும்.

“அட இவுகளா? அசல் சினிமா நகல்கள்” இப்படி அந்த கிண்டல் எண்ணென்ப மிதப்பல் போடும். அநேகமாக பல்கலைக் கழக மட்ட ஆய்வாளர்களின் அதிரடி வீச்சே இவ்வாறாக அமைகின்றது.

ஆனால் 17/07/08 அன்று கொழும்பு பழைய நகர மண்டபத்தில் கொழும்பு நகர நாடகக் கலைஞர்களின் நடுவில் ஓர் ஏறிகுண்டு வீச்சு இடம் பெற்றது.

“ஜேயோ! அம்பாடி எத்தனை பேர்....” என்று கதறி மாரடித்து மண்டையை பிடிந்கிக் கொள்ளாதீர்கள். அந்த ஏறிகுண்டு தாக்குதலில் ஈடுபட்டவரும் ஒரு சிரேஷ்ட நாடகக் கலைஞர் தான். அக்கினிப் பூக்கள் போன்ற தொழிலாளர் வர்க்க நாடகத்தை மேடையேற்றிய அந்தனி ஜீவாவே அவர். தமது சமகால நாடகக் கலைஞர் கலைச் செல்வன் மீது தான் இந்த ஏறிகுண்டு வீச்சினை அவர் நடத்தினார்.

கலைச் செல்வன் கொழும்பு வாழ் ஒரு நாடகக் கலைஞர். இவருக்கு முதுகலைஞர் தேசிய விருது கிடைத்திருக்கிறது. தேசிய ஜெக்கிய கலைஞர் சம்மேளனம் பாராட்டும் கெளரவழும் வழங்கி கலைச் செல்வனுக்கு விழாவொன்றினை நடாத்தியது இவ்விழாவிலே அந்தனி ஜீவாவின் ஏறிகுண்டு வீச்சு இடம் பெற்றது.

‘கலைச் செல்வன் நாடகக் கலைஞராக நடிக்கத் தொடங்கினாலும் நடிப்பில் சினிமா மோகமே தேங்கிக் கிடந்தது’ இத்தகைய கருத்துப்பட அந்தனி ஜீவா தனது உரையில் குறிப்பிட்டார்.

“கிழிஞ்சுது போ. என்னா ஆனு ஜயா நீரு. ஒரு சின்ன விமர்சனத்தைப் போயி ஏறிகுண்டு வீச்சு அது இதுண்ணு வவத்துல புளியைக் கரைச்சிப் போட்டோ” என்று நெஞ்சுலே கைவைத்து வாசகர் புலம்புவதை உணர முடிகிறது.

இது சிறிய விமர்சனம் அல்ல. கொழும்பு வாழ் மேடைக் கலைஞர்களை மனத்தளவில் ஆட்டிப்படைக்குமொரு சமாச்சாரம்தான், அவர்கள் நடிப்பின் மீதான ஏறிகுண்டு வீச்சுதான்.

ஆனால் முதுகலைஞர் கலைச் செல்வன், அந்த ஏறிகுண்டு வீச்சையும் ஒரு சுமகமான விமர்சன கருத்தாடலாகவே ஏற்றுக் கொண்டார். அந்த ஏற்படைமை சபாஞ்சிப் போட வைத்தது.

இந்திய தமிழ்சினிமா, சஞ்சிகைகள், ஆக்க இலக்கியங்கள், பகுத்தறிவுச் சிந்தனைகள் பெருமளவில் ஈழத்தமிழர்களை ஈர்த்தன என்பதை மறுத்தல் முடியாது. ஏனெனில் அப்போது இவையெல்லாம் இங்க சாதாரண விதத்துக்கள்.

கொழும்பு வாழ் கலைஞர்கள், ஆக்க இலக்கியவாதிகள், பகுத்தறிவுச் சிந்தனையாளர்களை இவை ஆழாக ஊடுருவின.

இந்தியத் தமிழர்கள், மலையாளிகள், மூஸ்லிம்கள் ஏராளமாகவே கொழும்பு நகரில் வாழ்ந்து வந்தனர். அவர்களை வெகுவாக இவை ஈர்த்தன. சீர்திருத்தச் சிந்தனைகள், மொழிப் பற்றான இலக்கியங்கள் தமிழ் நாட்டில் தீயென எழுந்தபோது கொழும்பு நகரிலே அத்தீப்பொறிகள் அதிக அளவில் சிதறின. அவை திரையோவியங்களானபோது இங்குள்ள இளைஞர் களின் இதயங்களை அவை வென்றன. கலைத்துவமிக்க இதயம் படைத்தோர் தமது வசதிக்கு ஏற்றதாக அமைந்த நாடகங்களின் மூலம் தமது உள்ளக்கிடக்கையை வெளிப்படுத்தலாயினார். பராசக்தி, மனோகரா, இரத்தக் கண்ணீர், சொர்க்கவாசல் என தொடர்களிற் அத்திரைக் காவியங்களின் நீளசாதிம் தொடர்ச்சி யானதாகும். கலைச் செல்வன் போன்ற கலைத்துவமிக்க வளரினாம் இதயங்களில் இவை ஆழாக வேரோடின. இக்கலைஞர்களின் ஆரம்பஉணர்விற்கு சினிமாதான் ரிசி மூலம் ஐங்கு ஆண்டு காலத்தில் படிப்படியாக ஏற்பட்டுவிட்ட வளர்ச்சி முது கலைஞர் விருதினை அவருக்கு தந்திருக்கிறது. அவர் வரலாறு தனி ஆவணமாகின்ற போது இடர்களும், துயர்களும் போராட்டங்களும் அங்கே படிக்கல்லாகி இன்றைய உயர்த்தை கண்முன் நிறுத்தும்.

‘பாராட்டுக்கள்!

அது கிடக்கக்கூடும். சுகக் கலைஞர்கள் அந்தனி ஜீவாவைப் பார்த்து “ஏலே! என்ன சினிமான்னா உமக்கு அவ்வளவு எளக் காரமா போய்த்தூ” என்னு சட்டை கை நீளத்தை மடிக்க முற்பா தீர்கள். மனுஷன் சும்மா சீண்டி வைச்சிருக்கார் அதுதான் இவ்வளவு எழுதவைத்தது. சீண்டல்கள் உண்மைகளை தேடி ஒட்டவைக்கும்.

மாற்றுக் கருத்தும், இரட்டிப்பு மாத்திரையும்

ஏறுவெயில், வாழ்வின் மீதான எளிய பாடல்கள், கள்ளிக்காடும் செம்பொடையானும், ஒரு இவையின் மரணம், கதை ஆண்டு ஆகிய கதை, கவிதை படைப்புக்களைத் தழுத்தமிழ் இலக்கியத்திற்கு பங்களிப்புச் செய்தவர் மலித்.

‘எழுத்து விற்பனைக்கு அல்ல’ என்று அடித்துச் சொல்லும் ஆக்க இலக்கிய பிரம்மா, மாற்றுக் கருத்துச் சிந்தனையாளர். இவருடைய படைப்புக்கள் அனைத்தும் இச்சிந்தனைக்கு அமைவான படைப்புக்கள்.

மஜீத்தின் ‘கதை ஆண்டு’ 37 – பக்கங்களைக் கொண்டது. இதனை ஒரு புதினம் (நாவல்) என்கிறார் மஜீத். இதென்ன கூத்து 37 பக்கங்களில் ஒரு நாவலா? நமது புருவங்கள் நிமிர்கின்றன.

“அடக்கடவுளே! அது எப்படி” என்ற அங்கலாய்ப்புடன் நாலைப் பார்க்கிறோம்.

மஜீத் சொல்கிறார்.

‘கட்டுக் கட்டாய் எழுத்துக்களை குவித்துவிட்டு வாசிப்போரை திக்குமுக்காட வைக்கும் நோக்கத்திற்கு எதிரான பல சிறுசிறு நிகழ்வுகளை கதையாடி இயங்கும் இப்பிரதி எழுதப்படாத பெருங்கதையாடல்களை தன்னிடம் பதுக்கி வைத்திருக்கிறது’

மாற்றுக் கருத்துக்கள் என்றாலே பெரும்பாலானவர் களுக்கு அலர்ஜி. என்னடா இது, இந்த ஆளுக எழுதுகிற சமாச்சாரங்கள் ஒன்றும் விளங்குவதில்லையே’ என்று தலைக்கேசத்தை பியத்துக் கொள்வார்கள் அவர்களை ஒதுக்கியும் வைத்துவிடுகிறார்கள்.

இலக்கியம் குறித்தும், அதனை எவ்வாறு படைப்பது குறித்தும் இன்று பல சித்தாந்தங்கள் நம்மிடையே நிலவுகின்றன. என்றாலும் இந்த விரிசல்களுக்கெல்லாம் மேலாக அது மக்களுக்காக என்ற ஒற்றுமைக்குரல் ஒலிக்கிறது. அது ஆளைக்கவிழிக்கும் ஆயுதமாகவும் மாறுகிறது.

எதை படைப்பது? எப்படி படைப்பது? என்ற நீண்ட கால இலக்கியச் சமர் ஓய்ந்தபாடாக இல்லை. வாழ்வியல் பரிணாம தத்துவம் அதனை ஓய்வுகொள்ள விடாது.

மக்களுக்காக எழுதுவதானால் எளிதாகவே, விளங்கிடவே எழுதிடல் வேண்டும்! என்பது ஒருமித்த கோஷம். மாற்றுக் கருத்துக்கமைவான ஆக்கங்கள் உயிர்ப்புடன் எழுகின்றபோது அதை மூடிட, மன்மூடிப்போகச் செய்ய பிரயத்தனங்கள் ஒற்றுமையாக வீறவுடன் எழுகின்றன. இருட்டடிப்பு பெரும் ஆயுதமாக அனைத்து குழுக்களின் காங்களிலும் அரியனை பெற்றுக் கொள்கிறது.

இந்த மாற்றுக் கருத்தினை ஒரு சமூக உரையாடலாக்கு வோம் என எந்தக் குழுவும் நினைப்பதில்லை எல்லோரும் எலிகளாகி காச்சிலுக் கென கத்தி மாற்றுக் கருத்தென்னும் பூனையாரை என்ன செய்யலாம் என்று நாடாளுமன்றத்தில் கருத்தாடல் நடத்துவார்கள். பூனையாருக்கு யார் மனி கட்டுவது எப்படி கட்டுவது என்பதுதான் பெரும் இலக்கியச் சமராக நடைபெறும்.

எவி கூட்டத்திலும் ஒரு மாற்றுக் கருத்தாளன். அவன் ஒரு யோசனை சொல்வான் செயல்படுத்தவும் செய்வான்.

“பூனையார் பால் குடிக்கட்டும். அதில் தூக்க மருந்தை கலப்போம். ஜயா தூங்கிவிடுவார். மனியை கட்டி விடுவோம்.”

“அடிச்சுக்கை நல்ல சித்தாந்தம்” எலிகளின் நாடான மன்றத்தில் சட்சட்டவென கைத்தட்டல்.

இலக்கிய உலகில் ஆய்வுகள் என்ற பெயரில் இப்படித் தான் இருட்டடிப்பு தூக்க மருந்து கொடுத்து விடுகிறார்கள்.

என்னதான் இருட்டடிப்புச் செய்தாலும் உண்மையான மாற்றுக் கருத்தே உலகை வென்று கொண்டிருக்கிறது.

அதீத கற்பனையும் சீனிமா அழகியலும்

“அவர் நல்ல விமர்சகர்!”

“எதை வைத்துச் சொல்லார்?”

“மனுஷன் தமிழ்ப் படங்களிலே யதார்த்தமே இல்லைன்னு பிச்சுப்” புடுங்கிறார்.

“அப்பிடி என்ன புடுங்குறார்?”

ஒரு கதாநாயகனும் கதாநாயகியும் ஒரு கட்டிடத்திலே குந்தியிருக்கிறாங்க. திடீரென எழும்பி வெளியே வாராங்க. அப்பத்தான் மேல்தட்டு உடைந்து விழுது.

“ஆண்டவுளே! உயிர் பொழைச்சாங்களே அதைச் சொல்லுங்க”

“இழுவதான். இதுல யதார்த்தமே கிடையாது ஓய், தமிழ்ப் பட சம்பவங்களெல்லாம் இப்படித்தான். இது மாதரி எங்கே யாவது நடக்குமா? இப்படித்தான் நம்ம விமர்சகர் கேட்டு விளாக விளாகன்னு விளாசி இருக்கார்.”

“அடக்கடவுளே என் நடக்காதுன்னு கேட்கிறேன் அமுத சுரபி ஆசிரியர் கலைமாமணி விக்ரமன் ஒரு சிலிர்க்க வைக்கும் சம்பவத்தை சொல்லியிருக்கார். ஒரு சிறப்புக் கூட்டம் நடந்து கிட்டிருக்கு. கலைமாமணியும், நாராண துரைக் கண்ணனும் சுவாரஸ்யமாக பேசிக்கிட்டிருக்காங்க. அறிஞர் வெங்கட்நாத சர்மா கொஞ்சம் தள்ளி, ஒரு காற்றாடிக்கு கீழே நாற்காலியிலே குந்தியிருக்காரு எழுத்தாளர் கல்கி வரணுமேன்னு எல்லோரும் எதிர்பார்த்துக்கிட்டிருந்தாங்க. வெ. சாமிநாத சர்மா என்ன நெனைச்சாரோ தெரியல்ல, திடீர்ஸ்னு எழுப்பி பேசிக்கிட்டிருந்தவங்களை பார்த்துப் போவ ஒரு அடி எடுத்து வைச்சார். அந்தக் கணமே அவர் தலைக்கு மேலே இருந்த பெரிய காற்றாட அறுந்து தடால்ஸ்னு அவர் குந்தியிருந்த நாற்காலி மேலே உழுந்து அதை ஒடைச்சி தள்ளியிருச்சி.”

“அம்மாடி!”

“பொன்னியின் புதல்வர்” என்ற பொத்தகத்திலே சுந்தா கதை எழுதியிருக்கார்.

இதோ அவர் இதைத்தான் எழுதியிருக்கார். ‘வெங்கட சாமிநாத சர்மா நாற்காலியில் அமர்ந்திருந்தாலோ அல்லது எழும்பி நகர்ந்ததில் ஒரு நாயிகை தாமதம் ஏற்பட்டிருந்தாலோ என்ன நடந்திருக்கும் என்று கலங்கி எல்லோரும் சிலிர்த்துப் போனார்கள். அப்போதுதான் கல்கி வந்தார். நடந்ததை அறிந்து நடுநடுங்கிப் போனார். இப்படி நிஜமாய் ஓர் அதிசயம் நடந்திருக்கிறதே இதுமாதிரி ஒரு சம்பவத்தை நாம் எழுதினால் என் நம்பாட்டேன் என்கிறார்கள். அதீதமான கற்பனை என்று அடிச்சுக்கை கொள்கிறார்களே என்று கேட்டார்.

தீண்ணைப் பேச்சு வீரர்கள்

“பேச்சு மொழியில் எழுதுவதும், பிறமொழிச் சொற்களை கலந்து எழுதுவதும் பேசுவதும் தமிழின் புளித்தத்திற்கு களங்கம் ஏற்படுத்துவதாகும். நம் கலாசார சாறியும் ஆபரணங்களும், மஞ்சள், பூக்களோடு நெற்றித் திலகமுமிட்டு, கூந்தலை ‘கீராப்’ வெட்டிக் கொண்டிருந்தால் தமிழ்ப் பெண்மை எப்படி புளிதம் கெட்டதாகத் தோன்றுமோ அப்படித்தான் இதுவும்...”

தமிழ்ப்பாளி அடிச்சுக் கொன்னார்.

“அவர் சொல்வது சரிதானா?” மனதிற்குள் சங்கடமான கேள்வி அலைகள் பிரவாகமெடுக்கின்றன.

கமில் சுவலபில் என்ற செக்காட்டு தமிழ்நிரு ஒரு மொழியின் வளர்ச்சி எப்படி ஏற்பட்டிகின்றது என்பது குறித்துக் கூறிய மொழிகள் நினைவுவைகளாக மோதுகின்றன.

“புதிய புதிய கண்டுபிடிப்புகள் புத்தம் புதிய சொற்களை கலைச் சொற்களாக தருகின்றன. அநேகமாக ஆங்கிலம், பிரான்சியம், யப்பான் மொழிகளின் மண் மணத்துடனே அவை பிரசுவமாகின்றன. இவற்றை தம் மொழிபுடன் இணைத்துக் கொள்ளும் மொழிகளே சட்சட்டவென வளர்கின்றன. நீண்ட காலம் உயிர்ப்புடன் நிகழ்கின்றன.

“அட்டே அப்பிடியா சமாச்சாரம். அவர் உண்மை தெரியாமல் சொல்லியிருக்கிறார். நவீன கண்டுபிடிப்பு நவீன கண்டு பிடிப்பு ன்னு புலம்பித் தீர்க்கிறோமே. அதையெல்லாம் தமிழன் என்றோ கண்டு பிடித்து விட்டான். அம்மொழியிலா சொற் களுக்குப் பஞ்சம் கன்றாவி! உங்க வாதத்தை உடைப்பிலே போட! நம்ம புராணத்துலே இல்லாத தகவல்களா, சங்கப் பாடல்களிலே இல்லாத சொற்களா? தட்டுனால் திறக்கப்படும் னு யேசுநாதர் சொன்னமாதிரி தேடனும், தேடனும். அப்பதான் கிடைக்கும்.

சரியாக சொன்னாங்க. உங்களை மாதிரி விசயம் தெரிந்த நாலுபேர் நவீன பிறமொழி சொற்களுள் பொருத்தமான தமிழ்ச்

சொற்களை ஆங்கு நாலாக தேடி கொடுத்தீங்கன்னா தமிழுக்கு நற்பணி செய்ததாக இருக்கும்.

“ஏதுங்க நேரம்?”

பேசரதோட உங்க பொறுப்பு முடிஞ்சுதுன்னு சொல்ளாங்க”

“ஆமா! ஆய்வாளங்கதானே தேடனும்”

அதுசரி நல்ல தமிழிலே பேசிக்கிட்டிருந்தீங்க திடுதிப்புன்னு பேச்சுமொழிக்கு போய்டெங்களே!”

“ஹி ஹி ஹி என்ன பண்ரதுங்க நாக்கு ரொம்ப நேரம் ஸ்ரேயிட்டா நிக்குது இல்லே. ஹி ஹி ஹி.

வினாக்கள்

வரசிக்கத்திற்கோ

எஸ்.வாணா முனிக்கார்ட்

மரணத்தின் நிழல் வெறித்த
மயானத் தெருக்களில்
நடந்து திரிகிறேன்

என் மரணத்தின் தமுவலை
நெருங்கும் நாட்களின்
இடைவேலைகளை
கணக்கிட்டுக் கொண்டு....

வாழ்வு பற்றி
இறைவன் வரைந்து விட்ட
இளங்களின் தோரணையை
மனித யதார்த்தத்தின் எழுத்துக்களை
எழுப்புகளே பொறுக்கி எடுக்கின்றன.

மனிதும் உருகி
இசை மீட்டும் வீணையின் நூற்பு
நறுக்கப்பட்டு
விசை உலர்ந்து கிடக்கிறது

போர் நிறைந்த பூமியில்
சயனித்த உயிர்களின்
மரண ஊர்வலத்தில்
உறவுகள் யாரும் இல்லை.

பிணங்களே யாசிக்கிறேன்
ஆயது தோழுமையில்
பிரளையம் கசிந்து கொண்டிருக்க
தீணம் தீணம்
மரண ஊர்வலம் நிகழுகிறது.

நூனம் 100ஆவது இதழ்

நூனம் செப்டம்பர் இதழ் 100ஆவது - சிறப்பிதழாக அதிக பக்கங்களுடன்
மலரவிருங்கிறது. படைப்பாளிகள் தங்கள் படைப்புக்களை 15.08.08க்கு
முன்னர் அனுப்பி உதவுமாறு வேண்டுகிறோம்

- ஆசிரியர்

இரேம்சந்தின்
“தாசபுரின் கிணறு”
 ஒரு பார்வை

- பா. நிசாந்தி, கொ/ விவேகானந்

ஙவீன அடிமைத்தனமும் மனித நாகரீகத்திற்கு மாறான துமான சாதியமைப்பினை கட்டிக்காப்பதில் வன்முறைக்குக் கணிசமான பங்குண்டு. வன்முறையானது அவ்வவ்போது தென்னிந்திய மாநிலங்களிலும் எமது பிரேதசங்களிலும் எமது மக்கள் குடியேறிய வெளிநாடுகளிலும் தலைதூக்குகிறது. மலம் உண்ண வைத்தமை, பெண்களை நிர்வாணமாக விரட்டியமை போன்ற இழிசெயல்களை “உயர்ந்த” மக்கள் நடத்திக்காட்டியமை சமீபத்திய வரலாறு. சாதியமைப்பை பேணிக் காப்பதில் மதங்களும், முதலாளித்துவம் போன்ற அரசியலும் பொருளாதாரமும் கலந்த செயற்பாடுகள் தொடர்ச்சியாகப் பங்காற்றி வருகின்றன.

ஆனால் சாதியமைப்பை எதிர்ப்போர் வாளைக் கையில் எடுக்கவில்லை. பேணாவையே தமது ஆயுதமாகக் கொண்டனார். அவ்விதம் செயற்பட்டவர்களில் நமது நாட்டில் பொருளிக் ஜீவா, டானியல், தெணியான் என்பவர்களின் பங்கு குறிப்பிட்டத்தக்கதாகும்.

க. பொ. த (சாதாரண தா) ஆங்கில இலக்கிய பரீட்சைக் காகப் பாடநூலொன்றில் பிரேம்சந் (Premchand) என்பவரால் எழுதப்பட்ட தாகூரின் கிணறு (Thakur's well) என்றொரு சிறுக்கையைப் படித்தேன். சாதியமைப்பை சாடுகின்ற சிறுக்கை யொன்றாக அது காணப்படுகின்றது. இக்கதை 1930 ஆம் ஆண்டையில் எழுதப்பட்டு ஆங்கிலத்துக்கு மொழியெய்ப்பு செய்யப்பட்டதாகும். இந்தியாவில் சாதியமைப்பைச் சாடுகின்ற முறையில் எழுதப்பட்ட இதனை “ஞானம்” வாசகர்கட்டு அறிமுகம் செய்யும் முயற்சியே இது.

இக்கதையின்படி ஒடுக்கப்படும் சாதியமைப்பினருக்கு இழைக்கப்படும் கொடுமைகள் ஜோகு, காஞ்சி என்னும் இரு கதாபாத்திரங்களுக்கூடாக வெளியிப்படுத்தப்படுகின்றது. இக்கதையின் ஆரம்பமே நோய்வாய்ப்பட்ட கணவர் ஜோகுவிற்கு அருந்த தண்ணீருக்காக மனைவி காஞ்சி பலமைல் தூரம் சிரமத்துடன் நடந்து சென்று வருகிறார். ஆனால் அந்நீரில் தூர்நாற்றமெடுக்கவே அதை அருந்த முடியாமல் ஜோகு தவிக்கிறான்.

இசுசந்தரப்பத்திலேதான் கதாசிரியர் ஊரிலே ஒடுக்கப்பட்ட சாதியினருக்கு இழைக்கப்படும் அடக்கமுறைகள் பற்றி விபரிக்கிறார். சாதியினிலினைக்கு இவர்கள் ஊர்மட்டும் விதிவிலக்கல்ல. இங்கும் ஒடுக்கப்பட்ட சாதியினரைத் தீண்டத்தகாதவர்களாகவே கருதுகின்றனர். இவர்களுடைய ஊரிலே வளமான இரு கிணறுகள் இருந்த போதிலும் அக் கிணறுகள் ஒடுக்கும் சாதியினருக்கு உரித்தானவையாகவே காணப்படுகின்றன. ஒடுக்கப்படும் சாதியினர் கிணற்றிலிருந்து நீரைப்பெற வேண்டுமெனில் அதற்கான வெகுமதி செலுத்த வேண்டும் அல்லது “உயர்ந்த” சாதி எனத்தம் மைப் புகழும் ஒடுக்கும் சாதியினர் நீரை அள்ளி இவர்கள் பாத்திரங்களில்

ஊற்றுவேண்டும். ஒடுக்கப்படுவோர் சேற்றிலே கால் வைத்தால்தான் ஒடுக்குவோர் சோற்றிலே கைவைக்க முடியுமாயினும் இச்சாதியினர் நீரைக்கூட இவ்வொடுக்கப்படும் சாதியினருக்கு வழங்க மறுக்கின்றார்.

வறுமைக்கோட்டிற்கு கீழே வாழும் இவ்வொடுக்கப்படும் சாதியினர் நீருக்காக பலமைல்தூரம் நடக்கக வேண்டிய தூர்ப்பாக்கியநிலை இங்கே எடுத்துக்காட்டப்படுகிறது. ஒடுக்கும் சாதியினரின் சட்ட ஒழுங்குகளுக்கு மீறி ஒடுக்கப்படும் சாதி யினர் ஊர்க்கிணற்றில் நீரெடுக்கச் சென்றால் அவர்களின் நிலை அவலத்துக்குரியதே. கைகால்கள் அடித் துடைக்கப்பட்டு ஊன்றுகோலோடு நடப்பவர்களும் உண்டு. இவ்வாறு சாதியமைப்பில் தம்மை “உயர்ந்த” வர்களாகக் கருதி மனப்பால் குடிக்கும் இவ்வொடுக்கும் சாதியினர் உண்மையில் பண்பால் உயர்ந்தவர்கள் அல்லர். ஊரிலே திருட்டு, எளியவனின் பொருளை அபகரித்தல், விற்பனைக்குரிய பொருட்களில் கலப்படம் செய்தல், குதாட்டம், காமம், ஊழல் போன்ற இழிசெயல்களை செய்யும் இவர்கள் எவ்விதம் இவ்வயர்ந்த பிறப்புக்களானார்கள்?

இவர்களால் இழைக்கப்படும் கொடுமைகளை அறிந்தி ருந்தபோதிலும், நோயற்ற கணவரின் தாகத்தை தணிப்பதற்காக ஒரு குடமேனும் நல்ல தண்ணீரைப் பெறுவதற்காக, காஞ்சி ஒடுக்கும் சாதியினரின் வரையறைக்குள் நுழைகிறாள். ஆதவன் மறைந்து இருள் ஊரைப்பற்றிய பின் குத்துடன் தாகூரின் கிணற்றிச்கு அருகிலுள்ள புதரில் ஒரு குடம் தண்ணீருக்காக, பலமணி நேரம் தவம் கிடக்கிறாள் இந்தப்பேதை.

வாசலிலே ஆடவரின் கலகலப்பு அடங்கியின், ஒடுக்கும் சாதியின் இரு பெண்கள் கிணற்றிச்சிலில் பேகம் சத்தம் காஞ்சியின் காதுகளிலும் விழுகிறது. இவ்விரு பெண்களின் பேச்சிலிருந்தும் ஒடுக்கும் சாதியிலுள்ள ஆண்மகள்கள் தம் வீட்டுப்பெண்களையும் அடுமைகளாக நடத்துகின்றனர் என்பதை அறியவும் காஞ்சி ஒருகணம் திகைத்து மறுகுகிறாள். இவ்வொடுக்கும் சாதியினர் எவ்விதத்தில் உயர்ந்தவர்கள் என்று காஞ்சியின் சிந்தனையில் கேள்விக்குறி மின்னலாய் பளிச்சிட்டு மறைய வந்த கருமை கண்ணாயிருக்கிறாள்.

அவ்விரு பெண்களும் வீட்டினுள் நுழைந்த பின், புதரிலிருந்து தன்னை வெளிப்படுத்திக் கொண்டு காஞ்சி பயத்துடனும் வேகத்துடனும் கிணற்றிச்சையை நெருங்கி வாளியை கிணற்றுக்குள் இறக்குகிறாள். அக்கணத்தில் வீட்டிலிருந்து தாகூர் வெளிவர, அவரைக்கண்டு திடுக்குற்றவளின் கையிலிருந்து கயிறு நழுவ, வாளி தண்ணீருக்குள் பெருஞ்சத்தத் துடன் விழுகிறது. இருளின் வண்மையால் இவளை அடையாளங்கண்டுகொள்ளமுடியாமல் தாகூர் “யாரது?” என காஞ்சிக்கவே சுயநினைவு வந்தவளாய் அவ்விடத்தைவிட்டு

பின்னலாம் பறக்கிறாள். வீட்டை வந்தடைந்த அவள், நோயுற்ற அவள் கணவன் ஜோகு அம் மாசடைந்த நீரையே அருந்துவதைப் பார்க்கையில், இவள் விழி ஓரமாக இவளையும் அறியாமல் நீர் சொட்டுகிறது என கதையாசிரியர் கதையை முடித்துள்ளார்.

இக்கதையினுடாக பிரேம்சந் நமக்கு சொல்லவருவதென்ன? குடிதண்ணீர்ப்பிரச்சனையா? குடிதண்ணீர்க்கூட ஒடுக்கப்படுவோருக்கு கிடைப்பது மிகவும் கடினமான விடயம். இது ஒடுக்கப்படுவோர் அனுபவிக்கின்ற பல துண்பங்களில் ஒன்று மட்டுமே. கதாசிரியர் தனது எழுத்துமூலம் சமுதாயத்தின் மனக்சாட்சியைத் தட்டியெழுப்ப முயற்சிக்கிறார். அழுதங்களை யும் அதிகாரத்தையும், பணத்தையும் தமிழிடம் வைத்திருக்கும் ஒடுக்குவோர் அமைதியான உரிமைப்போராட்டங்களை சாத்வீக மான முறையில் எதிர்கொள்ளமாட்டார்கள் என்பது வரலாறு சொல்லும் செய்தி. ஆயினும் பிரேம்சந் அமைதிமுறையில்

நம்பிக்கைகொண்டவராகத் தென்பட்டாலும் ஒடுக்குவோரின் “தகுதிகளை” த் தோலுரித்துக்காட்டுவதில் துணிவள்ளவராக இருக்கிறார். பிராமணங்கும் சூதாடுகிறான் எனக் கூறவும் அவர் பின்னிற்பதில்லை.

தான் வாழும் சமுதாயத்தின் குறைபாட்டினை அச்சமுதாயத்திற்குச் சுட்டிக் காட்டுகின்ற ஒருமுக்கிய கடமையை இவர் நிறை வேற்றியுள்ளார். ஆங்கில மொழியிலும் இச்சிறுக்கதை இருப்ப தனால் உலகெங்கும் அறியப்பட வாய்ப்புண்டு. அதன் வழியாக செல்வாக்கின் இருப்பிடமாகத் தன்னை காட்டிக் கொள்ள முயற்சிக்கின்ற ஒரு சமுதாயத்தின் அருவருப்பான பக்கம் வெளி யுலகத்திற்கு தெரிய வருகிறது. அச்சமுதாயத்தின் நாகரீகமும் பண்பாடுகளும் நகைப்புக்கிடமாகின்றன. தவறு களைச் சுட்டுவது சீர்த்திருத்தமுயற்சியாகப் பார்க்கப்பட வேண்டு மேயன்றி குற்றஞ்சாட்டும் முயற்சியாகக் கொள்ளப்படலாகாது.

பசி தின்று தொன்றெத்த என் 30ம் நாள் 000 நன்ஷும் திவுசுமாற் - ஏதாட்டை

அறந்த குரியனின்
நெஞ்சுக்குள்
சில கணங்கள்
சக்கரையானது.....
வரலாற்றின் ரமாற்றுவித்தை....
அதன் குஷ்டங்கள்
சிதறிப் பரவின
என் தேநீர் கோப்பையெங்கும்....
நாற்காலியின் வலது விலாவில்
விடுதலை மேகம் பொறுவதாய்
தாவிக் கொண்டிருக்கும்
தத்தாரி மாடுகள்....
கொஞ்சம் இருந்த சுயத்தையும்
அடகு வைத்தது
13வது கலையரங்கின்
வாள்களின் தலைவன் சாட்சியாக
பச்சை, நீல, சிவப்பின்
இருள் கடையில்...

வாழ்வு வரண்டு போக
ரொட்டி கேட்டு
கையேந்திய எனக்கு...
சொப்பனங்கள் தரப்படுகின்றன...

நான்கு அரசிலை பாதுகாக்க
வாள் சுமப்பவனின்
ஊழி அல்லது கேவலக் கூத்து
கட்டும் கல்லறைக்கு
என் தெரிவுக் குரல்
செங்கல் சுமக்கிறது....

பசி தின்று செத்த எனக்கு
30ம் நாள்
'மானிய மா'
அவர்களின் நாற்காலிகளிலிருந்து
தபாலிடப்பட்டிருக்கிறது...
வாழ்க... என் தெரிவுக் குரல்
ஓழிக... என் வாழ்வு.....

ஸ்மகால கலை இலக்ஷ்ய டிக்ட்சுபாகன்

குறிஞ்சிநாடன்

செல்வி. வனஜாவின் பரதநாட்டிய அரங்கேற்றம்

அண்மையில் செல்வி வனஜாவின் பரதநாட்டிய அரங்கேற்றம் பம்பலப்பிடிட்டிய சரஸ்வதி மண்டபத்தில் மிகவும் சிறப்பாக இடம் பெற்றது. பிரதம அதிதியாக கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத் தலைவர் பேராசிரியர் சபா. ஜெயராஜா கலந்து சிறப்பித்தார். செல்வி. வனஜா திரு. திருமதி. கணேசன் தம்பதிகளின் புதல்வியாவார். ஸ்ரீமதி சாந்தி கணேச ராஜாவின் மாணவியாவார். சிறப்பு அதிதியாகக் கலந்து கொண்ட வாசகி ஜெகதீஸ்வரன் அவர்கள் ஸ்ரீமதி சாந்தி கணேசராஜாவுக்கு பொன்னாடை போர்த்தி கொரவித்தார். நிகழ்ச்சியைப் பார்க்க மக்கள் கூட்டம் மண்டபத்தை நிறைத்திருந்தது.

காலாநிதி உலகநாதன் நவரத்தினத்தின் நூல் வெளியீடு

கலாநிதி நவரத்தினம் அவர்களின் கற்றல் செயற்பாட்டு உளவியல் நூல் வெளியீட்டு விழா கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்க சங்கரப்பிள்ளை மண்டபத்தில் அண்மையில் இடம் பெற்றது. மேற்படி விழாவுக்கு பேராசிரியர் சபா ஜெயராஜா அவர்கள் தலைமை தாங்கினார். கலாநிதி நவரத்தினம் அவர்களிடம் கல்வி பயின்ற ஏராளமான மாணவர்கள் மண்டபத்தில் குழுமி இருந்து அவரைக் கொரவப்படுத்தினார். வரவேற்புரை நிகழ்த்திய மா. கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள் கலாநிதியின் இளைய வாழ்க்கை, போராதனை பல்கலைக்கழகம், அவஸ்திரேலியா பல்கலைக்கழகம், யாழ் பல்கலைக்கழகம் என்பனவற்றில் கற்றதையும் ஆசிரிய சேவையில் ஈடுபட்டு உழைத்து உயர்ந்ததையும் சிறப்பாக எடுத்துக் கூறினார். தலைமையுரையை பேராசிரியர் சபா. ஜெயராஜா நிகழ்த்தும் போது கலாநிதி நவரத்தினம் அறிவைத் தேடுவதில் ஊக்கமுள்ளவர். எதற்கும் அஞ்சாமையும், துணிவையும் கொண்டவர். தனது அறிவை சமூக முன்னேற்றத்திற்கு உவந்தளித்தவர். தேசிய கல்வி நிறுவகத்தில் உயர் பதவியைப் பெற்று அதன் மூலம் கல்வியாளர்களை உருவாக்கியவர். சிறந்த சிந்தனாவாதி என்றும் குறிப்பிட்டார். சைவ கலாநிதி கணேசவிங்கம், திருநாவுக்கரசு கமலநாதன், திரு. கே. கருணாகரன் சட்டத்துரை கே. வி. மகாதேவன் சட்டத்துரை காண்பென். பேராசிரியர் தில்லைநாதன். திரு. திவகர்வாலா ஆகியோர் பாராட்டுரை வழங்கினர். காலாநிதி வ. மகேஸ்வரன் நூலாய்வு செய்தார். கலாநிதி உலகநாதர் நவரத்தினம் அவரது மாணவர்களாலும் உறவினர்களாலும் பொன்னாடை போர்த்திக் கொரவிக்கப்பட்டார்.

கவியரசு கண்ணதாசன் வீழா

அகில இலங்கை கண்ணதாசன் மன்ற ஏற்பாட்டில் கவியரசர் கண்ணதாசனின் எண்பத்தோராவது பிறந்த தினம் கொண்டாடப்பட்டது. மேற்படி விழா கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்க மண்டபத்தில் இடம் பெற்றது. முன்னாள் பாராஞ்மன்ற உறுப்பினர் கொரவ சூசதாசன் அவர்கள் தலைமையுரை நிகழ்த்தினார். அகில இலங்கை கம்பன் கழக அமைப்பாளர் திரு. இ. ஜெயராஜ் அவர்கள் வாழ்த்துரை வழங்கினார். பிரதம விருந்தினராக கொழும்பு மாவட்ட பாராஞ்மன்ற உறுப்பினர் மனோ கணேசன் கலந்துகொண்டார். சிறப்பு விருந்தினர்களாக மேல்மாகாணசபை உறுப்பினர் பிரபா கணேசனும் கலந்துகொண்டார். வரவேற்புரையை கவிஞர் வேலணை வேணியன் நிகழ்த்தினார். ஏசியன் இசைக் குழுவினரின் இன்னிசை விருந்தும் இடம் பெற்றது.

பசுந்தோகை நூல் வெளியீடு

யாழ் பல்கலைக்கழக விவசாய பீட மாணவர் ஓன்றியம் 'பசுந்தோகை' என்ற நூலின் வெளியீட்டு விழாவை நடத்தியது. திரு. யோ. கணதாரன் நிகழ்வுக்குத் தலைமை தாங்கினார். பிரதம அதிதியாக யாழ்ப்பல்கலைக்கழக துணைவேந்தர் பேராசிரியர் என். சண்முகவிங்கம் கலந்து கொண்டு வைபவத்தைச் சிறப்பித்தார். வரவேற்புரையை செல்வி. இ. சஞ்சிகா நிகழ்த்தினார். துணைவேந்தர் பேராசிரியர் என். சண்முகவிங்கம் வாழ்த்துரை வழங்கினார். விவசாய பீடாதிபதி கலாநிதி திருமதி சிவமதி சிவச்சந்திரன் நூலை வெளியீட்டு வைத்தார். துணை வேந்தர் முதற் பிரதியைப் பெற்றுக் கொண்டார். பிரபல எழுத்தாளரும் பவளவிழா நாயகருமான முதறிஞர் சிற்பி சரவணபவன் அவர்கள் நூலின் அறிமுக உரையை நிகழ்த்தினார். விழா மிகவும் சிறப்பாக நடந்தேறியது.

அகிலம் சஞ்சிகையின் கலைவீழாவும் பரிசளிப்பும்

அகிலம் சஞ்சிகையின் கலைவீழாவும் பரிசளிப்பும் அண்மையில் கண்டி இந்து கலாசார மண்டபத்தில் இடம் பெற்றது. மேற்படி நிகழ்வுக்கு கலாநிதி ஏ. எஸ். சந்திரபோஸ் அவர்கள் தலைமை தாங்கினார். பிரதம அதிதியாக மத்திய மாகாண முதலைமைச்சர் கொரவ சரத் ஏக்கநாயகா அவர்கள் கலந்து சிறப்பித்தார். விசேட அதிதிகளாக முன்னாள் இராஜாங்க அமைச்சர் பி. பி. தேவராஜாடன்

மலேசியத் தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கத்தின் 47ஆவது பொதுக்கூட்டமும் 25 ஆம் ஆண்டு தங்க விருதுகள் வழங்கும் விழாவும் அன்றையில் கோலாஸ்லாங்கர் சோபா அரங்கத்தில் பிக்ஸ் சிறப்பாக நடைபெற்றது.

இந்த நிகழ்வில் “மலேசிய – சிங்கப்பூர் இலக்கிய மாநாட்டுக் கட்டுரைத் தொகுப்பு நூலும், 2007 மலேசியத் தமிழ் இலக்கியம் கட்டுரைத் தொகுப்பு நூலும் வெளியிடப்பட்டன. இவ்விரண்டு நூல்களும் வெளிவரத் தேவையான பொருளுத்திய முன்னாள் துணையமைச்சா டத்தோ. சி. சுபிரமணியமும், உபைதி அறக்கட்டளையின் தலைவர் ஹிசாமுதன் உபைதுல்லாவும் வழங்கியிருந்தார்.

மலேசியத் தமிழ் எழுத்தாளர்களுக்குச் சங்கம் வழங்கும் உயரிய கெளரவும் இந்தத் தங்க விருதுகளாகும். ஒரு பவுன் தங்க விருதுன், பாராட்டுப் பத்திரிகை வழங்கப்படும்.

2008க்கான விருதுபெற்றவர்கள் சிறுகதை எழுத்தாளர் கு. கிருஷ்ணன் (தமிழ்வேள் கோ. சாங்கபாணி விருது) பழ அடைக்கலம் (தனிநாயக அடக்காளர் விருது) கி. கந்தராஜ் (முத்தமிழ் வித்தகர் முருகு சுபிரமணியம் விருது) திருமதி. ஆதி. வெட்குரி (சி. வி. குப்சாமி விருது) புதுக்கவிதை மன்னான் ஏ. எஸ். பிரான் சிள் (சமூகக் கலைஞர் சா. ஆ. அன்பாளந்தன் விருது).

முன்னாள் துணையமைச்சா டத்தோ. சி. சுபிரமணியம் எழுத்தாளர்களுக்கு இந்தக் கெளரவிப்பைச் செய்தார். சங்கத் தலைவர் பெ. ராஜேந்திரன் விழாவிற்குத் தலைமையேற்றார்.

இன்னும் பலர் கலந்து கொண்டு சிறப்பித்தனர். மாணவர்களின் கலை நிகழ்ச்சியும் இடம் பெற்றது. அகிலம் நடத்திய சிறுகதை, கட்டுரை, கவிதைப் போட்டிகளில் வெற்றி பெற்றவர்களுக்கு பரிசில்கள் வழங்கப்பட்டன. சிறுகதைப் போட்டியில் சிவனு மனோகரன், என். நிரோஷ்குமார், கனகா கந்தசாமி. ஆகியோரும் நாடகப் போட்டியில், செல்வி. நிவாந்தினி பாலக்ப்ரமணியம், அ. சந்திரமோகன், செல்வி. தர்மினி பத்மநாதன், பாடசாலை மட்டம் கட்டுரைப் போட்டியில் செல்வன் கோகுலராஜ், உஷா சாஞ்சாரட்னம், எப். ஹஸ்னா ஹாசன் ஆகியோரும், கவிதைப் போட்டியில் செல்வி. எஸ். பாத்திமா ஜிபானா, கெளரிதாசன் மோகன தர்வினி, செல்வன் பாலன் சுதர்சன் ஆகியோரும் முறையே முதலாம், இரண்டாம், மூன்றாம் இடங்களைப் பெற்று பரிசு பெற்றனர்.

வாழ்க்கையில் நாம் எதிர்கொள்ளும் துயரங்களிலிருந்து விடுபட சன் அங்கின் நூல்கள் கைகொடுக்கும். நூல் வெளியீட்டு விழாவிற் செங்கை ஆழியான் நம்பிக்கை தெரிவிப்பு.

எமது வாழ்க்கையில் நிதமும் நாம் எதிர்கொள்ளும் துயரங்களிலிருந்து விடுபட சன் அங்கினின் நூல்கள் கைகொடுக்கும். துயர் நிறைந்த இந்த வாழ்வில் சிறிது நேரமாவது. எம்மைச் சிரிக்கவைக்கும் பணியை அவை செய்கின்றன என்று பாராட்டினார் எழுத்தின் புகழ்பெற்ற எழுத்தாளரான செங்கை ஆழியான். பொ. சன்முகநாதனின் (சன் அங்கின்) நகைச்சவை இலக்கிய முன்னோடிகள் என்னும் நூல்வெளியீட்டு விழாவில் நயவரை ஆற்றும் போதே அவர் இவ்வாறு தெரிவித்தார்.

12. 02. 2008 இல் யாழ் / ஸ்கந்தவரோதயக் கல்லூரியில் அக்கல்லூரியின் முன்னாள் அதிபர் திரு. க. சிவாஜி அவர்களின் தலைமையில் இவ்விழா நடைபெற்றது.

இவ்விழாவிலே தலைமையுரையாற்றிய சிவாஜி அவர்கள் ஆங்கிலத்திலே சோக நாடங்கள் வெற்றி பெறுவது போலத் தமிழ்விலே நகைச்சவை நாடகங்கள் தான் வெற்றி பெறுகின்றன. அந்த அளவிற்குத் தமிழ்களுக்கு நகைச்சவை உணர்வு அதிகம் இதனைப் புரிந்து கொண்டு நகைச்சவை உணர்வை வளர்ப்பதாக இவரது நூல்கள் உள்ளன. கடந்த கால நினைவுகளை ஒருங்கிணைத்து நகைச்சவையான நூலாகத் தருவதில் சன் அங்கின் வல்லவர் எனக் கூறினார்.

தொடர்ந்து வாழ்க்குதை வழங்கிய கலாசூழனம் கவிஞர் சு. துரைசிங்கம், ‘சன் அங்கின்’ சிறுகதை, நாடகம், இப்போது நகைச்சவை இலக்கியத்துறையிலேதான் அவர் அதிகம் பேசப்படுகின்றார் என்றார்.

வெளியீட்டுரை ஆழியிய முதறிஞர் சிற்பி கலைச்செல்வி சஞ்சிகை மூலம் அறிமுகமானவர். சன் அங்கின் கொழும்புப் பெண், பெண்ணே நீ பெரியவள்தான், நினைக்கக... சிரிக்க.. சிந்திக்க..., சிரிப்போம் சிந்திப்போம் ஆகிய நகைச்சவைநூல்களின் மூலம் பலரைச் சிரிக்கவும் சிந்திக்கவும் வைத்தவர் எனப் பாராட்டினர்.

மதிப்பீட்டுரை வழங்கிய யாழ்ப்பல்கலைக்கழகத் தமிழ்த்துறை விரிவுரையாளர் ஈ. குமார், ஜனாஞ்சக இலக்கிய வடிவங்களில் ஒன்றாக நகைச்சவையும் அடங்குகின்றது. நகைச்சவை இலக்கியங்கள் சிரிக்கவும், ரசிக்கவும், சிந்திக்கவும் வைப்பனவாக இருக்கவேண்டும். சிந்தனையைத் தூண்டுவதாக இருந்தால் தான் சமூகப்பயன் இருக்கும். நகைச்சவை இலக்கியமாக இருந்தாலும் அவற்றுள் வழிகாட்டலும் இருக்க வேண்டும் என்பதை இவரது ஆக்கங்கள் உணர்த்துகின்றன. உலகிலே யதார்த்தமாக நிகழும் நிகழ்வுகள் நல்ல தமிழ்விலே எல்லோரும் சிரிக்கக் கூடிய முறையில் தருவது சன் அங்கினின் தனித்தன்மை என்றார்.

இவ்விழாவிலே ‘வெளிமலை’ சஞ்சிகையின் ஆசிரியரும் நூலகருமான க. சௌந்தரராஜன், விகடகவி மு. திருநாவுக்கரசு திரு. ஆ. சி. கணேசவேல் ஆகியோரும் உரையாற்றினர்.

தகவல்- ம. பா. மகாலிங்கசிவம்

அல்வாயூர்க் கவிஞர் மு. செல்லையா அவர்களின் ஜனன நூற்றாண்டு விழாவும் பரிசளிப்பும்

அல்வாயூர்க் கவிஞர் மு. செல்லையா அவர்களின் ஜனன நூற்றாண்டு விழாவும் ஞானம் சஞ்சிகையின் ஆதாவில் நடைபெற்ற ஞாபகார்த்த சிறுக்கதைப் போட்டிப் பரிசளிப்பும் கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்கத்தில் 06.07.2008 ஞாயிறு மாலை 4.30 மணியளவில் பேராசிரியர் சபா ஜெயராசா தலைமையில் நடைபெற்றது. மங்கல விளக்கேற்றல் நிகழ்வினைத் தொடர்ந்து தமிழ்த்தாய் வாழ்த்தினை செல்வி யாழினி லோகநேசன் பாடினார். தலைமையரையில் பேராசிரியர் சபா ஜெயராசா கவிஞர் மு. செல்லையாவின் கவித்துவத் திறமையை எடுத்துக் கூறினார். மல்லிகை ஆசிரியர் தொழிலிக் ஜீவா தனது சிறப்புரையில் கவிஞர் மு. செல்லையாவுடன் தான் கொண்டிருந்த நெருக்கமான உறவினை எடுத்துதாத்தார். திரு. சி. வன்னிய குலம் தனது உரையில் பெரியார் சூரான் அவர்களினதும் அவர் சாந்த சமூகத்தினாதும் சமூகப் பணிகளை எடுத்துரைத்ததோடு அதில் கவிஞர் மு. செல்லையாவின் வகிபாகத்தினையும் விபரித்தார். கலாநிதி. செ. யோகாராசா கவிஞர் மு. செல்லையாவின் கவிதைகளை ஆய்வு நோக்கில் எடுத்துரைத்தார்.

கவிஞரின் ஞாபகார்த்தமாக நடைபெற்ற போட்டித் தெரிவுகள் பற்றி ஞானம் ஆசிரியர் தி. ஞானசேகரன் அவர்கள் எடுத்துக் கூறி, போட்டிக் கதைகள் ஞானத்தில் வெளியாகும் போது ஒவ்வொரு மாதமும் கவிஞர் செல்லையா நினைவு கூரப்படுவார் என்றும் கூறினார்.

தொடர்ந்து போட்டியில் பரிசுபெற்று விழாவிற்குச் சமூகமனித்து போட்டியாளர்களுக்குப் பரிசில்கள் வழங்கப் பெற்றன.

இடையிடையே கவிஞர் மு. செல்லையாவினால் இயற்றப் பெற்ற கவிதைகள் சில செல்வி. யாழினி லோகநாதன் அவர்களின் இனிய குரலில் ஓலித்தன.

விழாவில் வாவேற்புரையை கலாநிதி மா. கருணாநிதி அவர்களும் நன்றியுரையை வதிரி சி. ரவீந்திரன் அவர்களும் வழங்கினர். பெருந்தொகையாக இலக்கிய ஆர்வலர்களும் கவிஞர் மு. செல்லையா அவர்களின் ரசிகர்களும் விழாவில் கலந்து சிறப்பித்தனர்.

“ஆலயங்களிலே பெண்கள் தேவாரம் பாடவே தயங்கிக் கொண்டிருந்த காலத்தில் மேடைப் பேச்சிற்குத் துணிந்து முன்வந்தவர் சிவத்தமிழ்ச் செல்வி” செஞ்சிகாற்செல்வர் ஆறுத்திருமுருகன் அஞ்சலியுரை.

பெண்கள் ஆலயங்களிலே தேவாரம் பாடவே தயங்கிக் கொண்டு இருந்த ஒரு காலப் பகுதியிலே மேடைப் பேச்சிற்குத் துணிவுடன் முன் வந்தவர் சிவத்தமிழ்ச் செல்வி தங்கம்மா அப்பாக்குடி அவர்கள் எனச் செஞ்சொற்செல்வர் ஆறு திருமுருகன் தெரிவித்தார். அன்னையின் நினைவாக 17.07.2008 இல் தூர்க்கா தேவி தேவஸ்தானத்தில் நடைபெற்ற அஞ்சலி நிகழ்வுக்குத் தலைமை தாங்கிப் பேசும்போதே அவர் இவ்வாறு கூறினார். அவர் தொடர்ந்து பேசுகையில் “பற்றைகள் சூழ்ந்து இடத்தின் நடுவில் அமைந்திருந்த இந்த ஆலயத்தை வீடுவீடாகச் சென்று பணம் சேர்த்துப் பெருங்கோயிலாகக் கட்டியதுடன் பல்வேறு அறப்பணிகள் புரியும் நிறுவனங்களும் அவர் மாற்றியமைத்தார். அவரது சிந்தனைகள் ஏழை எளிய மக்களுக்குப் பெரும் வரப்பிரசாதமாக அமைந்தன.

சிவத்தமிழ்ச் செல்வியின் சமயப்பணி, வைத்தியசாலைகளுக்கான உதவிகள், ஆதாவற்றோர்க்கு வாழ்வளித்தல் முதலியவற்றின் மூலம் யாழ்ப்பாணம் மட்டுமல்ல சர்வதேசமும் மதிக்கும் ஒருவராக வாழ்ந்தார் எனக் கூறிய ஆறுதிருமுருகன் 1971 இல் அன்னைக்கு வைத்திஸ்வரக் குருக்களால் சிவத்தமிழ்ச் செல்வி என்னும் பட்டம் சூட்டப்பட்டமை, வெளிநாடுகளில் அவர் பெற்ற சிறப்புக்கள் என்பவற்றையும் நினைவுட்டிப் பேசினார்.

இவ்விழாவில் அஞ்சலியுரை ஆற்றிய நல்லை ஆதீன முதல்வர் ஸ்ரீலக்ஷ்மி சோமசுந்தர பரமாச்சாரிய சுவாமிகள், ஊர்களின் பெயரால் ஆலயங்கள் அழைக்கப்படுகின்றன. ஆனால் ஓர் ஆலயத்தின் பெயரால் ஊரே தூர்க்காபூரம் என்று அழைக்கப்படுவதற்குச் சிவத்தமிழ்ச் செல்வியின் ஆளுமையான செயற்பாடுகளே காரணமாக அமைந்தன என்றார்.

தூர்க்காபூரம் மகளிர் இல்லத்தில் வளர்ந்து பல்கலைக் கழகம் சென்று, இன்று ஆசிரியாகக் கடமையாற்றும் திருமதி தவணேஸ்வரி சிவகுமார் பெண்பிள்ளைகளைப் பெற்றவர்களே வளர்க்கத் தயங்கும் குழுவில் யாரோ பெற்ற பிள்ளைகளான எம்மைத் தன் பிள்ளைகளாகவே கருதி உணவு, உடை, உறையுள் கல்வி தந்து ஆதரித்தவர் அன்னை என்று கூறினார். இல்லப் பிள்ளையான கிருபாவினி நாகேந்திரனின்

பத்துமாதம் சுமந்து பெற்ற – அன்னை

பாதியிற் பிரித்துவிட

பக்குவமாய் எமைக்காத்த – அந்தப்

பாசக் கோபாத்துக்கு இணையேது? எனத் தொடர்ந்த கவிதை அனைவரையும் உருகவைத்தது.

இவ்விழாவில் கீரிமலை நகுலேஸ்வரக் குருமுதல்வரர் நகுலேஸ்வரக்குருக்கள், தூர்க்காதேவி ஆலய பிரதம குருக்கள் அகிலேஸ்வரக் குருக்கள் ஆகியோரும் உரையாற்றினார். அகில இலங்கை இந்து மாமன்றத்தால் அன்னை நினைவுச் சிறப்பிதழாக வெளியிடப்பட்ட ‘இந்து ஓளி’ சஞ்சிகை அனைவருக்கும் இலவசமாக வழங்கப்பட்டது.

தகவல் ம. பா. மகாலிங்கசீவம்

விருது பெற்ற கலைச் செல்வனுக்கு பாராட்டு விழா

முதுகலைஞர் விருது பெற்ற கலைச் செல்வன் அவர்களுக்கு கொழும்பில் பல இடங்களில் வரப்பெற்று கொரவும், மயினதையும் செய்யப்படுகின்றன. அன்மையில் தேசிய ஜீக்கிய கலைஞர் சம்மேளனம் தேசிய விருது பெற்ற கலைத்துவம் நூட்பமிக்க தகைசார் அரங்கியலாளர் கலைச்செல்வன் அவர்களுக்கு பாராட்டும் கொளரவமும் வழங்கி வாழ்த்துவரைத்தனர். மேற்படி நிகழ்வு கொழும்பு நகரசபை மண்டபத்தில் இடம் பெற்றது. திறனாய்வுத்துறை வல்லுநர் கே. எஸ். சிவகுமாரன் அவர்கள் தலைமை தாங்கினார். பல்கலைப் புலவர் அருட்கலையார் எஸ். காந்தன் குருக்கள், அந்தனி ஜீவா, எம். உதயகுமார், கே. செல்வாஜன் ஆகியோருடன் பலர் வாழ்த்துவரை வழங்கி பொன்னாடை போர்த்தி மாலையணிவித்து மகிழ்ந்தனர். கவிஞர் ரவீந்திரன் அவர்களும் கவிஞர் குறிஞ்சி நாடனும் கவிதையால் வாழ்த்தினர். ஸ்ரீதர் பிச்சையப்பா தொகுத்தளித்தார். ஏற்புரை ஏற்றுப் பேசிய கலைச் செல்வன் தனக்குக் கிடைத்த விருதுக்கு சொந்தக்காரர்கள் பலர். தனது தந்தை, பாட்டி, தனது குருமார்கள் தன்னுடன் கலைத்துறையில் ஈடுபட்ட அனைவருக்கும் இது சொந்தமானது என்று கூறினார்.

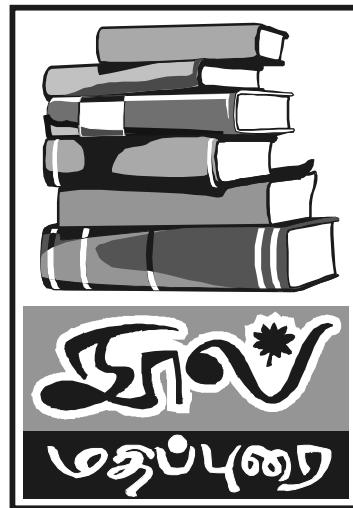
நாஸ் : ஒரு மணல் வீடும் சில எருமை மாடுகளும்
ஆசிரியர் : சிவனு மனோகரன்
வெளியீடு : புரவலர் புத்தகம் பூங்கா,
ஞானம் பதிப்பகம்.
விலை : 150/-

மொழிக் கலை முறையில் பற்றிய புத்தகங்கள் படைப்பிலக்கியங்கள் மூலமாக வெளிக்கொண்டும் இளம் தலைமுறையினர் வரிசையில்

சிவனுமனோகரன் குறிப்பிட்டுக் கூறுக்கூடிய எழுத்தாளராக விளங்குகின்றார். இவர் பத்திரிகைகள் சஞ்சிகைகள் மூலம் எழுத்துலகிற்கு அறிமுகமானதோடு சிறுகதைப் போட்டுகளில் பங்குபற்றிப் பல பரிசில்களையும் பெற்றுள்ளார் என்பதும் குறிப்பிட்தத்தக்கது. இவரது பதினெண்நால் சிறுகதைகள் அடங்கிய தொகுப்பாக “ஒரு மணல் வீடும் சில எருமை மாடுகளும்” என்ற நாஸ் அண்மையில் வெளிவந்துள்ளது. இதில் உள்ள பதினெண்நால் கதைகளுக்கும் புத்தகாராக அமைவது ஒரு மணல் வீடும் சில எருமை மாடுகளும் என்ற சிறுகதையாகும். இக்கதைபின் கருவை மையப்படுத்துவதாக அட்டைப்படம் அமைந்துள்ளது. கதையைக் குறியீட்டுப் பாங்கிலே புனைந்து தன் சமூக மலர்ச்சிக்கான விடுவிப்பை அவாவி நிற்கும் கதாசிரியர் அதற்குப் பொருத்தமான உத்திமறையையும் தெரிவுசெய்துள்ளார் என்றே கூறுவேண்டும். இலக்கியத்தில் குறியீட்டுயல் (Symbolism) என்பது ஒரு கருத்தை மற்றொரு கருத்தின் வழியே உணர்த்தும் எளிமையான இலக்கிய உத்தி ஆகும். இரண்டு பொருட்களை இணைப்பதன் மூலம் ஒரு கருத்தை அல்லது நிகழ்வைப் புலக்காட்சி பெறச் செய்வதில் குறியீடு முக்கியத்துவம் பெறுகின்றது. கதையில் இடம் பெறும் மணல் வீடும் அதனைக் கட்டுவதற்குப் பிரயத்தனப்படும் சிறுவர்களும், முக்கியமாகச் சின்ன உங்கு என்ற பாத்திரமும், பண்டா மாத்தயாவின் ஏருமைக் கன்றின் மூலம் மணல்வீடு அழிக்கப்படுவதும் சிறுபிள்ளைகளின் விளையாட்டையும் அவர்களின் சின்னப்பிள்ளைத் தனத்தையும் எடுத்துக் கூட்டுவதாக இருந்தாலும் அதன் மூலம் தனது சமூகம் பற்றிய தேடலை மிகவும் நுட்பமாக வெளிப்படுத்துகின்ற முறையில் கதையின் முடிவிலே ஆசிரியர் இவ்வாறு சொல்கின்றார். “இப்படித்தான் என் சமூகத்தின் எதிர்காலம் கேள்வி குறியாக்கப் படுகிறது என்ற வேதனையும் விமலமூலம் நிரப்பப் பெற்ற மனகூடன் வீடு நோக்கி நுட்க்கிறேன்.” இங்கு தேர்தல் விளாம்பரங்கள் சின்ன உங்குவின் செயற்பாடு மணல்வீடு ஏருமைக் கன்றின் மூலம் அது அழிக்கப்படுதல் போன்ற ஒவ்வொரு நிகழ்விற்கும் பின்புலம் உள்ளதைக் கதை எடுத்துக் கூட்டுகின்றது.

கூண்டுப் பறவைகள் என்ற கதை பெற்ற பிள்ளையைக் கூலி வேலைக்கு அனுப்பி அந்தச் சம்பளப் பண்ததை வாங்கிக் குடிக்க நினைக்கும் தகப்பனையும் கொடுமைப்படுத்தியும் பிறந்த வீட்டை விட வேலை செய்யும் வீடும் எச்சானியும் மேலானதாக நினைத்து அங்கேயே இருக்கவிரும்பும் பரிமா என்ற சிறுமியையும் பற்றிய கதையாக உள்ளது. “மீக இலாபமாய் என் சமூகத்தில் இருந்து சிறுவர்களைப் பெற்றுக் கொள்ளலாம் என்ற மனோபாவத்தில் மாற்றங்களைக் கொண்டுவரவேண்டும்” என்பது ஆசிரியரின் எதிர்பார்ப்பாகக் காணப்படுகின்றது.

கட்டுமொய் என்ற கதை அடாவடித்தனமும் அடக்கு முறையும் கொண்ட புரிந்துணர்வற்ற கணவனோடு குடும்பம் நடத்தும்

பெண் பற்றியது. அவளின் சம்மதமில்லாமலே வற்புறுத்தவின் காரணமாகத் தாய்மை அடையும் மனவியின் உயிர்கீது அக்கறையற்ற கணவனின் அலட்சியப் போக்கும், பிரசவ வலியில் துடிக்கும் மனவியில் தீர்க்கும் பொருப்பற்ற கணவனை நிரந்தர மாகப் பிரிந்து மரணித்துப் போன யோகா போன்ற பெண்களின் வாழ்க்கையில் உள்ள அவஸங்களை சித்தரிக்கிறது.

பொதுவாக இவரது கதைக்கான கருயதார்த்தப் பண்பினைக் கொண்டதாகக் காணப்படுவது சிறப்பம்சமாகக் கொள்ளத் தக்கது. “சமூகக் குறைகளை யதார்த்தவாதி கூட்டுக்காட்ட வேண்டும்” என்ற “பெர்னாட்ஷா” வின் கருத்தும் “யதார்த்த வாதி அவரைச் சுற்றியுள்ள சமூகத்தில் உள்ள மனிதர்களது நடவடிக்கைகளைச் சித்தரிக்க வேண்டும்” என்ற “பால்சாக் அவர்களின் கருத்தும் சிவனுகாரனின் கதைகளிலும், கதை மாந்தர்களிலும் ஊடாட்டம் கொள்வதனால் அவரை யதார்த்தப் பண்புடைய படைப்பாளியாக இனங் காட்டுகின்றது. இவர் தனக்குரிய தளத்தில் காலுணரியுள்ளமையை கதைகளின் தொனிப்பொருள்கள் புலப்படுத்துகின்றன. அதுமட்டுமன்றி கொட்டப் பாடாத்தி, கட்டுமொய், நூட்டாங்கை போன்ற கதைத் தலைப்புக்களும் இதற்குவலுச் சேர்ப்பதாய் அமைந்துள்ளன.

எனினும் ஒரு படைப்பாளனை அடையாளப்பட்டுத்துவது அவனின் படைப்பு மொழியாகும். படைப்பு மொழி என்பது வெறுமனே இலக்கண இலக்கியங்களைக் கற்றுத்தோர்க்கி அடைவதனால் வருவதில்லை. எழுத்தாளன் தனது பட்டறி வையும் அனுபவத்தேடலையும் பொதிந்து வீச்சுடனும் வீரியத்துடனும் வாசகனுக்கும் புலப்படுத்தும் முறையியல் சார்ந்து படைப்பு மொழி முக்கியம் பெறுகின்றது.

இத்தகைய மொழிவளம் எழுத்தை ஆழப்பழகிக் கொண்ட எழுத்தாளனின் விரல்நூளியில் நடனமிட்டுக் கொண்டிருக்கும். அந்த மொழியைத் தேடி அவன் அவஸங்களையும் தேவையில்லை. இதனையே நாம் புதுமைப்பித்தனின் நடை, மௌனியின் நடை, வா.ச.ரா நடை என வேறுபடுத்திப் பார்க்கின்றோம். இங்கு சிவனு மனோகாரனும் தனக்கென ஒரு நடையை அமைத்துக் கொள்ள முயற்சிக்கிறார் என்பது வெளிப்பட்டபோதிலும் மொழியைக் கையாழுவதில் நிதானமும் கவனமும் தேவை என்பதைக் கதைகளிலிருந்து அறியக்கூடியதாக உள்ளது. தனது சமூகம் இருப்பு நிலையிலிருந்து மாறுதல் கொள்ளவேண்டிய எதிர் விளையாக இலக்கியத்தை பயன்படுத்த வேண்டும் என்ற உந்துதலை அவர் படைப்புகளில் காணமுடிகிறது. இது ஒரு

படைப்பாளனிடம் இருக்கவேண்டிய நியாயமான ஆசைதான். எனினும் அது படைப்பின் தரத்தைக் குறைக்கும் வகையில் அமையக் கூடாது, என்பதில் ஆசிரியர் அக்கறை காட்ட வேண்டியது அவசியம். இங்கு “எங்கல்ஸ்” கூறிய கருத்துப்படி “பிரச்சாரம் என்பது இலக்கியத்தில் அழகியல் சார்ந்து ஊடும் பாவுமாக இழையோடியிருக்க வேண்டுமேயன்றி தூக்கலாகவோ முன்னப்பாகவோ வெளிப்படக்கூடாது.” என்பதைக் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும்.

சிவனு மனோகரனின் கதைகள் சில படித்து முடித்த பின்பும் மனதில் நிலைத்து நிற்கவல்லன. அந்த வகையில் கதைக்கரு உரையாடல், வர்ணனை, நிகழ்ச்சிப் பின்னல் என்பவற்றை அக்கறையோடு அமைத்துக் கொண்ட இவர் சில கதைகளில் வடிவம் பற்றிய சிரத்தையை எடுக்காது கதையின் இறுக்கம் குறைந்து தொய்வை ஏற்படுத்தியுள்ளார். இலக்கியத்தையாருக்குச் செய்கிறேன், எதற்காகக் செய்கின்றேன் என்ற தெளிந்த நோக்குடன் படைப்பு முயற்சியில் ஈடுபட்டுவரும் எழுத்தாளர், தனது இலக்கிய வடிவம் பற்றிய பொறுப்புனர்வோடு மொழிப் பிரயோகத்திலும் கவனம் செலுத்தித் தனது படைப்புகளைத் தரும்போது அவரது படைப்புக்களை கணமும் காத்திரமும் கொண்டதாக மாற்றும் என்பதில் எதுவித ஜயமுயில்லை.

- ராணி சீதரன்

நாஸ் : கன்னாப்பாகிறது - கவிதை நாஸ்
ஆசிரியர் : கே. எம். ஏ. அஸீஸ்
வெளியீடு : புரவலர் புத்தகப் பூங்கா
விலை : 150/-

கவிஞர் கே. எம். ஏ. அஸீஸ் அவர்களின் கவிதை நாஸ் இலக்கியப் புரவலர் அல்லறாஜ் ஹாசிம் உமர் அவர்களின் புரவலர் புத்தகப் பூங்காவின் அநுசரணையுடன் ஞானம் வெளி

யீடாக வெளிவந்துள்ளது. இக்கவிதைத் தொகுப்பில் நாற்பத்து நான்கு கவிதைகள் அடங்கியுள்ளன. அறுபத்தெட்டு பக்கங்களைக் கொண்டது. ஒவியர் கெளதமனின் அழகான அட்டைப் படத்துடன் ‘கன்னாப்பாகிறது’ கவிதைத் தொகுதி கவர்ச்சியாய் அமைந்துள்ளது.

“இலட்சியம் இல்லா இலக்கியம் என்பது உப்பில்லாப் பண்டம் போல ஒன்றுக்கும் உதவாததாகவே மதிக்கப்படுகிறது. உலகத்தின் கண் ஊசலாடுகின்ற ஊழல்களைத் தான் சார்ந்ததாக இலக்கியத்தின் ஊடாக வெளிக் கொணர விழைவதற்கு முன் அப்படைப்பாளியான இலக்கியவாதி பரிசுத்தமான இலட்சிய நோக்கும் பக்குவமான தன்மையும் கொண்டவராக இருக்க வேண்டும்” இவ்வாறு கவிஞர் அஸீஸ் பேசுகிறார். படைப்பாளி பரிசுத்தமானவனாக இருப்பின் அவனது எழுத்தும் பரிசுத்தமாய் இருக்கும். சமூகமும் ஆதிரிக்கும் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

அணிந்துரை வழங்கிய கலைச் செல்வன் ‘கன்னாப்பாகிறது’ தொகுதி பற்றி கூறுவதாவது ‘கன்னாப்பாகிறது’ ஒரு மணல் வீடுதான். ஆனால் அந்த மணல் வீட்டிலே பரவிக் கிடக்கின்ற ஒவ்வொரு கல்லும் கவிதை முத்துக்களாக வல்லவா காட்சி தருகின்றன என்று தனது பாராட்டை வழங்கியுள்ளார். எமது சமூகத்தில் காணப்படும் குறைபாடுகள், ஏமாற்றம், ஊழல், வரத்சணைக் கொடுமை அதிகாரத்

துஷ்பிரயோகம் என்பனபோன்ற பல விடயங்களை இக்கிடை நாஸ் அடக்கியுள்ளது.

காதலை, கதிரவனை, அலைகடலை, வண்ண நிலவை, கவர்ச்சி நங்கையரை பாடு பொருளாக்கி விசர்க்கவிதை புனைவதால் யைன் இல்லை. சமூக வளர்ச்சி அனுபவிக்கும் கொடுமைகள் பற்றி கவிமழை பொழிய எழுக என்று வேண்டுகோள் விடுக்கிறார் கவிஞர். ஒரு எழுதுகோல் அழுகிறது என்ற கவிதை ஒரு எழுதுகோலால் எத்தனை அரசுகள் மாறின. கோட்டை கொத்தளங்கள் தகர்ந்தன என்பனபவற்றை சரித்திரச் சான்றாக வைத்தும் பேசுகிறது. முதிர்ந்த வயதிலும் புகையும் அடுப்பில் கணகள் அவிய அப்பம் சுடும் ஆச்சியின் தன்மானம் பற்றிப் பேசுகிறது.

‘பிச்சை பெற்று வாழும் வாழ்க்கை

கொச்சை என்று திட்டியே

எச்சிகிக்கை செய்யும் ஆச்சி

இளைத்து அதோ வருகிறா’

ஏற்பது இகுழ்ச்சி என்று எண்ணீத் தள்ளாத வயதிலும் உழைத்துச் சாப்பிட வேண்டும் என்ற உறுதியான எண்ணம் நம்மை மலைக்க வைக்கிறது. ஊர் சுற்றும் ஊதாரிகளும் அடுத்தவன் உழைப்பில் வாழ முயலும் பல்லுக்குவிகளும் சிந்திக்க வேண்டியவை. சனாமியால் அல்லல் படும் மக்களின் அவதி போக்க அனுப்பப்படும் உபகாரப் பொருட்கள் எவ்வாறு துஷ்பிரயோகமாகிறது என்பதை சிற்துகிக்கும் கவிதைகளும் உண்டு.

மானுடம் மறைந்து இனம், மதம், மொழி, மணம், புகழ், உயர்வு, தாழ்வு, சொல்லி பாராட்டி போட்டி பொறாமைப்பட்டு சீரழிந்து வரும் சமூக அமைப்பைப் பார்த்து உளம் நசிந்து கவிஞர் கிளியை தூதுவிடுகிறார். மானுடம் மரித்துப் போனதால் உலகம் ஊத்தைக் கிடங்காய் மாறிவிட்டது என்பார் கவிஞர். கவித்துமிக்க கவிதைகள், ஒசை நயமும் மிகுந்து காணப் படுகிறது. மரபு தழுவிய கவிதைகளும் நமது கவனத்தைப் பெறுகின்றது. மணம் வீசும் இத்தொகுதியை வாசித்து மகிழ உங்களையும் அழைக்கிறேன்.

- குறிஞ்சி நாடன்

நாஸ் : ஓர் எழுதுவினருளுள்ள டயரி
ஆசிரியர் : த. ஆனந்தமயில்
வெளியீடு : வர்ணா வெளியீடு,
வஸ்விவ்ட்டுக்குறை.
விலை : 150/-

நூலாசிரியர் ஆனந்தமயில் எழுதுவினருள் சேவையில் பணி யாற்றியவர். இயற்கையாக அவரது உள்ளத்தில் மறைந்திருந்த எண்ணக் கருவுலங்களை எழுத்தாக்கியுள்ளார். இப்படைப்பு சுமார் மூன்று தசாப்தங்களுக்கு முன்னர் வெளிவந்திருக்க வேண்டியதாகும். தவிர்க்க முடியாத காரணங்களால் இந்நால் தாமதித்தே வருகின்றது. ஆசிரியர் இந்நாலைத் தனது பெற்றோருக்கும் பிறந்தலுருக்கும் வளர்ந்தலுருக்கும் சமர்ப்பணமாக்கியுள்ளார்.

இந்நாலுக்கு சாகித்ய இரத்தினம் இ. முருகையன் அவர்கள் முன்னுரை வழங்கியுள்ளார். நூலாசிரியர் பற்றிய குறிப்பை குப்பிழான் ஐ. சண்முகன் எழுதியுள்ளார். ஆசிரியின் அமைதி யான போக்கையும் அவரிடம் இயற்கையாய் இருந்த இருக்க

மனப்பான்மையையும், தன்னலம் கருதாத போக்கையும் குறிப்பாக நலிந்தோர் மீது கொண்ட பற்றையும் எவருக்கும் உதவும் மனப்பான்மையையும் எடுத்து விளக்கியுள்ளார்.

நூலாசிரியரைப் பற்றி கவிஞர் இ. முருகையன் குறிப்பிடு கையில் அவரது படைப்பின் வெற்றிக்குக் காரணம் ஒன்று அவரிடம் குடி கொண்டிருந்த அமைதி இரண்டாவது அவரது கருத்துஞ்சிய உழைப்பு என்கிறார். அவருடைய கதைகளைப் பற்றி பின்வருமாறு எழுதுகிறார். அவருடைய கதைகள் ஆர்ப்பாட்டமில்லாதவை, ஆரவாரமில்லாதவை. நடைமுறைச் சம்பவங்களையும் செய்திகளையும் நுணுக்கமாகச் சித்திரம் செய்து அந்தச் சித்திரங்கள் வாயிலாக கலைச் சுவைப் பயனைப் பரிமாறும் தன்மை உடையவை என்பார்.

இந்நாலில் 1976 முதல் 1998 வரையான காலப்பகுதிகளில் வரும் கதைகள் இடம் பெற்றுள்ளன. மல்லிகை, அலை, வீரகேசரி, சமர், தினக்குரல், தமிழோசை முதலிய இதழ்களில் இக்கதைகள் வெளிவந்துள்ளன. ஒற்றைக்கால் கோழி, முருகைக் கற்புக்கள், காக்காச்சி கரிமகளே, திருவிழா, ஓர் எழுதுவினாஞ்சின் டயரி, வாழும்வெளி, ஒரு கட்டுமரம் காத்திருக்கிறது. கொலும்பீடு, நண்பனும் ஒரு புளியமாழும், விதி, கலைவந்தபோது, விளக்கீடு முதலிய பன்னிரண்டு சிறுகதைகள் இந்நாலை அலங்கரிக்கின்றன.

ஓர் எழுதுவினாஞ்சின் டயரி என்ற கதையில் வரும் பாத்திரங்களைச் சித்திரிக்கும் ஒவியத்தை முன் அட்டை தாங்கி நிற்கிறது ஒவியர் மாணியின் கைவண்ணத்தை அட்டைப்படத்தை பார்த்து ரசிக்கலாம். உணர்வைச் சித்திரிக்கும் ஒவியமாகவுள்ளது.

விதி என்ற கதை சில சமூகப்பிரமுகர்களால் செல்லாக்கி யக்காவின் வின்னணப்பம் நிராகரிக்கப்படுவதையும், அவளது ஆதங்கத்தையும் வெளிப்படுத்துகிறது. விளக்கீடு என்ற கதை வம்பளப்பாளர்களின் சுடும் வார்த்தைகளினால் மீன்யாவாரம் செய்யும் பொன்னி ஊரை விட்டு வெளியேறுவதையும் அவளது குடிசை வீடு, விளக்கீட்டு விளக்காய் பிரகாசமாய் எரிவதையும் சித்திரிக்கின்றது. ஆசிரியர் மேலும் பல சிறுகதை நூல்களை தமிழ் இலக்கிய உலகிற்கு அளிப்பார் என எதிர்பார்க்கலாம்.

- குறிஞ்சி நாடன்

நல் : யுத்தக்தின் சாபம்
ஆசிரியர் : கலாழுஷனம் தங்கவேலாயுதம்
வெளியீடு: நூனம் பதிப்பகம் 3B, 36 வது ஒழுங்கை, கொழும்பு - 06.
விலை: 200/-

கலாழுஷனம் தங்க வேலாயுதம்
ஒரு கலைக் குடும்பத்தின் வாரிசு கலைகளில் இயற்கையாகவே இருந்த நாட்டத்தின் காரணமாக சிறந்த கலைஞராக உருவாக்கம் பெற்றவர். நாலு தசாப்தங்களுக்கு மேலாக இவர் நடிகராகவும் தயாரிப்பாளராகவும் நெறியாளராகவும் தனது முத்திரையைப் பதித்தவர். இவர் மேடை நாடகங்கள், குறும்படங்கள் சின்னத் திரை, சினிமா, வாடனாலி என பல்வேறு துறைகளில் தனது ஆளுமையைக் காட்டியவர். இவரது எழுத்து ஆக்கங்கள் தினபதி, சிந்தாமணி எடுகளில் ஆரம்பமானது. இவரது சிறுகதைத் தொகுதியான் 'வாழ்க்கையின் சுவடுகள்' 2005ம் ஆண்டு வெளிவந்தது.

யுத்தக்தின் சாபம் என்ற இந்நாலில் உள்ள கதைகள் யாவும் 'நூனம்' சஞ்சிகையில் வெளிவந்தவை.

போர்க்கால சூழலை சித்திரிக்கும் பதின்மூன்று சிங்களக் கதைகளை தமிழ் மொழியில் பெயர்த்து தந்துள்ளார். ஒரு மொழியில் இருந்து வேறு மொழிக்குக் கொணர்வது என்பது சிரமான வேலை. கதையின் மூலம் சிதறுபடாமல் எழுத் தாளனின் இயல்பான வரிகளை மெருகு குறையாமல் எழுதுவது தென்பது இலேசான காரியமல்ல. இவருடைய மொழி பெயர்ப்பு வாசகர்களை தம்வசம் இழுக்கும் என்பதில் ஜயமில்லை சிங்களக் கதைகளை ஏன் மொழிபெயர்க்க வேண்டும் என்ற வினா எழுலாம் சிங்கள எழுத்தாளர்கள் போர்க்காலச் சூழலை எவ்விதம் பார்க்கிறார்கள் என்ற எண்ணக் கருவை இந்நால் எமக்குத் தருகின்றது தமிழ் எழுத்துக்களையே படிக்கும் வாசகர்களுக்கு சிங்கள எழுத்தாளர்களின் மனப்பதிலை அறிந்து கொள்ள உதவும் சந்தர்ப்பம் இது.

இந்நாலில், யுத்தக்தின் சாபம் முடிவில்லாத கண்ணீர், தலைவிதி, கொட்டி கந்தவற, ஜனவரி 31ம் திகதி, எதிரோலி, புஸ்பலதா, புயலுக்கும் பின், சரஸ்வதி, மட்டயுத்தய எப்பா, பரமேஸ்வரி பொலிக்குப் போனாள், அதுவும் சிவப்பு இரத்தந்தான், ஒரு இராணுவச் சிப்பாயின் மரணம் போன்ற பதின்மூன்று கதைகள் இடம் பெற்றுள்ளன. சிங்கள பெண் எழுத்தாளர் பலரின் கதைகள் இதில் உள்ளன. கங்கா நிலானியின் "யுத்தக்தின் சாபம்" என்ற கதை யுத்தத்தை வெறுப்பதை சித்தரிக்கின்றது. புத்தகவானுக்கு ஏற்றும் தீபமும் சாத்தும் மலர்களும் துப்பாக்கிச் சூட்டு சத்தங்களுக்குப் பதிலாக குருவிகளின் ரீங்காரம் கேட்க வேண்டும் என்பதற் காகவே என்று கதாசிரியர் கூறுகிறார்.

சாமளி மிகிராணியின் முடிவில்லாத கண்ணீர் இளைஞர்கள் படையில் சேர்வதற்கான காரணம் வேலையின்மை, வறுமை, குடும்பச் சுமையை குறைக்க வேண்டும் என்ற ஆதங்கமே தவிர இளைஞர்கள் விரும்பி யுத்தமுனைக்குப் போகவில்லை என்ற கருத்தை உணர்த்துகிறது. பல எழுத்தாளர்களின் கதைகளில் இக்கருத்து வலியுறுத்தப் படுகிறது. குசும் அறம்பத் எழுதியுள்ள எதிரோலி கதையில் விசாரணைக்கு என்று அழைத்துச் சென்று சித்திரவதை செய்யப்படுவதை விபரிக்கின்றது.

இத்தொகுதியில் சிகரம் வைத்த கதையாக 'கொட்டி கந்தவற' அமைந்துள்ளது. தமிழர்களின் கடைகள் குறையாடப் பட்டதையும், தமிழ் மக்களை எவ்வாறு ஏரியூட்டினார்கள் என்பதையும் சுட்டுக்காட்டுகிறது. கிராமத்து பணம் படைத்த வர்களும், அதிகாரம் பெற்றவர்களும் பெளத்த குருமாரும் இத்தகைய கொடிய செயலுக்கு எவ்வாறு பின்னணியில் இருந்தார்கள் என்பதையும், நீண்ட காலமாக தோட்டத்தில் வைத்தியாக இருந்த தம்பதிகளை காடையாக்கள் எவ்வாறு தாக்கி அழித்தார்கள் என்பதையும் கதாசிரியர் திரைப்படம் போல் காட்டியுள்ளார். கதாசிரியரின் மனித நேயப் பண்பை அறியக் கூடியதாய் உள்ளது. சரஸ்வதி, புஸ்பலதா ஆகிய கதைகளும் விசுவாசத்திற்குரிய பாத்திரங்களாக வடிக்கப்பட்டுள்ளனமையும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும். சிங்கள மக்களின் மன ஓட்டத்தைப் புரிந்துகொள்ள இந்நாலை ஒவ்வொருவரும் படிக்க வேண்டியது அவசியமாகும். இவ்வாறான நூலைத் தந்தமைக்கு ஆசிரியர் எவ்வளவு பாராட்டினாலும் தகும்.

- குறிஞ்சி நாடன்

தேசவழிமைச் சட்டம்

க. சண்முகலிங்கம்

இலங்கையின் சமூகம் பன்மைப் பண்பாடுகளைக் கொண்ட பன்மைச் சமூகம் ஆகும். இலங்கைச் சமூகத்தின் பன்மைத்துவம் அதன் சட்டமுறைகளின் வரலாற்றிலும் வெளிப்படுகிறது. இலங்கையை அந்தியர் கைப்பற்றுவதற்கு முன்னர் யாழ்ப்பாணத்தில் தேச வழிமைச் சட்டமும், முக்குவதேசம் என அழைக்கப்பட்ட மட்டக்களப்பில் முக்குவர் சட்டமும் நிலவின. இன்று 21ம் நூற்றாண்டில் நாம் காலதி வைத்துள்ளோம். எமது நாட்டில் இன்று நிலவும் சட்டமுறைமை பல சட்டமுறைகளின் கலவையாக உள்ளது. An Introduction to the Legal System of Sri Lanka (நூன்காம் பதிப்பு 2006) என்னும் நூலின் ஆசிரியர் L.J.M. குரோ தம் நூலில் (பக்கம் 1) இலங்கையில் இன்று சங்களவர் சட்டம் (இது கண்டிய சட்டம் எனப்படும்) பொத்தசட்டம், இந்துச் சட்டம், உரோமன் தச்ச சட்டம், ஆங்கிலச்சட்டம் என்னும் பல்வேறுசுட்டமுறைகள் (Systems of Law) உள்ளதாகக் கூறுகிறார்.

தேசவழிமைச் சட்டத்தின் வரலாறு

தேச வழிமைச் சட்டத்தின் வரலாற்றை நான்கு காலப் பிரிவுகளாகப் பிரித்து நோக்கலாம்.

அ) கோளத்தில் இருந்து வந்த மக்கள் குடியேறியகாலம் முதல் 13ம் நூற்றாண்டு வரை முதலாவது கட்டம் ஆகும். இக் காலத்தில் மருமக்கள் தாய முறையில் அமைந்த தேசவழிமைச் சட்டம் யாழ்ப்பாணத்தில் நிலவியது. இக்காலத்தில் தேச வழிமைச் சட்டம் இந்துச் சட்டத்தின் கலப்பு அற்றதாகவும் இருந்தது.

ஆ) 13ம் நூற்றாண்டில் ஆரியச் சக்கரவர்த்திகளின் ஆட்சியின் தொடக்க கட்டத்தில் இருந்து 1619ம் ஆண்டில் போத்துக்கீசர் யாழ்ப்பாணத்தை கைப்பற்றியது வரையான காலம் இரண்டாவது கட்டமாகும். இக்காலத்தில் தென்னிந்தியாவின் தமிழ்ப் பகுதி களான கிழக்குப் பகுதியில் இருந்து குடியேறிய மக்கள் தேச வழிமைச் சட்டத்துடன் இந்துச் சட்டத்தின் வழிமைகளையும் கலப்பதற்கு காரணமாயினர். மருமக்கள் தாயச்சட்டத்தினை ஒத்த தேச வழிமையுடன் இந்துச் சட்டம் கலப்பற்றது. எனினும் இக்காலத்தில் யாழ்ப்பாணத்தின் தேசவழிமைச் சட்டம் தாய் வழிச் சமூக அமைப்பின் தன்மையைக் கொண்ட சட்டமாகவே இருந்தது.

இ) 1619ல் போத்துக்கீசர் யாழ்ப்பாணத்தைக் கைப்பற்றிய காலம் முதல் 1806 வரையான காலம் மூன்றாம் கட்டமாகும். இக்காலத்தை இரண்டு பயிரிவுகளாகப் பிரித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

i) 1619 முதல் 1707 வரையான காலம்.

ii) 1707 முதல் 1806 வரையான காலம்.

ஐரோப்பாவின் ரோமானிய டச்சுச் சட்டமுறையின் செல்வாக்கு காரணமாக இக்காலத்தில் தேசவழிமைச் சட்டத்தில் மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன. 1707ம் ஆண்டில் தச்ச ஆனநாரான சைமன்ஸ் தேசவழிமைச் சட்டத்தை டச்சு மொழியில் தொகுப்பித்தார். கிளாஸ் ஜூசாக்ஸ் என்பவன் இதனைத் தொகுப்பித்தான். அக்காலத்தில் யாழ்ப்பாணத்தின் சுதேச நிர்வாகிகளான முதலியார்களிற்கு இத்தொகுப்பின் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு வழங்கப்பட்டது. அவர்கள் எடுத்துக் கூறிய திருத்தங்களையும் சேர்த்த சட்டக் கோவையை சைமன்ஸ் அங்கீரித்தான். இக் கோவை யாழ்ப்பாணத்தின் சட்டமாக இருந்து வந்தது. இக்

காலத்தில் தேசவழிமையுடன், இந்துச் சட்டம் மட்டுமன்றி உரோமன் தச்ச சட்டமும் கலப்பற்றது.

ஏ) 1806 முதல் இன்று வரையான 200 ஆண்டுகளில் ஆங்கிலச் சட்டத்தின் பலமான செல்வாக்கிற்கு தேசவழிமைச் சட்டம் மாற்றலுக்கு உள்ளானது. இயற்றப்பட்ட சட்டங்கள் (Statute Law) தேசவழிமைச் சட்டத்தை மாற்றின. ஆங்கில ஆட்சியாளர் 1806ம் ஆண்டு டிசம்பர் 9ம் திகதி பிரமாணம் ஒன்றை வெளியிட்டனர். அதன்படி தச்ச தேசாதிபதி சைமன்ஸால் கொடுக்கப்பட்ட சட்டக்கோவை தொடர்ந்து சட்டமாக இருக்கும் என அறிவித்தார். நீதி மன்றங்களின் தீர்ப்புகளினாலும் தேசவழிமைச் சட்டம் பற்றிய விதிகள் விளக்கம் கொடுக்கப்பட்டுச் சட்டமாயின. 1806ம் ஆண்டின் பிரமாணம் The Thesawalamai or the Customs of the Malabar Inhabitants of the Province of Jaffna எனத் தேசவழிமைச் சட்டத்தை விபரித்தது. ‘தேசவழிமை அல்லது யாழ்ப்பாண மாகாணத்தின் மலபார் வாசிகளது வழிமைகள்’ என்பது இதன் பொருள்.

மேலே நாம் விபரித்துள்ள நான்கு கட்டங்களுடாக வளர்க்கியற்ற தேசவழிமைச் சட்டம் இன்று யாழ்ப்பாணத்தின் தமிழர்களது தனியாள் சட்டம் (Personal) என்ற வகையில் உள்ளது. யாழ்ப்பாணத்தில் உள்ள காணிகள் விற்பனை தொடர்பில் இச்சட்டம் பிரதேசச்சட்டம் (Territorial Law) என்ற தன்மையையும் ஓரளவு வெளிப்படுத்துகிறது. தனியாள் சட்டம் என்ற வகையில் வேறு இரு சட்ட முறைகளும் இலங்கையில் உள்ளன. அவை—

1. கண்டிய சட்டம்

2. முஸ்லிம் சட்டம்

யாழ்ப்பாணத்தைச் சேர்ந்த ஒருவர் ஆங்கிலச் சட்டம், ஆசினால் ஆக்கப்பட்ட சட்டங்கள், உரோமன் தச்ச சட்டம், இந்துச்சட்டம், தேசவழிமைச் சட்டம் என்னும் ஜந்து வகைச் சட்டமுறையை களின் ஆனங்கக்குள் உள்ளார் எனலாம். யாழ்ப்பாணத்து மக்களின் சட்ட முறையையின் வரலாற்று உருவாக்கத்திலும் மேற்கூறித்த ஜந்து முறையைகளும் அம்முறையைகளின் சட்டக் கருத்துக்களும் செல்வாக்கைச் செலுத்தின.

எல். ஜே. எம். குரோ அவர்களின் நூலில் உள்ள கூற்று ஒன்றில் உள்ள கருத்துக்களை பின்வரும் பட்டியலில் எளிமைப்படுத்தித் தந்துள்ளோம். தேச வழிமைச் சட்டம் என்னென்ன விடயங்களோடு சம்பந்தமுடையது என்பதை இப்படியல் எடுத்துக் காட்டுகின்றது.

i) யாழ்ப்பாணத்தை ஒருவரின் தந்தை இறக்கும் போது சொத்துக்களை வாரிக்கிமையாக அவர் பெற்றுக் கொள்வதைத் தேசவழிமைச் சட்டம் தீர்மானிக்கிறது.

ii) குறித்த நபர் ஒரு ஆலயத்தின் தர்மக்கத்தாவாக நியமிக்கப் படுகிறார் எனக் கொள்வோம். அப்போது தர்மகர்த்தா என்ற முறையில் அவரது உரிமைகள் அதிகாரங்கள் கடமைகள் எவை என்பதை ஆங்கில ஒப்புரவுச் சட்டவிகிகளும் இந்துச் சட்டமும் தீர்மானிக்கின்றன.

iii) குறித்த நபர் தம் காணியொன்றை ஈடுவைக்கிறார் எனக் கொள்வோம். அப்போது ஈடுவைத்தல் தொடர்பான சட்டமாக ரோமன் தச்ச சட்டம் செயற்படுகிறது.

- iv) குறித்த நபர் விவாகம் செய்கிறார் எனக் கொள்வோம். விவாகப்பதில் செய்து கொள்வதன் மூலம் விவாகத்தைச் செய்யலாம் வழங்கும் சட்டப்படியும் விவாகத்தைச் செய்யலாம்.
  - v) இருந்த போதும் குறித்த நபர் விவாகம் செய்யும் தகுதியுடையவரா என்பதை இயற்றப்பட்ட சட்டமேதீர்மாணிக்கிறது.
  - vi) விவாகம் செய்த நபர் ஒருவர் விவாகரத்து கோரும்போது ஆங்கிலச் சட்டம் ஏற்படுத்தைய சட்டமாகிறது.
  - vii) விவாகரத்தை நீதிமன்றம் அனுமதிக்கிறது எனக் கொள்வோம். அப்போது பின்னைகளை அவர் தன்னோடு கொண்டு செல்ல முடியுமா? மனைவியிடம் கொடுக்க வேண்டுமா போன்ற விடயங்களை உரோமன் டச்சுச் சட்டம் தீர்மாணிக்கும்.
  - viii) மனைவி கொண்டு வந்த சீதனம் கணவன் மனைவி தேடிய சொத்துக்கள் பற்றிய விடயங்கள் தேசவழுமைச் சட்டத்தால் தீர்மாணிக்கப்படுகின்றன.
- மேலே கூறியவற்றில் இருந்து வெளிப்படும் உண்மையாதெனில் தேசவழுமைச் சட்டம் யாழ்ப்பாணத்தின் மக்களின் சொத்துரிமை தொடர்பான சட்டமாகவே இன்று நிலைத்துங்களது இச்சட்டத் தின் ஏனைய அம்சங்கள் பல வழக்கொழிந்து போயின என்றே கருதலாம்.

தேசவழுமைச் சட்டம் பற்றி இதுவரை கூறியவற்றைச் சுருக்கிக் கூறுவோம்

1. இலங்கையில் பல சட்டமுறைகள் உள்ளன. (Multiple Systems of Law). தேசவழுமைச் சட்டம் அவற்றுள் ஒன்று.
2. தேசவழுமையின் வரலாற்றை நான்கு கட்டங்களாகப் பிரிக்கலாம். முதலிரு கட்டங்கள் அந்தியாட்சிக்கு முற்பட்ட காலக்கட்டங்களாகும்.
3. 1619 முதல் 1806 வரையுள்ள காலத்தில் போத்துக்கீசர், டச்சுக்காரர் ஆளுகையின் கீழ் பல மாற்றங்கள் நிகழ்ந்தன.
4. 1806ன் பின்னர் சட்டங்களும், நீதிமன்றத்தீர்ப்புக்களும் தேசவழுமைச் சட்டத்தில் பலமாற்றங்களைப் புகுத்தின.
5. பிரதானமாக சொத்துரிமை தொடர்பான சட்டமாகவே தேசவழுமை இன்று நிலைத்துங்களது.

தாய் வழிச் சமூக அமைப்பு

தேசவழுமைச் சட்டம் தாய்வழிச் சமூக அமைப்பின் இயல்புகளைக் கொண்டுள்ளது என்றும் அது மலபார் மக்களின் மருமக்கள் தாயமுறையின் கவுக்களைக் கொண்டது என்றும் ஆய்வாளர் கருதுவார். இது பற்றி அடுத்து நோக்குவோம்.

“ஒரு சமூகத்தின் அமைப்பு முறையை விளங்கிக் கொள்வதில் பின்வரும் நான்கு முதன்மையான கூறுகள் உள்ளன.

1. குடுவழி (Decent)
2. திருமணத்திற்குப் பின் தம்பதியர் வாழுமிடம் (Residence)
3. சொத்துரிமை (Inheritance)
4. குடும்பத்தை நிருவகிக்கும் அதிகாரம் (Authority)

இந்நான்கு கூறுகளையும் முன்வைத்துத் தாய்வழிச் சமூகங்களின் அமைப்பியல்புகளைத் தாய்வழி (Marilineal) தாயகம் (matrilocality) பெண்வழிச் சொத்துரிமை (Matrilineal Inheritance) தாய்த்தலைமை (Matriarchy) என்னும் கருத்துமையுகளாகப் பகுத்துக்கொள்ளலாம்.” (மானிடவியல் கோட்பாடுகள் (பக் - 84)

ஒரு சமூகம் இம் முதன்மைக் கூறுகளில் எவ்வறைக் கொண்டிருக்கிறது? எவ்வறைக் கொண்டிருக்கவில்லை எந்தெந்த அளவில் தந்தைவழி முறையின் கலப்பும் தாக்கமும்

உள்ளன என்பனவற்றை அறிந்து கொள்ள வேண்டும். இந்தியச் சூழலில் நான்கு வகையான அமைப்பாக்கங்கள் உள்ளனவென்றும் அவர் கூறுகிறார். அவற்றுள் முதலம் வகை மேற்குறித்த நான்கு கூறுகளும் முதன்மை பெற்றிருக்கும் வகை என்கிறார். இது பற்றி அவர் எழுதியிருப்பவை மேற்கொளாகத் தரப்படுகிறது.

“தாய்வழியில் குடியைப் பெற்றிருத்தல், திருமணத்திற்குப் பின் தாயகத்தில் தங்கும் முறை, பெண்கள் வழிச்சொத்துரிமை, குடும்ப நிருவாகமும் அதிகாரமும் மூத்த பெண் வழியில் அமைதல் ஆகிய 4 கூறுகளையும் ஒருங்கே பெற்ற சமூகம் முதல்வகை, பழைய நாயர்ச்சமூகம், பழைய கோட்டைப் பின்னைமார், பழைய நாஞ்சில் நாட்டு வேளாளர், பழங்காலக் குருச்சியர் போன்றோர் இவ்வளைத்துக் கூறுகளையும் கொண்டிருந்தனர். இவர்களிடம் இப்போது வெகுவான மாற்றங்கள் ஏற்பட்டுள்ளன. இன்றைய நிலையில் மேகலாவில் வாழும் காசி (Khasi), கேரோ (Garo) ஆகிய இரண்டு பழங்குடியினரும் இவ்வகைச் சமூக அமைப்பைக் கொண்டவர் ஆவர்.” (மே. கு.நால் பக். 85)

மேற்குறித்த மேற்கோள் எமக்கு இரு விடயங்களைத் தெளிவாக எடுத்துக் காட்டுகின்றது.

01. முன்னேறிய சமூகங்களில் இன்று தாய்வழிமுறை அதன் தூயவாடுவத்தில் இல்லை. இதனால் இச்சமூகங்களை ‘பழைய’ என்ற அடைமொழியோடு பக்தவத்சல பாரதி குறிப்பிடுகிறார்.
02. இன்றைய நிலையில் இந்தியாவில் மேகாலாவில் வாழும் இரு பழங்குடியினரே இவ்வகைச் சமூக அமைப்பைக் கொண்டவர்களாய் உள்ளனர்.

பக்தவத்சல பாரதி அடுத்து ‘இரண்டாம் வகை’ ‘முன்றாம் வகை’ ‘நான்காம் வகை’ என்ற பிற அமைப்பாக்கங்களையும் விபரிக்கின்றார். பார்க்க மே.கு.நால் (பக் 85 – 86)

யாழ்ப்பாணச் சமூகவரலாறு உணர்த்தும் செய்தி யாதெனில் அது தாய்வழிச் சமூக அமைப்புடையதாக ஒரு காலத்தில் இருந்தது. குடுவழி என்ற கூறை எடுத்துநோக்கின் அது நீண்டகாலமாக தாய்வழி - தந்தைவழி என்ற இரண்டினதும் கலப்புமுறையாக இருந்துவருகிறது. ஏனைய மூன்று அம்சங்களான தாயகம், பெண்வழிச் சொத்துரிமை, தாய்த்தலைமை ஆகியவற்றில் தாய்வழிச் சமூகத்தின் தன்மையுடையதாய் பழைய யாழ்ப்பாணம் இருந்தது. தேசவழுமைச் சட்டம் பற்றிய ஆய்வு இந்த உண்மையை எமக்கு எடுத்துக் கூறுகிறது. அண்மைக்காலத்தில் மூன்று குறிப்பிட்டுச் சொல்லப்பட வேண்டிய நூல்கள் வெளிவந்துள்ளன. அவை:-

01. காலஞ் சென்ற எச். டி.பி.யு. தம்பையா அவர்களின் ‘The Laws and customs of the Tamils of Jaffna’ என்னும் நூலின் திருத்திய பதிப்பு (2000) WERC வெளியீடு.
02. சி.பத்மநாதன் அவர்கள் எழுதிய “இலங்கைத் தமிழர் தேசவழுமைகளும் சமூக வழமைகளும்” என்னும் தமிழ் நூல். குமரன் புத்தக இல்லம் (2001) இதனை வெளியிட்டுள்ளது.
03. கமலா நாகேந்திரா அவர்கள் எழுதிய ஆங்கில நூல் “Matrimonial Property and Gender Inequality - A Study of Thesawalamai” Stam Ford Lake publication, Colombo (2008)

தேசவழுமைச் சட்டம் பற்றியும், யாழ்ப்பாணத் தமிழர்களினதும் பொதுவாக இலங்கைத் தமிழர்களினதும் சமூக வரலாற்றினை பற்றியும் அறிந்து கொள்ளும் ஆர்வமுடையோர் அனைவரும் படிக்க வேண்டிய சிறந்த நூல்கள் இவை.

சுட்டுநீ ஏசியத் குற்றமா

சாந்தார் புவனேந்த்ராங்கா-ஏம்ஸிஸ்ரீஸ்

வண்ண மலர்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட மேடையில் அழகுச்சிலையாக, ஆனால் சோகமே உருவாக அமர்ந்திருக்கிறாள் அனிதா. கண்களிலிருந்து வடிந்த கண்ணீர் அவளது கண்மையையும் கரைத்துக்கொண்டு கண்ணங்களை நன்கூட்டி, இரவு முழுவதும் அழுத்தால் சிவந்து வலித்த கண்களையும், கண்ணீரில் நன்னந்து வெதுவெதுப்பாகியிருந்த கண்ணங்களையும் கைகளால் துடைப்பதும், ஈரமாகிய கைகளைத் தன் பட்டுச்சேலையில் துடைப்பதுமாக இருந்தாள் அனிதா.

அன்று காலையில்தான் அனிதாவுக்கும் அருணுக்கும் திருமணம் நடந்தது. மாலையில், இப்போது அவர்களின் திருமண வரவேற்புவையும் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. அந்த அழியில், அனிதா அழுது கொண்டிருப்பதை எவரும் கவனித்ததாகத் தெரியவில்லை. ஆனால் வரவேற்பு மண்டபத்தின் வாசலில், வருபவர்களை வரவேற்றுக் கொண்டு நின்ற அனிதாவின் தங்கை மாலதி, அங்கிருந்தே அக்கா அழுவதைக் கவனித்து விடுகிறாள். தன் கையில் இருந்த கற்கண்டுத் தட்டத்தைப் பக்கத்தில் நின்ற தோழியிடம் கொடுத்துவிட்டு, ஒட்டமும் நடையுமாக அக்காவிடம் வருகிறாள். “என்னக்கா இது, நடந்தது நடந்திட்டுது, இப்பு அழுகிறதாலை ஒரு பிரயோசனமும் இல்லை. கண்ணைத் துடைச்சிட்டுக் கொஞ்சம் நோர்மலா இரு, பீ-ஸ் அக்கா” என்று மெதுவாகக் கூறிக் கொண்டே தனது கைக்குட்டையையும் அவளிடம் கொடுக்கிறாள்.

இத்தனை நேரமும் மெளனமாகக் கண்ணீர் வடித்த அனிதாவால் மாலதியின் அன்பான வார்த்தைகளைக் கேட்டதும் அழுகையை அடக்க முடியவில்லை. விம்மலுடன், குலுங்கிக் குலுங்கி அழும் அக்காவைப் பார்க்க மாலதிக்கும் அழுகையாக வந்தது. அவளுக்கு என்ன செய்வதென்று தெரியவில்லை. அக்காவின் வேதனை அவளுக்குப் புரிந்தது. ஆனால், அவளால் என்னதான் செய்யமுடியும்? அனிதாவின் தோள்களை வாஞ்சையுடன் பற்றியவாறே “அழாதை அக்கா எல்லாரும் உன்னை வேடிக்கை பாக்கப் போகினம்” என்று சொல்லியவாறே மற்றவர்கள் கண்டு கொள்ளாதபடி அக்காவின் முகத்தை மறைத்துத் தன் முதுகுப்புறத்தை விருந்தினர் பக்கமாகக் காட்டியவாறு நின்றிருந்த மாலதிக்குப் பின்னால் “என்ன அக்காவும் தங்கச்சியும் ஏதோ ரகசியம் கதைக்கிறீங்கள் போலை, ஏதாவது என்னைப்பற்றியோ” என்று கிண்டலாகச் சொல்லிக் கொண்டுவந்த அருணின் குரலைக் கேட்டுத்

திரும்பியவன், அனிதாவை அழு வேண்டாம் என்று சைகையால் சொல்லிவிட்டு “அக்காவை இங்கை தனியா விட்டுட்டு உங்கடைபாட்டுக்கு friends ஓடை அரட்டையடிக்கப் போயிட்டங்க, எனக்கு இது தேவைதான்” என்று துடுக்குத்தனமாகச் சொல்லிக்கொண்டே அவனுடைய பதிலுக்குக் காத்திராமல் நழுவினாள் மாலதி.

“இவங்களோடை கதைச்சுக்கொண்டிருந்தா நேரம் போறதே தெரியிறேல்லை. உங்களைத் தனியா விட்டிட்டுப் போனதுக்கு sorry அனிதா” என்று சொல்லிக்கொண்டே அவளுக்குப் பக்கத்தில் அமர்ந்தவன், அவள் அழுது கொண்டி ருப்பதைக் கண்டு அதிர்ந்து போகிறான். தலையைக்குனிந்த வாரே கைக்குட்டையால் கண்களைத் துடைத்துச் சமாளிக்க முயன்று கொண்டிருந்தாள் அனிதா.

“என்ன நடந்தது இவளுக்கு? காலமை கல்யாணம் நடக்கேக்கடியும் எதையோ இழந்தது போலை தான் இருந்தாள். கண்ணும் கலங்கின மாதிரித்தான் இருந்திச்க. ஓம்புகையிலை கண்கலங்கியிருக்கும் என்டு தான் அப்ப நினைச்சன். ஆனா இப்பதான் தெரியது இவள் அப்ப இருந்தே அழுகிறாள் எண்டது. ஏன் இப்பிடி அழுகிறாள்? ஒருவேளை என்னைப் பிடிக்கேல்லையோ? என்று ஏதோவெல்லாம் நினைச்சக்குமும்பியவன், “சரி அது என்னவா இருந்தாலும் இப்ப கேட்டு நாலு பேரைப் புதினம் பாக்க வைக்க வேண்டாம், எல்லாம் பிறகு கேட்டுத்தெரிஞ்சு கொள்ளலாம்” என்று தனக்குத்தானே சொல்லிக் கொண்டு, அவளது கையை மெல்லப்பற்றிப், பின்னர், அந்தப்பிடியைக் கொஞ்சம் அழுத்தமாக்கினான், அவளுக்கு ஆறுதல் சொல்லும் வகையில்.

அவனது அந்த ஸ்பரிசம், அந்த முதல் ஸ்பரிசம், அவளுக்குள் கிஞகிஞாப்பை ஏற்படுத்தவில்லை. முதலில் அது அவளுக்கு அருவருப்பைத்தருவது போல் கூட இருந்தது. கையைச்சடாரென இழுத்துக் கொள்ளலாமா என்றுகூட நினைத்தாள். ஆனாலும் அவள் அப்படிச்செய்யவில்லை. அந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் அவன் உரிமையுடன் அவளது கையைப் பற்றி ஆறுதல் சொல்ல விழைந்தது, அவளது மனச்கமையை சிறிது குறைக்கத்தான் செய்தது. அந்தப்பரிவான ஸ்பரிசம் தந்த ஆறுதலுடன் அருணை மெல்ல நிமிர்ந்து பார்த்தாள் அனிதா. அவனது கண்களிலும் ஏதோ ஒரு சோகம் நிழலாடியது போல் பட்டது அவளுக்கு, அது என்னவாயிருக்கும் என்று அவளால்

ஊகிக்க முடியவில்லை. ஊகிக்கும் நிலையிலும் அவள் இல்லை.

வரவேற்பு வைபவம் எல்லாம் முடிந்து, அருணின் வீட்டுக்கு அவர்கள் வந்தபோது நேரம் நான்ரிவைத் தாண்டி விட்டது. தனி அறையில் அருணுடன் அனிதா. அவளது தலை விண் விண்ணென்று வலித்தது. இரண்டு கைகளாலும் தலையைத் தாங்கியடி கட்டிலின் ஓரமாக அமர்ந்திருந்த அனிதா வின் பக்கத்தில் வந்தமர்ந்த அருண், தலையைத் தாங்கிக் கொண்டிருந்த அவளது கைகளைத் தன் கைகளால் பற்றியவாறு “என்ன அனிதா? என் அழுகிறீங்கள்? என்ன நடந்தது? என்னவா இருந்தாலும் சொல்லுங்கோ, நான் ஒண்டும் பிழையா நினைக்க மாட்டன்” என்றவனை நிமிர்ந்து பார்த்த அனிதாவுக்கு, அருணிடம் எல்லா வற்றையும் சொல்லி விட வேண்டும் போல் தானிருந்தது. ஆனால் வார்த்தைகளை மீறி அழுகை பொத்துக் கொண்டு வந்தது. அவளது கண்ணீரைத் தனது கைகளால் மெல்லத் துடைத்து, அவளது தலையை வாஞ்சையுடன் தடவிக் கொடுத்தவாறு அவளையே பார்த்துக் கொண்டிருந்தான் அருண். அவனது பார்த்தையை, அவனது எதிர்பார்ப்பைய் புரிந்து கொண்ட அனிதா, தன்னை ஒருவாறு சுதாகரித்தவளாகச் சொல்லத் தொடங்கினாள்.

“நான் ஒருத்தரை உயிருக்குமிராக் காதலிக்கிறன் அருண். அவரைத் தான் கலியானம் செய்யிறுதெண்டிருந்தனான். ஆனா என்னைக் கட்டாயப்படுத்தி உங்களுக்குக் கட்டி வைச்சிட்டினம்” என்று அழுகைக்கிடையில் வார்த்தைகளை மென்று விழுங் கியவள் இதற்கு அருணின் பதில் என்னவா இருக்குமோ? எப்பிடி இருக்குமோ? என்று தயங்கியவளாய் அவனது முகத்தைப் பார்த்தாள். எதுவுமே பேசாமல், இதை எதிர்பார்த்தவன் போல் “மேலை சொல்லுங்கோ” என்ற பாவனையுடன் அவளேய பார்த்துக் கொண்டிருந்தவனைப் பார்த்த அனிதா கொஞ்சம் தொரியம் வந்தவளாகத், தொடர்ந்தாள்.

நானும் குமாரும் ஓரே Schoolஇலை தான் படிச்சனாங்கள். சின்ன வயசிலை இருந்தே எனக்கு அவரைப் பிடிக்கும். அவருக்கும் என்னைப்பிடிக்கும் அப்பெல்லாம் அது சாதாரண நட்பாத்தான் இருந்திச்சு, ஆனா நாங்கள் வளர வளர, வளந்து வந்த எங்கடை நட்பு, பத்தாம் வகுப்புப் படிக்கேக்கை காதலா மாற்றுதூ, பத்தாம் வகுப்பிலை வந்த காதல் இந்தப் பத்து வருஷத்திலை..... தேம்பினாள் அனிதா..... அவளைத் தேற்றினான் அருண், தேம்புவுடன் தொடர்ந்தாள் அனிதா.

“Engineering படிக்க ஆசைப்பட்டார் குமார் A/L results உம் நல்லதாவே வந்திச்சு. ஆனா இந்த standardisation செய்த சதியாலை அவருக்கு Engineering கிடைக்கேல்லை. சரி இன்னொருக்க அன்னேரம் எண்டு நினைச்சுக் கொண்டிருக்கேக்கை தான் அது நடந்திச்சு..... அன்னைக்குச் சனிக்கிழமை - பின்னேரம் நாங்கள் - அம்மா, அப்பா, மாலதி எல்லாரும் முத்தத்திலை கதைச்சுக்க கொண்டு இருந்தம். அப்ப என்னை friend சுமதி அவசரமா ஓடி வந்தாள். என்ன ஒரு மாதிரியா இருக்கிறாய் எண்டு கேட்டதுக்கு - ஒண்டுமில்லை - உன்னடை chemistry notes வாங்கிக்கொண்டு போகலா மென்டு..... வந்தனான் என்று இழுத்தாள் - chemistry notes

எடுக்க உள்ளை போன எனக்குப் பின்னாலை வந்த சமதி என்னை கையைப் பிடிச்சுக் கொண்டு, அனிதா! இன்னைக்குக் கோண்டாவிலிலை Roundup பண்ணினி Army எங்கடை boys 10,12 பேரைப் பிடிச்சுக் கொண்டு போயிட்டுதாம் - அதிலை..... அதிலை குமாரும்..... அவள் வார்த்தைகளை முடிக்கேல்லை. எனக்குத் தலை சுத்திக் கொண்டு வந்திச்சு - “சுமதி சரியாத் தெரியுமே? எப்பிடி - குமார்? அவருக்கு இதிலை எல்லாம் ஒரு சம்பந்தமும் இல்லையே? என் அவரைப் பிடிச்சவங்கள் - என்னாலை இதை நம்ப முடியேயில்லை” - நம்ப முடியேல்லை எண்ணதை விட நான் இதை நம்ப விரும்பேல்லை எண்டது தான் உண்மை. “குமாருக்கு இதிலை ஒரு சம்பந்தமும் இல்லைத் தானே அனிதா, விசாரிக்க எண்டுதான் கொண்டு போயிருப் பாங்கள், விசாரிச்சுட்டு விட்டுதூவாங்கள், கவலைப்படாதை, எதாவது அறிஞ்சா உடனை வந்து சொல்றன்” எண்டு சொல்லிட்டுச் சுமதி போயிட்டாள்.

எனக்கென்னவோ சரியான பயமா இருந்திச்சு, அழுகையா வந்திச்சு - ஆனா அம்மா அப்பாக்கு எங்கடை காதல் விழயம் தெரியாததாலை, என்னாலை வெளியா அழுவும் முடியாது. இரவெல்லாம் நித்திரையில்லாமல் எதையெதையோ எல்லாம் கற்பனை பண்ணி அழுதுகொண்டிருந்தன். திங்கக் கிழமை schoolக்குப் போகவும் மனமில்லை. ஆனாலும் குமாரைப் பற்றி சுமதியிற்றை ஏதாவது அறியலாம் எண்ட நம்பிக்கைலை போனன். ஆனா சுமதிக்கும் ஒண்டும் தெரியேல்லை. அண்டைக்குப் பின்னோரம் வேலையாலை வந்த அப்பா “முந்தநாள் army பிடிச்சுக்கொண்டு போன பெடியங்களை பூசாக்குக் கொண்டு போட்டாங்களாம். பாவம் தாங்களும் தங்கடை படிப்பும் எண்டிருந்த பின்னையளை, யானிக்கெண்டு போன இடத்திலை பிடிச்ச வங்கள், விசாரிச்சுட்டு விட்டுதூவாங்கள் எண்டுதான் நினைச்சன்..... ம்..... பூசாக்குள்ளை போனா உயிரோடை திரும்பி வாறுதெண்டது கஸ்டம் தான். சித்திரவதை செய்தே சாக்காட்டிப் போடுவாங்கள். ஏதோ கடவுள் தான் காப்பாத்த வேணும்” எண்டு அப்பா பெருமூச்சோடை சொன்னதைக் கேட்டு அப்பிடியே இடிஞ்ச போயிட்டன். அதுக்குப்பிறகு நடைப்பினாம் மாதிரித்தான் பள்ளிக்கூடமும் வீடும் எண்டிருந்தன்.

இப்பிடியே ரெண்டு மாதம் போனபிறகு ஒரு நாள். சுமதி சந்தோஷமா ஓடி வந்தாள். “அனிதா குமாரை விட்டிட்டாங் களாம். குமாரின்டை அப்பா ஒரு மாதிரி, ஆக்களைப் பிடிச்சுக் காசையும் சிலவழிச்சுக் குமாரை வெளிலை எடுத்திட்டாராம். இனிமேல் குமார் இங்கை இருக்கிறது நல்லதில்லை எண்டதாலை ஒரு ஏஜன்ஸிக்குள்ளாலை ஜேர்மனிக்கு அனுப்பிட்டாராம்.

குமார் பூசாவிலை இருந்து விடுபட்டது எனக்குச் சந்தோஷமாக இருந்தாலும், அவர் அங்கிருந்தே ஜேர்மனிக்குப் போனது சரியான கவலையா இருந்திச்சு. அவர் எப்பிடியும் கடிதம் போடுவார் எண்ட நம்பிக்கையோடை காத்துக் கொண்டிருந்தன். ரெண்டு கிழமைக்குப்பிறகு ஒருநாள் சுமதி கையிலை இருந்த புத்தகத்துக்குள்ளை இருந்து ஆரூர் காணாதபடி ஒரு கடிதத்தைத் தந்தாள், குமாரின்டை கடிதத்தைக் கண்டது குமாரையே கண்டது போலை இருந்திச்சு. அப்பா சரியான கண்டிப்பானவர், குமாருக்குக் கடிதம் எழுதுறதும், அவரின்டை கடிதங்கள் எனக்கு வாறதும் கூடக் கஸ்டமான் காரியம்தான். ஆனாலும் அப்பான்டை கண்டிப்பையும் மீறிச் சுமதின்டை உதவியோடை கடிதத் தொடர்பை வைச்சிருந்தம், ஆனா இருந்தாப்போலை அப்பா உங்களோடை எனக்கு கலியாணம் நிச்சயம் பண்ணிட்டார், எனக்கு என்ன செய்யிறுதென்டே தெரியேல்லை. இதைப்பற்றிக் குமாருக்கு எழுதிப் போட்டன். அம்மாக்கும் இதைப்பற்றிச் சொல்லி அப்பாக்குத் தெரியப் படுத்தினான். ஆனா அப்பா “ஜேர்மனிலை அகதியாக் கண்ட வேலையும் செய்துகொண்டிருக்கிற ஒருந்தனுக்கு என்டை மகளைக் குடுக்கேலாது, நல்ல உத்தியோகத்திலை இருக்கிற படிச்ச மாப்பிளையை விடேலாது” எண்டு தாம் தோமென்டு குதிக்கத் துவங்கிட்டார், அம்மாவாலையும் ஓன்டும் செய்ய முடியேல்லை.

பாவும் குமார், எண்டை கடிதம் கிடைச்ச உடனயே பறந் தோடி வந்திருக்கிறார். அங்கை அவருக்கு PR கூட இன்னும் கிடைக்கேல்லையாம். இப்பிடி இடையிலை இங்கை வந்தாத் திரும்பிப் போகவும் எலாதாம். ஆனாலும் என்னிலை வைச்சிருந்த அன்பாலை வேறை ஒன்னடையும் பற்றி யோசிக்காமல் ஓடி வந்திருக்கிறார். கொழும்பிலை இருந்து இங்கை யாழ்ப் பாண்ததுக்கு வர மூன்டு நாள் எடுத்திருக்கு. இடையிலை கிளிநொச்சியிலை ஆமிக்கும் பெடியங்களுக்கும் நடந்த சண்டையாலை அவர் வந்த பஸ் ரெண்டு நாள் இடையிலை நின்டிட்டுது. நேற்றுத்தான் இங்கை வந்து சோந்திருக்கிறார். உடனயே எங்கடை வீட்டை ஓடி வந்த அவரை வரவேற்றது வாசல்லை கட்டியிருந்த மாவிலை தோரணமும், மனவறையும் தான். அதையும் தாண்டி உள்ளை வந்த குமார் அப்பாவோடை கதைச்சுப் பார்த்தார். அப்பா கொர்சமும் இறங்கி வரேல்லை, பக்தாததுக்கு பந்தல் போட்டுக் கொண்டு நின்ட சொந்தக்காரர் எல்லாருமாச்சேந்து அவரை அடிச்சுக் கலைச்சுப் போட்டனம். அப்பான்டை காலிலை விழுந்து கதறி அழுது கெஞ்சிப்

பாத்தன். அவர் விட்டுக்குடுக்கேல்லை, “நாளைக்கு இந்தக் கலியாணம் நடக்காட்டி எண்டை செத்த வீடு தான் நடக்கும்” எண்டு சொல்லீட்டு வெளிலை போயிட்டார்.

மேலே பேசுமுடியாமல் கண்களைக் கைகளால் பொத்திய வாறு கேவினாள் அனிதா. அப்பிடியே அவளைத் தன் நெஞ்சோடு அணைத்துக்கொண்ட அருண், “உங்கடை வேதனை எனக்கு விளங்குது அனிதா, எனைண்டால் நானும் உங்களைப் போலை காதல்லை தோத்துப் போனவன்தான். ஆனா ஒரு வித்தியாசம், உங்களாலை வெளியா அழுமுடியுது. என்னாலை அது முடியாது. நான் உள்ளுக்குள்ளை அழுது கொண்டிருக்கிறன் - ஆம்பினை எண்டதாலை”. எதிர்பார்க்காத ஒன்றைக்கேட்ட ஆச்சரியத்துடன் அவனைப்பார்க்கிறாள் அனிதா. அவன் தொடர்கிறான். “சுருக்கமாகவே சொல்லிற்க அனிதா, சின்ன வயசிலை இருந்தே எண்டை மச்சாளை - அப்பான்டை அக்காண்டை மகள் வசந்தியைக் காதலிச்சனான், அவளும் என்னை நம்பி இருந்தாள். இதுக்கு எங்கடை வீட்டிலையோ, வசந்தின்டை வீட்டிலையோ எதிர்ப்பொண்டும் இருக்கேல்லை. சின்ன வயசிலை இருந்தே எங்களை ஒண்டாச்சேத்து எல்லாரும் பகிடி பண்ணினிதாலை தான் எங்களுக்குள்ளை காதல் வந்திச்சோ தெரியேல்லை. ஆனா இடையிலை அப்பாவுக்கும் மாமிக்கும் குடுக்கல் வாங்கல் பிரச்சனை எண்டு வந்ததாலை ரெண்டு குடும்பங்களுக்கும் இடையிலை பேச்சு வார்த்தை இல்லாமல் போச்ச. நான் படிச்சு முடிச்சு, நல்ல வேலையும் கிடைச்சபிறகு வசந்தியைக் கலியாணம் செய்யிறது பற்றி அப்பாவோடை கதைச்சனான். ஆனா அப்பா குடும்பச் சண்டை ஒரு பக்கம், உன்றை உத்தியோகத்துக்கு அவையாலை என்ன சீதனம் தர எவும்? உனக்குப் பின்னாலை ரெண்டு தங்கச்சிமார் கலியாணத்திக்கு நிக்கினம், அதை மறந்திட்டியே நல்ல கொழுத்த சீதனத்தோடை வந்திருக்கிற இந்தக் கலியாணத்தை வேண்டாம் எண்டா, நீ எண்டை பின்னை எண்டதை மறந்திடு” எண்டு கண்டிப்பாகச் சொல்லீட்டார். இதுக்கு மேலை என்னாலை ஒண்டும் செய்ய முடியேல்லை, எண்டை காதலைக் கடமை வெண்டிட்டுது. இங்கை பாதிக்கப்பட்டது நாங்கள் ரெண்டுபேர் மட்டுமில்லை அனிதா, எங்களோடை சேர்த்து இன்னும் இரண்டு பேர். மொத்தமா நாலு பேர். நாலு பேரின்டை வாழ்க்கை இப்பிடி நாலு சுவருக்குள்ளை அழுது அடங்கிற மாதிரி ஆகினது ஆரின்டை குற்றம்.....ம? என்று ஒரு பெருமுச்சுடன் சொல்லி முடித்தவனை நிமிர்ந்து பார்த்த அனிதா, அவனை அணைப்பை இன்னும் இறுக்கமாக்கிக் கொண்டு அழுதாள் - இப்போது நாலு பேருக்காக அழுதாள். அவனுடைய கண்களிலிருந்து பெருகிய கண்ணீர் அவன் து மார்பை நனைத்தது. தமது காதல் தோல்விகளைப் பரஸ்பரம் பரிமாறிக் கொண்டது, அந்த நோத்துக்கு அவர்களுக்கு ஆறுதலைத்தந்தது தான். ஆனால் அந்த ஆறுதல் அவர்களது மனதில் ஆழமாகப்பதிந்து விட்ட வடுவின் வலியை ஆற்றுமா? இல்லை..... மாற்றுமா.....?

படைப்பாளிகளே!

உங்கள் படைப்புக்களை அனுப்பும் போது கயவிலாசமிட்ட முத்திரையுடன் கூடிய தபால் உறையையும் சீர்த்து அனுப்புங்கள். படைப்பு பிரசுரத்திற்கு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டல் உடன் அறியத் தருவோம். இல்லையெனில் படைப்பினைத் திருப்பி அனுப்புவோம்.

ஆசிரியர்

ஒண்டன் ஜ. பி. சீ. சுவதேச ஒயிபுரப்பிள் ஞானம் வெளியிடப் பிரிவி சிவ சுவண்பவன் சிறப்பிதழ் பற்றி நூலகவியலர்கள் என். சௌல்வராஜா

இவ்விதம் வண்டன் சுட்ராளி வெளியீட்டுக்கழகத்தினதும், இலண்டன் மாஷ்/ செங்குந்தா இந்துக்கல்லூரியின் பழைய மாணவர் சங்கத்தினதும் அனுசரணையுடன் சிற்பி சுவண்பவன் பவளவிழாச் சிறப்பிதழாக அழுகுற வெளிவந்துள்ளது.

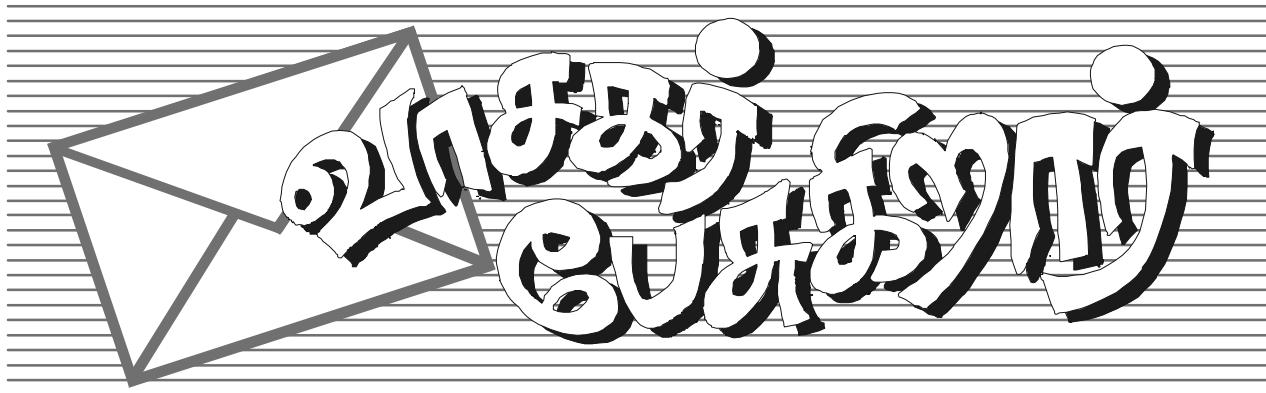
இவ்விதம் வழையான இலக்கியப் பத்திகளைக் குறைத்துக்கொண்டு, அப்பக்கங்களை ஈழத்து இலக்கிய வரலாற்றில் அதிகூடிய, புகழ்பூர்த்த எழுத்தாளர்களைத் தனது கலைச்செல்வி சஞ்சிகையின் மூலம் உருவாக்கியவர் என்ற பெருமையைத் தன்னகத்தே கொண்ட ஈழத்தின் முதுபெரும் எழுத்தாளர், திரு சிற்பி சிவசரவணபவன் அவர்களின் சிறப்பிதழாக ஒதுக்கி அழகான வடிவமைப்புடன் வெளிவந்துள்ளது. பக்கம் தோறும் சிற்பியின் புகைப்பாங்கள், அவர் பற்றிய பல்வேறு எழுத்தாளர்களின் மனப்பதிவுகள் என்பன இடம்பெற்றுள்ளன. பெரும்பாலும் அனைத்தும், சிற்பி அவர்களின் அரவணைப்பில் தாம் எவ்வாறு வளர்ந்தோம் என்பதைச் சொல்லிப் பெருமைப்படுவதாகவே உள்ளன. இவை அனைத்திற்கும் முத்தாய்பாக சிற்பியுடன் ஞானம் ஆசிரியர் தி. ஞானசேகரன் மேற்கொண்ட நேர்காணல் ஒன்றும் இடம்பெற்றுள்ளது.

ஆடி 1958 முதல் ஆவணி 1966 வரை எட்டு வருட காலம் கலைச்செல்வி என்ற சஞ்சிகையை நடத்தியவர் சிற்பி சுவண்பவன். இந்தச் சஞ்சிகையின் வாயிலாக பல இளம் படைப்பாளிகள், தனித்துவமான ஈழத்து இலக்கிய உலகில் நுழைந்து தடம்பதிக்க வழியமைத்துக் கொடுத்தவர் இவர். சிற்பியின் கலைச்செல்விப் பண்ணையில் அந்நாட்களில் வளர்ந்து இன்று ஈழத்து தமிழிலக்கியத்துறையில் சிறப்பற்று விளங்கும் செங்கை ஆழியான், செம்பியன் செல்வன், செ. போகநாதன், சா. வே. பஞ்சாட்சார், பெனாட்சுக்ரான், சாந்தன், வே. குமாராசாமி, பொ. சண்முகநாதன், மு. பொன்னம்பலம், பவளவிழா மலரை இன்று வெளியிடும் ஞானம் சஞ்சிகையின் ஆசிரியர் தி. ஞானசேகரன், மு. கனகராஜன், பா. சத்தியிசீலன், து. வைத்திலிங்கம், செ. கதிர்காமநாதன், முனியப்பதாசன் என்று இப்படியல் மிக நீண்டு செல்லும்.

�ழத்தின் சிறுகதை வரலாற்றில் எல்லாக் காலகட்டங்களிலும் எழுதி வியாபித்து நிற்பவர் என்ற பெயரையும், ஈழத்தின் முதலாவது சிறுகதைத் தொகுப்பினை வெளிக்கொண்டுதான் எழுத பெருமையினையும் பெற்றவர் சிற்பி சிவசரவணபவன். இவரது முதலாவது சிறுகதைத் தொகுதி 1958இல் ஈழத்துச் சிறுகதைகள் என்ற பெயரில் வெளிவந்திருந்தது. சன்னாகம், கந்தரோடையில் அமைந்திருந்த தமிழருவிப் பதிப்பகம் என்ற வெளியிட்டகம், சென்னை மாருதி அச்சகத்தின் வாயிலாக இத்தொகுப்பை அச்சிட்டு வெளியிட்டிருந்தது. ஈழத்துச் சிறுகதை எழுத்தாளர்களான வ. அ. இராசாரத்தினம், கே. டானியல், இலங்கையர்கோன், சி. வைத்தியலிங்கம், கனகசெந்திநாதன், க. தி. சம்பந்தன், வரதர், தாழையடி சபாரத்தினம், செ. கணேசலிங்கன், இராஜ அரியாத்தினம், சகிதேவி தியாகராஜா, க. இராஜநாயகன் ஆகியோரின் 12 சிறுகதைகளை சிற்பி சிவசரவணபவன் அவர்கள் இத்தொகுப்பில் தேர்ந்து இணைத்திருந்தார். 1945 முதல் 1954 வரையிலான காலகட்டத்தில் இவை எழுதப்பட்டு அந்நாட்களில் கிராம ஊழியன், ஈழகேசரி, மறுமலர்ச்சி, கலைமகள், ஆனந்தன், சுதந்திரன் ஆகிய வார மாத இதழ்களில் பிரசராமாகியிருந்தவையாகும்.

ஞானம் கலை இலக்கியச் சஞ்சிகையின் ஜூன் 2008க்குரிய, சிற்பி சிவசரவணபவன் பவளவிழாச் சிறப்பிதழில் முதலில் எம்மை வரவேற்பது சிற்பி சிவசரவணபவன் அவர்களின் குடும்பத்தினரின் புகைப்படமாகும். வேண்டுதல் என்ற தாலைப்பிலான அவரது கலைதை ஒன்றும் இதே பக்கத்தில் இடம்பெற்று எம்மைக் கவர்கின்றது. பவளவிழாக் காணும் சிற்பி என்ற ஆசிரியர் தலையங்கத்தை அடுத்து, சிற்பி சிவசரவணபவன் ஆசிரியராகப் பணியாற்றிய யாழ். செங்குந்தா இந்துக் கல்லூரியின் ஜக்கிய இராச்சியத்துக்கான பழைய மாணவர் சங்கம் வழங்கிய வாழ்த்துக் கடிதம் இடம்பெற்றுள்ளது. கம்பவாரிதி இ. ஜெயராஜாவின் வல்லார்க்கு என் வாழ்த்து என்ற வாழ்த்துக்கவிதை எம்மையும் சிற்பி சிவசரவணபவன் அவர்களை இணைந்து வாழ்த்து வைக்கின்றது. இவற்றைத் தொடர்ந்து உள்ளே செங்கை ஆழியான் எழுதிய என் இலக்கியச் சூரு என்ற விரிவான கட்டுரையும், செஞ்சொற்செல்வர் ஆறு திருமுருகன் எழுதிய சிந்தனைச் சிற்பி சிவசரவணபவன் என்ற கட்டுரையும், வண்டனிலிருந்து சுட்ராளி ஆசிரியர் ஜ. தி. சம்பந்தர் அவர்களின் வாழ்த்துக் கட்டுரையும் இடம்பெற்றுள்ளன. தொடர்ந்து பக்கம் தோறும் வாழ்த்துக்களாயும், மலரும் நினைவுகளாயும் பல்வேறு இலக்கிய ஆர்வலர்களின் கருத்துரைகளும் வாழ்த்துரைகளும் இடம்பெற்று இச்சிறப்பிதழை மிகவும் முக்கியமானதொரு வாழ்க்கை வரலாற்று ஆவணமாக்கியிருக்கின்றன. அந்த வகையில் அநு. வை. நாகராஜன், தெணியான், கண்டாவிலிருந்து ச. வே. பஞ்சாட்சரம், மானாமக்கீன், வண்டன் அம்பி, கே. எஸ். சிவகுமாரன், ப. வித்தியா, கொற்றைப் பி. கிருஷ்ணானந்தன், ஊரெழு அ. கனகசூரியர், சுத்தியீலன், திருமதி கோமாள சுந்தரலிங்கம், கலைவாணன் வே. தருமலிங்கம், கலாபூஷணம் வை. க. சிற்றம்பலம், தெனிவெத்தை ஜோசப், செல்லத்துரை சுதர்ச்சன், சோக்கலோ சண்முகம், செங்கை ஆழியான், ஆகியோரின் பெரியதும் சிறியதுமான ஆக்கங்கள் இவ்விதழைக் கனகதையாக்குகின்றன. இவ்விதழின் சிறப்பம்சமாக நாணயம் என்ற தலைப்பிலான சிற்பியின் சிறுகதையும், ஞானம் 2003 இதழில் வெளிவந்த தி. ஞானசேகரன், சிற்பி சிவசரவணபவன் ஆகியோரின் உரையாடலும், இவ்விதழிலிருந்து தொடங்கும் கலைச்செல்விக் காலம் என்ற தலைப்பிலான சிற்பி சிவசரவணபவன் அவர்களின் கட்டுரைத் தொடரும் அமைகின்றன. இடையிடையே சிற்பி சிவசரவணபவன் பற்றிப் பல்வேறு காலகட்டங்களில் ஊடகங்களில் வெளிவந்த குறிப்புகள் - துணைக்குக்களாகவும், கட்டச் செய்திகளாகவும் இடம்பெற்றுள்ளன. மொத்தத்தில் ஞானம் சஞ்சிகை தனது மாதாந்த கலை இலக்கியச் செயற்பாடுகளுக்கு அப்பால், தீவிரமான தேடல் மிகுந்ததொரு சிறப்பிதழ் பாரம்பரியத்தையும் பின்பற்றுவதை அவதானத்துடன் இங்கு பதிவுசெய்யவேண்டியுள்ளது.

கடந்த சில காலங்களுக்கு முன்னர் பேராசிரியர் கா. சிவத்துமியில் பற்றிய அரியதொரு சிறப்பிதழை வெளியிட்டு நல்லதொரு பதிவை எதிர்காலத்து ஆய்வாளர்களுக்காக ஞானம் விட்டுவைத்தையும் இங்கு நினைவுக்காக விரும்புகின்றேன். அவ்வகையில் சிற்பி சிவசரவணபவன் அவர்களின் பவளவிழாச் சிறப்பிதழாக வெளிவந்துள்ளன ஞானம் இதழ் பாதுகாத்துவைக்கப்படவேண்டிய மற்றுமொரு ஆவணம் என்பதை உறுதியுடன் குறிப்பிடலாம். ஞானம் ஆசிரியரின் தீவிர தேடல் வேட்கையும், தனது ஆசான் சிற்பி சிவசரவணபவன் மேற் கொண்ட பற்றுதலும் இத்தகைய தீவிர இதழோன்றை வெளிக்கொண்ட உறுதுணையாக இருந்துள்ளது என்று கருதுகின்றேன்.

பேரன்புடையீர்,

ஜூன் 'ஞானம்' இதழ் கிடைத்தது. மிக்க நன்றி. எழுத்தாளப் பெருந்தகை சிற்பி - சரவணபவன் அவர்களின் பவள விழாச் சிறப்பிதழாக, நிறைய தகவல்களை அது தந்தது. அத்துடன் சிற்பியைப் பற்றிய செய்திகளின் பெறுமதி அருமை. என் இளைய சகோதரிகள் செங்குந்தாவில் படித்த காலை, சர்மா மாஸ்டரைப்பற்றி நிறையவே சொல்லார்கள். செங்குந்தாவுக்கு மிக அருகில் வாழ்ந்த போதும், அவரை நேரில் காணும் வாய்ப்பு எனக்கு கிட்டவில்லை. இதழைப்படித்தபின், இப்படி ஒரு அற்புதமான மனிதரை காணாமல் போய்விட்டன என்ற கவலை மனதில் மண்டியது. எனினும் இப்போதாவது அவரைப் பற்றி அறிய முடிந்தமைக்கு, ஞானத்திற்கு பெரும் நன்றிகள்.

-போகா பாலச்சந்திரன், கனடா

***

இவது ஞானம் கிடைக்கப்பெற்றது மகிழ்ச்சி. துரை மனோகரனின் அட்டைப்படத்தோடு கிடைக்கப் பெற்றமை இரட்டிப்பு மகிழ்ச்சி. “பல்துறைப் பணியில் தமிழ்த்துறைத் தலைவர் மனிவிழா ஆண்டில் கலாநிதி துரை மனோகரன்” என்ற தலைப்பில் சுதார்சன் எழுதிய கட்டுரை, துரை மனோகரனின் பல்துறை ஆரைமகளையும் பதிவு செய்திருக்கிறது.

துரை மனோகரன் பற்றி அறிய விரும்புவோருக்கும் இது தகுந்த ஆவணமாக விளங்கும் என்பதில் ஜயமில்லை.

சிற்பியின் பவளவிழாச் சிறப்பிதழ் மலரில் சுதார்சன் எழுதிய கட்டுரைகளையும் தனித்து நோக்கத் தக்கதாகும். சிற்பி தொகுத்த ஈழத்துச் சிறுக்கைகளை முன்வைத்து அவர் அக் கட்டுரையை எழுதியிருந்தார்.

“எழுத்துச் சிறுக்கைக்கான பங்களிப்பு என்பது அவர் படைத்த சிறுக்கைகளை விடவும் அவரது இத்தொகுப்பு முயற்சியிலேயே பெரிதும் தங்கியுள்ளது” என்று சுதார்சன் முன்மொழிந்ததை நாமும் ஆமோதிக்கிறோம்.

பெரிய ஜங்கரன், திருக்கொண்மலை

***

நூறாவது இதழாக வெளிவரவிருக்கும் ஞானத்தின் வளர்ச்சி அபாரமானது

இலங்கையைப் பொறுத்தவரை ஒரு இலக்கிய நூலை மாதம் தவறாமல் சரியான நேரத்துக்கு வெளியிடுவதென்பது முடியாதவொரு காரியமாகும். அதிலும் தென்னிந்தியாவிலிருந்து இங்கே இறங்குமதி செய்யப்படும் மிகவும் மோசமான மூன்றாந்தா பத்திரிகைகளுக்கு நாம் கொடுக்கும் ஆதரவினை இங்கே மிகவும் சிரமத்தின் மத்தியில் வெளியாகும் தரமான பத்திரிகைகளுக்கு வழங்குவதில்லை. இந்நிலை காலவெள்ளோட்டத் த்தினால் சிறிது மாறினாலும் கூட பெரியளவில் இன்னமும் ஒரு நல்ல மாற்றத்தினை காண முடியவில்லை. இத்தகைய இக்கட்டான சூழ்நிலையின் மத்தியில் தொடர்ந்து மாதம் தவறாமல் வெளிவந்து தற்போது நூறாவது நூலாக வெளிவரவுள்ள இலக்கிய சுஞ்சிகையான “ஞானத்தின்” வளர்ச்சி அபாரமானது.

வர்த்தக நோக்கத்தினை மட்டுமே பிரதான குறிக்கோளாகக் கொண்டு பத்துக்கு முப்பது கிடைக்குமா நாற்பது கிடைக்குமா வென்ற ரீதியில் செயற்படும் இன்றைய புத்திரிகையுலகில் முழுக்க முழுக்க தரம் மற்றும் வாசகர்களின் காத்திரமான பங்களிப்பு அவர்களின் பயன்பாடு, போன்றவற்றை மட்டுமே கருத்தில் கொண்டு வெளிவந்து கொண்டிருக்கும் ஞானத்தின் இன்றைய வெற்றி மற்றும் பாரிய வளர்ச்சிக்கு உண்மையான அதன் வாசகர்களும் இலக்கியக் கர்த்தாக்களுமே காரண கர்த்தாக்களாக இருக்கிறார்கள்.

ஏறக்குறைய ஒன்பது வருடங்களாக வெளிவந்து கொண்டிருக்கும் ‘ஞானம்’ ஓவ்வொரு இதழும் பாதுகாத்து வைக்க வேண்டிய அரிய பொக்கியீழாகும். ஞானம் பல இளம் எழுத்தாளர்களுக்கு களம் அமைத்துக் கொடுத்து அவர்களை வெளிச்சத்துக்கு கொண்டு வந்துள்ளது. மலையகத்தைப் பொறுத்த வனரையில் இன்று சிறந்த எழுத்தாளர்களாக பலர் வஸும் வந்து கொண்டிருப்பதற்குக் காரணமாக திகழ்வது ஞானம் தானென்றால் அதில் எந்தவித சந்தேகமும் இல்லை. மலையக பாரம்பரிய கலை, கலாசாரங்களின் விழுமியங்களை பாதுகாத்தல் மற்றும் அவற்றை சிறப்பாக வெளிக்கொணர்தல் போன்றவற்றிற்கு திறமையான, சிறந்த எழுத்தாளர்கள் தேவைப்பட்ட போது அவர்களை கண்டு பிடித்து பட்டைத் தீட்டி வெளிக் கொணர்ந்த ஞானத்தை வெறுமனே பாராட்டினால் மட்டும் போதுமா?

ஞானத்தில் எழுதுவதற்கு என்ன தகுதி வேண்டும்? எத்தகைய ஆக்கங்கள் அதில் இடம் பெறும் என்பதை ஏற்கனவே சரியாகத் திட்டமிட்டு கட்டம் கட்டப்பட்டுவிட்டது. தரக்குறைவான சினிமா, அரசியல், வேறு தேவையில்லாத குப்பைகள் எப்போதுமே ஞானத்தில் இடம் பெறுவதில்லை. மேலும் மாகாண மட்டத்தில் எழுத்தாளர்களை பிரித்து அவர்களுக்கு வேறுபாடு காட்டாமல் திறமைக்கு மட்டும் மதிப்பளித்திடும் ஞானம் இன்று சர்வதேசமாவுக்கு புகழ் கொடி நாட்டியுள்ளது.

வாசகர்களின் அமோக ஆதாவ அனைத்து எழுத்தாளர்களின் சரியான தெரிவு மற்றும் எழுதுவகுல் போட்டு போன்றவை ஞானத்தை மாதம் தவறாமல் வெளிவரச்செய்து வருகின்றது. அந்தவகையில் சளைக்காமல் அல்லும் பகலும் உழைத்து ஒவ்வொரு இதழையும் ஆழ்க்கல்

முத்தாக வெளியிட்டு வரும் அதன் ஆசிரியர் ஞானசேகரன் அவர்கோடு தோள் கொடுத்து உதவிடும் சக ஆசிரியர்கள் அனைவரையும் பாராட்டுவதற்கு வார்த்தைகள் இல்லை. ஞாலும் போற்றும் ஞானத்தின் நூற்றுவது நூல் வெளிவரும் போது அது நமக்கெல்லாம் நிச்சயம் ஆண்துத்தையும் உற்சாகத்தையும் தமிழக்குப் பெருமையையும் கேள்க்கும் என்பதில் யாதொரு ஜெயமும் இல்லை.

பாலா சங்குப்பிள்ளை, ஹட்டன்

* * *

ஞானம் ஆழமாத இதழில் சந்திரகாந்தா முருகானந்தன் அவர்களின் “எதிர் கொள்ளல்” என்ற சிறுகதையினை வாசித்தேன். மிகவும் காத்திரமான சிறுகதை. சமுதாயத்தில் வக்கிரமான மிருக உணர்வு புரையோடிப் போயுள்ளதை இக்கதை மிகத் துல்லியமாக எடுத்துக் காட்டுகின்றது. இக்கால இளக்கன் (எல்லோரும் அல்ல) பழக்களின் சொற்கேளாமல் நடக்கின்றார்கள் என்பதும், சமூக கலாசார விழுமியங்களை மீறி நடக்கின்றார்கள் என்பதும், இக்கதையில் குகன் என்ற பாத்திரத்தின் மூலம் நன்கு வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. செல்வி என்ற பாத்திரம் பெரும்பான்மையின மக்களின் வீடுகளில் வீட்டுவேலை செய்யும் வட்சக்கணக்கான தமிழ்ச் சிறுவர், சிறுமியர்களையும், சுவதியில் அல்லவற்றும் இலங்கைப் பணிப் பெண்களையும் ஞாபகப்படுத்துவதாக உள்ளது. குடாநாட்டு மக்கள் எவ்வாறு அல்லோல் கல்லோலப்படுகிறார்கள் என்பதையும் இக்கதை நன்கு வெளிப்படுத்துகின்றது.

இக்கால ஆபாச சினிமா, தொலைக்காட்சி மூலம் வீடுகளிற் புகுந்து இளம் பிள்ளைகளிடையே கலாசாரச் சீர்ப்பிலை ஏற்படுத்துகின்றது. குடிபோதைக்கு அடிமையானவர்கள் தாம் என்ன செய்கிறோம் என்பதை அறியாமலே இழிசெயல்களைச் செய்கின்றனர். மேற்கத்தைய நாகரீகத்துக்கு அடிமையாகி எமது சமய சமூக விழுமியங்களைக் கைவிட்டவர்களும் பல்கிப் பெருகிவிட்டார்கள். ஆகவே இத்தகைய “கலாசாரப் போழிவில்” இருந்து எமது சமுதாயத்தைக் காப்பாற்ற என்னதான் வழி என்று வாசகர்களைச் சிந்திக்க வைக்கும் கதையாக இது அமைந்துள்ளது.

மிகக் குறைந்த சொல் எண்ணிக்கையைக் கொண்டு மிகக் கனதியான பல விடயங்களைத் தொட்டுச் செல்லும் எழுத்தாளரின் திறமை இக்கதை மூலம் நன்கு வெளிப்படுகின்றது. வாழ்க சந்திரகாந்தா முருகானந்தன்; வளர்க் கூவிரின் எழுத்துப் பூர்த்தி.

-கா. தவபாலச்சந்திரன், கண்டி

* * *

சென்ற இதழ் அட்டைப்படம் தசாவதாரம் கண்ணைக் கவர்வதாக இருந்தது. ஒரு சினிமா விமர்சனம் எப்படி அமையவேண்டும் என்பதற்கு எடுத்துக்காட்டாக கெ. சர்வேஸ்வரன் சிறந்த முறையில் விமர்சனம் எழுதியிருந்தார். BUTTERFLY தத்துவம் CHAOS தத்துவம் எல்லாம் அவாது விமர்சனத்துக்கு பிறகே தெரிய வந்தது. விமர்சனத்தைப் படித்தபின் இன்னுமொருமுறை படத்தைப் பார்க்கவேண்டும் போல் இருக்கிறது. அப்போது பல புதிய விடயங்கள் தெரியவரலாம். சர்வேஸ்வரனுக்குப் பாராட்டுக்கள். இந்த விமர்சனத்தை வெளியிட்ட ஞானம் சுஞ்சிகைக்கும் பாராட்டுகள். கலைச்செல்வி காலம் பற்றி அதனது ஆசிரியர் எழுத்த தொடர்க்கியிருப்பது வாவேற்புக்குரியது. முன்னர் “மலர்” இதழ் பற்றி அன்புமணி ஞானத்தில் தொடராக எழுதியிருந்தார். இத்தகைய பதிவுகள் வரவேற்புக்குரியது.

எஸ். மகாந்தவன், பதுளை

* * *

‘ஞானம்’ ஆசிரியர் அவர்களுக்கு, வணக்கம், பாராட்டுகள், நன்றிகள் தாமதமாகத்தான் கூறுகிறேன். தாங்கள் சிற்பி ஜொவிற்கு பவளவிழா மலர் தயாரித்தது சாதனையல்ல. அதை யாழிப்பாணத்தில் வெளியிட்டதுதான் சாதனை. அது என்ன சாதனை என மற்றவர்கள் நினைக்கலாம். செய்து பார்த்தால்தான் யாழிப்பாணத்திற்கு ஒரு குறிப்பிட்ட நாளில் வந்து விழா நடத்துவது சாதனைதான் என்பது புரியும். அதற்குத்தான் பாராட்டுகள். அதற்காக யாழிப்பாணத்து இலக்கிய அன்பர்கள் சார்பில் நன்றிகள்.

இரண்டு தினங்களுக்கு முன்தான் ‘உயிர் நிழல்’ தை-பங்குனி/ சித்திரை-ஆணி 2008 எனக்குக் கிடைத்தது. ஞானம் சித்திரை 2008 இதழில் வெளிவர்ந்த அமர்க் செம்பியன் செல்வன் ஞாபகார்த்த பரிசெப்பற் கார்த்திகா பாலசுந்தரத்தின் ‘குடுகண்டவன்’ கதை அதில் மீள்பிரசுரம் செய்யப்பட்டிருந்தது. கார்த்திகாவிற்கு மனமார்ந்த பாராட்டுகள், இத்தகைய நல்ல எழுத்தாளர்களை ஞானம் உருவாக்குவதில் மகிழ்ச்சி.

போகேஸ்வரி சிவப்பிரகாசம்

* * *

கலாபூஷணம் புலோலியூர் க. சுதாசிவலர் ஞாபகார்த்தச் சிறுகதைப் போட்டி 2008

முதற் பரிசு - ரூபா 5000/-
இரண்டாம் பரிசு - ரூபா 3000/-
மூன்றாம் பரிசு - ரூபா 2000/-

போட்டி முடிவு திகதி - 20.08.2008 வரை பின்போடப்பட்டுள்ளது.